ADEVĂRUL ASCUNS
INFORMAȚII INTERZISE

Dr. Steven M. Greer

Traducere: Ruxandra Comșa

DAKSHA

Redactor: Dan Bozaru
Corectură: Teo Crăciun
Copertă: Gabriela Popa

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

GREER, STEVEN M.
Adevărul ascuns : informaţii interzise / dr. Steven M. Greer. -
Bucureşti : Daksha, 2008
ISBN 978-973-1965-00-0

001.94

Această carte este dedicată tuturor copiilor noştri şi
stabilirii unei civilizaţii durabile
pe Pământ – trăind în Pace Universală.

ISBN 978-973-1965-00-0

CUPRINS

Aplicate, începeam să mă eliberez gradat de limitările și așteptările științei occidentale. Studiam, de asemenea, intens fenomenul farfuriilor zburătoare/extratereștrilor, respins de majoritatea colegilor mei care sunt oameni de știință. Acum mă simțeam liber să explorez și să exprim realitatea noastră transcendentă.

La fel și Steven. Eu și doctorul Greer, medic de urgență strălucit, având multă experiență în acest domeniu, am stat de vorbă până noaptea târziu prima dată când ne-am întâlnit. Am început să facem conexiuni pe care abia atunci începeam să le înțelegem: că vizitele extratereștrilor nu erau numai reale, ci că ele ne puteau ajuta să depășim criza globală cauzată de factorul uman. De atunci înainte, Steven m-a călăuzit în mod exemplar, ajutându-mă să pătrund misterele nu numai ale fenomenului însuși, ci și ale „zonelor subterane" ale guvernului Statelor Unite și ale mușamalizărilor efectuate de marile corporații. Ca urmare, doctorul Greer a dovedit cu perseverență că e un luptător neînfricat și energic, aflat în vârful schimbării planetare.

Mai întâi, el a fondat Centrul pentru Studiul Inteligenței Extraterestre (CSETI), în care a introdus conceptul de ambasador al oamenilor pe lângă culturile de pe planete îndepărtate – dar de această dată nu doar o simplă ficțiune a genului SF. Prin realizarea de expediții nocturne în zonele „fierbinți" de aterizare a OZN-urilor de pe tot globul, grupurile lui pătrund în nave prin utilizarea luminilor, sunetelor și vizualizării, pe care le-a denumit întâlniri directe de gradul cinci sau CE-5 (prescurtare de la "close encounters of a fifth kind", în traducere din limba engleză: „întâlniri directe de gradul cinci" (n.trad.)). Aceste reuniuni continuă să fie oferite celor interesați să învețe.

Apoi, Steve s-a înhămat la dificila sarcină de a localiza sursele adecvate și de a primi de la acestea mărturii video, pe DVD, deținute de guvernul S.U.A. de la peste o sută de martori ai unor experiențe OZN/ET în cadrul proiectului *Desecretizarea*, efort deosebit care a culminat cu o conferință de presă majoră în Washington, în mai 2001. Aceste revelații suferiseră un lung și sordid proces de secretizare din partea guvernului și a presei, la fel ca dobândirea unor tehnologii precum microelectronica, propulsia antigravitațională și punctul zero sau energia „gratuită" de la vizitatorii noștri. Această mușamalizare de neconceput a avut loc timp de aproape șase decade, de la prăbușirea OZN-ului lângă Roswell, New Mexico, în iulie 1947, eveniment crucial care nu a fost cu siguranță cauzat de baloane, așa cum au susținut forțele armate aeriene din S.U.A. Asemenea mituri sunt acceptate numai de cei ignoranți sau de cei puternici și de supușii lor.

Activitatea de pionierat a doctorului Greer, cu privire la dezvăluirea adevărului, a condus la o înțelegere mai profundă a credibilității rapoartelor despre contactele realizate cu ET, ca și a mușamalizării acestora; de exemplu, s-a aflat despre cercetarea „top secret maxim" care are loc lângă infamul Groom Lake din Nevada și în alte părți.

Steven Greer este un războinic spiritual cu o înaltă chemare, care se opune acelor forțe ce se identifică drept „Statele Unite". Aceste forțe sunt de fapt criminalii ce trebuie să fie aduși în fața justiției pentru nenumărate motive care sunt clare celor mai mulți dintre noi, martori la prăbușirea imperiului american. Doctorul Greer, mai mult decât oricine altcineva, a adus dovezile cele mai clare ale ascunderii fenomenului OZN/ET și acum depinde de noi, adică de restul, să le înțelegem și

să le admitem. *Adevărul ascuns - Informații interzise* ne oferă cea mai actualizată relatare a vastei acumulări de dovezi, considerate dintr-o perspectivă autobiografică. Este o povestire prin care sunt dezvăluite cele mai mari mistere ale timpului nostru de către un suflet curajos, nesupus tiranilor care ne stăpânesc în ceea ce se spune a fi cea mai puternică națiune din lume.

La fel de important e faptul că el redă natura culturilor de pe alte planete și vorbește despre faptul că suntem vizitați de cei care sunt empatici față de condiția umană, fără însă ca ei să intervină direct (așa-numita Primă Directivă, devenită faimoasă ca urmare a serialului „Star Trek"). Ne trezește la realitate faptul că, numai din momentul în care Statele Unite au lansat Era nucleară în 1945, cauzând cea mai înfricoșătoare devastare a Hiroshimei și Nagasaki-ului, au avut loc contactele, aparițiile și transferurile de tehnologie din epoca modernă. Bombardierele atomice cu arie extinsă au fost staționate la Roswell, bomba a fost creată la Los Alamos, prima a explodat la Alamagordo și rachetele care urmau să transporte bombele au fost testate la White Sands – toate în New Mexico, un centru militar-industrial major. A fost doar o coincidență faptul că OZN-ul din 1947 de la Roswell s-a prăbușit tot acolo? E îndoielnic: ororile tehnologiei nucleare ar determina orice rasă extraterestră miloasă să se repeadă în acea zonă, așa cum au făcut de atunci la baze militare și nucleare din alte părți. Probabil ajută la împiedicarea ororilor pe care nici aceasta nu dorește să le vadă generate de oameni iresponsabili.

Noi, pământenii, avem nevoie de tot ajutorul pe care îl putem obține, așa că de ce să nu acceptăm fenomenul așa cum este, să ne mirăm de această minune, lăsând deoparte preconcepțiile culturale?

Numai extinzându-ne cunoașterea și luând măsuri politice corecte, putem face modificările necesare și la aceasta se pricepe foarte bine doctorul Greer.

Din mai multe perspective, fenomenul OZN ne spune mai multe despre noi înșine decât despre vizitatorii noștri misterioși, iar oglinda pe care ei o țin în fața noastră este înspăimântătoare – și totuși dătătoare de speranță, dacă ascultăm cuvintele doctorului Greer. De exemplu, descoperirea de către el a Sistemelor de acces energetic spațial (SEAS) oferă suport inventatorilor pentru a descoperi noi tehnologii energetice revoluționare care ar putea da lumii o energie ieftină, curată și descentralizată, încheind astfel epoca petrolului, cărbunelui, epoca nucleară, precum și poluarea și modificările climaterice determinate de om. Noi, cei din New Energy Movement (Mișcarea pentru o nouă energie (n.trad.)), colaborăm îndeaproape cu conducătorii SEAS și alte organizații pentru a susține importanța tehnologiilor energetice noi, nepoluante, suprimate în prezent de interese puternice.

În seara în care m-am întâlnit pentru prima dată cu doctorul Greer, Chad O'Shea, cleric al bisericii unitare, mi-a oferit un slogan: „Adevărul te va elibera, dar mai întâi te va îngrozi." Dacă ne îngăduim să luăm aminte la condițiile noastre cumplite, nu să le negăm, și apoi să căutăm soluții, atunci am mai putea avea o șansă ca civilizație.

Această activitate curajoasă nu este pentru cei slabi. Mulți oameni de știință care s-au aventurat pe tărâmuri aflate la granița cunoașterii au fost amenințați, asasinați sau suprimați prin avalanșe de dezinformări și atacuri personale. Doctorul Greer a îndurat toate acestea, spre norocul nostru.

Această carte ar putea fi cea mai importantă pe care

o citiți. Nu este numai plină de adevăruri transcendentale, ci este o chemare la acțiune pentru a trece de la paradigma tiraniei terestre la o comunitate pașnică, durabilă și pur și simplu cosmică.

Brian O'Leary, astronaut pe Apollo, om de știință,
14 septembrie 2005

Introducere

În aprilie 2004, aproximativ douăzeci și patru de persoane s-au strâns la casa noastră de la țară din comitatul Albemarle, Virginia, nu departe de Monticello al lui Thomas Jefferson. Scopul acelei întâlniri a fost ca eu să le relatez personal, pe parcursul unei săptămâni, evenimentele vieții mele.

Această carte este practic rezultatul discuțiilor de atunci. Ca să fiu sincer, am avut destule emoții la publicarea ei, mai ales pentru că în carte sunt dezvăluite experiențe și evenimente personale care par incredibile pentru omul obișnuit. Chiar lectura transcrierii casetelor înregistrate atunci a fost uneori o experiență dureroasă și chiar dificilă din punct de vedere emoțional. De asemenea, știu că mare parte din conținutul acestei cărți poate fi utilizat împotriva mea.

A venit însă timpul să aflați: de ce un medic care a fost directorul unei secții de urgență foarte activă a renunțat la carieră pentru a transmite lumii informația că, de fapt, nu suntem singuri în univers? Prin ce experiențe personale am trecut – începând din copilărie –, care mi-au oferit cunoașterea culturilor cosmice, a conștiinței cosmice și care totodată mi-au permis să întrezăresc viitorul uimitor rezervat umanității? Care sunt noile tehnologii energetice și de propulsie care ne pot oferi o nouă lume, lipsită de poluare, sărăcie și conflicte? Care este punctul central unde mintea, spațiul, timpul și materia se întâlnesc – și cum ar putea

fi acesta folosit tehnologic de o civilizație avansată? Cum arată tiparul următorilor cinci sute de mii de ani de civilizație umană pe Pământ și cum putem realiza tranziția până la acea perioadă? Ce am descoperit – și am trăit – când m-am întâlnit cu șefi de stat, reprezentanți ai CIA, miliardari și agenți sub acoperire care la rândul lor sunt disperați să mențină secretul și în același timp se roagă să fie eliberați din cutia neagră în care s-au întemnițat singuri? Cine a menținut acest adevăr ascuns și această cunoaștere interzisă secretă și mai ales de ce?

Această carte răspunde la toate aceste întrebări și nu doar la ele. Este dezvăluirea mea personală. După ce am fondat și condus proiectul *Desecretizarea*, simt că a venit timpul ca milioanele de oameni care urmăresc activitatea noastră să afle adevărul despre cum am ajuns aici și ce am descoperit.

Nu mă aștept ca cititorul obișnuit să accepte toate aceste răspunsuri sau oricare dintre ele. De fapt, nu mă aștept la nimic. Este adevărul așa cum l-am descoperit și acesta este efortul meu sincer de a-l transmite. Sper că veți afla un sens în această mărturisire a mea oferită din inimă și cu toată sinceritatea.

O întâlnire pe care am avut-o acum câțiva ani cu un general important de la Pentagon ilustrează gravitatea situației. Generalul, care în acel moment era șeful unei operațiuni majore a departamentului de informații secrete de la Pentagon, mi-a cerut să-l informez pe el și o parte din staff-ul lui asupra chestiunii OZN-urilor. În timp ce consilierul nostru militar și cu mine așteptam în sala de primire a generalului, am observat o femeie, ofițer, care ridicase capul din hârtii uitându-se curioasă la noi. În cele din urmă, a întrebat dacă eu eram doctorul Greer, iar eu i-am răspuns afirmativ. Apoi a continuat,

explicând că ea și colegii ei erau foarte entuziasmați de discuția ce avea să urmeze și că trăseseră la sorți să vadă cine avea să fie prezent acolo! Se pare că numai un singur ofițer din acel birou putea să ia parte la întâlnire.

Am fost conduși în sala de conferințe a generalului și, după o vreme, în timpul coversației, generalul a spus:

- Nu am nicio îndoială că ceea ce spuneți e adevărat, dar am făcut și eu investigații prin canalele agenției și nimeni nu-mi poate spune nimic! De fapt, tot ce am obținut este asta!

S-a dus apoi la o etajeră, a luat un mic extraterestru de jucărie și l-a ridicat în aer ca să-l vedem cu toții. A spus:

- Aceasta e tot ce am obținut și chiar s-a râs de mine, pentru că am pus întrebări în legătură cu subiectul respectiv prin diverse canale...

I-am explicat apoi că directorul CIA și alte oficialități importante au trecut prin experiențe similare când au făcut cercetări referitoare la acest subiect.

Generalul mi-a relatat apoi o poveste tulburătoare, foarte personală: în tinerețe, tatăl său descoperise un caz de corupție și chiar conspirație la nivelul guvernului, care era profund îngrijorător, dar nimeni nu voia să-l asculte. Era o chestiune de importanță enormă, dar generalul a recunoscut că atunci credea că tatăl lui o luase razna. În cele din urmă, tatăl s-a sinucis (sau a fost asasinat, iar crima făcută să pară sinucidere) din această cauză. Apoi generalul a adăugat:

- Doar după ce am ajuns în acest post de la Pentagon mi-am dat seama că tatăl meu avea dreptate!

Până când generalul nu a fost confruntat cu adevărul, ca înalt oficial în cadrul Pentagonului, nu l-a crezut nicio clipă pe tatăl său. Așadar, cum pot eu să mă aștept ca voi să mă credeți pe mine? Tot ce pot face e să

vă mărturisesc adevărul aşa cum îl ştiu eu, iar restul depinde de voi.

Câteva comentarii legate de carte: nu este o carte scrisă, ci doar o transcriere editată a peste patruzeci şi cinci de ore de înregistrări audio realizate în aprilie 2004, în timpul prezentării mele de la fermă. Îl rog pe cititor să ierte orice erori sau scăpări în editare. Această carte ar trebui socotită o istorie orală, transcrisă şi editată sub forma unei naraţiuni. Nu am avut notiţe şi nici text pregătit pentru aceste prezentări orale.

Între 1991 şi 1995 am ţinut un jurnal (prin înregistrări audio transcrise), care avea peste două mii de pagini doar pentru perioada respectivă. Evident că această carte, care cuprinde evenimente ce se întind pe jumătate de secol, poate reflecta doar principalele evenimente şi lecţii ale acestui interval. Ea nu are deloc pretenţia de a fi atotcuprinzătoare sau de a expune toate informaţiile transmise mie prin intermediul nenumăratelor conversaţii şi întâlniri cu contacte ascunse ale guvernului subteran.

Multe dintre numele agenţilor sub acoperire sunt schimbate sau abreviate. Însă înregistrările originale şi transcrierile, care se află în locaţii protejate, conţin toate numele, corporaţiile şi entităţile implicate în aceste operaţiuni clandestine ilegale şi vor fi făcute publice, în caz de necesitate, la un moment ulterior.

De asemenea, această carte nu este o recapitulare sau nici măcar un rezumat al documentaţiei care există în cele două cărţi anterioare ale mele. Cititorul ar trebui să fie familiarizat de cazurile de contacte cu extratereştri ale Centrului pentru Studiul Inteligenţei Extraterestre (CSETI), prezentate pe larg în cartea *Extraterrestrial Contact: The Evidence and Implications*. În plus, aproape şase sute de pagini de documente ale guvernului şi

transcrieri a peste şaizeci de mărturii ale unor martori cu funcţie foarte înaltă din cadrul proiectelor şi evenimentelor guvernamentale oficiale pot fi găsite în cartea *Desecretizarea*.

Este timpul ca un capitol al istoriei umane să se închidă şi un altul să se deschidă. Avem oare curajul să îmbrăţişăm această lume nouă, ale cărei caracteristici sunt pacea universală, iluminarea şi o civilizaţie a tehnologiei cu adevărat avansate pe Pământ, care să dureze timp de mii de ani? Forţele retrograde care încearcă să aducă umanitatea în vremuri de război în spaţiu, de distrugere globală, care urmăresc să creeze un adevărat dezastru al mediului şi o mare nebunie culturală trebuie înlocuite prin actele curajoase ale altor persoane, cu un mod de a fi complet nou.

A venit timpul ca voi să ştiţi, iar noi toţi să acţionăm. Numai prin acţiunile colective ale celor care doresc cu ardoare un viitor fericit al umanităţii putem depăşi abisul de distrugere care ne aşteaptă şi putem asigura protecţia unei lumi pregătite să-şi ocupe locul în rândul marilor civilizaţii ale cosmosului.

dr. Steven M. Greer
Comitatul Albemarle, Virginia
1 februarie 2006

Nota autorului

Această carte este structurată în trei părți. Prima dintre acestea descrie evenimentele care pun în scenă decorul pentru piesa care va urma; ele prezintă copilăria mea până la primii ani de maturitate, în 1990. Cea de-a doua parte urmărește anii din 1990 până în prezent. În acest timp, am format Centrul pentru Studiul Inteligenței Extraterestre, proiectul *Desecretizarea* și Sistemele de acces energetic spațial. Cea de-a treia parte se ocupă de viitor, urmărind vremea în care împlinirea promisiunii umanității se va realiza – o perioadă care va dura timp de cinci sute de mii de ani.

Pentru a vă oferi mai întâi un cadru de referință, vă voi dezvălui câteva statistici importante. În 1980, comunitatea globală a eradicat variola de pe fața Pământului. Organizația Mondială a Sănătății prezice că, până la sfârșitul lui 2006, vom ajunge și în cele mai îndepărtate sate din Africa și Asia și vom eradica poliomielita. Acestea sunt realizări care ar trebui să ne bucure pe noi toți ca cetățeni ai acestei lumi. Și totuși, personal, sărbătoresc aceste împliniri cu bucurie reținută. De ce? Pentru că, pe măsură ce veți citi primul capitol al acestei cărți (aproximativ cincisprezece minute), se vor întâmpla următoarele: două sute cincizeci de copii vor muri de foame, cincisprezece oameni vor muri de SIDA, treizeci și unu vor deceda din cauza malariei și cincizeci de tuberculoză.

Probabil că vă întrebați ce legătura are aceasta cu

extratereștrii, CSETI sau proiectul *Desecretizarea*. Totul are legătură cu controlul, puterea, ideologia religioasă și lăcomia. Încă de acum zeci de ani, există metodele și tehnologia pentru a trata variola și poliomielita, bolilele menționate mai sus, precum și alte boli care afectează comunitatea globală. Știm că au existat tehnologii care pot furniza lumii foarte multă energie fără a consuma resursele noastre naturale prețioase. Din păcate, oamenii care au acces la aceste tehnologii nu ni le-au împărtășit.

Menționez aceasta nu pentru a vă supăra, ci pentru că este o realitate. Și totuși această realitate poate fi schimbată. Citind această carte, veți vedea că schimbările au început deja chiar la unii dintre oamenii care au legătură cu aceste tehnologii, schimbări care pot și chiar vor transforma această lume într-o civilizație pașnică.

1

Mesagerul improbabil

- O să folosim camera mică Holloman pentru acest eveniment... E suficientă.
- O, nu, avem nevoie de sala de bal.
- Dar camera aceea nu e folosită niciodată, decât pentru evenimente foarte mari şi importante.
- Acesta va fi un eveniment foarte mare şi important!
- Cred că ai înnebunit.
- Nu, avem nevoie de toată sala de bal!
- Păi ultima dată când s-a umplut sala de bal a fost când preşedintele Reagan a fost aici.
- Du-te şi fă rezervare, nu mai sta pe gânduri!
- Bine, nu vrei să mă asculţi... Dar o să mă ocup de rezervare.

Camera respectivă este sala de bal a Clubului Naţional de Presă din Washington. Discuţia în contradictoriu dintre mine – doctorul Steven Greer – şi o agentă de presă, care a avut loc pe 9 mai 2001, nu a fost în van. Persoana respectivă s-a ţinut de cuvânt şi instinctul meu s-a dovedit corect! Am fost martori la umplerea până la refuz a sălii: aproape douăsprezece camere de televiziune şi o armată de jurnalişti adunaţi pentru a asculta şi a înregistra declaraţiile oferite de douăzeci şi unu de martori din organizaţii militare şi de securitate ale guvernului, din lumea marilor corporaţii şi a organizaţiilor ştiinţifice.

Martorii se oferiseră să relateze experienţele

personale prin care au intrat în contact cu vehicule extraterestre (VET sau OZN-uri) şi forme de viaţă extraterestre. Au urmat peste două ore de mărturii publice, confirmând realitatea contactului cu VET/OZN şi un rezultat în principal necunoscut: interacţiunea cu inteligenţa extraterestră a produs tehnologii energetice şi de propulsie evoluate. Această informaţie a fost ţinută secretă faţă de populaţie timp de mulţi ani de zile.

Evenimentul a marcat lansarea proiectului *Desecretizarea* şi a constituit rezultatul anilor de muncă şi efort ai Centrului pentru Studiul Inteligenţei Extraterestre (CSETI). A constituit, de asemenea, un moment marcant al călătoriei mele, trecând de la carierea de medic de urgenţă care locuia în Asheville, Carolina de Nord, la un nou rol: curierul neaşteptat al unui mesaj care insistă să se facă auzit. A reprezentat un alt pas pe calea uneori dificilă pe care încercam să merg de la vârsta de nouă ani, când mă jucam pe străzile din Charlotte, Carolina de Nord.

Într-o după-amiază însorită din 1965, mă agitam cu grupul obişnuit de spiriduşi de joacă din vecini. Eram cu toţii nişte copii tipici din sud, care rătăceam pe străzi în căutarea oricărui gen de aventură – uneori pentru a clădi ceva, alteori doar pentru a vedea ceva sau a lua acasă. Nu eram deloc pregătiţi pentru ceea ce a apărut brusc pe cerul dinspre sud-vest: o navă argintie, de formă ovală, strălucitoare, care în mod clar nu reprezenta un avion sau un elicopter. Era netedă, complet silenţioasă şi absolut diferită de orice văzusem vreodată. După ce a plutit pe cer o vreme, a dispărut brusc.

Acest lucru ni s-a părut cu adevărat neobişnuit. Familia mea, cum era de aşteptat, a ignorat incidentul ca fiind născocit doar de imaginaţia unui copil. Dar banda mea şi cu mine ştiam că văzuserăm ceva ieşit din

comun. A fost prima mea întâlnire cu un „VET", termenul utilizat de Agenția Națională de Securitate (NSA) pentru vehiculele extraterestre, cunoscute de asemenea în mod obișnuit ca OZN-uri.

Din acea zi, legătura mea subtilă cu acea navă spațială nu a dispărut. Evenimentele din următoarele săptămâni au întărit această legătură: am avut mai multe vise lucide și întâlniri nocturne cu ființe nepământene. Pentru că eram doar un băiat, am putut să „accept" totul – mi s-a părut un rezultat natural al incidentului la care am luat parte cu cei trei prieteni ai mei. Cred că extratereștrii se concentrau să trezească în mine conștiința și acceptarea lucrurilor de dincolo de lumea vizibilă. Inocența mea mi-a permis să privesc aceasta fără nicio prejudecată, deși nu am vorbit public de experiența respectivă (din cauza riscului de a fi ridiculizat) decât cu câțiva ani în urmă.

Dar această conexiune timpurie mi-a schimbat viața. Era evident începutul unor căutări mai complexe ale adevărului, care s-au intensificat odată cu maturizarea mea.

Interesul și curiozitatea mea față de aceste chestiuni au devenit foarte puternice, deși nu am avut nicio altă întâlnire directă cu extratereștrii timp de ani de zile. Până la vârsta de doisprezece ani, adunam articolele relevante din reviste precum *True*, *Argosy* și *Life*, precum și cărți despre întâlniri cu OZN-uri, reușind să am astfel o mare colecție în dulapul meu. Ideea de a cunoaște ființe de pe alte planete mă încânta și mă hrăneam cu sentimentul de uimire și bucurie pe care îl nutream atunci când mă uitam la cerul nocturn. Niciodată nu am simțit teamă, pentru că acest sentiment mi se părea la fel de confortabil și firesc ca și acela de a fi acasă. Prin urmare, felul în care vedeam eu ideea existenței

extratereștrilor era că ea este logică, „de la sine înțeleasă" și că aceste ființe sunt conștiente de evoluția noastră pe Pământ. Acest sentiment, de a fi una cu întreaga creație, mi-a produs întotdeauna o senzație de bucurie și de pace, încă de când eram preșcolar. În mijlocul naturii simțeam că există ceva viu și divin dincolo de existența cotidiană. Cred că a fost întotdeauna ceva, ca o mână pe umărul meu, ca o prezență ascunsă ce m-a ajutat și m-a ghidat către o percepție a conștientului; o prezență conștientă și în același timp misterioasă, care intra în contact cu mine atunci când mă uitam la cer sau mă jucam afară. Există un proverb persan: „Cel mai bun mod de a-L iubi pe Dumnezeu e acela de a iubi creația sa". Am fost binecuvântat să simt această realitate într-un mod foarte inocent, chiar primitiv.

Aveam o viziune neconvențională asupra vieții, poate ca rezultat direct și natural al unei copilării la fel de neconvenționale. Am crescut într-o familie din sud, foarte excentrică. Mama era precum Scarlett O'Hara combinată cu Bette Davis în *Taci, taci dulce Charlotte* și o picătură de *Draga mamii* a lui Joan Crawford. Tata era pe jumătate amerindian, mama sa fiind o cherokee.

Totuși, viața în familia mea era foarte tulburată. Copiii proveniți din asemenea medii dificile urmează în mod obișnuit una din două căi în viață: fie cedează obiceiurilor și dependențelor autodistructive, uneori până la punctul sinuciderii, fie găsesc o forță interioară suficientă pentru a clădi o viață valoroasă și productivă. Am ales cel de-al doilea traseu, mulțumită Domnului și intervenției lumii văzute și nevăzute.

În realitate, poate că nu am cunoscut niciodată o situație familială mai traumatică, mai disfuncțională decât cea din familia mea. Majoritatea oamenilor nu

sunt conştienţi de acest trecut: mă văd ca un doctor şi o figură publică de succes (deşi uneori excentrică!), presupunând că am avut o copilărie convenţională, absolut normală.

În tinereţe am fost să vizionez filmul *Draga mamii*, împreună cu sora mea geamănă. La sfîrşit, ne-am uitat unul la altul şi ne-am spus: „Doamne, asta a fost cea mai fericită zi a copilăriei noastre!" Oamenii sunt îngroziţi să audă acest lucru. Din cauza alcoolismului părinţilor şi a condiţiilor de acasă afectate de acesta, noi, copiii, trăiam de asemenea într-o stare de semiabandon parental, de neglijare şi abuz. Îmi amintesc, ca preşcolar, că mâncam scrum de ţigară, nisip şi pământ atunci când nu găseam altceva. Ca doctor, realizez acum că acestea îmi ofereau cel puţin câteva din suplimentele de minerale de care corpul meu avea nevoie: una din acele nevoi instinctive cerute de organism pentru a putea supravieţui. Eram adeseori foarte bolnav, mai ales iarna, de pneumonie şi bronşită gravă. Plămânii mei păstrează încă cicatrici din cauza acelor crize teribile.

Totuşi, atunci când îţi este foarte greu, inveţi să apreciezi mai mult binele. Dificultăţile m-au întărit. Orice amărăciune pe care am păstrat-o din copilărie a dispărut odată cu realizarea că acest lucru m-a întărit, m-a făcut un supravieţuitor. Când am ajuns la liceu, am jurat să preiau controlul vieţii mele şi să mi-o schimb şi chiar aşa am făcut.

Pe parcursul unora din acei ani, m-am întreţinut singur, având propriul apartament. Aveam o slujbă într-un restaurant din zonă şi munceam în fiecare seară până la unu noaptea, după care mă sculam la ora şase în fiecare zi ca să traversez oraşul pe bicicletă până la şcoală. Am reuşit să am numai note de zece, devenind un elev eminent, implicat în numeroase activităţi

şcolare.

Sentimentul meu de responsabilitate fraternă s-a extins asupra celor trei surori ale mele. Adeseori mă refeream la ele, fără să vreau, ca la „fiicele mele", atât de puternic era instinctul meu protector şi de afecţiune pentru ele. Având părinţi care erau modele negative, am învăţat cum nu e bine să fac lucrurile. Dificultăţile au condus la realizarea că noi, cu toţii, ne creăm viitorul propriu, iar depăşirea limitărilor impuse de naştere, sărăcie, abuz sau orice altă greutate este posibilă prin exercitarea voinţei umane.

Eram prea ocupat în timpul liceului pentru a fi cucerit de elementele culturii pop care a absorbit mulţi adolescenţi de la sfârşitul anilor '60 până la începutul anilor '70. Pur şi simplu, nu am avut acces la beneficiile de care majoritatea copiilor din clasa de mijloc au parte şi le socotesc ca fiind normale, deoarece supravieţuirea de la o zi la alta era pentru mine o preocupare constantă. Nici nu se punea problema de a fi tentat de droguri sau de alcool!

În schimb, am început să citesc *Vedele* (literatura veche, sacră a Indiei) şi să studiez sanscrita. Am învăţat singur meditaţia şi conceptul transcendenţei, care corespundeau modului meu de a gândi. Fusesem crescut în afara graniţelor religiei formale. Părinţii mei nu m-au dus la biserică în copilărie (de fapt, erau complet atei). Lipsa de ataşament faţă de orice doctrină a vreunei instituţii mi-a permis să rămân deschis ideilor care puteau fi în afara zonei de acceptare a cuiva crescut într-o tradiţie religioasă convenţională. Rezultatul este că eu am trecut în mod natural pe tărâmul experienţelor meditative şi al conştiinţei superioare, fără sprijin din exterior. Am învăţat singur rugăciunea şi meditaţia, de la lectură la experienţa directă. Aceste preocupări,

combinate cu implicarea mea școlară în chestiuni legate de mediu și de pace, a creat un nou strat de experiență și de dezvoltare a conștiinței mele. În acest punct a avut loc experiența pe care acum o numesc „nonlocalizarea conștiinței". Când aveam puțin timp liber, adoram să mă plimb pe bicicletă în zonele de la țară, căutând această conexiune.

Stăteam întins pe o pajiște și exersam acele tehnici care se nășteau din ființa mea. Călătoream pentru a observa alte zone din Charlotte sau pentru a vedea alte locuri de pe Pământ; uneori chiar mă duceam în spațiul imens și negru. Aceste experiențe minunate au devenit un obicei pe care îl urmam adeseori. La vârsta de cincisprezece ani, o forță minunată și de neoprit s-a trezit în mine, fără legătură cu o tradiție anume. S-a manifestat complet din interior.

Apoi, în primăvara anului 1973, m-am rănit la coapsa stângă. Plănuisem să mă duc cu bicicleta din Charlotte până la insulele de pe coasta Carolinei de Nord, o călătorie de trei sute douăzeci de kilometri. Am ignorat rana și nu am renunțat la planurile mele, acoperind toată distanța până la coastă într-o zi și apoi întorcându-mă la apartamentul meu ieftin din Charlotte. Am făcut o infecție gravă la picior, care s-a împrăștiat în tot corpul.

În acea perioadă am fost foarte bolnav. Din cauza muncii grele și a programului școlar, eram deja foarte obosit înainte să se întâmple aceasta. Eram și sărac, așa că nu se punea problema să mă duc la doctor. Ca medic, acum știu ce mi s-a întâmplat: am făcut septicemie, ceea ce înseamnă că sângele mi s-a infectat și am făcut febră foarte mare. Unii mușchi ai scheletului au cedat și ei, supraîncărcându-mi rinichii. Toate acestea sunt simptome potențial fatale și mă apropiam de punctul final: un băiat în vârstă de șaptesprezece ani, fără telefon, care

încearcă să se trateze singur, neînțelegând complet gravitatea bolii. Am fost la un pas de moarte și m-am trezit brusc eliberat de corpul meu.

Atunci am fost purtat în adâncimile spațiului, unde mă simțeam deja ca acasă. Apoi am trăit ceea ce acum înțeleg că a fost conștiința Divinității, unde individualitatea mea s-a estompat, devenind una cu mintea efervescentă, neîngrădită, pură, infinită. Nu exista nicio dualitate. A durat cât o eternitate, pentru că simțul normal al timpului dispare în acea stare. Am văzut toată creația și vastitatea cosmosului, care erau cu mult mai frumoase decât aș putea eu exprima în cuvinte. Nu simțeam nimic înfricoșător, doar conștiință infinită, bucurie și percepția unei creații perfecte, nesfârșite.

În cele din urmă, două lumini strălucitoare s-au apropiat din stele. Acum știu că ele erau întrupări, manifestări ale Domnului. Nu erau antropomorfice sau antropocentrice, ci arătau ca niște puncte de lumină strălucitoare – energie pură, conștientă. Erau întrupările gemene ale erei noastre.

Când acele entități s-au apropiat de mine, am devenit una cu ele. A fost incredibil de frumos. Apoi s-a produs convergența cunoașterii într-o formă preverbală, înainte și dincolo de cuvinte. Ca atunci când spui „măr" și în cuvânt se află imaginea propriu-zisă a mărului, care ar putea fi astrală (o formă de lumină). Și în această imagine conștientă există forma de idee pură a mărului însuși – esența sa. Astfel mi s-a transmis informația.

Nu știu cât a durat acea uniune cu Dumnezeu. Am fost influențat de frumusețea contactului și în același timp foarte copleșit.

În cele din urmă, s-a trecut la un mod de comunicare mai linear. Una dintre întrupări a spus:

- Poți veni cu noi sau poți să te întorci pe Pământ.

Am avut prezența de spirit să întreb:

- Dar voi ce doriți?

Iar acea ființă a răspuns:

- Este dorința noastră să te întorci pe Pământ pentru a face alte lucruri.

La aceste cuvinte, m-am întristat, deoarece în acel moment nu voiam deloc să mă întorc pe Pământ. Aș fi fost foarte fericit să rămân în acea stare de inconștiență, în acel loc al celor fără loc. Dar știam într-un fel că cel mai bun răspuns al ființei umane este acceptarea voinței divine și am spus:

- Atunci așa să fie. Mă voi întoarce pe Pământ.

Am cunoscut atunci realitatea entităților și a ființelor celeste superioare care există, am simțit existența vie a Divinului și comuniunea creației cu divinitatea. Am simțit uniunea completă, perfectă cu mintea nemărginită și creația. Apoi, fără să-mi dau seama, mi-am pierdut cunoștința și m-am întors în corpul meu, ca și cum aș fi căzut.

Revenisem în corp, dar probabil că am rămas destul de mult timp leșinat ca să pierd conexiunea conștientă cu toți centrii neurali, deși percepția mea senzorială încă funcționa. Îmi amintesc limpede, ca și cum ar fi fost azi, că am văzut arțarul din fața micului meu apartament cum se legăna în vânt sub lumina unui felinar. Dar nu mă puteam mișca. M-am gândit: „O, minunat! Iată-mă aici, înapoi în acest corp distrus, paralizat." Credeam cu adevărat că fusesem atât de afectat de această infecție gravă, încât fusesem paralizat de un infarct. După cum s-a dovedit, a fost un fenomen temporar. Astăzi se cunoaște faptul că în experiențele prelungite la limita dintre viață și moarte, durează ceva timp până când ești reconectat la corpul fizic.

Apoi am simțit o anumită forță în cameră, trimisă aici că să-mi încerce voința de a trăi. Era o experiență oarecum înspăimântătoare, dar poate necesară, care m-a silit să apelez la toată voința mea pentru a rămâne aici. Acea forță părea să mă tragă înapoi. Așa că părăseam corpul după care mă întorceam. A trebuit să depun un mare efort de voință pentru a rămâne în corpul fizic și a-mi menține corpul astral de lumină și corpul conștient integrate în acesta. După vreo șase încercări, am reușit să mă fixez și să rămân aici, în planul fizic. Apoi am devenit complet conștient și mi-am recăpătat aptitudinile motorii.

Această experiență de natură pur spirituală mi-a schimbat viața mai mult ca orice altceva, a schimbat tot ceea ce fusesem învățat – că nu există nicio Ființă Divină sau existență conștientă după moartea corporală. Acum știu din experiență directă că acest lucru este fals. Dumnezeu există și la fel și Mesagerii săi. Pentru mine, nimic nu avea să mai fie vreodată la fel ca înainte. Aflasem că nu trebuie să te temi de moarte și că, de fapt, nu există moarte, ci doar o transformare, o trecere de la o stare de existență la alta.

Când m-am ridicat și m-am reintegrat în lume, am rămas în această stare de binecuvântare incredibilă, o stare foarte subtilă de conștiință superioară, în care sentimentul conștiinței cosmice era încă treaz în mine. Închis în cameră, puteam fi infinit de conștient în același timp. Misticii numesc aceasta *conștiință cosmică* – o stare pe care am continuat să o experimentez multă vreme după aceea.

Foarte interesant este că piciorul meu bolnav s-a vindecat atunci în mod spontan. Nu m-am dus la doctor și nu am primit niciun tratament cu antibiotice pe timpul bolii.

2

Un traseu complet

Am marcat cea de-a optsprezecea aniversare învățând o formă structurată de meditație, numită Meditație transcendentală sau MT. Tânjeam după orice care să-mi dea abilitatea de a experimenta contactul cu o conștiință superioară atunci când doream. Părea că MT este calea pe care trebuia să o urmez.

Am realizat brusc că, fără aspectele sale ceremoniale, MT este un proces simplu. Ea constă în a sta liniștit, emițând mental o mantra sau sunet specific pentru a transcende conștiința, gândirea lineară și a trece în sfera conștiinței perfect libere.

Stând lângă profesorul meu, am început să punem tehnica în aplicare. Ceea ce a urmat, lui i s-a părut bizar, dar mie mi s-a părut normal. Am ajuns la starea de conștiință complet transcendentală, care în spiritualitatea orientală este numită *samadhi*. Așadar, am ajuns din nou acolo, în starea de conștiință cosmică. A fost foarte frumos și tehnica a funcționat pentru mine atât de ușor deoarece canalul era deja deschis, datorită experienței mele la limita dintre viață și moarte din martie anul precedent.

Profesorul s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Ai ajuns acolo, nu-i așa?

Am spus:

- Da.

El a zis:

- De prima dată?

Iar eu am răspuns:

- Nu sunt sigur că aceasta e prima dată, dar e prima dată cu dumneavoastră!

Am început după aceea să exersez abilitatea de a experimenta conștiința cosmică după voie. Aceasta mi-a oferit o viziune despre lume și despre mine însumi și mai extraordinară. Puteam acum să mă reconectez cu starea foarte pură a Pământului, naturii și a divinității, care există nepătată de mizeria umană. Redescopeream puritatea și inocența acelei conștiințe pe care o avusesem în copilărie, dar o înțelegeam mai bine.

Am plecat în vara următoare ca student la Universitatea de Stat din Boone, Carolina de Nord. Am ales această universitate în special datorită localizării sale în sălbăticia preaiubiților mei munți Blue Ridge, față de care simțeam o profundă afinitate. Cred că acest sentiment provine dintr-o conexiune bazată pe moștenirea mea genetică cherokee.

Doream să petrec fiecare clipă în acești munți, pe orice fel de vreme, fiind complet în contact cu ei, ca un spirit ce rătăcește prin natură. Eram nerăbdător să exersez aptitudinile mele de meditație proaspăt dobândite și să continui să am experiența conexiunii cu Divinitatea. Astfel, în pragul maturității, ajunsesem de la o copilărie într-un cămin lipsit de practica rugăciunii, neștiind măcar de aceasta sau de experiența comuniunii cu Dumnezeu, la experimentarea conștiinței cosmice. Descoperisem totul de unul singur.

Absența educației religioase s-a dovedit, de fapt, a fi un element pozitiv. Cred că există o relație inversă între religiozitate și spiritualitate, cu doar câteva rare excepții. Scutit de dogmele religioase, am putut pur și simplu să caut adevărul, fără povara doctrinelor înfrumusețate.

Ce s-a întâmplat în acea toamnă a fost o amplificare extraordinară a acelei experiențe la limita dintre viață și moarte care avusese loc cu șase luni în urmă. Mă aflam pe Muntele lui Rich, la aproximativ o mie cinci sute de metri de orașul Boone. În vârf, era un turn antiincendiu, la capătul unui drum din pietriș care era închis la bază. Într-o după-amiază limpede precum cristalul, m-am decis să merg să văd apusul de soare din vârful acestui munte. Am ajuns în vârf la timp ca să stau și să meditez în lumina apusului.

Înainte de a începe, m-am uitat înspre sud-vest și am văzut un vehicul extraterestru. Era la o oarecare distanță, dar era exact ca cel pe care îl văzusem la vârsta de nouă ani. Dintr-un anumit motiv, reacția mea în acel moment a fost: „Sunt ei din nou" și nu m-am mai gândit cu adevărat prea mult la aceasta – pur și simplu am acceptat faptul că erau aici. Apoi nava s-a făcut nevăzută, exact ca cea pe care o văzusem cu ani în urmă.

Am început să meditez și am avut o experiență minunată, profundă, dincolo de minte. Apoi am deschis ochii și era întuneric beznă, iar stelele se vedeau strălucind pe cer. Imaginați-vă cum e să te afli la acea altitudine în aerul limpede precum cristalul, privind Calea Lactee și nenumăratele stele! Stând acolo, brusc un gând străin mi-a venit în minte: „Privește ce univers minunat a creat Dumnezeu!"

În acel moment, am intrat în exact aceeași stare de transă în care ajunsesem când am murit, acea stare de transă divină în care eram complet conștient, una cu întreaga creație și totodată prezent pe munte. A fost magnific.

Când am început să cobor, am observat o lumină dincolo de vârful muntelui și am simțit că era cineva acolo. Brusc, în dreapta mea, a apărut o formă de viață

biologică extraterestră, care m-a atins pe umăr atât de ferm, ca și cum un deget puternic m-ar fi presat acolo. M-am uitat în jos și am văzut urma de pe haina mea: mi se ridicase părul de emoție!

Atunci, primul meu gând a fost: „Ce vrea creatura asta de la mine?" M-am lăsat la pământ (detest să-mi amintesc acest lucru) în poziția fătului, uitându-mă în sus, iar creatura se uita la mine. Era de sex masculin. Am observat că era pașnică și neamenințătoare, cu ochi minunați, ca de căprioară.

Apoi deodată m-am trezit că sunt transportat pe navă. Eram în spațiu, nava nu se mișca. Îmi amintesc că aceasta a devenit complet translucidă. Mă simțeam de parcă pluteam în spațiu, în gol, ca și cum întreaga navă ar fi fost alcătuită din fibră optică și carcasa putea să dispară. Spațiul era vizibil de jur-împrejurul nostru.

Am stat acolo cu acei extratereștri, înalți de un metru, un metru și ceva, care aveau toți aceiași ochi frumoși. Se pare că eram acolo cu un singur scop: să meditâm împreună. Erau interesați de mine pentru că doreau să ia contact cu o ființă umană care experimentează conștiința cosmică, așa cum o făceam eu. I-am învățat atunci cum e această stare pentru noi. Am împărtășit-o împreună – o întâlnire incredibilă, complet diferită de relatările care circulă despre contactul cu extratereștrii.

A fost o experiență colosală, în care timpul, spațiul și relativitatea funcționau pe un tărâm diferit de cel pe care îl cunoaștem noi. În această stare de transă, secundele, orele sau anii nu mai contau, pentru că depășisem timpul și spațiul. Această eternitate reprezintă natura adevărată a minții, sinele treaz din noi toți.

În timp ce mă aflam cu aceste ființe, am creat

împreună un cod pentru comunicarea oamenilor cu ei. Aceasta a reprezentat de fapt nașterea inițiativei CE-5 – Întâlniri de gradul cinci. Am utilizat nu doar sunete și lumini, ci și conștiință mult expansionată și chiar gânduri directe, transmise telepatic într-un mod coerent, pentru a înlesni comunicarea cu acele ființe extraterestre și aparatele lor uimitoare. Aceasta se întâmpla în octombrie 1973, în timpul războiului Yom Kippur.

Pentru mine era limpede că extratereștrii căutau oameni care să depășească distrugerea reciprocă garantată și să formeze o civilizație pașnică, ce poate coexista cu spațiul în armonie. Pământul avea nevoie să găsească oameni care să fie ambasadori în acest scop. Așadar, m-am oferit să fac acest lucru și să contribui astfel la educarea fraților mei oameni în aceste idei. Nimic altceva, doar atât.

Apoi, am revenit brusc la o stare „normală" a conștiinței și m-am trezit înapoi pe drumul de pietriș de lângă turnul antiincendiu, puțin mai jos de punctul în care mă aflasem anterior, dar tot pe munte. Mă gândeam: „Doamne, ce minunat!" Experiența comuniunii cu ei avea un mesaj-cheie: mintea conștientă e aceeași cu cea a Ființei divine și a tuturor ființelor.

Erwin Schrodinger avea perfectă dreptate atunci când spunea că numărul total de minți din univers este unu. Există o singură minte conștientă și noi suntem aceasta. Prin urmare, există un singur popor în univers și noi îl reprezentăm. Nu sunt „extratereștri" și oameni, ci doar o viață conștientă neîntreruptă, perfectă, continuă în univers și cu toții suntem o parte a acesteia.

Îmi amintesc de un proverb al sufiștilor: „Te socotești o formă inferioară când în tine e cuprins întregul univers?" Este o întrebare retorică. Nu suntem

doar această formă inferioară. Întregul univers e cuprins în noi și acest lucru l-am simțit alături de ființele extraterestre cu care m-am întâlnit.

Extratereștrii știu că singura șansă de pace pe Pământ, ca să nu mai vorbim de cosmos, este ca oamenii să înțeleagă faptul că nu există nicio diferență reală între noi. Nu contează cum arătăm – să ne gândim la diversitatea fizică ce există pe Pământ. Ceea ce contează cu adevărat este că în noi trăiește aceeași lumină unică a conștiinței infinite, eterne și veșnic prezente, fie că suntem deschiși către ea sau nu în orice moment din timp. Ea reprezintă baza relației noastre cu ceilalți și cu universul. Această relație este continuă și eternă și pe aceasta am trăit-o eu în forma sa cea mai pură. A fost mai mult decât minunat, fără nimic înspăimântător în acea experiență.

Nu a contat că aveam optsprezece ani. Nu le-a păsat de vârsta, rasa, originea sau averea mea. Le-a păsat de faptul că aveam o inimă suficient de pură ca să văd adevărul limpede și fără să mă atașez de materialitatea acestei lumi. Puteam discerne aspectul universal al învățăturilor din diverse culturi pe care oamenii le-au receptat de-a lungul veacurilor, pentru că adevărul este unul și același în orice limbă. Ce am creat împreună în acea zi a dovedit că oamenii pot fi, că fiecare din noi poate fi conectat cu ceilalți și cu conștiința nemărginită a universului, dar și cu alte civilizații, dacă înțelegem pur și simplu faptul că suntem conștienți. Dacă sunteți cu adevărat conștienți, atunci când citiți sau când auziți acestea, reprezintă o singularitate, care nu este divizată. Noi o divizăm în propriile noastre ego-uri și interese, dar, în realitate, lumina conștiinței este aceeași în toate ființele, în toate stelele. Și întregul univers este inundat de aceeași lumină a stării de a fi. Există acest măreț soare

al conștiinței care se reflectă și se refractă în toată lumea și, totuși, rămâne singular. Prin urmare, dacă reveniți la aceasta și dacă trăiți acest lucru, niciuna dintre aceste forme de viață nu va părea îndepărtată, neobișnuită sau străină, pentru că, de fapt, nu este.

Așadar, cu acea ocazie a fost creat conceptul CSETI al unui unic univers, al unui singur popor. Există cu adevărat un singur popor în univers și noi suntem acest popor. Există o unică ființă conștientă care strălucește în noi toți. Nu poate fi niciodată divizată, oricât de mult am încerca noi. E posibil să dorim să o divizăm, dar totuși ea rămâne veșnic una. Este întotdeauna o singularitate, este întotdeauna perfectă. Ființele extraterestre care sunt aici înțeleg aceasta, pentru că nu pot călători prin spațiul interstelar fără să înțeleagă nonlocalitatea. Iar înțelegerea nonlocalității necesită un nivel ridicat de cunoaștere și iluminare.

De fapt, esența compasiunii și temelia păcii se află în realitatea faptului că noi suntem unul. Fără această experiență, rămâne doar intelectualismul – iar acesta nu durează niciodată. Așa că am ajuns la concluzia, chiar la o vârstă destul de fragedă, că problemele lumii sunt esențialmente de natură spirituală și, prin urmare, soluțiile trebuie să fie și ele spirituale.

M-am regăsit deci înapoi pe munte sub minunatul cer înstelat, numai pentru a trăi un alt fenomen ciudat. Eram poate la 100 de metri mai jos pe drum. Când am început să cobor, am descoperit că la fiecare pas eram aproape într-o stare de imponderabilitate, ca și cum aș fi pășit pe lună!

Făceam, de fapt, câte un pas de 20-30 de metri o dată. Mai degrabă pluteam decât mergeam. În jurul meu se petrecea un efect ciudat, antigravitațional, care mă făcea să fiu mult mai ușor. Nu era produsul

imaginației mele; corpul meu fizic devenise foarte ușor.

Eram nebun de fericire! Iată-mă aici, tocmai încheiasem experiența VET și acum săream în jos, pe munte, călătorind cu pași uriași, acoperind distanțe incredibile cu fiecare pas. Era absolut minunat. Apropiindu-mă de oraș, fenomenul s-a estompat și greutatea mea a revenit la normal.

Când am ajuns în orășelul Boone, acesta părea atât de pustiu, încât mi s-a părut că avusese loc un război nuclear. Credeam că era nouă sau zece seara și, prin urmare, totul ar fi trebuit să fie deschis. Nu uitați că Boone este o mică localitate creată în jurul unui colegiu din munții Carolinei de Nord. Mi-am spus: „Ce Dumnezeu se întâmplă? Mă întreb dacă războiul Yom Kippur a scăpat de sub control și a avut loc un război termonuclear, iar eu sunt ultimul care află." M-am uitat la ceas și am văzut că era aproape ora unu. Experiența mea cosmică durase trei sau patru ore!

După acea noapte incredibilă, m-am decis să practic tot ce aflasem, ce îi învățasem pe extratereștri și ce împărtășisem cu ei. În fiecare seară, înainte să mă culc, mă întindeam și intram într-o stare meditativă. Atingeam conștiința nemărginită, apoi expansionam mintea conștientă în jurul meu, umplând încăperea, știind că este omniprezentă. Pe aripile acelui omniprezent simț al conștiinței, mă expansionam apoi în sus, în spațiu, observând stelele, încărcat de senzația de a fi conștient. Formam un tot cu acea stare de conștiență, care mă poziționa acolo, în spațiu.

Apoi trimiteam un gând ca o rază puternică ființelor extraterestre, pentru a-mi anunța prezența. Într-un mod oarecum copilăresc, spuneam:

- Nu știu dacă vă amintiți de mine, dar eu sunt Steven. Și sunt aici, dați-mi voie să vă arăt unde sunt.

Astfel, puneam în practică protocolul pe care l-am dezvoltat pentru inițiativa CE-5.

În această stare de conștiință superioară, îmi redirijam atenția și, în loc să privesc în afară, în vastitatea spațiului, mă uitam în urmă și le arătam extratereștrilor locația mea de pe Pământ.

Le arătam apoi Calea Lactee și apropiam imaginea observată pentru ca sistemul nostru solar să devină vizibil, cu soarele și Pământul. Apoi măream imaginea pentru a observa America de Nord, precum și partea de est a Statelor Unite și Munții Apalași. Apoi măream imaginea pentru a le arăta localizarea mea din Boone, Carolina de Nord, locul exact unde mă aflam în clădire. Și după aceea adormeam.

Timp de luni întregi, experiențele mele au fost extraordinare. Începând cu octombrie 1973, s-a declanșat un val fără precedent de observații de OZN-uri în acești munți. Ce am făcut eu a fost ca un test pentru a verifica dacă ceea ce creasem împreună și stabilisem de comun acord pe navă va funcționa într-adevăr. Ei bine, chiar a funcționat. Au apărut articole în ziare cu declarații ale agenților forestieri care văzuseră aceste minunate nave plutind deasupra munților, peste Shining Rock Wilderness și peste zona Linville Gorge... aici, acolo și peste tot!

Am continuat să fac aceasta până ce, într-o zi, în ziarul local a apărut un articol despre un individ care conducea pe un drum din apropiere, dincolo de orașul Morganton, din Carolina de Nord. La viteza cu care circulă VET-urile, era la numai câteva secunde distanță de apartamentul în care locuiam. Acel băiat care semăna destul de bine cu mine, mergea cu mașina pe acel drum, iar aceasta s-a oprit brusc. O navă cosmică plutea alături, iar un extraterestru se afla la geamul mașinii.

Băiatul a fost îngrozit.

Am considerat aceasta ca fiind un mod indirect al extratereștrilor de a-mi transmite: „Știi, noi înțelegem asta." Așa că mi-am spus: „Mă joc cu focul aici. Cred că până nu-mi voi da seama ce trebuie să fac cu asta, e cazul să mă opresc."

Nu am povestit nimănui despre acest episod foarte mult timp. Însă oamenii trebuie să înțeleagă de ce am renunțat la o carieră medicală sigură – și la sfertul de milion de dolari pe an ca salariu – pentru a face cunoscut ceea ce știu că este adevărat. Cu siguranță nu pentru că „este doar o teorie"!

Totuși, am continuat să dialoghez în somn cu ființele extraterestre. Colegul meu de cameră mi-a spus mai târziu că, timp de mai multe luni, se trezea în timpul nopții și mă auzea vorbind încet în somn.

Mi-a spus:

- Vorbeai, dar într-o limbă complet necunoscută.

Mi-am zis din nou în sinea mea: „O, Doamne! Cumva, ajunsesem într-o stare de transă în care puteam să percep și să vorbesc limba extratereștrilor. Și el a auzit aceasta foarte limpede."

Colegul meu a spus:

- Cu siguranță nu era o limbă pământeană.

După aceea, m-am decis că până voi avea un motiv anume pentru a utiliza aceste protocoale cu extratereștrii, pe care le puneam în practică, ar fi mai bine să știu doar că am această abilitate, dar să păstrez informația numai pentru mine.

În 1974 am părăsit colegiul tradițional din Boone pentru a mă pregăti ca profesor la Universitatea Internațională Maharishi din Iowa. Experiențele mele din timpul cursurilor au fost cu adevărat extraordinare, în parte deoarece am rămas independent față de

aspectele dogmatice, instituționale ale grupului. Se discuta însă o cantitate enormă de cunoștințe profunde.

M-am afundat în studiul Vedelor și a limbii sanscrite. Am fost deosebit de impresionat de volumul de cunoaștere din Vede, de felul în care era articulată experiența conștiinței individuale cu cea universală. Această experiență mi-a permis să găsesc un timp și un loc în care să mă dedic complet dezvoltării stărilor superioare ale conștiinței.

Unul dintre cele mai profunde lucruri pe care le-am înțeles atunci a fost teoria cosmologiei. Aceasta a provenit nu atât din educația didactică, cât din experiența directă care a inclus tărâmurile mentale astrale sau cauzale și tărâmurile luminii.

După ce înțelegi structura creației și începi să o experimentezi în detaliu, îți este simplu să înțelegi cum pot avea oamenii vise despre viitor, cum își pot modifica trupul fizic pentru a levita sau cum se pot dematerializa și reapărea într-un alt loc. Tot ce ați auzit despre ceea ce sunt considerate mituri sau așa-zise miracole devine atunci mult mai logic. Realizarea acestor „miracole" stă, de asemenea, la îndemâna oricărei ființe umane dotate cu conștiință. Toate ființele vor putea într-o zi să facă aceste lucruri. Această abilitate e înnăscută – nu doar la oameni, ci și la toate ființele înzestrate cu conștiință din univers. Cu toții suntem copiii Domnului și toate aceste daruri și stări există în fiecare dintre noi.

În acel an, am început să am experiențe care au adus Ființa Infinită pregnant în conștiința mea, în această lume. Vedeam o piatră și știam că și în ea există conștiință pură. În piatră se află energia și frecvența unei forme de lumină, o formă astrală care îi dă structură și forma matriceală cristalină. În ea se află ideea acesteia și

în idee se află gândul primar care a creat toate lucrurile. Și în acesta există o minte conștientă tăcută, pură. De fapt, totalitatea întregului nu este nimic altceva decât conștiință pură care trece prin diverse faze, rezonează și reacționează în diverse forme și în diferite moduri.

Mare parte din cunoașterea implicată trebuie să fie descoperită prin experiență. Vestea bună este că oricine, într-un anumit moment al vieții, a trecut prin acest tip de integrare și întregire. Trebuie doar să-și amintească. Intenția mea este de a încerca să o descriu într-un mod care vă va ajuta să vă amintiți. Dacă pot realiza aceasta pe baza experienței personale – după ce am crescut complet neexpus la dogmele religioase – atunci oricine poate!

Când toate acestea au început să se petreacă, am dedicat un număr de ani predării meditației și stărilor superioare de conștiință, perioadă în care am urmat un curs avansat în Catskills, New York. În acel centru, am ținut post și am petrecut mai multe ore pe zi meditând într-o stare cu adevărat minunată, liniștită.

Am început să recuperez o abilitate pe care o aveam din copilărie – dar care abia atunci începuse să apară –, aceea de a putea vedea lucruri în conștiință, care nu sunt vizibile cu ochiul liber. Mergând pe un culoar, încercam să văd ce era după colț. Aproape de fiecare dată vedeam ce era acolo sau cine venea. Și nu încercam să ghicesc până nimeream. Era ca și cum m-aș fi aflat într-o stare de conștiință superioară constantă și aș fi văzut la propriu obiectul sau persoana respectivă.

Apoi încercam să văd lucruri care se întâmplau într-un punct îndepărtat de pe Pământ sau într-un punct îndepărtat în timp – din ziua sau săptămâna următoare. Am exersat foarte mult aceasta. A devenit o rutină pentru mine să mă duc la culcare și să văd un loc

sau un eveniment îndepărtat și să știu ce se va întâmpla în ziua următoare.

Nu e nimic incredibil dacă înțelegem natura omniprezentă a conștiinței. Deoarece este omniprezentă, depășește restricțiile timpului și spațiului, ceea ce înseamnă că putem depăși aceste limitări, pătrunzând în această stare de conștiință. Și atunci când o facem, descoperim că putem vedea lucruri pe care se presupune că „nu avem cum să le vedem". Atunci spațiul și timpul sunt eliminate și suntem liberi să vedem cu adevărat.

Într-o zi, în timpul acestei retrageri din lume, am reflectat la unele dintre așa-numitele *siddhi*-uri (sau puteri spirituale) descrise în *Vede*.

M-am gândit că ar fi interesant să testez limitele acestora pentru corpul fizic. Am început să mă gândesc la abilitățile de care dispunem, dacă suntem numai conștiință și corpurile noastre sunt de fapt umplute cu lumina conștiinței. Ce am putea obține cu adevărat? Într-o zi mă aflam într-o stare de uriașă fericire și veselie, simțindu-mă în același timp foarte liniștit. Mă plimbam afară și țin minte că era o minunată zi de primăvară. Fiind profund influențat de pământ și natură, momentul era potrivit pentru ceea ce a urmat.

În timp ce mă plimbam pe câmpul din spatele proprietății unde locuiam, am început să levitez în mod spontan, fără efort sau intenție. Îmi amintea de salturile mele imense în josul muntelui, după contactul cu extratereștrii, din octombrie '73. De data aceasta, însă, m-am ridicat doar vertical, poate la doi sau trei metri deasupra pământului.

În loc să merg înspre destinația mea, am trăit experiența unei levitații pe verticală, în sus. Și apoi, în clipa în care mintea mea a intervenit și a exclamat:

„Doamne, uite ce se întâmplă! Cum e posibil să fac asta?", am coborât pe pământ. Totul a fost întrerupt de propria mea minte și de ego-ul meu.

Una dintre multele lecții pe care le-am învățat este că există o anumită grație, împreună cu credința, de care e nevoie pentru asemenea experiențe extraordinare. Nu mă refer la credința religioasă *per se*, ci la certitudinea sau cunoașterea capacităților latente dinlăuntrul nostru. Această convingere se află dincolo de ego și de intelect. Dacă ne putem abandona liberi, atunci putem realiza lucruri incredibile pentru oamenii obișnuiți. Și dacă ea nu este eliberată, e din cauză că noi o blocăm. În cele din urmă, înseamnă a recunoaște și a îmbrățișa puterea lui Dumnezeu din fiecare din noi.

După această experiență, a devenit din ce în ce mai clar că în noi există o capacitate așa-zis paranormală și că oricine poate să o dobândească și să o dezvolte. Vom ajunge în curând la o epocă în care asemenea lucruri vor deveni un fel de rutină și de acceptare, ca o „normă".

Există uneori tendința la cei implicați în diverse grupări spirituale și religioase de a așeza oamenii care dispun de acest nivel de experiență sau de cunoaștere pe un piedestal, ca și cum ei ar fi unici, așa cum restul nu pot fi. Nu este adevărat și acesta e un lucru foarte important, care trebuie înțeles foarte bine. Este, de fapt, un deserviciu adus naturii și potențialului umanității - de a idolatriza ceva care ar trebui înțeles drept o capacitate înnăscută a tuturor.

În anul 1975, m-am dus cu niște prieteni în Isola, o localitate din Franța, în Alpii Maritimi, pentru a deveni profesori de meditație. În timp ce mă aflam în acea locație, am avut mai multe experiențe cu stări superioare de conștiință, care ar putea fi numite conștiința unității și conștiința divină.

Într-o zi, amintindu-mi ce se întâmplase cu doi ani în urmă în munții din Carolina de Nord, m-am întrebat dacă aceeași experiență extraordinară nu putea fi repetată. Așa că, fiind în camera de hotel, am reluat protocolul pe care îl creasem împreună cu extratereștrii în 1973, în acea navă spațială.

Apoi am intrat în starea de conștiință nemărginită și am extins raza de observație de la munte, în jurul Alpilor, în spațiu și în sistemul nostru solar. Văzând vastitatea spațiului, am spus acelei nave și extratereștrilor de la bord:

- Mă numesc Steven. Nu știu dacă vă mai amintiți de mine, dar ne-am întâlnit în urmă cu doi ani și acum sunt aici, sus, în Alpii Maritimi francezi, în Isola.

Le-am arătat minunata galaxie în spirală, Calea Lactee, sistemul nostru stelar cu Soarele și planetele, precum și Pământul. Apoi m-am apropiat de Europa, de Alpii Maritimi ai Franței. Le-am arătat locația noastră din complexul hotelier și am spus:

- Dacă puteți veni în vizită, vă rog să o faceți.

Aceasta s-a întâmplat pe parcursul unui flux neîntrerupt al conștiinței, care a durat douăzeci de minute.

Mai târziu, după prânz, niște prieteni și cu mine ne-am hotărât să mergem la plimbare prin munții de lângă hotel. Era în jur de ora unu după-amiaza. M-am uitat în sus la cerul alpin limpede precum cristalul și am văzut o navă minunată, de formă tetraedrică, imensă, ce strălucea în soare. Era clară, complet materializată și se apropia de noi, silențios.

O bună prietenă din grupul nostru, care știa de experiențele mele cu vehicule extraterestre, a exclamat:

- Doamne, Steven, i-ai chemat aici?

A încremenit de uimire.

- O, nu-mi vine să cred.

Iar eu am răspuns:

- Da, eu i-am chemat. Am pus în practică acel protocol de care ți-am spus și ție.

M-a întrebat:

- Dar bine, de ce nu m-ai prevenit?

În momentul în care a fost manifestată teama de unii dintre membrii grupului, nava extraterestră nu s-a mai apropiat de noi, a plutit pe loc și apoi a dat înapoi, în tăcere. După care acea navă s-a dematerializat complet, a dispărut din spațiul și timpul nostru. M-am întors spre ea și am zâmbit:

- Ei bine, se pare că protocolul chiar funcționează.

Iar ea a spus:

- Data viitoare anunță-mă. Anunță-mă înainte să faci asta.

Eu râdeam în hohote, dar am asigurat-o că așa voi face.

Aceasta mi-a arătat că, în realitate, putem contacta extratereștrii, iar experiența respectivă poate fi trăită și de alții. A fost prima dată, de la vârsta de 9 ani, când am văzut una din aceste nave împreună cu alte persoane. În acel caz a fost vorba despre un adevărat protocol CE-5, o ființă umană invitând o navă cosmică extraterestră care sosește și este văzută și de alții. În mod evident, protocolul funcționa. Am început să cred că poate oamenii ar trebui să afle acest lucru la un moment dat, pentru că toată lumea trebuie să știe că acest lucru este posibil.

Dar, odată cu trecerea timpului, am început să-mi pun din nou întrebări. Când ceva atât de extraordinar se întâmplă, îndoiala întotdeauna se furișează în minte. După o vreme, locuiam din nou în munții din Carolina de Nord, lângă Blowing Rock, cu un prieten care

participase la cursul de pregătire. Deveniserăm împreună profesori de meditație.

Într-o zi, pe la sfârșitul toamnei anului 1977, m-am decis să testez din nou protocolul. În acea noapte am stat pe pat și am meditat îndelung. Am ajuns în starea de conștiință expansionată, am simțit cum aceasta cuprinde treptat întregul spațiu, am văzut cum plinătatea și infinitatea spațiului se umplu cu lumina conștiinței și în acea lumină am văzut aceste ființe extraterestre și am spus, din nou:

- Mă numesc Steven.

Dar, gândindu-mă că trecuse atâta timp încât poate nu-și mai aminteau de mine, am spus:

- Ei bine, mă numesc Steven Greer și m-am născut în Charlotte, Carolina de Nord, pe 28 iunie 1955. Le-am prezentat apoi rezumatul complet al biografiei mele. Le-am arătat micul orășel Charlotte și cum să ajungă la locația în care mă aflam. Din spațiu, se puteau duce în Charlotte și apoi în sus, spre munții Carolinei de Nord, la aproximativ o sută șaizeci de kilometri distanță. După ce am aplicat această tehnică într-un șuvoi de conștiință, am adormit.

Brusc, m-am trezit la o oră matinală, 1 și 4 minute. Am văzut o navă minunată, de culoare alb-albastră, afară, în fața ferestrei și la aproximativ 30 de metri deasupra casei. Am simțit atunci conștiința ocupantului navei, care se proiecta exact în încăperea în care mă aflam eu. Era aproape palpabilă.

Mă aflam în mijlocul ținutului nimănui, complet înconjurat de munți, de pajiști și tăcere. Vedeam uluit acea navă extraterestră, care plutea în tăcere exact în fața ferestrei mele. Brusc, colegul meu, care era la el în dormitor, s-a trezit; a sărit, a venit în fugă în camera mea și a întrebat:

- Vezi asta?

Am spus, cu un ton ușor vinovat:

- Da...

Iar el a zis:

- Isuse, e o navă spațială exact în fața ferestrei noastre!

- Da, știu. Eu am invitat-o.

A devenit foarte nervos și a spus:

- La naiba, să nu mai faci niciodată asta fără să mă anunți! M-ai speriat foarte tare!

Simțea și el că exista acolo o ființă inteligentă, dematerializată, dar ca o proiecție a conștiinței din navă în cameră.

Ne-am dus în sufragerie și nava ne-a urmat în acea parte a casei, la marea fereastră cu vedere spre Muntele Grandfather. Cred că deja simțiseră teama prietenului meu și de aceea nava a început să se îndepărteze, a părăsit valea și, cu un șuier, s-a ridicat în spațiu, peste Muntele Grandfather.

Chiar în ziua următoare, am auzit la radio și la știri anunțuri că două nave spațiale fuseseră depistate de radar la aeroportul Douglas din Charlotte, Carolina de Nord. Au fost urmărite de un elicopter al poliției, numit Snoopy. Am fost uimit să aflu că zona orașului, unde avuseseră loc în special observațiile de nave extraterestre, era cea în care mă născusem și crescusem – locul pe care li-l arătasem în traseul meu prin conștiință.

Una dintre nave se pare că se apropiase foarte mult de elicopterul poliției și de avionul companiei Eastern Airlines. Totul fusese înregistrat de turnul de control al traficului aerian și confirma protocolul CE-5.

Mulți ani mai târziu, un bărbat care obținuse înregistrarea audio a acelui eveniment de la Administrația Aviatică Americană (Federal Aviation Adminis-

tration – FAA) mi-a dat şi mie caseta. (O avem în arhivele CSETI.) Transcrierea înregistrării prezintă cum una din nave pur şi simplu dispare, iar cealaltă este văzută şi urmărită cum se îndreaptă spre nord-vest, adică spre munţii unde mă aflam eu. Apoi a apărut la fereastra mea.

Prin urmare, acesta a fost un caz CE-5 timpuriu, foarte interesant, care nu numai că a avut un alt martor – colegul meu de locuinţă uimit – , dar a şi fost depistat pe radar, observat de piloţii aeronavelor comerciale şi urmărit de un elicopter de poliţie.

Sincer vorbind, am fost uimit şi puţin speriat de precizia evenimentului. Mi-am spus: „Uau!... Chiar e serios! Nu ar trebui să mai fac asta până nu stabilesc un program formal pentru contacte." Şi chiar nu am mai repetat protocolul din 1977 până în 1990 – când am format Centrul pentru Studiul Inteligenţei Extraterestre sau CSETI.

3

Ieşirea la lumină

Aceste experienţe din tinereţe m-au ajutat să înţeleg ceva important despre natura civilizaţiilor extraterestre avansate: au ales să fie prietenoase, ca o manifestare naturală a evoluţiei lor. Cu alte cuvinte, nivelul ridicat de conştiinţă pe care l-au atins este incompatibil cu diviziunea sau conflictul. Altfel, cu tehnologia incredibilă de care dispun, s-ar fi autodistrus de mult.

Fără realizarea unicităţii, diferenţele sunt percepute ca o cauză de alarmă, de teamă, ostilitate şi violenţă. Istoria experienţei umane de peste un mileniu stă drept mărturie.

E suficient să privim doar la starea umanităţii de astăzi. La nivel global, ostilitatea şi neîncrederea în rândul religiilor, grupurilor etnice şi naţiunilor divergente generează război şi o mare suferinţă. Conştiinţa diferenţei şi a separării trebuie să fie respinsă, altfel pacea nu este posibilă.

Umanitatea se află acum la o răscruce: fie vom continua să distrugem Pământul şi locuitorii săi prin ignoranţă, război şi conflict, fie vom atinge o stare de iluminare spirituală şi maturitate socială prin care ne vom recunoaşte unicitatea inerentă. În caz contrar, tehnologiile avansate vor rămâne în mâinile oamenilor care sunt scufundaţi în ignoranţă, superstiţie şi conflict.

Dar aceste condiţii nu pot coexista cu starea de indivizibilitate care reprezintă adevăratul izvor al compasiunii. După cum a spus Buddha, nu poţi fi

violent cu cineva odată ce ai realizat existența unicității.

Există multe persoane care ar putea trece prin ceea ce am descris eu, legat de contactele mele cu extratereștrii și care ar putea reacționa cuprinse de groază, chiar în cazul acelorași stimuli: o navă la fereastră sau observarea unei nave extraterestre pe munte. În ceea ce mă privește, experiența pe care am avut-o la limita dintre viață și moarte mi-a permis să abordez aceste lucruri fără teamă. Nu există moarte; atunci, de ce să-ți fie teamă?

Este esențial să înțelegem faptul că există o campanie furibundă și sofisticată referitoare la întrebarea despre existența extratereștrilor: cel puțin 90% din informațiile și imaginile prezentate publicului sunt selectate pentru a trezi teamă, urmată de ura față de tot ceea ce este străin. Filmele, show-urile de televiziune și cărțile legate de subiect dovedesc următorul lucru: dacă ar fi să credem în aceste prostii, ne-am putea imagina că în America o persoană din două este răpită din locuință la miezul nopții și apoi torturată. Pur și simplu nu este adevărat. Dar teama și groaza se vând și anumite persoane beneficiază de pe urma unei populații terifiate și dezinformate.

Știm că există operațiuni paramilitare clandestine, controlate de o grupare subterană care înscenează evenimente de tip OZN/VET simulate. Aceasta nu este o speculație: am intervievat personal mulți membri ai armatei, care au colaborat independent cu anumite departamente de stat și au făcut parte din echipe care au răpit în mod deliberat oameni pentru a crea iluzia contactelor reale cu extratereștrii.

În „industria OZN-urilor" există o subcultură a răpirilor de mai multe milioane de dolari, sponsorizată de interese puternice, care includ chiar anumite familii

regale europene, împreună cu magnați industriali din Statele Unite. Poveștile făcute publice sunt în mod deliberat selectate. Unii cercetători pot să apară la ușa celor răpiți pentru a-i chestiona și a face mai apoi publice declarațiile lor. Totuși, ei vor să selecteze numai relatările înfricoșătoare – cele ale oamenilor care au avut contacte simulate cu extratereștrii. Acestea le-au fost impuse printr-un efort militar care încearcă să creeze o anumită propagandă psihologică la nivelul maselor de oameni. Această propagandă va susține cheltuielile viitoare pentru „Războiul Stelelor", prin plantarea „semințelor" vrajbei și separării între ființele umane și cele extraterestre.

E o parte a unui plan bine gândit, acela de a opune un grup (ființele umane) celuilalt (ființele extraterestre). În acest scop trebuie să fie însă demonstrată o amenințare majoră, iar presupusul inamic trebuie „demonizat" în fața opiniei publice. Prin urmare, majoritatea informațiilor publice legate de OZN-uri/extratereștri sunt create de serviciile de contra-informații, PSYOPS*, și agenți de dezinformare cu un scop anume, intenționat.

Primul pas constă pur și simplu în a discredita subiectul care face declarația, pentru că majoritatea poveștilor acestora nu rezistă în fața unei analize atente. Cel de-al doilea, după părerea mea, constă în a crea temelia fricii pentru a clădi proiectul *Războiul Stelelor*. Nimeni altcineva decât celebrul om de știință Werner von Braun a spus unui membru al echipei noastre, Carol

*PSYOPS = Psychological Operations; în traducere din limba engleză: Operațiuni Psihologice. Acestea sunt tehnici utilizate de armată și forțele de poliție pentru a influența emoțiile, raționamentul obiectiv și comportamentul unui grup-țintă de oameni. (n.trad.)

Rosin, că, de fapt, exact asta se întâmplă: vor fi instalate arme în spațiu. De aici, nevoia de a crea o barieră psihologică prin care oamenii să se teamă de toate lucrurile străine. Apoi, mai târziu (când oamenii care se bucură de beneficiile operațiunilor militare și industriale actuale, în valoare de mai multe miliarde de dolari, vor decide că înșelătoria a durat destul), pot declara că lumea trebuie să se alieze pentru „a da un șut în fund extratereștrilor" (citat din filmul *Ziua Independenței*).

Nu uitați că Războiul Rece și tot ce se întâmplă astăzi vor păli în mod considerabil prin comparație cu beneficiile financiare ce pot fi câștigate din inducerea unei idei false, legată de o amenințare din afara spațiului care trebuie învinsă. În loc să se extragă nenumărați dolari pentru operațiunile militare din Statele Unite și din Occident, „amenințarea" imaginară va genera suficientă xenofobie pentru a asigura un „cec în alb" sau un flux constant de dolari de la guvern, în numele menținerii siguranței și păcii globale. Vă sună cunoscut?

Această presupunere urmează discuțiilor cu numeroși membri ai armatei din cadrul organizațiilor care se ocupă de problema respectivă. Mi s-a spus simplu că ea a constituit un scop permanent , cel puțin din anul 1950. Aceste operațiuni au utilizat așa-numitele „vehicule extraterestre reproduse", fabricate de un consorțiu de companii, printre care Lockheed Martin, Northrup, SAIC, E Systems, EG&G și Mitre Corporation. Acestea sunt aparate antigravitaționale fabricate de om, pe care anumite forțe oculte le folosesc încă de prin 1950, precum și alte sisteme de armament foarte puternice și „forme de viață programate" sau PLF (Programmed Life Forms). Acestea sunt forme de viață

biologice, artificiale, produse pentru a arăta precum așa-numiții „cenușii", care, de fapt, nu sunt extratereștri. Sunt produși în câteva locații, una dintre ele aflată în cadrilaterul din Dulce, New Mexico.

Acesta este un efort concentrat de a crea o „falsă amenințare extraterestră". Dacă apare cineva cu o poveste diferită, este trecut pe lista neagră a comunicărilor publice și, prin urmare, nu are cum să transmită povestea sa publicului sau în presă, sub forma unei cărți sau prin orice alt canal important. Dar cei care creează mesaje înfricoșătoare – în genul filmului *Ziua Independenței* sau al anumitor cărți despre răpiri efectuate de extratereștri – primesc avansuri ridicate și contracte de publicare și de producție de film bine remunerate. Cu siguranță că aceasta se face în mod intenționat.

Elita puterii dorește ca aceste povești alarmante să fie sădite în conștiința populației pentru ca adevărul să fie astfel îngropat. Am cunoscut persoane care fondează grupări ale persoanelor răpite de extratereștri în Statele Unite și în Europa. Pe lângă convorbirile personale cu oameni din armată care au fost implicați în aceste pseudorăpiri, mi s-a spus personal, chiar de către un membru al unei familii regale din Europa aflate la conducere, că el își aduce contribuția la finanțarea acestor eforturi. Acea persoană mi-a spus că poveștile înfricoșătoare trebuie să fie aduse la cunoștința publicului, pentru a face lumea conștientă că acești „extratereștri malefici" există în realitate și trebuie combătuți.

Ea a ajuns chiar să spună că, de fapt, fiecare problemă majoră a planetei, începând de la Adam și Eva, poate fi atribuită mașinațiunilor acestor extratereștri diabolici. Și crede cu adevărat aceasta! De altfel,

persoana respectivă este și fondatorul principal al Opus Dei, care este o grupare de dreapta de la Vatican, având o ramificație internă subterană ce operează aceste programe. În plus, mi-a mărturisit că motivul său pentru stoparea sprijinului acordat unui autor celebru din acest domeniu (pe care nu îl voi nominaliza aici) este că povestirile sale nu erau suficient de alarmante. Cu alte cuvinte, descria interacțiunea dintre oameni și extratereștri într-un mod pozitiv, iar sponsorul dorea ca numai cele mai înfricoșătoare relatări să ajungă la public.

Un lider important al uneia dintre aceste grupări ale persoanelor răpite de extratereștri mi-a spus direct că, dacă cineva participă la aceste întâlniri și experiențele trăite nu corespund modelului de răpiri militare (care sunt chinuitoare), este dat afară. Prin urmare, este un proces de autoselectare fraudulos.

Această mașinărie bine pusă la punct promovează „contacte cu extratereștri" false, inventate. Victimele sunt apoi dirijate înspre anumiți cercetători, după care experiențele acestora sunt canalizate în contracte pentru filme, documentare și/sau cărți de un anumit tip. Și toată această poveste este eficientă. Scopul este de a genera o propagandă, cu intenția de a împinge masele să reacționeze împotriva acestei așa-zise amenințări din spațiu, perpetuând și sporind înșelătoria care există deja.

În cadrul guvernului subteran există un centru dur de escatologi: oameni obsedați de sfârșitul lumii, care ar dori să o vadă dispărând printr-un cataclism eco-extraterestru imens, pentru a grăbi astfel întoarcerea lui Iisus. Acesta este planul lor: susțin că lumea trebuie să fie în cea mai neagră suferință pentru a se produce Cea de-a doua sosire a lui Iisus. Acele persoane speră să

obțină circumstanțele potrivite pentru acest scop. Este pură nebunie! Acest grad de hiperreligiozitate, fanatism și ocultism, combinat cu o putere enormă și o mare influență, face ca rezultatele posibile să fie teribile.

Cu câțiva ani în urmă, am participat la o întâlnire din New York, cu doamna Boutros-Ghali, soția secretarului general al ONU, și cu niște persoane din cadrul grupului „New York 100". O femeie s-a apropiat de mine și mi-a spus:

- Trebuie să vă mărturisesc că am citit douăzeci și șase de cărți despre OZN-uri și răpiri de extratereștri.

Eu am răspuns:

- Ei bine, cu tot respectul, aceasta înseamnă că ați înmagazinat de douăzeci și șase de ori mai multă dezinformare și prostii decât cineva care a citit doar o singură carte.

Nu prea cred că m-am făcut plăcut, dar acesta este adevărul.

Am împărtășit părerile mele unor membri ai armatei cu funcții înalte, precum și unor oameni ca doamna Boutros-Ghali și altora. Prima lor reacție a fost aceea de a nega, dar sunt la fel de îngroziți că aceasta ar putea fi adevărat.

Adeseori oamenii întreabă dacă omenirea este pe o cale atipică sau tipică față de cea urmată de civilizațiile de pe alte planete. Cred că există o gamă întreagă de capacități și experiențe care se petrec în cazul unor ființe diferite. Înțeleg că există anumite civilizații extraterestre care nu s-au confruntat niciodată cu conflicte și războaie. Și există altele care poate s-au confruntat, au trecut prin acestea, au învățat lecția și au evoluat devenind apoi lumi pașnice.

Cu cât o civilizație se îndepărtează mai mult de spiritualitate, cu atât mai violentă ea devine. Prin

aceasta, mă refer la spiritualitatea reală, mai mult decât la religiozitate, care nu de puține ori poate îmbrăca aspecte fanatice. Ce e socotit acum drept „religie" este, în cea mai mare parte, o invenție a omului, o alterare a intenției sale originare.

Dacă o civilizație este separată de spiritualitatea sa intrinsecă și, în același timp, dezvoltă mijloace enorme intelectuale și tehnologice, conflictul apare ca fiind inevitabil. Pământul încearcă acum să rezolve această situație. Și nu s-a făcut o treabă prea bună până acum.

Trebuie să recunoaștem că extratereștrii vor realiza riscurile și capcanele acestei tranziții tumultoase în care ne aflăm astăzi – pe care o compar cu umanitatea ca un organism ce trece de la copilărie la maturitate –, iar noi suntem într-o fază de adolescență prelungită. Suntem haotici, rebeli și încercăm să ne găsim echilibrul, dar nu ne-am maturizat încă. Și, din păcate, unii dintre noi sunt ca niște adolescenți care au găsit niște grenade de mână și le scot cuiul.

Acesta fiind cazul, dacă priviți umanitatea și starea actuală a omenirii într-un mod obiectiv și prin ochii unei civilizații extraterestre, veți constata că avem într-adevăr motive de îngrijorare. De aceea, acțiunile adoptate de extratereștri, care au blocat unele dintre eforturile noastre și ne-au tăiat aripile atunci când am încercat să instalăm armament în spațiu, sunt de înțeles. (Știm că aceasta s-a întâmplat din mărturiile a numeroși martori care au participat la proiectul *Desecretizarea*).

Aceste acțiuni ar putea fi considerate un act de ostilitate... Însă eu le socotesc mai curând ca un act superior de compasiune. Știu că am putea fi o amenințare nu doar pentru noi înșine, ci și pentru alte lumi. Din păcate, tehnologia a depășit evoluția noastră spirituală și socială, transformându-ne, sincer vorbind,

într-un popor periculos.

Vremea în care trăim este foarte prolifică, dar și foarte scurtă. Nu am schimbat direcția suficient pentru a evita niște consecințe dezastruoase, care constituie un rezultat natural al comportamentului nostru retrograd. Dacă se combină tehnologii extraordinare cu înclinația de a distruge orice nu înțelegem sau nu controlăm, rezultă o situație foarte periculoasă.

Prin urmare, aceste civilizații extraterestre monitorizează Pământul îndeaproape. Nu am nicio îndoială că, tocmai de aceea, numeroși martori militari au relatat despre aceste vehicule extraterestre care monitorizează depozitele de rachete balistice intercontinentale, depozitele de armament, fabricile de armament, rachetele spațiale și lansările în spațiu de rachete ICMB. Vor să se știe foarte clar că aceste arme nu trebuie să fie folosite și că ne este urmărit comportamentul. Dacă ne-am pierde complet controlul, probabil că ei ar interveni ca să stopeze ajungerea într-o situație deosebit de gravă.

Suntem în punctul în care Pământul trebuie să scape de povara pe care noi, oamenii, i-am impus-o, dacă nu o îndepărtăm singuri. Mai avem câteva generații pentru a face lucrurile așa cum trebuie; m-ar mira dacă am putea continua mai mult de cincizeci de ani pe calea pe care ne aflăm astăzi.

În 1991 am fost abordat de mai multe persoane care au condus proiectele supersecrete legate de OZN-uri și de sistemele energetice avansate. Citiseră una dintre lucrările mele mai timpurii, despre conceptul indivizibilității, despre civilizația noastră și despre experiența conștiinței cosmice și a ființelor cosmice. Au subliniat importanța împărtășirii acestor informații în grupul lor. Acele persoane m-au sunat de la CIA, de la Lockheed,

de la McDonnell Douglas și de la alte agenții similare. Tot ce am scris a avut drept țintă inițială acest grup.

Masele de oameni vor doar să-și ducă viața în pace. Nu le interesează să se războiască între ele. Există doar o minoritate de oameni violenți, care simte nevoia de a-i controla pe alții în mod psihotic. Flăcările urii și conflictului care se tot aprind au fost stimulate în mod deliberat, pentru că aduc beneficii enorme acestui grup violent.

Masele de oameni au mare nevoie să cunoască aceste informații. Mai mult decât atât,, au dreptul de a le cunoaște și responsabilitatea de a acționa, pentru că pot împiedica cele mai grave abuzuri ale unei grupări subterane ca aceasta, dacă își vor exercita voința. Dar obsesia și ferocitatea unora dintre elementele din cadrul acestei grupări periculoase sunt atât de mari încât trebuie să fie elucidată perspectiva spirituală.

De obicei, atunci când începeam să scriu ceva pe această temă, scriam avându-i în minte ca principali cititori pe cei responsabili care trebuiau să cunoască aceste informații. Majoritatea oamenilor de pe planetă ar dori să trăiască împreună în pace, să se bucure de diversitatea culturilor acestora, să aibă la dispoziție aceste tehnologii și să evolueze, să meargă mai departe, să-și vadă mari copiii și să-i trimită la colegiu pentru a avea o viață fericită.

Nu trebuie să ne imaginăm că 99% din populația lumii este dispusă să se arunce în Cascada Niagara fără butoi. Există doar un număr relativ redus de oameni care au o perspectivă retrogradă. Se uită în oglinda retrovizoare și confundă ce văd în urmă cu viitorul. Prin urmare, sarcina noastră este să-i facem să privească înainte.

E important faptul că noi socotim aceste persoane

cu mari interese în domeniul industrial, militar și religios ca fiind educabile.

Oamenii care conduc aceste proiecte secrete sunt ființe conștiente care sunt educabile și pot învăța, se pot dezvolta, pot recepta aceste informații și-și pot modifica paradigma gândirii înainte de a fi prea târziu. În meditațiile și rugăciunile noastre ar trebui mai degrabă să cerem transformarea și iluminarea minții acestor oameni decât să manifestăm dușmănie și tensiune la adresa lor.

O căsnicie legată în ceruri

În ianuarie 1978 m-am stabilit în Israel, deşi iniţial am fost acolo doar într-o vizită turistică pentru aproximativ zece zile. Am sfârşit prin a rămâne în această ţară timp de trei ani, lucrând la sediul general al religiei Baha'i, de pe Muntele Carmel din Haifa. A fost o experienţă minunată şi interesantă, deoarece mă aflam în nişte locuri foarte sacre. În toate călătoriile mele prin regiune puteam simţi prezenţa maeştrilor spirituali care au venit în această mică zonă şi, în acelaşi timp, simţeam că fiecare piatră este impregnată cu sângele conflictului.

Este o foarte stranie poziţie a extremelor, legat de manifestarea acestor fiinţe spirituale extraordinare, precum Iisus, Moise, Avram, Mohammed, Baha'u'llah sau Bab. În acelaşi timp, există această incredibilă duşmănie şi un fanatism distrugător. Până la urmă, să ţinem seama că profeţii apar întotdeauna în momentele cele mai sumbre şi în locurile cele mai întunecate.

Timp de mulţi ani, am putut merge la culcare seara vazând ceva care urma să se întâmple în ziua, luna următoare sau la un moment dat în viitor. Aceasta a început să se întâmple din ce în ce mai intens, cu cât trăiam mai multe stări superioare de conştiinţă. În iarna anului 1978 locuiam într-un apartament de pe Muntele Carmel, cu vedere la Mediterana. Într-o noapte, am avut un vis: mă aflam brusc într-un spaţiu care era definit, dar nu avea pereţi şi era foarte luminos. Aproape de

locul în care stăteam eu, se aflau rămăşiţele unui nobil care fusese liderul credinţei Baha'i, pe nume Abdu'l-Baha. Era cunoscut drept un personaj foarte blând, înţelept, iubitor, care era iluminat. Mi-a apărut în acest vis şi m-a prezentat unei femei, după care a spus:

- Noi dorim ca tu să te însori cu această femeie.

Mi-a dat mai multe detalii despre ea şi apoi a continuat:

- Ea va veni de departe aici, în vizită, după care va pleca, dar vă veţi căsători în Israel. Este mai în vârstă decât tine, dar aceasta nu va fi o problemă.

Apoi am făcut cunoştinţă în vis cu acea femeie şi am văzut exact cine era şi cum era îmbrăcată.

Aceasta s-a întâmplat timp de patru sau cinci nopţi la rând. Însă eu nu aveam decât douăzeci şi doi de ani şi nici prin gând nu-mi trecea să mă însor. Totuşi, dacă nu accepţi o îndrumare spirituală autentică, aceasta nu te ajută la nimic. Aşa că am spus:

- Ei bine, cred că ar trebui să o caut pe acea persoană.

O lună sau două mai târziu eram în grădinile unde a fost îngropat Abdu'l-Baha, pe Muntele Carmel, la altarul lui. La un moment dat, pe poartă a intrat Emily. Am fost încântat să văd că ea era persoana din visul meu. Dar nu te duci la o necunoscută să îi spui: „Bună! Te-am visat şi noi ar trebui să ne căsătorim!" Ne-am întâlnit şi am stat de vorbă timp de probabil o oră şi jumătate; era de parcă ne-am fi cunoscut dintotdeauna. Dar tot nu am amintit de visul meu.

Se afla acolo la o convenţie şi, chiar în ultima zi a şederii ei, am revăzut-o pentru scurt timp. Urma să se închidă porţile acelor grădini minunate şi ale altarului, iar Emily dorea să meargă acolosă se roage. I-am spus:

- Ar trebui să te grăbeşti, pentru că în curând se va

închide. Așa că ea a intrat și atunci am văzut-o ultima dată cu ocazia acelei călătorii a sa.

Mai târziu m-am dus la altar, m-am rugat și i-am spus lui Dumnezeu:

- Dacă într-adevăr ea este persoana cu care dorești să mă însor, va trebui să mă abordeze ea, fără ca eu să îi spun ceva despre vis sau să încerc să o mai contactez.

Emily urma să se întâlnească în Londra cu mama ei, cu ocazia vacanței. Când a ajuns acolo, a simțit nevoia ciudată de a-mi scrie, dar nici măcar nu știa care era numele meu de familie. Știa doar că mă cheamă Steven. Cineva care o însoțea în călătorie îmi cunoștea din întâmplare numele de familie, așa că ea a putut să-mi trimită scrisoarea prin centrul religiei Baha'i din Israel.

Emily mi-a trimis o scrisoare în care spunea cât de multă plăcere i-a făcut să mă cunoască. Asta așteptam eu. I-am scris o primă scrisoare amicală. În a doua scrisoare, i-am relatat toată povestea despre cum făcusem cunoștință și ce spusese Abdu'l-Baha în vis. Mi-a scris drept răspuns: „Dacă aceasta este voința divină, așa vom face."

Am corespondat timp de un an întreg. În iunie 1979, Emily și-a strâns toate lucrurile. Ne-am întâlnit la aeroportul din Seattle și ne-am dus în Alaska pentru un sejur de zece zile, apoi ne-am hotărât că ne vom căsători. În august 1979 ne-am căsătorit pe Muntele Carmel din Israel. Anul acesta (2007) sărbătorim douăzeci și șapte de ani de când suntem căsătoriți. Prin urmare, unele căsnicii chiar sunt legate în Ceruri!

Le relatez oamenilor aceasta pentru că mulți primesc îndrumări și nu le urmează, deoarece nu par logice. Dar, dacă sunt corecte, nu trebuie să pară logice tot timpul. Am avut momente splendide, o căsnicie

minunată și patru copii superbi. Am făcut toate lucrurile despre care veți citi și o iubesc acum mai mult ca niciodată!

Emily a ales un sari de mătase minunat cu fir de aur pentru a-l purta la nunta noastră. Nu știa că acesta era întocmai ce văzusem când am cunoscut-o în starea de vis lucid, indus de Abdu'l-Baha. Când am văzut-o, am spus:

- Exact acesta este!

Prima noastră fiică s-a născut pe Muntele Carmel din Israel și am adus-o acasă cu ocazia aniversării primului an de căsnicie, așa că am botezat-o Carmel.

După ce s-a născut primul nostru copil, ne-am întors în Statele Unite, iar eu am intrat la medicină. Am ales medicina de urgență pentru că o socoteam nu doar dificilă, ci și excelentă pentru a putea aplica știința și tehnologia medicinei moderne în forma sa absolută. În acea perioadă, am fost implicat în conducerea unor programe legate de meditație și medicină holistică. Am format Institutul Shambhala și am oferit programe cu privire la medicina holistică și la tratamentul holistic.

Timp de mulți ani, am crescut cei patru copii ai noștri împreună cu Emily, am fost șef al secției de urgență, am lucrat la un departament de urgență și am fost fondator al CSETI și al proiectului *Dezvăluirea*. Chiar am avut o viață plină!

Iertare şi credinţă

Una dintre marile lecţii pe care le-am învăţat în adolescenţă a fost iertarea. Cred că este foarte important să observăm că, dacă oamenii privesc la situaţia în care se află lumea la scară macro, se ajunge de fapt la o chestiune foarte personală: microcosmosul propriilor noastre vieţi este reduplicat prin societate, iar noi toţi funcţionăm ca un rezonator universal. Am descoperit că divinul şi sacrul există, sunt reale şi devin manifeste prin iubire şi iertare.

Aşadar, primul lucru pe care l-am făcut a fost să-mi iert părinţii pentru faptele lor din timpul copilăriei noastre. Aşa ceva nu uiţi, dar poţi ierta. Iertarea sinceră eliberează o cantitate enormă de pace şi energie internă pentru că atunci ne eliberăm de energia negativă. Actul iertării şi actul iubirii sunt cu adevărat una din expresiile cele mai înalte ale cunoaşterii spirituale.

Ce am descoperit este că iertarea şi iubirea necesită o reală lipsă de egoism, prin care poţi privi dincolo de tine. În timp ce priveam lumea, ca adolescent, mi-am dat seama că cea mai mare parte a problemelor se datorează egoismului. Există o frază minunată atribuită lui Abdu'l-Baha care sună în felul următor: „Unde e iubire, nimic nu e prea greu şi e întotdeauna timp." Chiar cred asta. Este o parte a ceea ce avem de învăţat pe această planetă.

Am fost nevoit să-mi creez propria spiritualitate din mai nimic. A fost un fenomen gen *tabula rasa*. În

experienţa mea, la limita dintre viaţă şi moarte, nu m-am dus la porţile Cerului unde să se afle omul acela în vârstă cu barbă, care să arunce fulgere înspre oameni, să mă judece şi să mă arunce din cauza păcatelor mele şi a minciunilor în iad.

După cum am menţionat, una dintre primele dificultăţi pe care le-am învins a fost să îi iert pe oamenii cei mai apropiaţi mie. Oamenii trebuie să înveţe să ierte. De aceea, deşi vorbesc cu tărie despre nevoia de a schimba calea pe care ne aflăm, nu vreau să fac acest lucru într-un mod răzbunător, adică făcându-i să plătească pe cei care ne-au adus la acest dezastru. Ei ar trebui educaţi şi, dacă e necesar, ar trebui să li se restrângă puterea.

Dar chiar şi aceste acţiuni sunt făcute din iubire şi din gândul la ceea ce trebuie să se petreacă. De aceea e necesar să învăţăm să iertăm, iar eu continui să practic aceasta şi acum. Faptul că mă aflu aici, pe această planetă, pentru mine nu înseamnă să pretind că sunt perfect. Există o frază atribuită unui scriitor german: „Cei care pretind a fi îngeri sunt predestinaţi să se poarte ca nişte fiare."

Cei mai înfricoşători membri ai unor culte sunt cei care se plasează pe un piedestal. E de preferat să fii cine eşti cu adevărat şi uman, în timp ce începi să aduci în această lume cele spirituale şi divine. Din fericire, poţi face aceasta şi fără să fii perfect.

Marii profeţi sau Manifestările lui Dumnezeu sunt foarte rari şi reprezintă, de fapt, o rasă diferită. Se află într-un punct care depăşeşte chiar şi capacitatea unei fiinţe umane care a atins iluminarea spirituală. Cu alte cuvinte, poţi evolua până la nivelul maxim de capacitate umană şi, totuşi, să nu atingi niciodată acest punct. Este o altă graniţă, un alt nivel. De aceea spun că este unul

dintre cele mai grave lucruri ca cineva să susțină că este altceva decât în realitate. Ce putem face, în cel mai bun caz, este să reflectăm lumina Divinului.

Cu toții suntem relativ imperfecți și ne aflăm aici pentru a manifesta anumite grade de perfecțiune și, în afară de aceasta, nu ar trebui să susținem nimic altceva. Cei care susțin mai mult de atât sunt escroci. Nu-mi pasă cine sunt aceia. Numai fiind cine suntem și știind unde ne aflăm, putem evolua.

Sudul este minunat, iubesc fiecare fărâmă din el și mi se potrivește perfect! Când eram un copil care creștea la sfârșitul anilor '50 și începutul anilor '60, puteam încă vorbi despre vechiul sud. Existau niște minunate negrese pe care le cunoșteam și care veneau la mine și-mi spuneau:

- O, ești un suflet vechi și bun!

Se uitau la mine și spuneau lucruri despre viitorul meu. Erau foarte simple, modeste, sarea pământului, niște ființe minunate.

Cunoști persoane ca acestea peste tot în lume. Pe multe dintre ele nu le vei întâlni în temple, catedrale sau ashramuri, ci în alte locuri. În copilărie, unele dintre aceste ființe înțelepte și profunde îmi confirmau anumite lucruri. Aceasta mi s-a întâmplat de la vârsta de patru sau cinci ani. Nu eram atras de ritualurile și formalismul spiritualității, ci mai degrabă de acea spiritualitate reală pe care o găsești în devoțiunea sinceră, onestă, directă, clară, simplă. Pentru că am rămas acolo, aceasta mi-a permis să-mi deschid inima și să fac lucruri precum acte de iertare și de iubire, care depășeau ceea ce mi-ar fi permis educația mea.

Mesajul este următorul: puteți depăși propriile limitări, dacă vă doriți cu adevărat să ajungeți acolo. Trebuie să vă exersați liberul arbitru pentru a vă crea

propria realitate. Privind înapoi, aceasta a fost lecția majoră a primilor douăzeci de ani ai vieții mele. Experiențele pe care le-am avut au fost într-o anumită privință minunate și am fost binecuvântat să le am, chiar dacă s-au întâmplat în focul multor greutăți și suferințe. E ușor să vorbesc despre aceasta, dar nu a fost ușor să trec prin acele experiențe. Viața pe pământ nu este în mod necesar ușoară. Există perfecțiuni și imperfecțiuni și sarcina noastră este de a manifesta cât mai multe dintre calitățile pe care le avem, atributele pozitive și gradele de perfecțiune pe care le-am dobândit.

A trebuit să-mi recreez viața din punct de vedere fizic. Fusesem atât de bolnăvicios în copilărie! A trebuit să-mi reformez corpul, mintea, spiritul, inima. A fost ca un proces șamanic. Și modul în care toate acestea s-au întâmplat nu s-a datorat numai unui exercițiu de voință, ci abilității de a-mi transcende propriile limitări.

Puteți numi aceasta credință, dar nu credința pe care majoritatea credincioșilor o văd ca fiind reprezentată de anumite religii sau dogme. Pentru mine, credința adevărată este o cunoaștere și o certitudine a lucrurilor nevăzute și necunoscute încă. Și totuși, în inima și în spiritul nostru rezidă siguranța că ele pot exista. Am descoperit abilitatea de a actualiza și de a face ceva să se manifeste prin credință și prin viziune și am văzut petrecându-se lucruri cu adevărat miraculoase.

Îmi amintesc, de exemplu, că eram la colegiu, după ce învățasem anumite tehnici de meditație, și am început să experimentez puterea rugăciunii. Stăteam la cămin și acolo erau niște băieți care se îmbătau tot timpul și care o luaseră la vale, pe o pantă cu adevărat periculoasă. În fiecare an erau câțiva dintre acești puști de colegiu care sfârșeau uciși, conducând beți între Boone și Blowing Rock pe un drum foarte periculos, cu sens dublu.

Într-o după-amiază, stăteam în cămin și meditam. I-am auzit venind pe acei băieți, beți și gălăgioși. Așa că am intrat într-o stare de conștiință divină și, fără nicio iritare sau negativitate din partea mea – nu îi judecam – i-am văzut. În mintea mea, i-am văzut venind pe culoar. Am focalizat o lumină divină în jurul acestora și am cerut iertarea lor. Apoi m-am rugat să înțeleagă acțiunile lor negative și să nu-și mai facă rău singuri în acest mod. Aproximativ cinci minute mai târziu, am auzit o bătaie în ușă. I-am văzut atunci complet treji, cerând iertarea – prin mine, de la ceva mai mare. A fost un eveniment transformator pentru ei și de atunci înainte nu i-am mai văzut niciodată beți.

În același an, am descoperit că acest lucru e posibil și cu animalele, că există această conexiune cu ceea ce popoarele orientale numesc *deva* și energiile naturii. Stăteam adeseori afară, sub copacii dintr-o imensă și străveche pădure din spatele căminului, și meditam.

Într-o zi, în timp ce mă aflam sprijinit de un uriaș brad-de-Canada și meditam, am simțit că sunt privit. Mi-am deschis încet ochii și, spre încântarea mea, am văzut un semicerc de animale în jurul meu. Erau două păsări, două veverițe și un raton, așezate în semicerc. Știu că această scenă pare inspirată din Siddharta, dar chiar așa s-a întâmplat. Aceste animale se uitau pașnic la mine și păreau să fie într-o stare de calm și de bucurie profundă.

Unitatea inefabilă

Avem în noi un minunat spirit divin, dar trebuie să-l cunoaștem și să-l afirmăm în viețile noastre ca astfel de lucruri să devină pe deplin posibile. După mine, în aceasta constă credința: te porți ca și cum așa ar fi și așa este. Și când te porți ca și cum așa e, așa va fi. În final este un exercițiu de abandon, de renunțare la sine în fața marelui Spirit.

În tradiția sufită există o poveste a unui maestru care încearcă să învețe un discipol să leviteze deasupra apei. Acesta se află la marginea lacului, gândind: „Păi eu sunt mai greu decât apa; o să mă scufund și o să mă înec." Maestrul se întoarse către el și-i spuse:

- Abandonează-te complet și apoi mergi pe apă.

Aceasta este grația – o numesc grație operativă – pe care trebuie să o găsim pentru a dobândi astfel de puteri. Trebuie să o practicăm și să o lăsăm să se desfășoare.

Trebuie să știm în inima noastră că totul este posibil, nu doar să credem superficial, în sensul obișnuit al credinței. Trebuie să spunem:

- Așa va fi.

Și apoi facem acel lucru. Dar el se va făptui nu prin intermediul ego-ului, ci prin cel al minții superioare care se află în noi.

Realizarea acestui fapt este, în felul ei, un paradox: pe de o parte, individualitatea noastră este un vehicul prin care nemărginirea se poate manifesta și exprima.

După ce înțelegem aceasta, înțelegem, de asemenea, conceptul de vehicul adecvat pentru spirit. Așadar, pe de o parte trebuie să existe individualitate pentru a se putea determina această acțiune. Pe de altă parte, însă, trebuie să fim suficient de detașați de această individualitate pentru a lăsa Ființa divină superioară să-și manifeste lumina pură și pentru a face ca aceste lucruri să se întâmple. Și ele chiar se vor săvârși.

Am supraviețuit în adolescență descoperind acest adevăr simplu, practic de unul singur, cu puțin ajutor de pe tărâmurile nevăzute. Dar, dacă nu l-aș fi descoperit, sunt sigur că aș fi fost mort înainte de a împlini douăzeci de ani. Majoritatea persoanelor care ar trece prin situația mea din adolescență ar fi sfârșit prin a fi dependente de droguri sau poate ar fi devenit niște criminali. Atribui această transformare îndrumării, protecției și inspirației Marelui Spirit, Ființei Divine. Când mi-am deschis inima în fața Lui, totul a venit către mine, totul a fost acolo pentru mine. Și este mereu acolo pentru fiecare din noi.

Adeseori le spun oamenilor:

- Imediat ce sunteți pregătiți să vă deschideți inima în fața Lui, El e acolo. Nu contează dacă lucrați ca medic la urgență, încercând să salvați o viață, ori ca pilot de avion sau ca tâmplar. Mintea divină nemărginită este mereu la dispoziția noastră. Trebuie ca noi să știm aceasta, să fim deschiși față de ea și să o lăsam să acționeze. Așadar, trebuie să vă dați la o parte și să o lăsați să acționeze.

Când trăiam în Israel, tatăl meu, care era un fumător înrăit și un alcoolic, s-a îmbolnăvit foarte grav. Acum îmi dau seama că el suferea și de un sindrom acut de stres posttraumatic din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de la luptele corp la corp cu japonezii

din insulele Pacificului. Într-o zi, am auzit în familie că avea o tumoare neoperabilă, de dimensiunea unei mingi de golf, în plămânul drept. Pe atunci – aceasta se întâmpla în 1978 – nu se credea că tratamentul chimioterapeutic disponibil putea funcționa, însă au încercat totuși. Ulterior, am fost chemat înapoi în America pentru a mă ocupa de aranjamentele de înmormântare; doctorii spuneau că mai are în jur de șase săptămâni de trăit. Când l-am văzut pe tata, l-am întrebat:

- Vrei să mori de boala asta?

El a răspuns:

- Nu, nu sunt pregătit.

Așa că l-am învățat meditația și rugăciunea. Trebuie să înțelegeți că el era un ateu convins, un om înrăit de vicisitudinile vieții, aparținând generației din 1916. Dar, totuși, a spus:

- Am să fac ceea ce mi-ai spus.

I-am dat niște cărți și apoi l-am învățat chiar eu meditația, vizualizarea și cum să se vindece cu mintea, din interior.

Mai întâi trebuie să-ți centrezi mintea și apoi să intri într-o stare profundă și liniștită de conștiință, care depășește ego-ul, ajungând la adevărata forță și putere, care este divinitatea. Ajungând aici, începi procesul de vizualizare. Așadar, aduci atunci ceea ce eu numesc factorul divin sau factorul spiritului divin. L-am învățat, deci, pe tatăl meu să facă aceasta. Am spus:

- Fă doar asta. E vorba de salvarea vieții tale. Chiar dacă tu crezi sau nu aceasta, poartă-te ca și cum ai crede.

Și așa a făcut. Apoi m-am întors în Israel, la minunatul altar Baha'i de pe Muntele Carmel. În fiecare zi, la prânz, mă duceam acolo și realizam aceeași

vizualizare pe care i-o explicasem tatălui meu. Apoi mă rugam pentru vindecarea lui.

Câteva săptămâni mai târziu a mers din nou la doctor. (Chiar dacă alesesem locul pentru mormânt, știam totuși că va fi bine.) Doctorul i-a făcut încă o dată radiografia și a descoperit stupefiat că tumoarea uriașă dispăruse.

A fost una dintre acele vindecări miraculoase, spontane. Dar noi știam exact ce se întâmplase de fapt.

Tata a mai trăit câțiva ani și apoi a murit de infarct și emfizem la plămâni cauzat de obiceiul fumatului. Înainte ca el să moară, în minte mi-a venit o amintire stând cu el în curtea din spate a casei noastre din Charlotte, când eram copil; aveam probabil vreo doisprezece ani. El spunea:

- Știi, nu vreau să mai trăiesc mult, doar suficient de mult ca voi, copiii, să creșteți și să vă duceți la casele voastre. (Era destul de beat când a spus asta.)

Când a avut cancerul la plămâni, sora mea încă mai stătea cu el. Și în anul următor după ce ea s-a mutat, tata a murit. I-am spus surorii mele:

- Știi, noi chiar ne creăm propria realitate. El a fost o dovadă a acestui fapt. Cancerul care ar fi trebuit să-l ucidă nu a făcut-o, dar el a renunțat complet la viață și a murit imediat ce toți copiii au crescut și s-au mutat la casele lor. A făcut exact ce a spus că avea să facă, deși sunt sigur că nu-și amintea în mod conștient ce spusese atunci.

Prin urmare, suntem mult mai puternici decât credem că suntem, indiferent cine suntem. Și chiar ne creăm viața pe care o avem.

În aceeași perioadă, am aflat că puteam ajunge într-o stare de transă aparte, în care să vizitez persoanele aflate la distanță. Mulți oameni spun: „O, asta înseamnă că

efectuezi călătorii astrale!" Făceam călătorii astrale ca adolescent, dar ceea ce dobândisem acum era ceva diferit.

Am realizat că nu trebuie să separi corpul astral de cel fizic, ci doar să-ți dai seama că întreaga creație există „comprimată" în fiecare individ. Suntem cu adevărat o hologramă cuantică a întregii creații. Când se spune: „Te consideri o formă inferioară de viață când în tine e cuprins universul?", se ridică o întrebare retorică ce explică un adevăr profund: totul este comprimat înăuntrul minții conștiente din noi.

Un mod relativ primitiv de a vizita alte persoane fără să fii văzut este acela al proiecției astrale, prin care corpul fizic și cel astral se separă. Dar o variantă superioară, mai simplă și mai sigură este aceea de a realiza că totul se află cuprins în noi.

Intrând într-o stare înaltă de conștiință, care este starea de transcendere a minții obișnuite, orice punct din spațiu și timp poate fi accesat. Când trăiți acest lucru, folosindu-vă în mod subtil voința, vă puteți deschide inima și puteți vedea persoana iubită care se află în alt loc. Eu fac aceasta cu persoanele iubite.

Chiar înainte de a mă duce în Israel, mi s-a arătat aceasta. Aveam o mătușă bătrână care era foarte bolnavă, avea cancer la plămâni și se afla pe moarte. Ea era una dintre puținii membri ai familiei noastre căreia chiar îi păsase de noi, așa că m-am simțit întotdeauna foarte apropiat de ea. Îmi amintesc că mătușa Irene era foarte blândă și dulce tot timpul.

În ziua în care a murit, m-am trezit în dormitor și ea era acolo. Și am văzut-o – o femeie de vreo patruzeci de ani în loc de cei șaptezeci și ceva, cât avea înainte de a muri. Pur și simplu radia și era foarte frumoasă. Nu-mi amintesc să fi spus nimic, niciunul dintre noi; era

doar o prezență minunată, încărcată de iubire și, în același timp, era ca un rămas - bun și ca o promisiune a legăturii viitoare. În ziua următoare, sora mea geamănă m-a sunat și i-am relatat experiența. A spus:

- Păi te sun pentru că a murit.

Am întrebat:

- Când?

Experiența pe care am trăit-o avusese loc exact în momentul decesului ei.

Prin urmare, suntem veșnic conectați prin indivizibilitatea Marelui Spirit cu fiecare dintre noi. Este un lucru minunat să realizăm aceasta deoarece, odată ce o facem, înțelegem că timpul și spațiul nu constituie bariere efective decât în mintea noastră.

Îmi amintesc că odată eram cu cortul, împreună cu un prieten, în pădurea pietrificată din Arizona. Soția mea, Emily, era acasă, în Carolina de Nord.

Deodată am simțit că vroia să știe că poate vorbi cu mine, însă eu mă aflam în pustietate. Când m-am culcat, sub luna plină, am meditat și am intrat într-o stare de conștiință unitară.

Am expansionat această stare de conștiință liniștită și am văzut-o pe Emily în dormitorul nostru. Soția mea e o persoană care rareori își amintește visele avute. Știam că dormea, așa că m-am dus în dormitor și am intrat în conexiune cu sufletul ei. I-am arătat exact unde mă aflam și ce făceam. Am trimis mesajul că, oricând are nevoie cu adevărat de mine, voi fi acolo; i-am transmis că suntem mereu împreună, că suntem uniți în Spirit.

Câteva zile mai târziu, când ne-am întors, am sunat-o. A spus:

- N-o să-ți vină să crezi ce vis lucid am avut! Erai în acest loc... Și a început să-mi descrie exact locul în

care avusesem cortul. Iar tu mi-ai spus asta... Și a repetat mesajul pe care i-l dădusem. Era o realizare minunată și a fost liniștitoare și pentru ea, și pentru mine. Ne-a arătat ce putem face și că nu suntem niciodată singuri; nu suntem niciodată separați; nu există niciodată separare.

Când am ales să deschidem cutia separării, am avut cheia. Cheia este această minte trează din noi și voința de a o folosi. Trebuie să avem o credință vie. Yogananda (un faimos maestru yoghin) a spus odată că lenea spirituală și lipsa dorinței de aventură spirituală sunt motivele pentru care oamenii nu evoluează rapid.

După ce aceste experiențe spirituale încep să se extindă și vă spuneți că sunt posibile, credința că ele chiar pot avea loc crește foarte mult; apoi, le repetați mai des și ele devin din ce în ce mai puternice. Se creează astfel un lanț pozitiv de acțiune și reacțiune, întocmai ca un bulgăre de zăpadă care se rostogolește la vale. Crește, dar trebuie să fiți pregătiți să vă aruncați în gol.

Într-un an, cu ocazia aniversării nunții noastre, Emily și cu mine ne-am dus în Costa Rica și am rămas undeva pe coasta Pacificului. Într-o noapte, după ce am adormit, ni s-a întâmplat un lucru uimitor.

Emily s-a trezit în miez de noapte și, în timp ce se uita spre mine, a văzut o formă cenușiu-argintie care s-a ridicat din corpul meu și a zburat afară, pe fereastra hotelului. Atunci s-a gândit:

- Doamne! Sunt aici, în Coasta Rica și avem patru copii acasă, iar Steven tocmai a murit!

Aveam ceea ce eu numesc unul din visele mele lucide, în care zbor pe alte tărâmuri sau chiar în planul fizic. Zburam peste junglă și ajungeam pe coasta oceanului. Chiar dacă era miezul nopții, vedeam cu privirea celestă, așa că puteam observa cât de minunate

erau apa și jungla, ca și cum ar fi fost în timpul zilei; totul avea propria sa lumină din interior, diferită de cea a soarelui. Am văzut cele mai minunate culori vii și cea mai divină lumină. Era una dintre cele mai frumoase priveliști pe care le-am văzut vreodată. Zburam într-o stare de libertate și fericire completă.

Dintr-odată, totul s-a încheiat și m-am regăsit în cameră, gândindu-mă că tocmai mă trezeam dintr-un vis. Am simțit cum Emily mă privea. M-am uitat spre ea și am văzut că mă fixa cu ochii foarte mari. A exclamat:

- Mulțumesc lui Dumnezeu că te-ai întors!

Iar eu am spus:

- Că m-am întors? Dar unde am fost?

Ea a răspuns:

- Păi plecaseși.
- Nu e adevărat. Am fost tot timpul aici.
- Nu, am văzut cum ai plecat din corpul tău.

Și apoi mi-a descris ce a văzut. Atunci mi-am dat seama că multe dintre aceste vise lucide și pline de lumină sunt, de fapt, călătorii ale sufletului. În mod normal, Emily nu are astfel de experiențe metafizice. Dar a văzut cum sufletul meu zbura din cameră pentru că, probabil, se afla într-o stare de relaxare mentală, cu filtrele inactive. Aceasta i-a permis să vadă spiritul meu, cum se ridica din corpul fizic și se îndepărta în zbor. M-a văzut cum plecam să mă bucur de frumusețea profundă și spirituală a Pământului.

Am descoperit prima dată divinitatea, chiar la poarta creației, pe care Ființa Divină a pus-o acolo. Cea mai înaltă expresie a sa, desigur, este Pământul și cerul de deasupra noastră. Este o concepție amerindiană: fiind în parte Cherokee și Catawba, am o dragoste profundă pentru Pământ.

Aceasta are legătură cu munca pe care o fac acum. Dragostea și pasiunea mea pentru natură și spirit sunt ceea ce mă mișcă cel mai mult. Sunt motivat de viitorul pe care îl văd în ceea ce privește Pământul și copiii săi. Îl văd și știu că este posibil.

Chiar copil fiind, atunci când mă uitam la stele și priveam cerul, nu vedeam doar spațiul gol. Vedeam pur și simplu bucurie și simțeam acolo o prezență vie. Simțeam ființa divină, exprimată prin natură și prin creație. Ca om de știință, o văd în acest mod. Această imagine este compatibilă cu studiul biochimiei florilor și nicio altă știință nu face excepție de la aceasta, fie că e vorba de genetică, fie de fizică, de electromagnetism, de fizica cuantică, de teoria stringurilor, de biochimie, chimie moleculară, anatomie, fiziologie – totul este o expresie a unei singure Ființe vii conștiente. Toate acestea reprezintă corpul extern al lui Dumnezeu, care trece prin diverse faze, rezonează, se mișcă, fiind materie, spațiu, timp sau energie.

Prin urmare, fiecare lucru creat este o poartă către Creator. Walt Whitman cu siguranță a știut aceasta, precum și Thoreau și Emerson. Natura este un mare învățător. Am ieșit din pântecele Pământului, care este o expresie externă a Divinității infinite. Infinitul există în noi și în toate lucrurile, dar nu divizat, ci etern în întregimea sa perfectă. Totul este înăuntru și perfect conectat cu fiecare. Este holograma cuantică perfectă.

Întrebarea fundamentală este: există o metatemă care înglobează toate aceste experiențe? Tema cea mare și tema transcendentă sunt indivizibile în mod inefabil. Indivizibilitate, unitate.

Dacă dispuneți de abilitatea de a experimenta această stare a conștiinței, prin care transcendeți spațiul, timpul și materia, puteți întâlni pe cineva din altă

cultură de pe Pământ sau o persoană de pe altă planetă sau de pe alt tărâm și atunci o veți vedea mai mult ca fiind „la fel" cu voi decât „altcineva". Acest lucru este foarte important, deoarece conștiința diferenței rezidă în ignoranță. Diferența este ignoranță, pe când indivizibilitatea este iluminare.

Dacă puteți să vă uitați la toate ființele și să vedeți că ele sunt treze și conștiente, la fel ca voi, puteți trăi indivizibilitatea împreună cu ele. Acest lucru este valabil indiferent cât de diferite ar fi inteligența, corpul, capacitatea emoțională sau nivelul de cunoaștere. Toate aceste lucruri asupra cărora ne concentrăm de obicei sunt în realitate efemere. Dacă privim faptul că sunt treze și trăiesc acea stare de conștiință în care vedem valoarea transcendentală a minții nemărginite, atunci nu le vom mai vedea ca „străine" sau ca fiind „diferite". Și aceasta este adevărat, fie că vorbim de cineva din Zimbabwe, Arabia Saudită sau pe Alpha Centauri.

Dacă puteți trăi această stare de indivizibilitate, în primul rând puteți comunica, ceea ce este foarte important. În al doilea rând, nu veți mai simți niciun motiv de teamă. În al treilea rând, nu veți găsi niciun motiv de conflict, pentru că lucrurile care sunt diferite, de fapt, nu sunt esențiale și nici importante.

Cred că ați putea reuni fondatorii tuturor religiilor de pe planetă și veți vedea că s-ar simți foarte bine împreună, fără a exista, probabil, nicio dispută între ei. Conflictul creat de oameni din egocentrism, materialism, șovinism, ignoranță, ură și prostie e cel care cauzează problemele actuale. Experiența indivizibilității este experiența indispensabilă de care e atât de mare nevoie în acest moment...

Prin urmare, metatema pe care am extras-o din propria mea experiență cu privire la aceste stări de

conștiință este cea a indivizibilității. Este metatema următorilor cinci sute de mii de ani: nivele crescute de indivizibilitate. Astfel se ajunge la armonia, pacea și iluminarea perfectă.

Vedeți aceasta peste tot în jurul nostru. Lumea devine din ce în ce mai integrată și mai conectată. Una dintre marile dificultăți ale întrebării cu privire la extratereștri este ce nivel de indivizibilitate trebuie atins pentru ca umanitatea să fie universală, să ne putem conecta pașnic la viața conștientă, dar ne-umană?

Trăim într-un moment cosmic, când ființele umane încep să călătorească în spațiu și suntem pe punctul să realizăm faptul că suntem vizitați de civilizații extraterestre; realizarea doar a indivizibilității umanității nu este de ajuns. Va trebui să depășim și aceasta, ajungând la un nivel la care să înțelegem aspectul universal al minții; să înțelegem faptul că mintea conștientă, conștiința însăși este o singularitate universală și conștiința din ființa care ține de o formă de viață de pe altă planetă este aceeași cu cea din noi, chiar dacă inteligența noastră este diferită și la fel și nivelul nostru de conștiință. Toate aceste lucruri nu sunt, de fapt, esențiale.

Aici este vorba despre nevoia de spiritualitate universală. Trăim în vremuri în care se simte nevoia nu doar de a stabili pacea globală, ci pacea universală. Vremuri în care o asemenea pace poate fi transpusă în realitate complet numai prin recunoașterea naturii universale a spiritului și a minții conștiente. Altminteri, vom spune: „Umanitatea este indivizibilă și oamenii pot avea pace, dar mai sunt și ceilalți acolo, afară." Ce vom face cu ei?

Adevărul este că aceste forme de viață sunt conștiente și gândesc prin aceeași conștiință internă care

radiază în fiecare dintre noi. Nu există absolut nicio diferență.

Cunoașterea acestui fapt înlătură teama – dacă vă puteți afla în acea stare de conștiință –, ea este eternă și nemuritoare, pentru că depășește limitele timpului. Și este infinită pentru că nu este limitată de spațiu. Așadar, acea stare a conștiinței este cea mai sigură cale pentru a putea stabili pacea planetei și pacea universală. De aceea, dificultatea fundamentală pe care trebuie să o învingem în lumea actuală este de natură spirituală.

7

Pacea universală

Ne aflăm într-un moment cosmic. Ființele umane de astăzi, deși doar în cadrul unor programe clasificate, dispun de mijloace pentru a călători printre stele. Așadar, trebuie să evoluăm de la o spiritualitate orientată spre uman la o spiritualitate cu adevărat universală. Dacă nu se întâmplă așa, atunci nu vom putea evolua spre următorul nivel al destinului uman.

Unii ar putea spune:

- Încă ne mai batem aici, pe pământ, între noi și acum va trebui să ne descurcăm cu alte forme de viață din afară.

Însă trebuie să priviți lucrurile în felul următor: atunci când vom recunoaște cu adevărat că nu suntem singuri în univers, oamenii vor părea rude foarte apropiate. Pentru a face față provocării de a înțelege alte civilizații, va trebui să depășim viziunea antropocentrică a științei și să ajungem astfel la o spiritualitate universală. Acest proces de dezvoltare este, în realitate, unul pozitiv. Provocările vor determina umanitatea să dezvolte o spiritualitate superioară, care a lipsit atâta timp din sistemul nostru de separare, greșit orientat.

Adevărul este că nu există nicio separare. Am vorbit cu mulți oameni care fac parte din popoare amerindiene și ei relatează faptul că unul din lucrurile extraordinare ale vremurilor de demult, atunci când ele au intrat în contact cu europenii, a fost acela că noi trăiam sentimentul separării. Amerindienii considerau această

gândire destul de ciudată. Cât despre aborigenii din Australia, care încă practică „visarea lucidă", ei știu că nu există în fapt nicio separare. Există numai sentimentul de integrare cu stelele, cu infinitatea lucrurilor, cu alte popoare, lumi și, de asemenea, cu fiecare dintre noi. Suferim atâta timp cât gândim că suntem separați. Și suntem eliberați de suferință atunci când trăim sentimentul inefabil al unității care se află în noi înșine.

Prin urmare, aceasta este tema esențială care se repetă. Este experiența unei indivizibilități universale, înrădăcinată în experiența minții cosmice. Pacea globală nu va fi suficientă: e timpul pentru pacea universală. Nu poate exista un viitor uman fericit fără pace universală.

Acestea sunt vremurile în care trăim și aceasta constituie provocarea epocii care urmează. Trebuie să ne cunoaștem ca ființe universale, conștiente și pe această cunoaștere să clădim pacea universală. Mai întâi, acest concept poate să fie studiat doar intelectual, dar, în ultimă instanță, el trebuie angrenat în experiența de zi cu zi.

Trăim într-o vreme în care educația universală și abilitatea de a citi ar trebui să deschidă o gamă largă de cunoaștere pentru fiecare persoană de pe planetă. Iar cei care doresc să fie paznicii porții sau cenzorii și să blocheze cursul cunoașterii, trebuie pur și simplu să se dea deoparte.

Haideți să fim sinceri! A fost o vreme când, din o mie de oameni de pe pământ doar unul știa să citească. Și clericii erau scribi, iar ei citeau și repetau maselor în ce constau învățăturile spirituale.

Dar nu e nevoie de aceasta în timpurile educației universale, când majoritatea oamenilor știu să citească. Prin urmare, citiți și apoi adunați-vă împreună în

propria voastră comunitate spirituală și împărtășiți ce ați aflat. Și pentru asta nu aveți nevoie de un guru sau un preot. Pentru mine, acesta este un blocaj nociv, moștenit din niște vremuri dispărute.

Nu vreau să spun că toți cei care împărtășesc și comunică asemenea lucruri sunt niște escroci, ci că oamenii care se postează în funcția de arbitri finali ai cunoașterii spirituale sunt prost călăuziți. Astfel de vremuri au trecut. Acum, nimeni de pe planetă nu mai are nevoie de un preot, de un rabin, de un mullah sau un guru, decât doar ca un mijloc mai ușor de a se familiariza cu învățăturile.

În cele din urmă, oamenii vor realiza adevărul, dar faptul este că infantilizarea spirituală a maselor a devenit o rutină. Prin infantilizare spirituală mă refer la situația în care puterea și accesul la iluminare sau cunoaștere spirituală trece prin anumite filtre sau puncte de control. Și toți se poartă ca niște copii, primind pasivi tot ce li se oferă. Acesta este tipul de comportament învățat și trebuie să renunțați la el, pentru că facilitează dependența.

Desigur, persoanele care vor să împărtășească și să transmită informația spirituală au rolul lor. Dar eu vorbesc despre supunerea, drama controlului și cadrul mental al dependenței spirituale. Din păcate, această dependență spirituală este foarte puternică prin faptul că influențează mintea oamenilor până la punctul în care aceștia simt că nu pot învăța și afla adevărul singuri, fără ca cineva să le îndrume fiecare pas.

Unul dintre lucrurile pozitive cu privire la primii ani ai vieții mele a fost să învăț că un individ poate înțelege aceste adevăruri și trăi iluminarea având foarte puțină educație formală și fără nicio persoană care să-l îndrume.

Ortodoxia limitată a religiei echivalează sau depășește ortodoxia limitată a oamenilor de știință care, în societatea noastră, au devenit noii preoți principali. Nu uitați: oamenii de știință sunt mai întâi oameni și abia apoi savanți! Prin urmare, cu toții au slăbiciunile și defectele ființelor umane. Doar pentru că un profesor de la Harvard are o diplomă, nu înseamnă că el/ea nu riscă să cadă în aceleași capcane, ca și un preot, în ceea ce privește egocentrismul și supraevaluarea de sine. Și ei pot deveni fanatici și dogmatici în sistemul de credințe în care au fost îndoctrinați, în loc să caute adevărul.

Majoritatea problemelor cu care ne confruntăm în ziua de azi, fie că este vorba de cele spirituale și religioase sau de cele științifice, politice și economice, se datorează faptului că oamenii se agață de o perspectivă care nu are nimic de-a face cu adevărul, ci cu propriul lor sistem de credințe și cu dependența de ceva învechit, de care nu se pot desprinde. Acest lucru este cu siguranță adevărat în privința oamenilor de știință. Există nenumărate exemple despre cum comunitatea științifică-etalon a respins descoperiri majore pentru că nu corespundeau sistemului lor de gândire.

De aceea, adeseori le spun oamenilor:

- Ar trebui să aveți foarte puține convingeri, dar foarte multă credință.

Puteți avea o credință infinită, dar convingerile voastre trebuie să fie minime. În caz contrar, oamenii sunt prinși în capcana dogmei, științifică sau religioasă, care le „spală" creierul. Aceștia devin apoi șovini și se atașează în mod egoist de felurite idei stranii. Îndată ce aceasta se întâmplă, încetează practic căutarea adevărului.

Avem nevoie de o spiritualitate cu adevărat

universală. Trebuie să vrem să găsim adevărul. Și dacă următoarea ușă care se deschide contravine unora dintre convingerile și credințele noastre precedente, atunci asta e. Acesta este unul din motivele pentru care, fie că sunteți doctor, om de știință, o persoană care desfășoară o activitate spirituală sau un economist, preconcepția de a fi atașat de o idee, în loc să fiți concentrat asupra adevărului sau în loc să doriți să cunoașteți adevărul, constituie un obstacol în descoperirea acestuia.

În cazul meu, sunt foarte recunoscător pentru că, înainte de a intra la medicină, am studiat meditația, vindecarea holistică și dietele naturiste, așa că am învățat medicina într-un cadru mai larg. Am putut prelua ce era pozitiv din domeniul medical și științific, fără să mi se spele creierul.

Acest blocaj în metasistem se produce în orice profesie și în orice domeniu. Se produce pentru că oamenii confundă starea curentă a cunoașterii cu starea finală a cunoașterii, iar pe aceasta din urmă nu o posedă nimeni altcineva în afară de Ființa Divină. Iar oamenii au impresia că știu totul. Dar adevărul este că mare parte din ceea ce poate fi cunoscut, va rămâne de fapt necunoscut tuturor.

Prin urmare, cred că singurul mod de a evita capcanele marilor „preoți" ai cercurilor științifice sau religioase este de a avea suficient devotament real pentru a găsi adevărul și dispoziția de a vă reforma modul de a gândi. Astfel, există foarte puține lucruri care devin fixe și absolute. Și orice altceva este relativ, aceasta fiind natura lumii în care trăim. Este o lume relativă și există foarte puține lucruri care trebuie să fie fixe și absolute.

Dacă studiați învățăturile principale ale fiecărei

tradiţii spirituale de pe Pământ, toate au în comun existenţa Domnului şi calităţile iertării şi ale iubirii, care sunt universale. Diferenţa constă într-o învăţătură socială sau o deosebire culturală, care sunt, de fapt, efemere şi se schimbă odată cu fiecare tradiţie spirituală, nefiind prea importante.

Puteţi fi ortodocşi în anumite domenii şi aceasta e în regulă dacă funcţionează în cazul vostru. Dar să nu credeţi că în aceasta constă toată cunoaşterea în cazul tradiţiilor spirituale. Există foarte puţine lucruri care trebuie să se afle în categoria adevărurilor permanente, certe. Şi aproape orice altceva ar trebui să se afle într-o stare de evaluare şi de evoluţie.

Dar noi nu suntem formaţi pentru aceasta. Sistemul nostru educaţional, fie cel religios, fie cel ştiinţific, are drept scop crearea rigidităţii şi, în acest fel, generează fanatismul. Iar cei care beneficiază de pe urma structurii de credinţe îşi găsesc astfel regatul pe care să-l guverneze şi pe care vor să-l protejeze cu orice preţ. Cu siguranţă că aceasta este adevărat în ştiinţă, unde există oameni care, indiferent cât de multe dovezi le puneţi în faţă, vor spune:

- Nu poate fi adevărat.

Consilierul nostru ştiinţific din cadrul proiectului, doctorul Loder, are un coleg la Universitatea din New Hampshire, care a spus că nu i-ar păsa şi nu l-ar interesa nici dacă i-am da unul dintre aceste noi aparate energetice ca să-l testeze şi s-ar dovedi că acesta funcţionează; el tot nu ar crede, pentru că în concepţia lui aşa ceva nu e posibil!

Prin urmare, acestea devin nişte sisteme de credinţe fanatice care sunt la fel de tragice ca şi cele de care sunt ataşaţi anumiţi extremişti religioşi. În final, societatea este cea afectată.

Unul dintre lucrurile pe care vreau să vi le împărtăşesc este ce s-a întâmplat la MIU (Universitatea Internaţională Maharishi), unde învăţam să devin instructor de meditaţie. Acolo experimentam aplicaţiile stărilor superioare de conştiinţă. Într-o seară, târziu, meditam liniştit, când mi-a apărut în minte o tânără din clasa mea şi am invitat-o astfel să vină la mine în cameră. Urma să vorbim despre chestiuni spirituale şi apoi să meditām împreună.

Am văzut-o atunci cu ochii minţii. Meditam profund, în linişte şi am văzut cum iese din cămin, ocoleşte campusul, urcă scările şi apoi ciocăne la uşa mea. M-a surprins, pentru că era aproape ca un vis, doar că vedeam totul în culori. Am deschis uşa şi am spus:

- O, tu erai!

M-a întrebat mirată:

- Mă aşteptai?

I-am răspuns:

- Te-am văzut cum veneai. Şi o văzusem cum vă văd acum pe voi.

De la şaisprezece la douăzeci de ani am început să trăiesc aceste lucruri zilnic, chiar de mai multe ori pe zi, uneori continuu. Am utilizat această abilitate pentru a crea CSETI şi proiectul *Desecretizarea* şi pentru a identifica multe dintre sursele din cadrul agenţiilor secrete şi martorii de care dispunem. Unii mă găsesc ei pe mine, dar şi eu îi găsesc pe ei sau îi atrag spre mine. Vom discuta ulterior despre aceasta. Pare să fie foarte straniu.

Nu uitaţi că universul există în noi şi dispunem de capacităţi enorme - nu doar eu şi nu doar voi; toată lumea e la fel şi atunci când e nevoie, putem apela această Putere Superioară care să facă ceea ce este nevoie pentru a îndeplini ceva frumos.

Dacă sunteți dispuși să faceți sacrificiul final și aveți această cunoaștere, deveniți ceea ce se cheamă un Spirit războinic, adică cineva dispus să facă ceea ce trebuie, indiferent de riscurile implicate. Existați atunci dincolo de teamă.

Cred că începutul vieții mele m-a pregătit să realizez ceea ce a trebuit să fac mai târziu și a constituit o parte a scopului pentru care ne aflăm aici. Întotdeauna am simțit că atunci când am fost la limita dintre viață și moarte și mi s-a spus: „Poți să vii cu noi sau să te întorci în corpul tău de pe Pământ." Spiritul din mine a dorit ca eu să mă întorc pe Pământ pentru că aveam de îndeplinit această lucrare. Aș fi putut alege să nu mă întorc și să continui să rămân în acea stare de conștiință cosmică împreună cu acele ființe celeste superioare. Am ales totuși să mă supun voinței lor, deși nu-mi convenea. V-am spus că inițial totul mi se părea destul de deprimant, după ce avusesem o asemenea copilărie și, fiind foarte bolnav, nu doream să mă întorc aici. Dar am trecut peste toate acestea.

Transformarea nu apare decât prin intervenția liberului arbitru al ființelor umane. Între 1980 și 1990 eram conștient de aceste lucruri, dar după ce mă căsătorisem, iar familia se înmulțise cu patru copii (între 1980 și 1988), după ce devenisem medic și făcusem rezidențiatul, începând astfel practica medicală, eram deja foarte ocupat. Totuși nu am uitat aceste lecții. Știam că era timpul să asigur viitorul familiei, să-mi formez cariera și să am abilitatea de a continua misiunea mea.

8

Transformare totală

Nu putem să asistăm pasivi, în timp ce cleptocrații ticăloși distrug și canibalizează întregul pământ, ucigând milioane de oameni. În cadrul unei discuții purtate cu o persoană din cadrul Operațiunilor Speciale de la Fort Huachuca, sediul Serviciului de Informații Secrete al armatei din Arizona, am întrebat:

- În ce moment ar fi fost potrivit să-l reținem, prin orice mijloace necesare, pe Hitler și cercul său de apropiați?

După părerea mea, cât mai devreme.

În rândul nostru există câini turbați. Și unii dintre ei e posibil să nu poată niciodată să fie aduși la rațiune sau iluminare spirituală. Spunem atunci:

- Așadar, în acest caz nu putem face nimic?

Dreptul la autoapărare este universal.

Aceasta este poziția mea, evident nu una pacifistă. Cred în pace și în folosirea abilităților spirituale superioare ca ultimă măsură, se poate interveni și se pot proteja persoanele nevinovate atunci când cineva cu adevărat nebun e liber să acționeze. Într-o anumită măsură, trăim într-o societate care are o componentă ridicată de nebunie colectivă. E o societate nebună. Și trebuie să se întâmple un număr de lucruri care cer disciplină și acțiune decisivă.

Cu toate acestea, nu trebuie să ajungem la răzbunare și furie. Totul trebuie să se producă din motivele corecte, ca atunci când disciplinezi un copil,

nu într-un mod răzbunător sau furios, ci pentru edificarea acestuia, pentru formarea sa spirituală și pentru viitorul său.

Atunci când ne-am crescut copiii, am avut mari așteptări și am practicat o disciplină fermă. Uneori, aceștia ne-au considerat prea stricți, dar acum, după ce au crescut, sunt recunoscători că și-au dezvoltat astfel un sistem de valori interioare, de disciplină și de dragoste. Vă relatez aceasta despre propria filosofie cu privire la familie, pentru că și în cazul societății e la fel. Putem fi foarte iubitori și, în același timp, putem vedea unde este cazul să intervenim, să fim disciplinați și să nu permitem un comportament incorect sau să ne facem că nu vedem atunci când există câini turbați care sfâșie o turmă de oi pașnică.

Aceasta necesită însă înțelepciune. Trăim într-o lume în care oamenii se grupează, fie în jurul spiritualității New Age și a pacifismului, fie în jurul unui mod de a gândi de genul: „noi împotriva lor, hai să-i omorâm pe toți cei pe care nu-i înțelegem". Niciuna dintre aceste direcții de gândire nu este adecvată. Trebuie să cunoaștem timpurile în care trăim, iar acestea nu sunt încă cele ale unei lumi perfecte.

A existat un ciclu de patru sute de mii de ani care literalmente a început cu „Adam", prima Întrupare a acestui ciclu. Ciclul respectiv s-a încheiat la jumătatea și sfârșitul anilor 1800.

După acesta urmează un ciclu de cinci sute de mii de ani, al cărui punct culminant îl constituie pacea universală, indivizibilitatea vieții umane și universale și eventuala stabilire a unei civilizații cu adevărat superioare pe Pământ. Aceasta va fi o perioadă de pace neîntreruptă care, la început, va fi o pace politică, când nu vor mai avea loc războaie și conflicte majore pe

planetă. Ea va conduce mai apoi la o perioadă de pace absolută, pacea iluminării, când întregul Pământ și toată lumea de pe planetă va ajunge la unitatea spirituală. Pământul va deveni unul dintre centrele extraordinare ale iluminării și va fi cunoscut ca atare în întregul cosmos.

Prin urmare, oricât ar părea de negative lucrurile acum, nu vor rămâne așa. Cel puțin nu pentru mult timp. Această trecere la noile vremuri, la o nouă eră, durează de aproximativ o sută cincizeci de ani. Dar după aceste cinci sute de mii de ani, noi ne aflăm încă la început. Și, în timp ce un ciclu se încheie și un altul începe, este generată o perioadă de haos maxim. De aceea, noi ne aflăm acum în cea mai haotică perioadă din istoria cunoscută. Curând, însă, aceasta va lăsa locul unei alte realități pe Pământ.

Cunoașterea și capacitatea spirituală pentru pacea globală a fost disponibilă prin oamenii care au trăit cu o sută de ani în urmă. Existau și mijloacele de comunicare și „voința divină" și „planul divin". Oamenii au ales să nu acționeze. Pacea nu s-a realizat pentru că noi nu am reușit să acționăm.

Așadar, aceasta este alegerea noastră. Și acum trăim efectele ei. Este alegerea noastră în prezent, exact în acest moment. Cu toții facem alegeri, în mod colectiv și individual. Iar rezultatul acțiunii liberului arbitru ne-a dat lumea pe care o vedem azi.

Evenimentele care s-au produs pe la jumătatea și sfârșitul anilor 1800 arată faptul că o întrupare universală, după opinia mea, a apărut și apoi a dispărut în aceeași perioadă. Adică întruparea sufletului atotcuprinzător pentru următoarea jumătate de milion de ani a creat spiritual o nouă lume, după care a dispărut. Informațiile, cunoașterea și, pe tărâmul

creației superioare, mijloacele pentru această nouă eră au fost toate create. Totul e aici, acum. Trebuie doar să vă uitați și veți vedea. Noi, ca ființe umane, trebuie să vedem, să realizăm și să manifestăm acest lucru. Noi suntem cei care, acum, trebuie să ducem misiunea mai departe ca apa celor însetați. Deși oceanele există, apa trebuie dusă totuși acolo unde este nevoie de ea și noi suntem cei care trebuie să o facem.

De fapt, e un moment minunat. Și, cu siguranță, majoritatea oamenilor habar nu au de timpurile în care trăim. Ceea ce ei așteaptă să se întâmple, s-a întâmplat deja. În Biblie se face referire la „un hoț în noapte", prin care se înțelege că această lume nouă trebuie să fie creată spiritual, iar cunoașterea va apărea precum un hoț: nimeni nu va ști până ce el nu va pleca. Ceea ce e perfect adevărat.

Prin urmare, ce vreau eu să spun e că mare parte din aceste evenimente au avut loc cu o sută, o sută cincizeci de ani în urmă. Majoritatea liderilor religioși, politici și de alt tip privesc în urmă. Așteaptă să se întâmple ceva ce deja a avut loc. Pământul și noi toți care existăm aici suntem într-o anumită măsură într-o stare de retardare, pentru că acest eveniment ne-a fost răpit în principal din ignoranță. Așadar, singurul mod de a rectifica această ignoranță este de a împărtăși cunoașterea.

După cum am spus mai devreme, una dintre probleme este că oamenii au un defect grav: sunt buni. Și, din cauza aceasta, lupii turbați și câinii sălbatici pot să-i sfâșie. Trăim într-o epocă în care o anumită cantitate de spiritualitate și cunoaștere reală trebuie să fie combinată cu un curaj real.

Trăim, din păcate, într-o epocă în care spiritualitatea a fost echivalată cu pasivitatea, ceea ce e foarte

periculos, pentru că e vorba de propagandă sau îndoctrinare care are drept scop crearea unor oameni care sunt orientați spiritual și foarte pașnici, dar foarte pasivi și ineficienți. Și, bazându-se pe această pasivitate, câinii turbați se pot hrăni cât vor.

Oamenii precum Gandhi sau Martin Luther King au fost oameni care aveau defectele lor exact ca și noi, dar aveau înclinații spirituale și aveau curajul convingerilor lor pe baza cărora au acționat. Au fost amenințați, și-au asumat riscuri și, în cele din urmă, au fost uciși.

La aproape fiecare discurs pe care îl țin sunt întrebat:

- Nu vă e frică?

Eu răspund:

- Să vă explic. Trebuie să înțelegeți că, pe post de doctor la secția de urgență, am îngrijit nenumărați oameni uciși pentru o bere de cincizeci de cenți.

Doi elevi de liceu, pe care am încercat să-i salvăm, au venit în stop cardiac. Aceasta se întâmplase pentru că unul dintre ei o pipăise în zona genitală pe iubita celuilalt, motiv pentru care scoseseră cuțitele și își tăiaseră burta și pieptul. Am văzut oameni care au murit pentru asemenea nimicuri și chestiuni efemere, încât dacă înțelegi despre ce este vorba și nu ești dispus să-ți asumi riscuri, atunci ești un laș.

Le-am spus în față unora dintre indivizii implicați în aceste proiecte:

- Vreți să-mi faceți felul? Dați-i drumul!

Oricum, mi-am trăit viața. Sunt de părere că orice clipă, după vârsta de șaptesprezece ani, când am fost în moarte clinică, este un dar.

Lumea are nevoie de oameni care să înțeleagă care e sarcina lor și care sunt dispuși să acționeze. Momentul

prezent este un adevărat test pentru ca oamenii să obțină echilibrul de tipul yin-yang, masculin-feminin. Trebuie să combinăm aspectul spiritual, al iubirii cu cel activ, pozitiv și disciplinat. Schimbarea necesită reunirea acestor calități. Sunt ca cele două aripi ale unei păsări. Adeseori se spune că la oameni masculinul și femininul sunt cele două aripi ale unei păsări. Și atâta timp cât una dintre ele este afectată, pasărea nu va zbura niciodată drept și nu va putea rămâne în aer.

Nu mă refer prin aceasta doar la bărbați și femei și la egalitatea fundamentală, ci și la atributele pe care trebuie să le scoatem în evidență și să le manifestăm în viața noastră pentru a arăta acest tip de armonie.

Trăim într-o lume în care femeile, în general, învață să nu fie directe și active, iar bărbații nu sunt învățați să fie spirituali și iubitori. Aceasta este o perversiune a naturii umane. Nu are nimic de-a face cu masculinul sau femininul. E posibil ca unul dintre sexe să fie mai dominator, dar sarcina este aceea de a le armoniza. Dualitatea dintre „acesta sau acela" trebuie depășită. Trebuie să aducem ambele calități și atribute în viețile noastre.

În caz contrar, nu vom reuși să stabilim tipul de civilizație pe această planetă, care să dureze. Dacă am fi făcut aceasta timp de o sută de ani, nu am nicio îndoială că deja ar fi existat o civilizație globală pașnică și de durată aici. Sunt sigur că până la mijlocul anilor 1900 am fi avut transport electro-gravitațional între orașe, am fi avut energie gratuită și forme de energie nepoluantă pe Pământ, am fi avut toate acestea. Oamenii râd și spun:

- O, parcă ar fi vorba de familia Jetson!

De fapt, unele dintre aceste personaje de desene animate și de povestiri SF au fost create pe baza unor

fapte bine cunoscute și prototipuri de tehnologie care existau și funționau în anii '50 și '60.

Nu ne-am aplicat colectiv sau individual puterile prin exercitarea liberului arbitru și prin cunoașterea aferentă care poate crea această nouă lume. Imediat ce o vom face, o vom realiza. Până atunci, nu va apărea.

De aceea încurajez oamenii să nu privească aceste aspecte ca pe un efort vizionar, futurist, ci ca recuperând puțin întârzierea. Putem discuta despre viitorul real, pentru că stabilirea unei civilizații pașnice având ca bază tehnologii nedăunătoare e ceva ce ar fi putut fi cu adevărat împlinit cu zeci de ani în urmă. Este o transformare totală a modului în care oamenii vor trăi pe Pământ și vor explora cosmosul.

Informații neconvenționale

Pasiunea pentru stări superioare de conștiință, dar și pentru studiul și aplicarea acestei cunoașteri a continuat și pe parcursul carierei mele medicale. Am vorbit cu mai mulți colegi medici și alte persoane care au slujbe foarte stresante. Credeți-mă, o secție agitată de urgență este un loc foarte stresant. Totul din viețile noastre poate fi aplicat, dacă suntem dispuși să integrăm această experiență în viața noastră, inclusiv cele care implică stările superioare de conștiință.

Într-o dimineață, mă aflam în sala de odihnă de la spital. Era în jur de ora trei. Stăteam întins și încercam să mă relaxez. Nu era nimeni acolo în acel moment, după câteva ore bune în care pacienții soseau în foc continuu. În timp ce stăteam așa, în minte am văzut foarte clar o femeie sosită cu infarct, pe moarte. Am văzut-o atât de limpede, încât m-am ridicat și mi-am pus halatul și papucii și m-am dus în secție.

Asistentele mi-au spus:

- Ce faceți aici?

Am răspuns:

- Aștept să sosească o pacientă cu infarct, o femeie mai în vârstă.

Mi-au spus:

- Nu ne-a anunțat nimeni.

Două secunde mai târziu, apelul radio de la paramedici ne-a anunțat:

- Suntem pe drum cu o femeie cu infarct,

dificultăți respiratorii...

Acest tip de experiență intuitivă avea loc frecvent la urgență, dar nu era indicat să vorbesc despre asta, pentru că societatea noastră vrea să mențină spiritualitatea și acest tip de experiențe separat de profesie, de familie, de politică și de orice altceva.

Cu altă ocazie, un bărbat în vârstă de douăzeci și șase de ani a fost adus în timpului sezonului gripei, crezând că suferă de gripă. Asistenta l-a trimis într-un salon. Eram foarte ocupați – aveam paisprezece saloane pentru pacienți cu traume și un singur doctor. Am intrat și l-am văzut. Avea febră, frisoane, greață, dureri musculare și de cap, toate simptomele corespunzătoare gripei. În mod normal, majoritatea doctorilor l-ar fi examinat, i-ar fi făcut câteva teste, i-ar fi prescris Amantadine pentru gripă și și-ar fi văzut de treabă.

M-am uitat la el și am simțit în mod enigmatic că avea o tumoare cerebrală. Însă nu exista niciun simptom de tumoare cerebrală. Nu prezenta niciun simptom neurologic cum ar fi paralizie, amorțeală, epilepsie etc. Dar m-am întors spre asistentă și am spus cu convingere:

- Doresc o tomografie. S-a uitat la mine de parcă o luasem razna și a spus:

- Doctore Greer, are doar gripă.

I-am răspuns:

- Te rog, faceți-i o tomografie!

Mulțumesc lui Dumnezeu că nu a trebuit să apelez la un medic de familie sau la un angajat insensibil pentru că, dacă aș fi făcut-o, acest om ar fi fost azi mort. (Notă pentru politicienii și profitorii care ne distrug sistemele medicale: medicina e o artă, nu doar o știință).

Așadar, pe baza acestei intuiții, am cerut o tomografie. El nu întrunea, obiectiv vorbind, niciun

simptom care să justifice aceasta. Dar am spus:

- Dacă e cineva acolo, dă-l deoparte. Scoate-l de la tomograf. Am nevoie de asta urgent!

Ajunge acolo, iar radiologul mă sună imediat și-mi spune:

- Doctore Greer, bărbatul acesta are o astocitomă masivă – o tumoare cerebrală foarte mare – care îi presează creierul!

Iată ce se întâmpla: toate simptomele apăruseră deoarece creierul era împins prin deschizătura de la baza craniului, *foramen magnum*, presând zona care controlează reglarea temperaturii, greața etc. Prin urmare, avea toate aceste simptome de febră, frisoane, greață, dar se datorau tumorii și felului bizar în care era formată, nicidecum gripei. Tumoarea avea o asemenea formă încât nu afecta nicio funcție senzorială sau motorie. Era un caz foarte atipic.

De asemenea, era posibil ca această presiune care se acumula în creier să conducă în cele din urmă la hernia sistemului cerebral, la blocarea centrilor respiratorii și cardiaci, iar persoana ar fi decedat subit. L-am trimis pe tânăr imediat la neurochirurgie pentru decomprimare de urgență. A trebuit chiar să-l trimitem cu elicopterul în altă locație.

- Doctore Greer, de ce ați crezut că acest pacient avea o tumoare cerebrală? Nu aș fi bănuit niciodată după fișa sa! Nu aș fi cerut niciodată o tomografie, mi-a spus neurochirurgul.

- Am avut doar o intuiție.

Adevărul era că fusese un al șaselea simț – cultura pop l-ar numi „vedere la distanță".

Era o cunoaștere intuitivă, deoarece combinația de simptome m-ar fi condus la un diagnostic simplu de gripă și l-aș fi „tratat și expediat", după cum spunem

noi. În schimb, omul a suferit o operație chirurgicală reușită.

Putem introduce acest tip de capacitate și cunoaștere în carierele noastre, deși „nu ar trebui să o facem" – mai ales aceia dintre noi care sunt oameni de știință importanți. În știință și medicină, acest aspect este privit cu mare suspiciune. Și, totuși, am descoperit că există mai mulți medici care au avut experiențe similare, despre care nu vor să vorbească deschis de teama ridicolului.

Altă dată am avut două cazuri grave concomitent. Eram doar eu și au sosit două persoane cărora literalmente le stătuse inima în loc. Cel de care ne ocupasem primul fusese mult timp în stop cardiac. Apoi a mai fost adusă o persoană. Primul pacient avea un ritm cardiac fatal, dacă dura prea mult. Aplicasem tot ce putea fi folosit, totul. Nu voi intra în amănunte tehnice. Cert e că nimic nu funcționase. Ne pregăteam să renunțăm, dar eu simțeam că putea fi readus la un ritm normal. Așa că m-am concentrat asupra acestei convingeri, am vizualizat sistemul circulator de la nivelul inimii și am făcut apel la puterea superioară – puterea lui Dumnezeu –, am vizualizat mental și am cerut inimii sale să revină la ritmul normal. Și așa a făcut, chiar în acea clipă! Ar fi putut fi o coincidență. Unii sceptici ar spune:

- Și-a făcut efectul tratamentul aplicat.

Dar eu nu cred asta. A fost foarte precis. Așa că atunci când trebuie să o faci și este urgent, apelezi la puterea divină din univers, din toată inima și cu toată puritatea, și atunci aproape orice este posibil! Când trebuie să o facem, atunci găsim brusc această abilitate, apelând la puterea lui Dumnezeu din noi înșine!

S-au petrecut mai multe asemenea evenimente pe

parcursul carierei mele medicale și ele continuă de fapt să se producă. Cu câțiva ani în urmă, mergeam cu mașina în apropiere de Helena, în Montana. Aceasta se întâmpla înainte de a ne muta aici, în Virginia, iar eu voiam să mă mut cu familia din Carolina de Nord undeva, dar nu știam exact unde. Așadar, conduceam pe lângă Montana, explorând zona. Dintr-o dată m-am trezit că mă deplasez cu mașina ziua în amiaza mare și am văzut ceea ce eu numesc o imagine suprapusă. E ca atunci când ar fi două ecrane, ca un ecran în ecranul televizorului.

În timp ce mă deplasam pe drum, mi-a apărut în minte o intersecție în plină zi unde avusese loc un accident cumplit de circulație și știam că sunt victime omenești. Nu era o impresie vagă. Mi-am spus: „Asta o să se întâmple, o să dau peste asta curând." Așa că am început să mă uit prin mașină după ce aveam la îndemână ca echipament medical – chiar și un pai, dacă ar fi trebuit să eliberez o trahee.

Cam o oră mai târziu am ajuns la o intersecție din partea de est a Parcului Național Glacier, în mijlocul pustietății. Era una dintre acele intersecții periculoase de autostrăzi, unde exista un stop pe o autostradă aglomerată și cineva nu oprise. Un Suburban a traversat intersecția și s-a ciocnit cu un Ford Taurus închiriat, în care se afla un cuplu din Germania. Când am ajuns acolo, cei doi oameni în vârstă din Taurus erau decedați, iar ceilalți din Suburban erau grav răniți și prinși de bord. M-am concentrat asupra ajutorului pe care îl puteam oferi celor din Suburban. În cele din urmă, a apărut o echipă rurală de paramedici și ne-am străduit împreună să-i stabilizăm.

Apoi, în timp ce făceam aceasta, m-am uitat în sus și am văzut muntele din visul meu, pe care l-am avut

cu o săptămână înainte de a veni în Montana. Într-o seară, avusesem un vis în care fusese prezent un munte care îmi amintea de forma Muntelui Ispitei din Israel, de lângă Jericho. Am văzut limpede o lumină scânteietoare, ca un spirit, deasupra acestui munte. Experiența din vis era una spirituală, dar nu exista niciun alt mesaj sau imagine și mi-am spus: „Ce ciudat..."

După ce i-am ajutat pe supraviețuitori, am spus o rugăciune pentru a trimite bărbatul și femeia care muriseră în zona spiritului superior, pentru ca astfel ei să intre în contact cu Dumnezeu. În timp ce făceam aceasta, m-am uitat în sus și am văzut o lumină albă minunată, care a apărut deasupra muntelui exact în momentul în care puneam sufletele lor în contact cu Dumnezeu. Apoi a devenit clar pentru mine că de aceea venisem în Montana – pentru a fi acolo chiar atunci, dar în afara timpului, pentru că era un moment etern. Eram acolo în acel scop, dar și pentru a-i ajuta pe ceilalți doi oameni care supraviețuiseră.

Am chemat un elicopter, dar nu putea transporta decât un pacient și a trebuit să decid eu care să fie transportat; cel transportat cu mașina ar fi putut muri. M-am rugat să fac alegerea bună.

Trebuie să fii dispus să respecți îndrumarea și intuiția primită și să acționezi. Pe tot parcursul carierei mele medicale am făcut aceasta, indiferent de situație. Și îi sfătuiesc pe oameni să accepte această responsabilitate. Asta înseamnă să-și accepte puterea și apoi responsabilitatea implicată.

Am vorbit de atunci cu mai mulți oameni care au fost piloți pe avioane de luptă sau pe avioane comerciale în situații critice, atunci când au avut experiențe precognitive similare, care i-au ajutat să evite dezastrul.

Mulți oameni au aceste experiențe pe parcursul vieții. Și cu cât desfășoară o activitate mai critică sau mai stresantă, cu atât mai probabil e ca acest tip de abilitate să fie solicitată. Dar cred că ea poate fi folosită în aproape orice facem.

Acesta poate fi chiar un mod de viață și nu doar ceva ocazional. Înțelegerea spiritualității și divinității nu trebuie să fie rezervată pentru o oră sau două duminica sau la un eveniment izolat, când și când. Poate fi o trezire spirituală prezentă tot timpul și chemată sau folosită permanent.

E posibil să existe o slujbă care vă ajută cu ceva, dar realitatea este că legătura conștientă cu starea divină nemărginită poate fi cultivată, trăită și aplicată în tot ceea ce facem, mereu. Aceasta e o disciplină și un mod de viață prin care suntem veșnic conectați cu Spiritul Divin și trăim în această stare.

Odată, nepotul uneia dintre asistente a fost adus la urgență pentru că fusese lovit, din față, de o camionetă în timp ce mergea pe motocicletă. Era o zi teribilă, cu furtună. Era în stare gravă și practic avea aceeași traumă din cauza căreia decedase prințesa Diana, care avusese o arteră toracică perforată – adesea mortală.

Am început să mă ocup de el cu minunatele asistente pe care le aveam și cumva am simțit că el avea o arteră perforată. I-am făcut o radiografie. Aceasta a fost destul de ambiguă, dar am simțit că îmi confirma intuiția.

Chirurgul-șef a venit și a spus:

- O, nu are cum să fie în viață și să arate așa cu o arteră perforată!

Eu am ripostat:

- Crede-mă că are o arteră perforată.

El m-a întrebat:

- De unde știi?

I-am răspuns:

- Sunt sigur de asta!

Și am insistat pe lângă el, ca să mă asigur că nu va ignora faptul respectiv și nu-l va trata într-un mod în care ar risca să-l ucidă.

L-am dus la un chirurg specializat în chirurgia toracică și i-am făcut o tomografie computerizată, după care am obținut confirmarea. Dar dacă nu l-am fi tratat cu mare grijă pentru a-i menține hidratarea, tensiunea sangvină adecvată și restul, am fi putut trece cu vederea artera toracică, iar el ar fi decedat.

Astfel, au avut loc multe asemenea evenimente în secția de urgență. Mi-ar face mare plăcere să predau un curs care să integreze știința medicală și cunoașterea intuitivă. Da, gadgeturile, tehnologiile, științele noastre sunt minunate, dar e important și rolul artei cunoașterii și intuiției. Există un echilibru și trebuie să îl restabilim în ceea ce privește orice aspect al vieților noastre.

În viitor va exista o civilizație pe Pământ în care oamenii care lucrează în domenii critice, indiferent cât de materială ar putea părea știința respectivă, vor accepta, de asemenea, că stările de conștiință superioară au rolul lor bine definit.

Când se întâmpla ceva grav, acționam astfel încât să intru în contact cu niveluri multiple ale existenței, simultan. Este o operațiune a minții și se poate apela la un volum mare de cunoștințe științifice. Există multe lucruri fizice, materiale de făcut și multe decizii operaționale de luat.

Compasiunea este implicată și ea, dar există și o mare voință, de neclintit, de a ajuta persoana în cauză. Asistentele îmi spuneau că, dacă i s-ar întâmpla ceva uneia dintre persoanele dragi, ar dori ca eu să fiu de

gardă. Nu părea să fie implicată în mod necesar compasiunea, dar datorită ei acționam.

Dacă un doctor era acolo și nu știa ce să facă, în efortul meu de a proteja viața, îl dădeam la o parte și-i spuneam:

- Pleacă! Îl omori. Preiau eu.

Așa că o parte din mine este foarte dominatoare.

Eram însă conectat și cu planul superior. Nu-mi închisesem inima. Dacă primeam o imagine intuitivă sau vedeam cumva ceva clar, deși pe baza unei intuiții „neștiințifice", nu o ignoram. Acceptam posibilitatea că trebuia să urmez acea îndrumare.

Beneficiam astfel de un avantaj în situațiile în care nu aș fi „știut" să cer o tomografie pentru o tumoare cerebrală, de exemplu. Nu aș fi știut să tratez pe cineva ca cel cu artera perforată, pentru că nu era tipic sau îndeajuns de evident. Percepeam anumite lucruri mai devreme sau descopeream probleme ascunse pentru că eram conectat cu acest Spirit nonlocal, extins și intuitiv, care există în noi toți și în toate obiectele. Este o dinamică foarte interesantă și foarte nuanțată.

Într-o după-amiază, înainte de a fonda CSETI, mă aflam în dormitor și stăteam pe marginea patului. Deodată, am perceput o viziune suprapusă, o imagine. Repet, este ca un ecran într-un ecran. Nu mi-am pierdut cunoștința sau percepția lumii „reale", dar am văzut foarte clar, în culori, o altă scenă sau loc.

Am primit sub forma unui pachet de informații instantanee o imagine a avionului președintelui care ateriza sau decola din Columbia, America de Sud. Era lovit de o rachetă sol-aer trasă de răufăcători din forțele de apărare columbiene, care erau plătiți de cartelul drogurilor. Voiau să-l ucidă pe președintele Bush, atunci când acesta avea să meargă în vizită acolo. Am

văzut locația și pista de aterizare. Am văzut iarba din jurul câmpului, pădurile de la marginea câmpului și exact de unde a plecat racheta. A fost o catastrofă: președintele a fost ucis.

- Doamne, am întrebat, ce să fac eu cu această informație?

M-am rugat pentru îndrumare. Visul mă apăsa teribil.

Câteva săptămâni mai târziu, Emily și cu mine neam dus la Washington pentru o reuniune a medicilor. În acea noapte am avut un vis. Am visat că eram cu Barbara Bush, care era îmbrăcată în negru și cobora dintr-o limuzină neagră, iar noi eram la funeraliile președintelui George Bush. Mi-am spus: „Iisuse! Chiar a murit." M-am simțit copleșit. „Ar fi trebuit să împiedic asta."

M-am trezit lac de sudoare și m-am întors spre Emily, căreia i-am povestit coșmarul.

Emily este cea mai bună prietenă a mea, tovarășă și suflet-pereche,căreia îi spun totul. Am întrebat-o:

- Ce să fac? Să sun la Casa Albă și la Serviciile Secrete și să le relatez asta?

- Păi, de ce nu? a întrebat ea.

Am continuat să discutăm toată ziua și, în seara următoare, am scos cartea de telefon și am căutat numărul de la Casa Albă. Sub acesta era un număr al serviciilor secrete. Am fost uimiți că exista în cartea de telefon. Am sunat la numărul respectiv și am spus:

- Sunt doctorul Steven Greer și lucrez la urgență.

M-am scuzat:

- Știu că sună nebunește, dar am văzut foarte clar o imagine a unei tentative de asasinat a președintelui. Și e o chestiune foarte serioasă.

Prima persoană cu care am vorbit mi-a spus:

- Așteptați, domnule. O să vă fac legătura cu cineva. După care s-a lăsat o lungă tăcere și știam că mă căutau în baza de date a unui supercomputer. Apoi, șeful siguranței președintelui de la Casa Albă, din cadrul serviciilor secrete, a răspuns la telefon.

Am început din nou să-mi cer scuze, iar el a spus:

- Domnule, luăm acest gen de informații foarte în serios.

L-am asigurat:

- Știți, nu am mai făcut niciodată așa ceva. Nu e o alarmă falsă. Mi-am cunoscut viitoarea soție într-un vis lucid; am această abilitate de a vedea lucruri care se vor întâmpla în viitor. Acest lucru se produce spontan, pur și simplu atunci când trebuie să se întâmple.

El era foarte serios și atent și mi-a spus:

- Spuneți-mi toate detaliile.

Așa că am explicat:

- În visul meu, președintele se duce în Columbia; fie la aterizare, fie la decolare, avionul în care se află e lovit de o rachetă.

Am descris totul – că este o lucrătură din interior și că cei din cadrul apărării militare columbiene dau detalii secrete de securitate și acționează în numele conducătorilor cartelului drogurilor.

Agentul de la serviciile secrete a spus:

- Ce trebuie să facem pentru a evita aceasta?

I-am răspuns:

- Dacă nu-l puteți convinge pe președinte să anuleze această călătorie, trebuie să schimbați în ultima clipă locul unde aterizează avionul. Trebuie să vă asigurați că toți cei de la distanța adecvată pentru a putea trage racheta sunt ai voștri, nu columbieni. Și trebuie să verificați regiunea pe o zonă extinsă.

El mi-a spus:

- Așa vom face.

Câteva săptămâni mai târziu, în revista *Newsweek*, am citit un articol în care scria că, într-adevăr, un premiu de cinci milioane de dolari fusese pus pe capul președintelui Bush și că vânzătorii de arme din Orientul Mijlociu, inclusiv Israel, vânduseră cartelului drogurilor din Columbia rachete portabile. În acest articol, care apăruse după viziunea mea, se spunea că președintelui îi fusese cerut de către consilierii săi să anuleze acest voiaj.

În final, desigur, a făcut această călătorie și nu a fost ucis. Mi s-a spus peste mai mulți ani de către un reprezentant foarte înalt din cadrul serviciilor siguranței – și, de asemenea, un agent al serviciilor secrete – că ceea ce spusesem eu fusese luat în serios și avuseseră loc schimbări ale programului pentru protecția președintelui.

Atunci am aflat că, de fapt, existau niște oameni foarte inteligenți și buni în cadrul serviciului de siguranță și al serviciilor secrete care înțeleg puterea conștiinței și respectă acest tip de abilitate.

Le spun oamenilor:

- Nu vă temeți de convingerile voastre! Aveți încredere în ele! Uneori trebuie să vă asumați riscuri. Nu mi-a fost deloc ușor să sun la serviciile secrete de la Casa Albă și să le spun această poveste. Dar cred, de asemenea, că acest episod mi-a întărit credibilitatea în cadrul acestor cercuri secrete pentru că știau că ceea ce spuneam eu sunt informații corecte.

După ce am sunat la serviciile secrete, în acea noapte am avut un vis lucid. Numai că de data asta eram cu Barbara Bush, îmbrăcați toți în alb, călare pe cai albi și în jur multă lumină și veselie. Era clar pentru mine că președintele avea să fie în siguranță.

Cred că mulţi oameni primesc informaţii importante în moduri neconvenţionale, dar nu vorbesc despre asta. Trebuie să poată fi în regulă ca ei să vorbească despre aceste lucruri. Trebuie să fie în regulă ca ei să aducă aceste subiecte în discuţie fără teama de ridicol sau de oprobiul colegilor. Putem contribui la aceasta prin forţa dinamică a exemplului nostru, vorbind chiar noi.

10

Tonul creaţiei

În 1990, după ce eram deja de o perioadă în pregătire şi practică medicală, am trăit o serie de evenimente care brusc mi-au reamintit întâmplările de la sfârşitul anilor '70. Aceasta este povestea modului în care s-a înfiinţat CSETI. În ianuarie, februarie şi martie 1990, în perioadele de lună plină, am trecut prin nişte experienţe cu adevărat extraordinare, care mi-au permis să mă reconectez din nou cu fiinţele extraterestre, aşa cum se întâmplase cu mulţi ani în urmă...

Primul contact a avut loc când mă aflam în dormitorul locuinţei noastre din Biltmore Forest. Mă mişcam de colo-colo prin dormitor, alegându-mi hainele. Deodată, foarte clar, un gând a fost proiectat asupra mea: „Reîncepe ce ai abandonat!" Nu era deloc peiorativ sau acuzator. Îmi amintea să reiau ce nu făcusem de o vreme. Venise deci momentul.

A fost foarte specific – aproape ca o frază codificată care a deschis un întreg univers de cunoaştere. E greu de explicat în cuvinte, dar ştiam ce înseamnă. Aşa că m-am conectat imediat la conştiinţa universală, cu întregul concept de pace universală şi de prezenţă extraterestră. Şi mi-am spus: „Cred că a venit timpul..." Am început să mă întreb ce trebuia să fac cu această instrucţiune.

La început, doar am reflectat la ea. Am început să mă preocup din nou de chestiunile legate de extratereştri. Apoi, într-o zi, cineva mi-a povestit despre

un grup care are o reuniune în Asheville pentru meditație și voiau să particip și eu la aceasta. M-am dus acolo și am cunoscut o femeie cu care nu mă mai întâlnisem niciodată și care nu știa nimic despre experiențele mele.

După ce aproximativ treizeci de oameni s-au așezat pe locurile lor, m-a privit în ochi și a spus:

- Ești în contact cu ființele extraterestre de pe alte planete.

Mi-a venit să mă ridic și să plec. Iată-mă, doctor de urgențe care locuiește în acest oraș și pe care lumea îl cunoaște!

A rostit:

- Trebuie să reîncepi.

A folosit aproape aceeași frază. Aceasta s-a întâmplat în februarie 1990, când a fost lună plină.

Când a fost luna plină în martie 1990, meditam la mine în dormitor. În ziua următoare a trebuit să mă trezesc devreme ca să mă duc la spital, dar m-am hotărât să fac ceva ce nu mai făcusem din 1977: protocolul CE-5. Am aplicat protocolul și am chemat ființele extraterestre să mă viziteze. După ce le-am amintit cine eram, le-am arătat exact unde mă aflam în Asheville, Carolina de Nord. Le-am arătat casa, marea curte din fața ei și localizarea exactă. Era o casă cu trei etaje, stil Tudor, de aproximativ opt mii de metri pătrați, plasată în mijlocul unor copaci maiestuoși. Le-am arătat extratereștrilor toate detaliile și apoi m-am culcat.

M-am trezit și am văzut o minunată navă spațială semimaterializată în curtea din față, dimineața devreme și am început să plutesc conștient, ajungând la bordul ei. Cu toții eram într-o stare astrală cvasimaterializată și, în timp ce pluteam, îndepărtându-ne în spațiu, m-am uitat în urmă și am văzut Pământul superb cum se micșora, plutind în infinit.

Apoi ne-am apropiat de ceea ce am presupus eu că era Luna. Nu exista niciun indicator acolo pe care să scrie: „Aceasta e Luna. Bine ați venit pe Lună, populație 39!", dar mie mi s-a părut a fi Luna. Am văzut nave enorme care pluteau deasupra sa. Erau ovale, cu bare care proveneau dintr-o navă mare cu două alte discuri, de formă ovală, similare deasupra și înspre spatele navei principale. Pluteau în tăcere acolo unde e granița dintre partea luminată și cea întunecată a lunii. O cantitate incredibilă de energie, precum explozii de plasmă de culoare roșie, se producea între suprafața lunii și partea inferioară a acestor nave. Erau imense și, în timp ce am trecut pe lângă ele, extratereștrii mi-au spus că se aflau acolo pentru a pregăti următoarea decadă. Aceasta se întâmpla în 1990, așa că este limpede că se pregăteau pentru evenimente majore în perioada actuală.

Am avansat în sistemul nostru solar și experiența s-a modificat, așa că partea materială a navei a dispărut – ca în 1973, când aveam optsprezece ani – și totul a devenit translucid, iar eu mă aflam acolo fără nimic între mine și spațiu și totuși, cumva, nava mai exista. Totul era multidimensional, dar în acest moment depășirea timpului/spațiului linear a devenit percepția dominantă, ca și cum ar fi vorba de cea mai perfectă fibră optică: imaginați-vă că pereții camerei ar dispărea complet, deși sunteți încă acolo și vă aflați în continuare protejați de un mediu controlat. În acel moment am intrat într-o stare de transă meditativă și am ajuns la conștiința indivizibilă; eram infinit de conștient, iar întreg cosmosul era viu și perfect sincronizat în această indivizibilitate.

Când am intrat în acea stare, am început să privesc sistemul solar și am văzut că fiecare planetă era

înconjurată de spațiul încărcat de energie și lumină infinită. Spațiul vid era, de fapt, plin de lumină și energie. Puteam vedea direct baza de energie a universului – câmpul energetic și luminos din care provine întregul cosmos material din Mintea infinită a Divinului. În locul întunericului dintre stele și planete, exista o cantitate enormă de lumină și energie, iar planetele solide se deplasau ca insule de energie în acest câmp de energie și putere. Apoi, în timp ce mă uitam la fiecare planetă, percepeam direct faptul că fiecare era vie și conștientă și avea un ton muzical și o personalitate anume. Fiecare sferă creată avea o notă specifică și, dacă aș avea o înclinație muzicală mai mare, aș putea-o reda. Fiecare avea un ton muzical pur, specific. Uitându-mă la Mercur, am văzut că era oarecum androginal, însă predomina masculinul; Venus era clar feminin. Jupiter era pur și simplu fantastic; Marte este masculin, iar Pământul, evident, feminin.

Privind Pământul, am văzut un ton minunat născut din acesta. Nu uitați că fiecare planetă are propriul ton al creației; nu existau două tonuri la fel. Unele erau mult mai înalte, altele foarte profunde, dar erau toate minunate. M-am conectat cu Pământul, ca și cum ar fi fost o ființă conștientă, vie, care îmi comunica această dragoste infinită și copleșitoare – folosesc acest epitet pentru că ani de zile nu am putut să mă abțin din plâns când relatam această experiență. Am simțit, de asemenea, și o melancolie pentru tot ce i se întâmpla, pentru distrugerea sa și suferința umanității aflate pe planetă. Era prea profund pentru a putea fi explicat în cuvinte. A fost una dintre cele mai emoționante și mai mișcătoare experiențe ale vieții mele.

Pământul își declara foarte clar puterea dragostei față de copiii săi și scopul său de a fi pântecul din care

era creată viața care putea ajunge la iluminare și atinge Divinitatea. Dar suferea, de asemenea, cumplit din cauza nesăbuinței și egoismului copiilor săi. Prin urmare, simțeam această melancolie profundă și emoție care au făcut ca chakra inimii mele să se deschidă complet și atunci o dragoste și o percepție celestă inefabilă mi-au cuprins întreaga ființă. Această percepție celestă a cosmosului m-a făcut să văd lumina creației și toate lucrurile inundate de iubire, care era iubirea pură a lui Dumnezeu. În timp ce mă aflam în această stare, auzeam toate lumile îndepărtate, fiecare stea, planetă și întreaga creație cum cântă ca o singură voce, ca miliarde de tonuri care se combină pentru a forma tonul pur al creației.

În acel moment, am ajuns într-o stare pe care nu o pot descrie, în care auzeam un singur ton care era cel perfect armonizat al întregii creații. Era tonul primar care emana din cea mai timpurie manifestare a relativității din mintea lui Dumnezeu, care menține creația. A fost cea mai frumoasă experiență a vieții mele.

Când am atins acest punct, am devenit una cu această stare și am rămas în această stare de existență. Nu știu cât de mult m-am aflat în acea stare. Dar știu că aceasta este ceea ce există în jurul nostru. Muzica sferelor este o realitate. Și, prin sunet, se poate transcende către infinitul Ființei cosmice.

Acest ton primar nu era „Aum". Cred că aceasta este o încercare a omului de a reproduce experiența străveche care este o percepție a sunetului gândului primar emanat din Ființa Infinită ce dă naștere întregii creații. Experiența a fost apropiată de cea de la limita dintre viață și moarte în privința efectului transformator pe care l-a avut asupra mea. După ce am rămas în această stare de conștiință indivizibilă, completă și

divină, individualitatea mea s-a dizolvat. Nu a mai rămas decât Ființa Infinită – și chiar și creația și Creatorul erau una și aceeași infinită conștiință. Am rămas în această stare care vibra prin mine – trecea prin ființa mea – timp de o eternitate. Pentru că depășisem spațiul și timpul, este inutil să vorbesc despre „cât de mult" a durat. Dar, după aceea, am ieșit parțial din transă. Brusc am revenit în domitor și am devenit conștient de lumina de afară, unde se afla nava spațială. Am stat acolo întins în pace și am adormit.

În ziua următoare am aflat că unul dintre copiii noștri avusese un vis lucid legat de progeniturile extratereștrilor care îl învățau jocurile de pe planeta lor. Fata mea nu a înțeles jocurile, așa că a început să-i plimbe pe copiii de extratereștri cu bicicleta ei pe aleea noastră. Nu mă auzise niciodată vorbind despre extratereștri sau de niciuna dintre aceste experiențe. Mi-a confirmat însă faptul că ceea ce mi se întâmplase era adevărat. Și am înțeles că trebuia să reiau această chestiune așa cum mi se spusese cu două luni în urmă, în ianuarie 1990.

În acel moment am început să mă întreb: ce o să fac? Cum o să procedez? M-am decis să reîncep să mă interesez de acest subiect și să aflu adevărul. Am descoperit că exista o organizație care avea o reuniune în Florida, unde avuseseră loc multe observații de OZN-uri, așa-numitul Contact Gulf Breeze de lângă Pensacola. Această reuniune avea loc în iulie 1990. Știam ce voiam să fac, și anume să creez în lume ambasadori interplanetari care să facă ceea ce se numește acum Inițiativa CE-5, cu privire la întâlnirile de gradul cinci. M-am dus la această reuniune și am început să împărtășesc ideile și conceptele mele, iar oamenii potriviți și-au făcut apariția brusc în viața mea, în mod misterios, și au spus:

- Nu, nu acționa prin nicio entitate existentă, creează-ți propria realitate.

Apoi, un avocat care fusese ani de zile implicat în probleme de securitate națională legate de acest subiect, a venit la mine și mi-a spus ce trebuia să fac:

- Înființează o organizație, izoleaz-o ermetic, ca să nu poată fi penetrată – cu alte cuvinte fără un consiliu de conducere și fără o listă de membri deschise; evită, pe cât posibil, să fii obscur și imediat ce poți, dat fiind ce vei face și care este rolul tău, ieși în public. Trebuie să comunici către milioane de oameni ce faci sau nu vei supraviețui. Dacă ești secretos, ești ca și mort.

Mi-a dat cel mai bun sfat pe care l-am primit vreodată. Știam că mare parte din informațiile comunicate la această conferință erau false, că erau dezinformări. Mi-am dat seama imediat de faptul respectiv.

Mai târziu, în august 1990, mă aflam în camera de lângă dormitorul principal, încercând să mă odihnesc, pentru că Emily se străduia să adoarmă bebelușul, iar pe mine mă aștepta o tură de douăzeci și patru de ore la urgență, în ziua următoare. Pe la două noaptea m-am trezit, fiind foarte conștient. În colțul camerei era un mănunchi de lumini care pluteau aproape de tavan. Cum l-am observat, m-am și ridicat și am luat o foaie de hârtie de lângă pat. Apoi am redactat întregul plan și concept pentru tot ce am făcut noi în ultimii cincisprezece ani, inclusiv protocoalele Inițiativei CE-5, planurile, totul. Era ca și cum acea lumină scânteietoare mi-ar fi transmis toată organizația și planul. Aceasta a durat aproximativ o oră, după care am adormit. M-am trezit la ora șase ca să mă duc la muncă. Atunci am format CSETI, Centrul pentru Studiul Inteligenței Extraterestre, conceptele, Inițiativa CE-5, am identificat necesitatea desecretizării și întregul plan de mesagerie

interplanetară. Totul a fost creat în acea unică noapte. Prin urmare, lucrurile pot fi comunicate prin pachete de informație, deodată, în mod misterios.

Desigur, nu cunoșteam pe nimeni și nimeni nu mă cunoștea. Adică eram doar un doctor de țară, din Carolina de Nord, cu patru copii, un labrador auriu și două mașini din Biltmore Forest; un medic care doar își trăia viața. Dar aceste experiențe mi-au arătat clar: trebuie să încep să lucrez la aceasta. Dar cum transformi această viziune în realitate? Totul trebuia pus în practică.

În următorii doi ani, atunci când realizam că trebuie să fac ceva anume sau să mă întâlnesc cu cineva, prin mijloace misterioase, acea persoană îmi era prezentată într-un interval de câteva ore. Nu voi uita niciodată când am spus:

- Trebuie neapărat să facem să parvină această informație secretarului general al Națiunilor Unite...

Și peste o oră sau două cineva complet necunoscut mie a sunat și a spus:

- Nu mă cunoașteți, dar sunt prieten foarte bun cu domnul Boutros Ghali și doamna Boutros Ghali, Leah Ghali, care dorește să vă invite la o reuniune...

Așa se întâmpla totul, într-un mod de neînțeles, ghidat și sprijinit din spatele vălului.

Abilitatea noastră de a transmite adevărul oamenilor potriviți se datora faptului că ni se deschideau uși în mod misterios. Și, astfel, știam că acționam corect.

Înainte de 1991, am ajuns la concluzia că trebuia să încep să pregătesc oamenii să pună în practică inițiativa întâlnirilor de gradul cinci. CE-5 înseamnă ca oamenii să primească cu brațele deschise și să stabilească în mod deliberat contactul cu ființele extraterestre, prin utili-

zarea unui set de protocoale, pentru a-i dirija într-o zonă de interacțiune cu aceștia. Acesta a fost primul proiect a CSETI.

La scurtă vreme, am redactat, de asemenea, o evaluare a situației. Aceste documente au fost create foarte repede. Imediat au fost preluate de oamenii de la CIA și distribuite în domeniul industriei aerospațiale. Cineva de la conducere, sub acoperire, m-a sunat și mi-a spus:

- Aceasta e cea mai corectă evaluare a chestiunii OZN-urilor și extratereștrilor pe care am citit-o vreodată.

Evaluarea se află în prima mea carte: *Extraterrestrial Contact: The Evidence and Implications*.

Acest om de știință m-a întrebat apoi:

- De unde știți aceste lucruri?

Iar eu am răspuns:

- Ei bine, asta e o poveste lungă.

După care am discutat îndelung.

În iarna anului 1991, am decis să ne ducem în Belgia, unde aflasem că avusese loc un număr masiv de contacte cu nave spațiale uriașe, de formă triunghiulară. După cum știți, în anii '89, '90, '91, lângă Bruxelles, mii de oameni au văzut OZN-uri de formă triunghiulară care fuseseră filmate, fotografiate și depistate pe radar.

La acea vreme, nu antrenasem oameni pentru aceasta. În naivitatea mea, credeam că oricine putea să ajungă de prima dată la conștiința cosmică, să execute bilocalizarea în spațiu și să fie pregătit când apare o navă spațială. Am aflat curând că era nevoie de multă pregătire în acest scop.

La început așa făceam. Adunam un grup de persoane și procedam astfel. Primul grup a fost format din mine, soția mea, Emily și două alte persoane.

Ne-am dus afară și am trăit cele mai extraordinare experiențe. Puteți citi despre ele în cartea *Extraterrestrial Contact: The Evidence and Implications*. Am ajuns să ne întâlnim cu unele dintre cele mai importante persoane care colaborau cu Forțele Aeriene belgiene. Apoi ne-am dus în zonele unde fuseseră zărite aceste nave.

Una dintre acele zone era în apropiere de Eupan, în estul Belgiei, aproape de granița cu Germania. La o fermă, a apărut deodată un șir de lumini, într-o zonă unde unul dintre jandarmi zărise o navă uriașă. Dar noi nu am văzut decât ceva ce semăna cu un șir de lumini pe câmp. Desigur, toată lumea a spus:

- Sunt doar niște lumini de la fermă.

Eu știam însă că nu arătau ca niște lumini normale. Am stat acolo și am văzut un obiect care se afla pe câmp și deodată luminile au dispărut. În ziua următoare ne-am întors și am descoperit că nu existau felinare, nici cabluri electrice, nimic de acest fel în toată zona unde văzusem luminile. Acolo fusese o navă spațială.

În altă noapte, era aproape de Henri-Chappelle, la cimitirul militar de la margine. Era o noapte oribilă: ploua, de fapt, era lapoviță. Am rămas în mașini și am aplicat meditația CE-5 și dirijarea. Deodată am auzit o vibrație adâncă. Imaginați-vă ceva care părea a fi de dimensiunea clădirii Empire State care duduie și huruie ca un transformator. Avea o vibrație profundă. Și, deodată, în timp ce ne uitam în sus, la nori – stratul de nori era la doar câteva sute de metri deasupra locului unde ne aflam noi –, ceva ca o lună plină a coborât și s-a deplasat pe sub nori. De fapt, Emily a văzut-o prima. Era colțul uneia dintre aceste nave uriașe. Apoi s-a ridicat. A rămas acolo, deasupra noastră, vibrând. Atunci am văzut în minte ocupanții navei. Vibrația de energie pe care o simțeam se datora faptului că ei ne

verificau și intrau în conexiune cu vehiculul și cu grupul nostru cu fiecare în parte. Nava era foarte aproape, suficient de aproape ca să poată fi simțită.

Pe parcursul acelei călătorii în Belgia am aflat că relatările multor persoane care declaraseră că văzuseră aceste obiecte neidentificate fuseseră rectificate de grupurile de studiu a OZN-urilor. De exemplu, m-am întors și m-am întâlnit cu niște reprezentanți ai poliției dintr-un sătuc, unde o navă masivă de mărimea a trei stadioane de fotbal plutea deasupra unei biserici. O parte din relatarea lor a fost „rectificată" în raport, ca ei „să nu-și piardă din credibilitate". Nava nu a dispărut însă plutind și apoi evaporându-se în spațiu, ca într-un film de la Hollywood. Acea navă uriașă triunghiulară, măsurând 800 de metri pe fiecare latură și plutind peste scuarul central, s-a transformat deodată într-o sferă roșie de lumină, de dimensiunea unei mingii de baschet. S-a deplasat puțin și apoi a dispărut în spațiu, într-o clipită!

Motivul pentru care vă relatez aceasta este că mulți oameni văd un punct luminos și cred că e doar atât. Dar ar putea fi o navă enormă în lungime, de un kilometru, care și-a modificat forma energetică – unii ar spune că ea s-a modificat dimensional – și apare ca o minge de lumină. Faptul că am avut această experiență m-a învățat două lucruri.

În primul rând, tehnologia extraterestră este extrem de avansată. Ceea ce există în literatura legată de OZN-uri a fost în mare parte modificat, astfel încât cele mai interesante aspecte ale tehnologiei au fost eliminate, uneori ca oamenii să nu fie discreditați, deoarece „este atât de neobișnuit". Dar, de fapt, nu este foarte neobișnuit, ci înseamnă că este „un vehicul extraterestru imitat", produs de Lockheed și Northrup.

Oamenii întreabă adesea:

- Cum îţi dai seama de diferenţa dintre un OZN fabricat de oameni şi un vehicul extraterestru?

E simplu dacă sunteţi aproape de unul, pentru că diferă complet din punct de vedere calitativ. Cele extraterestre sunt extrem de avansate, în sensul că sunt „vii". Nava însăşi dispune de inteligenţă artificială şi este conştientă. Fiinţele de la bord sunt conectate cu ea şi se pot conecta cu voi în mod conştient. Iar tipul de lumină emis arată complet nepământean, este extraordinar. Arată ca ceva nelumesc, iar energia şi inteligenţa asociate sunt foarte evoluate.

În 1991 am început să-mi extind activitatea şi am apărut la mai multe conferinţe pentru a prezenta aceste concepte. Principalul lucru pe care îl aveam de spus era: aceste nave sunt aici, sunt sub control inteligent şi aceste forme de viaţă sunt capabile să interacţioneze cu noi. Dacă ştiu că există un grup de fiinţe umane dispuse să facă aceasta în scopuri paşnice, mai degrabă decât cele militare, vor răspunde în măsura posibilităţilor.

Una dintre grijile mele principale este că relaţia dintre oameni şi extratereştri a fost împiedicată de o grupare cu scopuri militare care conduce incorect relaţia. Nu realizează cu ce au de-a face. Nu scrie nicăieri că trebuie să cedăm această relaţie unui grup de oameni care au pus stăpânire pe ea şi care distrug relaţia embrionică dintre lumea extratereştrilor şi umanitate. Această relaţie a fost complet neglijată pentru că nu există niciun program formal deschis şi onest în acest scop la Departamentul de Stat, la Naţiunile Unite sau la orice altă grupare paşnică. Prin urmare, am înţeles că ar trebui să încercăm să contactăm extratereştrii; în caz contrar, cei care încearcă să facă rău vor putea acţiona.

Cei care abordează această chestiune din

perspectivă pur militară sau tehnologică au un efect negativ. Scopul CSETI şi al Iniţiativei CE-5 este de a corecta această situaţie periculoasă. Trebuie să creăm un contact paşnic între oameni şi fiinţele extraterestre şi o relaţie care să conducă la beneficiul tuturor celor implicaţi, în locul unei operaţiuni clandestine care să aducă beneficii unei mâini de oameni care încearcă să comande tehnologia în scopuri proprii egoiste.

În 1992, existau suficiente persoane interesate de aceasta pentru a începe nişte expediţii extinse. În martie 1992, m-am dus în zona Pensacola şi am predat acest protocol unui număr de cincizeci de participanţi.

În prima noapte m-am hotărât să mă duc pe plaja publică. Eram acolo de doar câteva minute şi pe la ora 20:30 a apărut o navă extraterestră. La început, existau două nave, apoi patru de forma unor globuri de lumină roşie-chihlimbarie în centrul părţii inferioare a navei. Pluteau pe cerul de deasupra noastră. Am format un triunghi mare de lumină pe cer cu nişte reflectoare puternice. Deodată, trei din aceste OZN-uri s-au grupat într-un triunghi echilateral perfect drept răspuns.

Apoi am semnalizat de două ori cu lumina, iar ele au răspuns de două ori. Am semnalizat o dată şi au răspuns o dată. Exista o prezenţă extraterestră în acest loc. Exista o conştiinţă nonvizibilă acolo, care proiecta electronic mesaje şi care aparţinea ocupanţilor acelor nave. Unele persoane care au simţit aceasta s-au urcat în maşini şi s-au îndepărtat în viteză. Se gândeau: „O, Doamne, chiar e adevărat!" Au existat patru camere neconectate între ele, care au înregistrat aceasta, precum şi doi foşti piloţi de avioane de luptă care au văzut navele, unul dintre ei fiind directorul de cercetare pentru zona estică al unei organizaţii preocupate de OZN-uri. Aceasta însă nu i-a permis să menţioneze

evenimentul în jurnalul lor. Jurnalul a fost rectificat. Întâlnirea de gradul cinci observată în masă a fost înregistrată și văzută de toată lumea. În ziua următoare, s-a scris despre ea în ziarul local, oferindu-se și fotografii ale OZN-urilor. Dar subcultura cu privire la OZN-uri (care în mod tradițional a fost controlată de departamentul subteran al contrainformației, cu scopul de a „băga groaza în oameni") a eliminat toate mărturiile din literatură. Aceasta mi-a deschis ochii în legătură cu ceea ce se întâmplă cu adevărat în așa-numita comunitate a fanilor de OZN-uri.

Am aflat, de asemenea, că ființele umane se pot reuni și decide să contacteze extratereștrii, pentru a conduce astfel la producerea unui eveniment în cadrul conștiinței cosmice și păcii.

11

Oferta

După ce s-a aflat despre acest contact CE-5 în Florida, a fost o adevărată nebunie. Câteva săptămâni mai târziu am fost invitat la o conferință în Atlanta, la care participa un grup de agenți sub acoperire din serviciile secrete. Auziseră de ceea ce se întâmplase și voiau să afle detalii. A fost o conferință cvasipublică, condusă de o grupare ca pretext pentru a putea aduna informații pentru programele secrete legate de OZN-uri (acest lucru nu e ceva neobișnuit).

Am ajuns la timp pentru banchetul principal al conferinței de sâmbătă seara. Mă așezaseră între fostul șef al serviciilor de informații, generalul T.E., și Doctorul Moarte, colonelul MK – șeful programelor legate de arme psihotronice și așa-zis nonletale. Se aflau acolo și oameni de la NSA și alți agenți secreți. Știam că e ceva putred – era, de asemenea, prezent un psihiatru șmecher, folosit în operațiuni secrete care era omul generalului. Mi-am spus: „Doamne, în ce groapă plină cu șerpi am intrat!" Dar nu aveam nimic de ascuns. Nu aveam de gând să acționez în secret. Eram suficient de prudent ca să știu cine erau, de ce se aflau acolo și de ce mă aflam și eu acolo. În acel moment era chiar foarte clar. Erau, de asemenea, prezente niște persoane apropiate de familia regală britanică.

Discursul era ținut de generalul T.E., iar la finalul acestuia m-a întrebat:

- Putem discuta puțin după aceea?

Am răspuns:

- Sigur.

Așa că m-au dus într-o cameră de hotel unde am descoperit că era plin de oameni care aveau legătură cu programele și operațiunile subterane din armată, serviciile secrete și corporații, acest hibrid succesor al MJ12. Și, imediat, participanții la această mică reuniune au început să-mi pună o ploaie de întrebări. Repet, nu aveam nimic de ascuns, așa că am fost sincer. E nevoie de două persoane pentru ca una să poată fi speriată, dar eu am simțit că nu era cazul. Au început să pună tot felul de întrebări.

La un moment dat, îmi amintesc că cineva a spus:

- Cine naiba crezi că ești, evitând practic conducerea militară națională pentru a face asta?

Știau că descoperisem piatra filosofală a contactelor cu extratereștrii. Așa că am spus:

- Sunt un cetățean obișnuit de pe Pământ și am dreptul să fac asta. În plus, familia mamei mele face parte din rândul celor care au fondat Statele Unite, au luptat la revoluția americană și au fost prizonieri de război ai englezilor. Pe lângă asta, tatăl meu a fost pe jumătate amerindian, strămoșii lui v-au așteptat pe voi, europenii, să ajungeți aici. Așa că avem toate drepturile să facem asta!

În cele din urmă, am spus:

- Știu cine sunteți, dar am avut contacte personale și întâlniri cu aceste ființe extraterestre, cu navele și tehnologia lor. Nu-mi puteți ascunde ce se întâmplă. În primul rând, nu mă puteți prosti!. În al doilea rând, nu sunt bogat, dar am o siguranță materială suficient de bună ca medic, ca să nu am nevoie de banii voștri afurisiți, așa că nu mă puteți mitui. Și în al treilea rând, când aveam șaptesprezece ani, din punct de vedere

medical am fost mort. Am avut o experiență care m-a înălțat spiritual, așa că nu mi-e teamă de moarte și nu mă puteți speria! O să fac asta într-un fel sau altul. Nu aveți ce să faceți.

Îmi amintesc expresia de pe chipul generalului, de genul: „Știm exact cine e ticălosul ăsta." Și aici a început procesul unei grupări sub acoperire, care încerca din toate puterile să se infiltreze în rândurile noastre. Avertizarea din 1990 începea să devină realitate.

Luna următoare, în mai 1992, acceptasem să țin un discurs la o conferință de la centrul Saint Malos de lângă Parcul Național Rocky Mountain, cu astronautul Brian O'Leary și Maury Albertson (care a fost unul din cofondatorii Corpului Păcii). Era un sediu particular și am invitat toți ufologii. Au mai existat și câteva alte persoane care, desigur, au reieșit a fi agenți sub acoperire ai Serviciilor Secrete, inclusiv generalul T.E. și prietenul său, psihiatrul.

Am vrut să creez un mediu colegial în care să ne putem împărtăși informații și puncte de vedere. În realitate, am descoperit că lumea ufologilor era plină de dezinformare și facțiuni opozante, care în două nanosecunde, după ce au ajuns în această locație, au scos armele și s-au atacat reciproc, inclusiv pe mine. Atunci am aflat că această lume e o groapă plină cu șerpi.

În timpul acestei reuniuni, generalul și psihiatrul au încercat să mă convingă să mă alătur grupului lor. Generalul a spus:

- Știți, avem o organizație care se ocupă cu aceasta și care este privată...

Un cuvânt plin de implicații ce însemna „strict secretă". Știam la ce se referea. Apoi a spus:

- Dacă v-ați reuni operațiunea cu a noastră, v-am

da mai mulţi bani, putere şi acces la o tehnologie la care până acum doar puteaţi să visaţi.

Am răspuns:

- Mulţumesc, nu. Nu am nevoie. Cred că am fost suficient de explicit când ne-am întâlnit în Atlanta, luna trecută.

Dar el a insistat în încercarea de a mă convinge – pentru că ştiau ce ameninţare am putea reprezenta pentu monopolul lor secret asupra acestei chestiuni. Era limpede.

Un bun prieten de la NSA care era acolo şi un altul de la CIA au venit la mine şi mi-au spus:

- Ştii, sunt foarte invidioşi pe ceea ce faci pentru că sunt restricţionaţi şi pot face doar unele lucruri în anumite scopuri. Tu eşti liber şi poţi face mult mai mult decât ei!

Ştiam asta. Le-am explicat:

- S-ar putea să nu avem putere în acest moment, dar măcar suntem liberi şi avem alte puteri pe care ni le-a dăruit Dumnezeu.

În cele din urmă, generalul s-a dus la soţia mea, Emily, fără ca eu să fiu de faţă. I-a spus despre această grupare, dar el nu a numit-o MJ12. A spus doar că exista un consiliu director al acestei grupări şi că acesta avea un anumit număr de locuri. Interesant, a spus că numărul era nouă. Desigur, făcuse cercetări extinse în ce ne priveşte şi ştia că eram credincioşi Baha'i şi că numărul nostru sfânt este nouă. Aşadar, a spus că există nouă membri ai consiliului director, fiecare cu propriul său blazon – o anumită emblemă – şi voi primi şi eu una dacă voi accepta ca organizaţia mea să se reunească cu a lor. Iar Emily, care este foarte dulce, a spus:

- O, pare atât de amabil şi a spus toate lucrurile acestea minunate despre tine!

Am replicat:

- Da, dragă, dar nu vezi ce încearcă să facă?

În cele din urmă m-am dus la ei şi le-am spus:

- Uitaţi, să vă explic limpede. Sunt foarte independent şi o să menţin această operaţiune privată, curată, cu scopurile sale iniţiale. Nu are rost să încercaţi să mă convingeţi şi nicio sumă de bani sau alte oferte de putere nu vor schimba niciodată asta!

Apropo, generalul T.E. a fost implicat în aceste proiecte secrete încă din tinereţe. Am verificat acest lucru prin surse independente. A fost şef al serviciilor de informaţii înainte de „a ieşi la pensie". Le spunea oamenilor că se pensionase, dar nu acesta era adevărul. Ei nu se pensionează niciodată, ci doar atunci când ajung în mormânt.

M-am întâlnit cu un pilot militar care, în anii 1960, fusese implicat într-o operaţiune specială şi trebuia să urmărească OZN-uri şi să le filmeze. Mi-a mărturisit că, odată ce echipa întâlnea un astfel de OZN, membrii ei erau separaţi şi repartizaţi pe alte posturi – dar toate aceste informaţii ajungeau direct la cineva de care era convins că nu auzisem niciodată: generalul T.E.! Când mi-a relatat aceasta, am râs şi am spus: „Îl cunosc chiar foarte bine!"

La cel mult 30 de zile după ce am respins propunerile generalului, internetul era plin de website-uri şi de mesaje menite să întoarcă cititorii împotriva mea! Au dezlănţuit asupra mea toţi câinii din cadrul ufologilor, în presă, peste tot. Eram numit oricum de la conducător de cult religios, colaborator demonic cu forţe sinistre extraterestre, până la escroc. Apoi au făcut publică minciuna că nu eram medic. Eu sunt la spital, iar ei postează pe internet acuzaţia că nu am nici măcar dreptul de a practica medicina! Atunci a trebuit să fac

public dreptul de liberă practică și diploma pentru a arăta că sunt cu adevărat doctor. Războiul psihologic și hărțuirea au fost intense – și au continuat până în prezent. Timp de paisprezece ani m-am confruntat cu un șir neobosit de atacuri, de calomnii și de orice tip de jocuri murdare.

Generalul T.E. mi-a spus mai multe lucruri. De exemplu, a spus că există nave extraterestre și facilități sub suprafața planetei Marte și că proiectele secrete aveau imagini cu acestea. Mi-a vorbit, de asemenea, într-o discuție privată, despre toate tipurile de atuuri pe care le aveau programele secrete care implicau tehnologii avansate – apropiate de cele de care dispuneau extratereștrii. Am reușit să adun destul de multe informații utile ca urmare a încercării sale de a mă racola.

Am aflat că această „celulă" constituia interfața dintre lumea ufologilor și lumea subterană – ei sunt un grup-tampon și au penetrat multe proiecte civile legate de OZN-uri. Am realizat atunci de ce avocatul acela îmi spusese în 1990 să fiu foarte independent, atent și să fac totul public. Trebuia să protejez ceea ce făceam de infiltrări și de încercări de a distruge această grupare. Urmau oferte de sume enorme de bani, de putere, de amenințări și atacuri. Trebuia să fiu dispus să manifest tipul de războinic care fusesem antrenat, să-l experimentez pe parcursul copilăriei și începutului adolescenței.

12

Dat pe spate!

În cercetarea noastră, am observat că există un tipar al navelor extraterestre care sunt văzute deasupra zonelor geofizice instabile și a celor vulcanice, precum în Costa Rica, Mexic, inelul de foc din jurul lanțului Pacific și în jurul clădirilor unde există baze nucleare, arme sau centrale electrice.

Civilizațiile extraterestre care observă Pământul știu că suntem mult mai fragili decât realizează majoritatea dintre noi. Suntem broasca proverbială din apă, care este ținută la foc mic și nu ne dăm seama de asta până nu suntem complet fierți.

Extratereștrii au monitorizat foarte atent evenimentele și există un șablon al activităților care mă face să bănuiesc că sunt preocupați de daunele produse de noi mediului și de instabilitatea pe care o creăm. Sunt, de asemenea, preocupați de materialul nuclear care ar putea afecta teribil Pământul pentru mii de ani de acum înainte.

În '92, după ce am trecut printr-o perioadă inițială de experimente și am creat grupuri de pregătire, am aflat că în Anglia se produceau niște evenimente ciudate, numite „cercuri în lanurile de grâne". Existau mărturii de la persoane precum Colin Andrews – pe care am ajuns să-l cunosc foarte bine și cu care am devenit prieten apropiat – despre existența unor fenomene aeriene neobișnuite și a unor nave care fuseseră văzute și chiar filmate deasupra unor câmpuri

agricole. Există înregistrări de zi cu obiecte mici, cu diametrul de un metru care se deplasau pe câmp, atât înainte de a apărea unul din aceste cercuri, cât și după.

În vara anului 1992 am venit cu o echipă în Anglia și ne-am decis să aplicăm inițiativa CE-5 acolo. Între timp, mare parte din presă descoperise ce se întâmplase când fusesem în Belgia și Gulf Breeze. Când am ajuns în Anglia, mass-media era deja agitată.

Aceasta ne-a produs anumite dificultăți, pentru că multe dintre locurile unde voiam să încercăm stabilirea contactului roiau de curioși și de jurnaliști.

Îmi amintesc cum am gonit odată printr-un ținut de țară, încercând să scăpăm de camerele de filmat și de presă. A fost ca atunci când prințesa Diana a fost urmărită prin tunel – goneam încercând să lăsăm în urmă echipa de televiziune germană care ne urmărea, ca să afle unde aveam să fim în seara aceea.

În iulie 1992 ne-am dus la o fermă din Alton Barns, care era epicentrul celor mai interesante cercuri din lanuri. Aceasta era o fermă întinsă de peste o mie de acri și ni s-a dat permisiunea să folosim proprietatea în acest scop.

Am inițiat mai multe experimente pe parcursul unei săptămâni sau zece zile cât ne-am aflat acolo.

Unul dintre acestea consta în a ne urca pe dealul Woodborough și a vizualiza în grup o formă anume a unui cerc din lan. Am început procesul meditativ: mai întâi ne-am lărgit planul conștiinței, apoi am intrat în contact cu ființele extraterestre, după care le-am cerut să creeze forma anume pe care o vizualizam.

Nu ne-am decis care va fi forma până în noaptea în care ne-am aflat împreună pe dealul Woodborough.

Am hotărât că ar trebui să fie ceea ce este cunoscut acum drept triunghiul CSETI – un triunghi echilateral

cu un cerc la fiecare vârf.

Ca și grup, am trimis această formă anume în Mintea universală, nemărginită și extratereștrilor. În dimineața următoare, exact această formă pe care o trimiteam în mesajul nostru a fost descoperită pe un câmp nu departe de locul unde noi acționam.

Nimeni, cu excepția acestui grup relativ redus de oameni implicați, nu știa modelul. De fapt, nici măcar nu am aflat că această formă apăruse decât două zile mai târziu, când ne-am întâlnit cu Ralph Noyes, care a spus:

- O, tocmai am aflat de la un fermier că a fost descoperit cel mai reușit cerc de pe câmp al sezonului. Prezintă cea mai neobișnuită înclinare a spicelor și un fenomen atipic. Și a apărut pe terenul acestui fermier.

Fermierul lucrase pe câmp până foarte, foarte târziu în noaptea dinainte și se trezise devreme pentru că era o perioadă secetoasă, fapt neobișnuit în acea regiune a Angliei. Nimeni nu fusese pe câmp și era dificil de ajuns, aflându-se chiar la baza lui Oliver's Castle (o zonă de stânci abrupte care înconjura câmpul). Așa că am întrebat:

- Ce formă are?

Iar domnul Noyes a spus:

- Ei bine, l-am desenat pe cartea mea.

Ne-am aplecat și ne-am uitat la ce desenase Ralph Noyes: avea exact forma pe care o proiectasem în noaptea experimentului!

Imediat, Shari Adamiak, asistenta mea principală, și doi dintre ceilalți membri ai echipei CSETI s-au dus în goană la această fermă. Am mers la Oliver's Castle, ne-am uitat la câmp și ne-am simțit de parcă forma respectivă ar fi fost preluată din mintea noastră și ar fi fost așezată pe câmp. Am fost uluiți.

Ulterior am aflat că unele dintre testele care se făceau asupra recoltei și a solului indicau existența unor anomalii electromagnetice și modificări ale pereților celulari ai plantelor. Testele indicau faptul că aceasta era una dintre cele mai importante forme apărute în lanuri din acel sezon, din punct de vedere științific.

Interesant a fost că o grupare care se afla acolo pentru a studia aceste forme, fondată de W.B., om de afaceri înstărit (și alte persoane care aveau legătură cu programele secrete) au modificat raportul cu privire la acest „cerc din lan" și mai ales a modului în care fusese conceput. Se petrecea același lucru: așa-zisa comunitate a ufologilor, condusă de agenți secreți sub acoperire, modificase raportul cu privire la evenimentul Gulf Breeze din martie al acelui an, iar acum pe acesta.

Era un alt indiciu de cât de puternic este controlată comunitatea ufologilor și cât de bine s-au infiltrat în ea acești agenți.

Într-o seară ne aflam pe dealul Woodborough și aplicam protocolul CE-5, invitând vehiculele extraterestre să vină în acea zonă. Deodată, din norii de deasupra noastră, au apărut niște lumini care se roteau în sens invers acelor de ceasornic – nu provenite de pe pământ, ca un reflector, ci de deasupra norilor strălucind în jos. Vedeam o serie de lumini circulare care se agitau în sens invers acelor de ceasornic, luminând în jos de deasupra norilor.

Curând după aceea a început brusc să plouă, foarte puternic, dar numai peste această porțiune îngustă unde noi aplicam protocoalele de contact.

Probabil extratereștrii creaseră un eveniment de climă artificială pentru a permite un contact major, dar în intimitatea unei nopți ploioase, cețoase. În cele din urmă, începuse să plouă atât de tare, încât aproape toată

lumea a plecat – Colin Andrews, care se aflase în altă porțiune a fermei și un grup de mai multe persoane.

Patru dintre noi ne-am dus pe un drum îngust de beton, suficient de lat doar pentru un singur vehicul. La un moment dat ne-am oprit.

Intuiția îmi spunea că nava extratereștrilor va sosi. Mi se transmisese limpede:

- Vom fi acolo mai târziu, mai târziu...

Așa că am spus:

- Haideți să rămânem în mașini și să așteptăm.

Era trecut de miezul nopții. Ne-am hotărât să rămânem în două vehicule separate și să aplicăm protocoalele de acolo. Apoi, deodată, am auzit o bătaie în geamul din partea șoferului și l-am văzut pe Chris Mansell (englezul care era cu noi), din mașina din spatele nostru. Când am coborât geamul, a spus:

- O navă spațială se învârte pe câmp și e plină de luminițe, ca un brad de Crăciun!

Și eu am răspuns:

- Da, da, și eu sunt Moș Crăciun!

Eram sigur că glumește. Mi-a spus:

- Nu, uite!

Și când m-am uitat pe geam, am văzut o navă de aproximativ o sută de metri în diametru, de forma unui disc cu un vârf conic cu luminițe. La marginea discului erau lumini minunate, de toate culorile – roșii, verzi, albastre, galbene –, care se roteau în sens invers acelor de ceasornic. La fel și nava, dar luminile se deplasau în acea direcție și invers, amestecându-se și combinându-se unele cu altele, formând un model frumos, foarte deosebit.

Aceste lumini erau ireale. Intensitatea și calitatea luminii nu se compara cu nimic văzut vreodată. Nava era foarte aproape. Inițial, era puțin mai sus deasupra

câmpului, dar s-a apropiat la zece metri de sol, pe același teren pe care ne aflam noi, la doar câteva sute de metri distanță.

Ne-am dat jos din mașină și am început să-i contactăm și să semnalizăm. Dar femeia care era cu mine era complet îngrozită. Își pierduse stăpânirea de sine. Am aflat că, din păcate, oamenii chiar trebuie să fie pregătiți pentru acest gen de eveniment.

Neliniștea ei se datora în parte faptului că eram suficient de aproape de această navă imensă, încât busola pe care o aveam se rotea o dată cu nava, în sens invers acelor de ceasornic. Câmpul magnetic deplasa, de fapt, nordul magnetic și se mișca în sens invers acelor de ceasornic.

Efectele electromagnetice ale acestei nave extraterestre includeau și ușoara electrificare a părului nostru, care ni se ridica pe cap. Se putea simți o tăcere neobișnuită pe câmp, precum și prezența conștiinței ființelor din navă. Era uluitor!

În acest moment, am spus:

- Haideți să facem semn navei cu reflectoarele. Și în timp ce făceam acest lucru, nava s-a apropiat și ne-a făcut semn înapoi. După aceasta, femeia a devenit isterică și a strigat:

- O, Dumnezeule, nu face asta!

- Dar de aceea suntem aici! am exclamat eu.

- Nu credeam că vor veni cu adevărat, a mărturisit ea.

- Dar atunci de ce ai venit? Crezi că e o glumă? am întrebat-o eu.

Ea credea că probabil vom vedea ceva aflat la distanță. Dar a fost o întâlnire directă cu această navă, iar ea știa că erau acolo pentru că îi contactasem și știa că ne răspundeau la semnale.

Chris Mansell și femeia olandeză, care erau cu noi, erau însă foarte calmi și relaxați, entuziasmați, dar nu speriați. Numai femeia de lângă mine era speriată. Și în clipa în care teama ei s-a manifestat la maximum, nava s-a oprit din avansare și a dat încet înapoi.

Acesta a fost un act de compasiune. Deși nu era nicio amenințare din partea navei, extratereștrii știau că cineva se temea și au dat ușor înapoi. Apoi nava a început să se ridice ușor, ajungând în ceață și apoi în nori.

Am văzut cum a rămas în norii de deasupra noastră. Mai puteam să-i vedem luminile, dar arăta ca un obiect chihlimbariu, care plutea tăcut. Incredibil, dar busola pe care o aveam continua să se rotească în sens invers acelor de ceasornic, în aceeași direcție cu nava, până ce acul busolei s-a întors complet la 360 de grade, revenind la nord.

A fost o întâlnire minunat coregrafiată. La sfârșitul acelei ore, din cer a apărut din nou obiectul extraterestru, dar de această dată mai sus. Când am semnalizat înspre el, ne-a răspuns, după care a dispărut. Și așa s-a încheiat acel CE-5.

În timp ce se întâmplau toate acestea, ploaia se transformase într-o burniță și întreaga zonă era înconjurată de ceață și de nori.

Colin Andrews ne-a spus, imediat ce a ajuns pe drum, că acesta era uscat. Cred că luminile văzute mai devreme, care se roteau în norii de deasupra fermei, pregăteau o schimbare a vremii care a permis ca acest eveniment să aibă loc în secret.

S-a dovedit că persoanele care încercau să ne spioneze și să ne împiedice să stabilim contactul au plecat pentru că au fost descurajate de această „cumplită vreme englezească".

Am înţeles din această experienţă că trebuia să pregătesc oamenii mai bine pentru astfel de contacte. Era nevoie ca participanţii să înveţe cum să fie mai bine centraţi în conştiinţă, astfel încât să nu se teamă, pentru că este o experienţă neobişnuită şi există efecte psihologice şi electromagnetice stranii în apropierea acestor obiecte. Centrarea în conştiinţa calmă şi profundă este esenţială pentru reuşita experienţei.

În ziua următoare am descoperit că exista un număr de persoane aflate pe unele din dealurile din jurul locaţiei care văzuseră mare parte din această întâlnire, aşa că mărturiile noastre au fost coroborate şi astfel s-a răspândit vestea. A doua zi, mass-media şi publicul erau preocupate la maximum de subiect.

Din această cauză, am întocmit un raport al acestui contact care a fost pe punctul de a se finaliza cu aterizarea unui OZN pe terenul fermei din Alton Barns.

Când Chris Mansell s-a trezit, a spus:

- Era o afurisită de navă spaţială pe câmp şi m-a dat complet pe spate. Era prima oară când auzeam această expresie şi era perfect potrivită!

Prin 1993, am luat decizia de a spori aceste eforturi şi de a forma un grup de oameni cu mai multă experienţă, numit Rapid Mobilization Investigation Team – RMIT (Echipa de Investigaţii de Urgenţă – n.tr.).

13

Adevărul e mai straniu decât ficţiunea

În regiunea vulcanică din Mexic, în apropiere de Popocatepetl, avusese loc o întreagă serie de evenimente cu OZN-uri care apăruseră la ştirile naţionale mexicane. Navele fuseseră filmate, fotografiate şi văzute de mii de oameni.

În iarna anului 1993, am format o echipă de ambasadori care să se ducă într-o expediţie în Mexic pentru a saluta sosirea acestor fiinţe extraterestre şi pentru a investiga motivul pentru care se aflau acolo. Înainte de plecare, am avut un vis lucid în care ne aflam într-un loc anume din munţi, cu păduri şi în care avea loc un eveniment OZN. S-a dovedit că acest vis a avut loc cu exact şapte nopţi înainte – în concordanţă cu diferenţa de fus orar – de a se petrece un contact important dintre extratereştri şi echipa noastră din Mexic.

Am descoperit că, în cazul multora dintre aceste expediţii, una sau mai multe persoane din echipă au un fel de vis sau experienţă precognitivă anterioară evenimentului, care se produce în „spaţiul şi timpul prezent".

Detaliile acestor vise sunt foarte specifice – ora din noapte, aspectul zonei, totul. Acelaşi lucru li se întâmpla şi celorlalte grupuri care începeau să experimenteze protocoalele CE-5.

Dar mai întâi, după ce am aterizat în oraşul Mexic, am fost jefuiţi de federali sub ameninţarea armelor.

Ne-au fost confiscate pașapoartele și au cerut șpăgi enorme ca să ni le dea înapoi.

Noi numim acest tip de tratament „factorul de șoc". După dificultăți majore, am ajuns în cele din urmă într-o zonă rurală de lângă vulcan. Chiar în prima noapte ne-am aflat pe partea vulcanului care era cel mai aproape de orașul Mexic. La lumina stelelor, am început să meditām și să orientăm nava extraterestră în acest punct. Se făcea atât de frig la acea altitudine, încât practic ne-am acoperit de promoroacă.

Brusc, din spațiu, a apărut o luminiță care a strălucit asupra noastră și o rază de lumină a coborât și a acoperit întregul grup, cufundându-ne într-o lumină vie alb-albăstruie, ca și cum cineva ar fi aprins un bec foarte puternic. Aveam senzația că extratereștrii ne controlau, ca un fel de procedură de scanare. În același timp, simțeam că acest eveniment conținea un mesaj, că ne salutau. Eram în Mexic de șase ore, când a avut loc aceasta.

În ziua următoare ne-am dus în partea din spate a vulcanului și am ajuns în orășelul Atlixco, unde 90% din populație văzuse aceste obiecte.

Simțeam că extratereștrii erau acolo, pentru că inelul de foc avea să devină din ce în ce mai instabil, iar acesta era al patrulea vulcan ca mărime din lume și se afla lângă unul dintre cele mai populate orașe ale lumii.

Simțeam că vehiculele extraterestre erau acolo pentru a monitoriza situația și a acționa, contribuind astfel la stabilizarea Pământului.

Am găsit o locație perfectă lângă micul sat indian numit Atlimayaya, care se află la capătul drumului ce trece prin Atlixco și Metepec. Luminile orașului Puebla pot fi văzute de sus, la baza vulcanului, lângă Atlimayaya.

Acest sătuc este aproape inaccesibil. Singurele trasee care duc spre acest sătuc trec prin jungla deasă.

Lângă drumul spre Atlimayaya, ne-am stabilit baza cu cinci membri CSETI prezenți. După ce am văzut locația, am știut că era exact locul pe care îl văzusem în visul lucid pe care îl avusesem cu șapte zile în urmă.

Așa că am spus:

- Exact aici ar trebui să fim!

Luna era pe cer și se vedeau două treimi din ea. După ce am aplicat protocoalele de contact CE-5, pentru o perioadă m-am simțit foarte obosit și m-am întins pe jos. Am intrat într-o stare de meditație profundă, foarte relaxată. Apoi, brusc, am recepționat clar următorul mesaj: „Ridică-te și uită-te la dreapta!" Așa că m-am ridicat și m-am uitat la dreapta: dinspre vulcan venea înspre noi o navă triunghiulară enormă.

Cu toții ne-am ridicat și am intrat în contact cu nava. Vedeam în minte persoana care conducea nava și pe celelalte ființe care erau toate extrem de luminoase și de albe.

Acești extratereștri erau direct conectați cu noi, printr-un dispozitiv care se afla la bordul navei. Erau fixați de conștiința noastră, printr-un aparat care forma o interfață minte-tehnologie.

Ca întotdeauna, foloseam gândul și conștiința ca instrumente de dirijare.

Pentru a confirma că ne vedeau, am semnalizat cu niște lumini foarte puternice, iar această navă imensă ne-a răspuns și s-a întors direct înspre noi.

Apoi a format un cerc aproape perfect în jurul nostru, plutind foarte jos, la doar câteva sute de metri deasupra noastră. Era de mărimea a trei stadioane de fotbal de fiecare parte a triunghiului, cu o lumină la fiecare colț. Când ne-a făcut semn, întreaga parte

superioară s-a iluminat.

Toți percepeam ființele extraterestre și trei dintre cei cinci câți eram au văzut aceleași ființe și au primit același mesaj în legătură cu motivul pentru care erau aici, adică eruperea vulcanului și ce avea să se întâmple în viitor.

Apoi, nava a luat-o în direcția orașului Puebla. În timp ce se îndepărta, ne-am luat rămas bun, iar eu am semnalizat în direcția părții din spate a navei, care se îndepărta. Deodată, din cealaltă parte, am primit un semnal de răspuns de rămas bun. După care a coborât mai jos de altitudinea la care ne aflam noi și a dispărut undeva în vale.

Mai târziu, în aceeași seară, eram într-o stare meditativă, intrând în contact cu ființe cosmice, la baza minunatului vulcan acoperit de zăpadă. Când ne-am uitat în sus, am văzut că un inel de nori de formă ovală, foarte neobișnuit se formase la stânga vulcanului, care semăna exact cu un chip umanoid. Cele mai luminoase două stele de pe cer erau plasate exact unde ar fi trebuit să fie ochii.

Acest chip cosmic se uita la noi din spatele vulcanului. Și nu era nicio îndoială în mințile noastre că era un semnal foarte neobișnuit din partea acestor ființe, care ne spuneau astfel că erau în continuare alături de noi.

În ziua când a avut loc acest eveniment, explorasem zona pe jos. Ne afundasem adânc în junglă și descoperisem o piramidă străveche acoperită cu plante, care, din ce știam eu, nu se afla pe nicio hartă.

În timp ce eram acolo, am avut o serie de experiențe mistice foarte neobișnuite legate de natură și de vulcan. Ne-am întâlnit cu niște localnici care ne-au povestit despre experiențele lor cu ființele extraterestre care

veneau în zonă. Mesajele și imaginile primite erau aproape identice cu ale noastre.

Când am plecat din junglă, ne-am uitat în sus și am văzut pe cer o formațiune de nori care avea exact forma unui vultur. Ciocul acestuia era orientat înspre locul precis unde baza noastră din noaptea aceea avea să fie plasată.

Știam că totul era orchestrat de o inteligență superioară, de acea unică Minte din cosmos prin care suntem conectați cu toții.

Pe parcursul acelor cinci zile, am văzut de mai multe ori aceste nave extraterestre, inclusiv unele mai mici de forma unui disc care ieșeau direct din vulcan, înconjurau vârful acestuia și se îndepărtau în spațiu.

Toate aceste relatări au fost descrise mai detaliat în prima mea carte.

Explicația pentru tot ce s-a întâmplat este conștiința universală și intenția de bine și frumos.

Până în 1993 am înțeles că acest efort de a stabili contactul dintre ființele umane și extraterestre putea fi rodnic. Nu mai era vorba de teorie. Până atunci fuseseră sute de persoane din Statele Unite, Europa, Anglia și Mexic, care participaseră la expedițiile noastre, prin care se stabiliseră contacte cu extratereștrii. Multe dintre aceste evenimente fuseseră filmate și avuseseră o masă de oameni ca martori.

Și acum? Dacă masele de oameni și politicienii de pe Pământ sunt mințiți în legătură cu asta, cât de departe putem merge? Aveam nevoie de un mod de a educa un număr mai mare de oameni de pe glob. Știam că trebuie să scoatem la lumină adevărul. Trebuia să furnizăm dovezi și să prezentăm această perspectivă pașnică liderilor noștri politici, guvernamentali și comunității științifice și mai ales celor care conduceau

aceste programe secrete.

Se aflase de activitatea noastră, iar eu formasem o adevărată rețea de contacte din armată, lumea politică și științifică între 1990 și 1993.

Am aflat, de asemenea, că existau sisteme de armament extrem de puternice care erau utilizate pentru a localiza nave spațiale extraterestre și pentru a le distruge. Am aflat că programe secrete malefice coordonau aceste operațiuni și că aceasta era una dintre cele mai mari amenințări pentru pacea globală apărute vreodată. Dar întreaga chestiune era complet ignorată de mass-media, de comunitatea militară socotită etalon și de cea politică, ca să nu mai vorbim de omul de pe stradă.

Prin urmare, în acel moment simțeam că era important să reunesc mai multe persoane pentru a încerca să facem publice dovezile și faptele și pentru a explica opiniei publice și liderilor noștri care este motivul prezenței extratereștrilor.

Am început să construiesc această idee de a aduce laolaltă oameni pentru a dezvălui adevărul, astfel încât să nu fie doar un grup ad-hoc sau temporar de persoane care intră în contact, ci societatea în general să înceapă să recunoască faptul că nu suntem singuri în univers. Era timpul ca întreaga comunitate a oamenilor civilizați să-și asume responsabilitatea pentru relația dintre oameni și extratereștri într-un mod pașnic și inteligent.

În caz contrar, indiferent cât de mult luam noi contact cu extratereștrii, nu puteam începe să corijăm problemele unui guvern ascuns de mai multe sute de miliarde de dolari anual, care dispunea de abilități tehnologice enorme, de abilități de depistare și arme care erau împrăștiate în toată lumea, precum și în spațiu. Știam că aceste arme atacau vehiculele extra-

terestre și ființele din ele și existau mai mulți martori din cadrul armatei care ne declaraseră în mod independent aceasta.

În vara anului 1993 am fost invitat de niște persoane să mă duc într-o casă de lângă Institutul Monroe din Virginia, pentru a discuta inițiativa de a dezvălui toate aceste informații lumii.

Acolo se aflau niște persoane deosebite – deși mai târziu am aflat că ele se aflau acolo în alte scopuri. Am discutat despre cum se poate efectua cât mai eficient această dezvăluire și cum să ajungă informațiile la întreaga societate.

Aproape de finalul acelei întâlniri, am decis să mă dedic acestui efort care este acum cunoscut drept proiectul *Desecretizarea*. (Inițial a fost o inițiativă fără nume, iar mai târziu proiectul a fost numit *Starlight – Lumina stelară*.)

Când mă îndepărtam de Institutul Monroe, care este foarte aproape de locuința noastră actuală, am fost lovit de un fel de armă electronică. Brusc, am devenit complet dezorientat, febril, ca și cum aș fi fost cuprins de un foc lăuntric.

Am devenit atât de dezorientat în timp ce conduceam, încât nu știam dacă mă întorsesem în Anglia sau eram tot acolo (fusesem acolo mai devreme, în iulie). Habar n-aveam unde mă aflam! Nu știam pe care parte a drumului trebuia să mă aflu și, de fapt, am descoperit că mă aflam pe sensul opus. Dacă nu aș fi putut să înving efectul acelei arme și să-mi recapăt capacitatea de orientare, sunt sigur că aș fi murit într-un accident de mașină la plecarea din zona respectivă. A fost un eveniment tulburător.

Am aflat din această experiență că există indivizi sub acoperire, care urmăresc foarte atent ceea ce facem

noi şi că sunt dispuşi să facă orice pentru a ne opri. Dar când mă confrunt cu o asemenea problemă, reacţia mea este să lupt cu o înverşunare de două ori mai mare!

Pe parcursul următoarelor luni am vorbit cu oameni pe care îi cunoşteam, care făceau parte din lumea politică sau din armată şi care manifestau un mare interes faţă de ceea ce făceam noi. Mulţi dintre ei au sprijinit proiectul *Desecretizarea*. Am format astfel o echipă pentru a crea un plan de transmitere a acestor informaţii conducătorilor noştri.

Am început să comunic această iniţiativă diverselor grupări, explicându-le că venise timpul ca adevărul să iasă la iveală. Ca urmare, s-a format o reţea extinsă de suport, ajutor şi iniţiativă în această direcţie. După una dintre aceste discuţii pe care am avut-o în Colorado, un domn (îl voi numi M.J.) a venit la mine şi mi-a spus:

- Cunosc câteva persoane din Washington care v-ar putea ajuta.

- Sunt numai ochi şi urechi, am zis eu.

- Sunt prieten cu noul director al CIA, Jim Woolsey. A fost membru al consiliului director la institutul meu. Ceea ce spuneţi are sens. Şi trebuie să se întâmple, a spus el, foarte sincer.

Am aflat că M.J. fusese unul dintre oamenii interesaţi de activitatea noastră şi scrisese o carte, sub contractul Pazei de Coastă. Era orientată spre aspecte militare, în general, dar o secţiune a cărţii se referea la scenarii de evenimente ipotetice care puteau avea loc în viitor, dar care nu erau anticipate de membrii marcanţi ai armatei. O parte a acesteia era despre CSETI şi iniţiativa CE-5, deşi nu se făceau nominalizări. El descria însă tot ce făcusem şi includea chiar scenarii, cum ar fi un grup care se ducea pe o plajă din Florida şi stabilea contact cu extratereştrii.

Am realizat atunci că totuşi exista o categorie de oameni care urmăreau cu interes ceea ce făceam noi. Mulţi dintre ei erau futurologi şi oameni conectaţi cu mediile securităţii de vârf şi ale agenţiilor de informaţii, care credeau că aceste lucruri ar trebui să înceapă să fie făcute publice.

Cam în acelaşi timp, nişte persoane din New York, care erau prieteni cu Laurance Rockfeller, m-au abordat şi mi-au spus:

- Ştiţi, Laurance Rockfeller este foarte interesat de aşa ceva.

- Sunt dispus să mă întâlnesc cu oricine în legătură cu acest subiect, am zis eu.

Am avut apoi o serie de întâlniri în vara şi toamna anului 1993, iar una dintre acestea a fost cu consilierul nostru militar pe proiect, un comandor militar, ai cărui tată şi bunic fuseseră amândoi directori de departament la NASA şi, mai înainte, la NACA. Ne sprijinise foarte mult încă din 1991, când ne întâlniserăm pentru prima dată şi-mi spusese:

- Ştiţi, vă pot ajuta pe partea legată de domeniul militar.

Apoi, un alt bărbat care era prieten cu Bill Clinton şi-a făcut apariţia şi a spus:

- Vă pot ajuta pe latura politică.

Au apărut şi alte persoane care au spus:

- Putem transmite aceste informaţii directorului CIA şi oamenilor din securitatea naţională.

De asemenea, a apărut un alt bărbat care voia să transmită această informaţie lui Jack Gibbons, consilierul ştiinţific al preşedintelui. Apoi am fost ajutaţi de o altă persoană, al cărei frate era consilierul ştiinţific al vicepreşedintelui Al Gore.

Aşadar, un întreg grup de oameni s-a format destul

de rapid cam în această perioadă.

Eram totuşi conştient că aceste persoane puteau avea scopuri diverse şi, în acelaşi timp, realizam că nu trebuie să am prejudecăţi faţă de nimeni din cauza afilierilor sale. Scopul meu era de a spune pur şi simplu adevărul, de a explica ce trebuia făcut şi de a educa populaţia, a cărei înţelegere era întunecată de minciună şi informaţie manipulată.

Cam atunci au început să apară şi oameni din CIA, care veneau cu avionul în Asheville, unde locuiam noi, şi spuneau:

- Fă-o chiar acum! Suntem parte dintr-un grup care doreşte ca asta să se întâmple cât mai repede. Secretul a fost ţinut prea mult timp!

Eforturile mele principale s-au orientat în direcţia furnizării de informaţii şi perspectivă oamenilor care fac parte din programe clandestine sau din ceea ce ei numesc „grupul de control".

Mare parte a ceea ce am scris şi am spus a fost dirijată înspre furnizarea de informaţii şi a unei noi paradigme de gândire pentru aceşti oameni.

În septembrie 1993, consilierul meu pe probleme militare l-a abordat pe bărbatul care la acea vreme era şeful serviciului de informaţii al Statului Major – un amiral. Acesta a devenit ulterior directorul Serviciilor Secrete navale.

Consilierul nostru pe probleme militare i-a spus amiralului:

- Uitaţi, colaborez cu doctorul Greer de la CSETI şi dorim să ne întâlnim cu persoanele de la divizia de tehnologie străină de la baza aviatică Wright-Patterson.

Această bază este entitatea care primise o parte din materialul de la vehiculele extraterestre, recuperat din New Mexico în anii '40. Această grupare a fost

redenumită Centrul Naţional de Informaţii al Aviaţiei - NAIC. Dar în 1993 se numea Centrul de Ştiinţă şi Tehnologie Aerospaţială Străină - FASTC. Interesant cum le tot schimbă numele!

Surprins, acest amiral şi-a împins scaunul în spate şi a întrebat:

- Vorbiţi serios?
- Da, domnule, a spus Will.

Şi atunci amiralul a întrebat:

- Doctorul Greer este un om serios? Este credibil?

El a răspuns:

- Extrem de credibil, domnule.

Atunci, amiralul a spus:

- În regulă, am să stabilesc o întâlnire.

A sunat la baza aviatică Wright-Patterson şi a spus:

- Vreau să vă întâlniţi cu doctorul Greer şi echipa lui.

Dar comandantul navei a spus:

- Nu vom permite asta.

În cele din urmă, amiralul a ordonat şefului Serviciului de Informaţii secrete al aviaţiei să stabilească întâlnirea.

În aceeaşi săptămână din septembrie 1993, fusesem invitat de Laurance Rockefeller la ranch-ul său „JY" din Tetons. Am descoperit că un număr de persoane a căror activitate era în conexiune cu acest subiect fuseseră invitate aici, mulţi având legături cu comunitatea serviciilor secrete.

Mai era şi unul din asistenţii principali ai lui Rockefeller, un om minunat, care ne susţinea foarte mult activitatea. De asemenea, era o „femeie în roşu", despre care am descoperit atunci că făcea parte de ani de zile din cercul de cunoştinţe al lui Laurance Rockefeller. Soţul ei (îl voi numi Bruce) era în consiliul

director de la Morgan Stanley și de la multe companii transnaționale principale; totodată, era și agent CIA (mi-a mărturisit personal acest lucru). Fusese, de asemenea, unul dintre ambasadorii președintelui Reagan.

Prin urmare, eu, doctorul de la țară, din Carolina de Nord, care intrase în contact cu extratereștrii, ajunge în acest interesant grup de oameni.

Când ne-am adunat cu toții, le-am explicat în prealabil că formam o echipă alcătuită din oameni din interiorul armatei și că aveam dovezi preluate tot de acolo, intenționând să facem public adevărul. S-a lăsat o liniște mormântală.

M-au întrebat:

- Ce aveți de gând să faceți? Cu cine lucrați? Ce se întâmplă?

Am răspuns:

- Când o să plec de aici, o să mă duc direct la baza aviatică Wright-Patterson. Există facțiuni ale armatei și serviciilor secrete care susțin *Desecretizarea*. Aceasta nu este o simplă presupunere, ci realitatea.

Am vorbit foarte deschis:

- Iată ce avem de gând să facem!

Era limpede că oamenii erau uluiți. Evident că la această întâlnire existau persoane extrem de iritate de posibilitatea desecretizării. Îmi amintesc că am discutat în 1992 cu unii din oamenii generalului T.E., care m-a întrebat:

- Dacă stabiliți la un moment dat contactul cu extratereștrii și evenimentul este filmat de televiziune, ne permiteți să-l controlăm noi înainte de a ajunge la public?

- Nu, i-am răspuns eu.

Apoi au spus:

- Noi controlăm mass-media și toți sateliții TV,

așa că oricum vom prelua controlul.

Spre dezamăgirea mea, CB Scott Jones mi-a confirmat din nou că, în cele din urmă, ei pot să preia într-adevăr controlul.

Totuși, eu am făcut o promisiune:

- Vom păstra activitatea noastră cât mai independentă posibil.

Ranch-ul JY este înconjurat de Parcul Național Grand Teton. În prima zi în care am fost aici, m-am plimbat în jurul lacului cu doi cercetători celebri care studiază răpirile „comise de extratereștri". Nu voi uita niciodată cum unul dintre ei (îl voi numi domnul X), a început să-mi spună că el susținea foarte puternic utilizarea drogurilor halucinogene, că, de fapt, chiar în acea clipă, el se afla sub efectul acestora. Îmi dădusem seama că ceva nu era în regulă pentru că mergea împleticit și se împiedica de buștenii de pe drum.

Așadar, iată un faimos cercetător care îmi spune că activitatea sa implica să-i încurajeze pe oameni să ia droguri halucinogene pentru că „acestea îi ajută să-și amintească răpirea și experiențele sexuale cu extratereștrii".

Mă gândeam în sinea mea:

- Dumnezeule! Uite așa ajung oamenii să se drogheze.

Am aflat ulterior că domnul X avea legături profunde cu programul CIA MK-Ultra, început încă din anii '50-'60. Acesta se ocupa de obținerea controlului mental prin utilizarea drogurilor halucinogene.

Ufologia civilă este infiltrată în totalitate de agenți din serviciile secrete subterane, implicate în unele dintre cele mai bizare experimente de control mental, inclusiv combinarea de droguri puternice cu influența anumitor sisteme electronice și așa-numitele sisteme de arme

psihotronice.

Adevărul este mult mai straniu decât ficțiunea.

14

Dezinformare

Am fost extrem de șocat să constat că domnul X recunoștea cu mândrie că aplica acest tip de hipnoză de control, uneori atât amețit de drogurile halucinogene, încât spunea:

- Nu mă pot ridica de pe canapea nici măcar pentru a-mi lua o ceașcă de cafea. Trebuie să mi-o aducă altcineva.

În timpul acestor ședințe a spus că el îi conducea în transă, sub hipnoză, pe cei răpiți, unde ei urmau să-și descopere experiențele extraterestre ascunse.

Mi-am spus: „Doamne! Există contracte pentru publicarea de cărți în valoare de mai multe sute de mii de dolari și programe de cercetare sponsorizate de Rockeffeleri și de prințul S.A., care se dau spre consum publicului naiv. Și toate acestea sunt considerate adevărate din cauza semnăturii acestui cercetător!"

Prin urmare, începând cu 1993 mi-a devenit limpede cât de elaborată era povestea cu care era păcălit publicul. Și că peste 90% dintre informațiile pentru domeniul public, legate de OZN-uri, extratereștri și contacte cu extratereștrii erau false, având de fapt scopul de a teroriza populația.

Din 1993 până în prezent, mi-a fost foarte dificil să trăiesc cunoscând această realitate. A trebuit să păstrez în mine furia provocată de corupția și falsitatea informațiilor și experiențelor care ajung la marele public prin campanii de dezinformare referitoare la OZN-uri și

extratereștri.

E suficient să spun că întregul domeniu al cercetării legate de OZN-uri este atât de bine controlat de diverse grupări și atât de labirintic, încât cel puțin 90% din tot ce a fost făcut vreodată public referitor la acest subiect este complet inventat, constă în dezinformare atent planificată și programare de război psihologic.

Domnul X și cu mine am purtat o discuție interesantă pe marginea unor chestiuni psihologice, dar a fost dificil să continuăm prea mult din cauza incoerenței sale datorate abuzului de droguri.

Ce nu se știe e că domnul X abuzează sever de aceste substanțe și a încurajat, de asemenea, oameni în aceeași situație să participe la această *folie-a-deux*, această nebunie comună, pentru a născoci contacte cu extratereștri și apoi a le confirma ca fiind reale.

Totuși unul dintre lucrurile interesante discutate cu el s-a referit la felul în care a fost el „persecutat" pentru că s-a ocupat de studiul răpirilor de extratereștri și cum a devenit o așa-zisă victimă.

În realitate, el nu numai că se drogase împreună cu pacienții săi, dar făcuse ceva complet imoral: facturase subiecților cercetării sale timpul alocat. În cazul unui experiment de cercetare, subiecții nu pot fi facturați. Nu este deloc etic.

Unul dintre lucrurile pe care le-am aflat pe parcursul acestei întâlniri de la ferma JY cu Laurance Rockefeller a fost că David Rockefeller, de la banca Chase Manhattan and Nelson, care fusese vicepreședintele Statelor Unite și decedase, avusese un rol important în guvernul subteran. Laurance Rockefeller știa aceste lucruri, dar era mai degrabă regele-filozof al familiei și nu cel care deținea puterea. Era un filantrop profesionist, care nu dorea decât să-și

doneze averea înainte de a muri.

Din păcate, era înconjurat de oameni lipsiți de moralitate, inclusiv de acest cuib de șerpi de oameni de la CIA, dintre care importantă era „femeia în roșu" al cărei soț era, de fapt, chiar organizația CIA.

Așadar, în această mare tulbure a pătruns Laurance Rockefeller care dorea să sprijine studiul acestui subiect. Dar banii lui sunt preluați de agenți CIA răuvoitori și canalizați în cercetări referitoare la răpiri inventate, abuz de droguri și alte nebunii.

Un bărbat din cercul lui Laurance a preluat ceea ce ar fi fost o sponsorizare enormă pentru CSETI în vederea susținerii profesionale a inițiativei CE-5 și i-a băgat în institutul său, de unde să poată fi apoi dirijați înspre alte operațiuni clandestine.

Am aflat personal acest lucru.

Prin urmare, Laurance a avut niște intenții foarte bune, dar a fost înconjurat de un cerc infestat de mai mulți agenți secreți care făceau tot posibilul să împiedice ca resursele lui să ajungă să susțină orice activitate productivă.

Sarcina lor era să ridice capacul de la WC, să arunce milioane de dolari acolo și apoi să tragă apa. Și chiar asta au făcut. Am fost martor direct și a fost o adevărată tragedie.

În cele din urmă, preocuparea lui Laurance Rockefeller față de acest subiect a fost folosită de această „femeie în roșu", a cărei etică era dezgustătoare.

Tot cam în această perioadă, am reunit o serie de documente care au constituit ceea ce se numește „cele mai bune dovezi disponibile". În spiritul colegialității, am împărtășit direct informațiile acestei cercetări în curs lui Laurance și altor persoane.

S-a întâmplat astfel ca „femeia în roșu" să obțină

aceste documente, iar ea a luat banii lui Rockefeller și ai unuia dintre susținătorii principali ai CSETI și a angajat un scriitor din comunitatea de ufologi. El a preluat lucrarea, a rescris-o, a trecut numele lor pe ea, a publicat-o ca fiind a lor și astfel ne-a furat-o. Apoi, când am încercat să mai folosim documentul pentru alte discuții libere și deschise, ea a angajat una dintre cele mai mari firme de avocatură din Washington și a amenințat că mă va da în judecată. Ce drăguț din partea ei! Și asta după ce au furat conceptul, inclusiv titlul documentului. În ciuda acestor probleme, eu și Laurance am devenit apropiați. Am petrecut niște momente minunate cu el și minunata sa soție, Mary.

Îmi amintesc cum spre finalul unei seri petrecute împreună, Laurance și cu mine ne-am dus pe veranda de lemn a cabanei de la ferma sa. Pe această verandă se afla o statuie a unui amerindian călare, cu pene pe cap și cu brațele întinse înspre stele.

Ne uitam la cer și vorbeam.

Laurance s-a întors spre mine și a spus:

- Îți dai seama că niciun aspect al vieții pe Pământ nu va rămâne neschimbat când această chestiune va fi făcută publică, atât de profunde și de atotcuprinzătoare sunt implicațiile.

- Da, Laurance, de aceea e secretă și de aceea trebuie să se întâmple. Dar avem nevoie de ajutorul tău.

- Vreau să vă ajut, a spus el. Dar familia mea deja mă cicălește că m-am implicat prea mult.

- Trebuie totuși să faci ceea ce e corect, am replicat eu.

- E mult prea periculos, a spus el.

- Ei, Laurance, ești în vârstă, ești bogat și ești un Rockefeller!

Mi-a răspuns:

- Sunt cu mâinile legate. Dar vreau să-ți spun că trebuie să o faci... Gândește-te în felul următor: un cârd de gâște zboară în formație de „V" și tu trebuie să fii sus, în frunte, conducând cârdul înspre noi teritorii, iar noi suntem acolo, în spate.

- O! am râs eu. Da, după ce am învins toată rezistența vântului din față.

- Dar eu trebuie să stau în spate, a zis el. Nu pot să fiu acolo sus. Familia mea nu va accepta.

Așa că există oameni precum Laurance Rockefeller care chiar dorea să facă ce este corect, dar permitea familiei să-i taie aripile și era înconjurat de o haită de agenți sub acoperire care făceau tot posibilul să se folosească de preocupările lui și să se asigure că orice sprijin acorda, nu dădea roade.

S-au întâmplat multe lucruri minunate, inclusiv faptul că am reușit să strângem documente de prezentare pe care Laurance Rockefeller le-a folosit pentru a-i informa personal pe Bill și Hillary Clinton la ferma „JY".

Poate vă aduceți aminte că primele două veri ale lui Clinton la Casa Albă s-au petrecut în concediu la ferma lui Rockefeller. Laurance i-a dat ferma senatorului Jay Rockefeller din Virginia de Vest, dar rămăsese în continuare ferma familiei. Acolo au putut discuta cu Bill și Hillary Clinton despre informațiile pe care le adunasem despre subiectul extratereștrilor. Laurance chiar încerca să transmită aceste informații persoanelor potrivite.

Am aflat ulterior de la o prietenă a lui Clinton că, atunci când președintele s-a întors la Casa Albă și a trecut din nou în revistă documentele de informare, a exclamat – iar ea l-a imitat perfect pe Bill Clinton:

- Știu că totul e adevărat, dar, la naiba, nu vor

să-mi spună nimic! Absolut nimic!

Mai târziu am fost invitat la o reuniune din New York pentru a ține un discurs la locuința unei romanciere pe nume Judith Green, care avea un apartament pe bulevardul Park. Se afla acolo un grup de persoane, inclusiv doamna Boutros Ghali, care erau reprezentanții lui Rockeffeler. Se aflau prezenți numeroși oameni din înalta societate newyorkeză.

Am vorbit despre contactul cu aceste forme de viață și despre faptul că era nevoie să fie creată o lume pașnică, astfel încât să putem trăi în armonie cu vecinii noștri extratereștri. Discursul meu a fost foarte bine primit și ulterior m-am întâlnit cu doamna Boutros Ghali.

A fost însă o dezamăgire, pentru că unele persoane de acolo credeau în ideile eronate de largă circulație în mass-media și în cercurile ufologilor despre acest fenomen.

Cei care fac publice cercetări false despre mutilări de vaci, disecții umane, violuri comise de extratereștri și întâlniri de gradul trei primesc fonduri enorme de la gruparea secretă, prietenii lor și contactele din mișcarea de dezinformare. Controlează și dirijează dezinformarea înspre mass-media de largă circulație, spre ufologi și spre ceea ce eu numesc „consumatorii en-detail de orice lucru extraterestru", care înghit fără ezitare toate poveștile lor de groază.

Se pricep foarte bine să împacheteze aceste informații false și se asigură că doar acele aspecte ale subculturii OZN-urilor care sprijină partea demnă de circ al groazei primesc suport financiar, publicitate etc. Din păcate, făcând public acest lucru nu m-am făcut prea plăcut unora, dar adevărul este că oamenii trebuie să știe cât de bine se pricepe această grupare secretă să

păcălească cercetătorii pentru a face publice aceste informații false, care, de fapt, au rol de dezinformare.

De exemplu, mulți așa-numiți cercetători care se ocupă de răpiri de extratereștri primesc informații cu privire la victimele răpirilor de la unele dintre aceste grupări fantomă și a contactelor lor. Adeseori, aceste victime sunt oameni răpiți în cadrul unor experimente care sunt conduse în totalitate de operațiuni paramilitare subterane.

Informațiile publice cu privire la acest subiect sunt atât de murdare și de corupte de minciuni și evenimente contrafăcute, încât totul trebuie șters și trebuie să o luăm de la capăt.

Nu am crezut că așa ceva era adevărat în 1990, dar până în 1993 auzisem și văzusem direct realitatea la nivelurile cele mai înalte. Când m-am întâlnit direct cu aceste grupări subterane și personaje din cadrul lor, nu mai consideram că era vorba de o teorie, ci de ceva ce știam că este adevărat.

Din păcate, am fost nevoit să trăiesc cu o povară cumplită legată de mulțimea de lucruri pe care le puteam face publice. Știam că voi crea o avalanșă de ură împotriva noastră, chiar din partea mașinăriei care vrea să păcălească lumea. Această uriașă campanie de dezinformare scoate la lumină atâta aur fals, încât adevărul – acel grăunte de aur real – e îngropat sub un munte de metal lipsit de valoare. Și majoritatea oamenilor nu îl analizează și nici nu se gândesc să o facă!

Așa că toată lumea acceptă aurul fals și îl socotește ca fiind real. De ce? Pentru că acțiunile principale subterane din ultimii patruzeci, cincizeci de ani au creat baze de date false pentru devierea atenției și sisteme de credințe nereale pentru a distrage oamenii de la adevăr.

Această cabală obligă populația civilă să creadă în evenimente complet inventate, pseudoextraterestre. Tehnologii foarte avansate sunt folosite ca programele secrete să poată simula un eveniment cu implicare extraterestră, o răpire sau o mutilare de vite care dă impresia că extratereștrii ne-ar invada. În realitate, operațiunea este condusă dintr-o locație din New Mexico sau Utah, cu elicoptere neinscripționate și oameni special antrenați care intervin și pun în scenă aceste evenimente contrafăcute. Acesta e un război psihologic atent planificat. În joc se află mize enorme. Scopul propagandei este foarte simplu: să scoată la iveală suficientă teamă și informații înfricoșătoare, astfel încât gruparea subterană să poată sădi în conștiința maselor o teamă instinctivă de orice lucru care provine din spațiu. În final, masele păcălite vor avea creierii suficient de spălați ca să susțină conflictul armat dintre planete.

Totul face parte dintr-o campanie de dezinformare, de pregătire sau de „aclimatizare" și de un program de control mental. Publicul este dezinformat sub pretextul de a fi informat. Și există persoane care cad pradă conștient sau nu acestei înșelătorii din rândul ufologilor.

Majoritatea cade pradă în mod inconștient. Nici măcar nu știu că sunt păcăliți.

Dar de cine sunt ei păcăliți? Făptașul nu poate fi identificat direct ca fiind „guvernul" despre care ați învățat la orele de educație civică. Care guvern? Care dintre ele? Cel subteran, cel ascuns.

Guvernul subteran sau guvernul ascuns este cel care controlează direct aceasta? E chiar mai complicat decât atât. Au agenți în rândul ufologilor? Da. E înspăimântător, dar există mulți.

La fel de înspăimântător este și un alt mod prin care

își ating scopul: prin producerea de suficientă dezinformare credibilă și crearea de suficiente evenimente contrafăcute, ei pot convinge cercetătorii să accepte aceste evenimente false, fără întrebări, și apoi să le raporteze publicului în diverse publicații și cărți. Cercul vicios continuă – publicul acceptă fără să se gândească dacă aceste rapoarte sunt într-adevăr reale.

E o problemă complexă, dar e foarte ușor să păcălești oamenii dacă nu știu că e un fenomen fals care apare în paralel cu fenomenul real cu implicare extraterestră. Cu fonduri nelimitate și aparatură electronică și tehnologii sofisticate, e ușor pentru această grupare clandestină coruptă să facă acest lucru.

Această grupare dispune de resurse enorme, în timp ce pe de altă parte a ecuației se află o comunitate de ufologi slab sprijinită financiar, chiar amatoare. E ca și cum ai lua suzeta din gura copilului.

Mulți oameni nu-și dau seama că în cazul, să spunem, al mutilărilor de animale, în vasta majoritate a situațiilor sunt observate elicoptere nemarcate și au loc operațiuni în stilul comandourilor militare care transformă în realitate „aceste evenimente". Acest lucru este binecunoscut în rândul cercetătorilor, dar nu ajunge să fie cunoscut și de public. Evenimentul este întotdeauna descris ca o mutilare comisă de extratereștri a vitelor noastre nevinovate.

Gândiți-vă la aceasta! Avem un public care adoră să se ducă la McDonald's și să mănânce hamburgeri și care este informat că extratereștrii periculoși invadează și torturează sărmanele noastre vite. Haideți să fim serioși!

Există o componentă de război psihologic. Oamenii care sunt implicați în aceste scenarii de groază află rapid că dacă merg în direcția portretizării negative, primesc multe fonduri și burse din anumite cercuri. În caz

contrar sau dacă încep să spună adevărul, rămân fără suport financiar.

Acesta este exact motivul pentru care CSETI şi proiectul *Desecretizarea* nu au primit niciodată fonduri serioase. Refuzăm să minţim în legătură cu aceste chestiuni! Refuzăm să portretizăm negativ extratereştrii! Şi refuzăm să oferim publicului informaţii care să îngrozească populaţia!

Am spus public că dacă aş scrie o carte în care să se spună că am fost răpit, supus unei vivisecţii sau molestat sexual de extratereştrii cumpliţi din Tau Epsilon, aş putea să mă retrag din activitate ca un om foarte bogat. Avansurile pentru carte, scenariile pentru cinema şi contractele pentru interviuri ar fi extrem de generoase. Acesta e adevărul.

Să revenim acum la povestea noastră. Am plecat de la ferma lui Rockefeller şi m-am dus direct la baza aviatică Wright Patterson împreună cu consilierul nostru pe probleme militare şi un alt domn şi ne-am întâlnit cu un colonel pe nume Kanola şi cu Bruce Ashcroft, un ofiţer din Serviciul de Informaţii secrete, socotit şi „ofiţer de informaţii publice".

Nu ne-am dus acolo să vedem corpurile de extratereştri sau materialul aflat acolo din anii '40. Scopul vizitei a fost ca eu să le prezint ce făceam noi şi cât de necesar era ca ei să se pregătească de schimbare. Vă amintiţi cum amiralul de la Statul Major comandase întâlnirea şi trebuise chiar să facă apel la gradul său în faţa şefului serviciului de informaţii secrete al aviaţiei, pentru ca aceasta să aibă loc.

Întâlnirea a durat o oră sau două, timp în care am prezentat foarte clar cum am stabilit contact de nenumărate ori cu OZN-urile în chestiune. Notau furioşi, în timp ce noi le dezvăluiam aceste informaţii.

Am continuat să le explicăm că era demult timpul ca aceste informaţii să fie dezvăluite publicului.

La un moment dat, colonelul a întrebat:

- Şi dacă aceste forme de viaţă sunt ostile?

M-am uitat la el şi am spus:

- Ştiţi ce? Dumneavoastră şi cu mine nu am purta această conversaţie dacă ar fi ostile, dat fiind faptul că tehnologiile de care dispun sunt atât de evoluate încât pot modifica materia timpului şi spaţiului. Dacă ar fi ostile, într-o nanosecundă Pământul ar putea fi transformat în cenuşă care pluteşte prin spaţiu şi ştiţi asta foarte bine. Deoarece am făcut lucruri nesăbuite şi periculoase împotriva lor de zeci de ani, faptul că încă mai respirăm aerul liber de pe Pământ e o mărturie suficientă a nonviolenţei lor.

S-a uitat la mine fără să spună nimic.

Am lăsat materialele de informare la baza Wright Patterson pentru a fi studiate de aceşti reprezentanţi. Ulterior, consilierul meu pe probleme militare a reuşit să acceseze sistemul computerizat şi să vadă că toate aceste materiale erau disponibile în arhivele serviciului de informaţii secrete de la baza Wright Patterson. Evenimentele de contact CSETI şi dovezile noastre, precum şi cele mai bune evaluări erau acolo, în acel sistem computerizat.

Dar după ce materialul a început să fie accesat de superiori sau de asistenţii lor, acesta a dispărut. Materialul nostru nu a mai fost văzut niciodată.

O scurtă concluzie a acestei experienţe: ulterior am aflat că amiralului Cramer i s-a spus să nu se mai implice în acest tip de întâlniri. Când consilierul nostru pe probleme militare s-a dus să-l viziteze pe amiral, asistentul lui a insistat:

- Să nu mai discutaţi din nou despre acest subiect

cu amiralul Cramer. Nu poate vorbi despre asta!

Credeţi că ar fi trebuit să fim surprinşi când am aflat că, la scurtă vreme după aceea, a fost promovat în funcţie de la şeful serviciului de informaţii la directorul serviciului de informaţii naval?

Mi s-a spus că amiralul Cramer a fost recompensat pentru că nu s-a mai ocupat de acest subiect. Acesta a fost motivul promovării sale. Ironia e că, probabil, a primit mai multe informaţii despre acest subiect după ce a fost recompensat, pentru că a renunţat la subiectul în cauză.

Graniţa de lumină

Până în toamna anului 1993 am aflat foarte multe despre guvernul subteran care se infiltrase nu doar în lumea informaţiilor secrete, a guvernului şi a corporaţiilor, ci şi în mass-media civilă şi comunitatea civilă de ufologi.

După întâlnirea cu Rockefeller şi reuniunile de la baza aviatică militară Wright-Patterson, am reluat legătura cu prietenul directorului CIA, Woolsey. El era convins că trebuia să transmitem aceste informaţii prin mai multe canale, nu numai preşedintelui, ci şi altor înalte oficialităţi din cadrul administraţiei prezidenţiale. Acţionam prin consilierul pe probleme ştiinţifice al preşedintelui, Rockefeller, şi un prieten al lui Bill Clinton care ne susţinea eforturile. Fratele acestuia era şi el la Casa Albă şi era un asociat foarte apropiat al lui Bill Clinton.

Ne apropiam de cei aflaţi la putere într-un mod amabil, îndatoritor, spunând:

- Uitaţi, a venit timpul să aibă loc desecretizarea. Războiul Rece s-a terminat. Aveţi ocazia să dezvăluiţi publicului într-un mod pozitiv faptul că aceste nave extraterestre sunt reale şi că există proiecte clasificate secrete care ar fi putut fi justificate în timpul presiunilor Războiului Rece, dar nu mai sunt în prezent. Desecretizarea trebuie să aibă loc acum. Avem ocazia de a ne rupe de trecut.

Spuneam de asemenea, în acelaşi timp:

- Dacă nu o faceți voi, o vom face noi. Vom găsi un mod de a o face prin strângerea de suficiente resurse pentru a pleda convingător cauza. Exact în asta constă proiectul *Desecretizarea*.

Cu un elan proaspăt, ne-am decis să aflăm mai multe despre aceste operațiuni secrete.

James Woolsey a fost propus în post și confirmat de senat în 1993, iar povestirea noastră a ajuns acum la septembrie '93, așa că nu era în această poziție de mult timp. Am aflat de la contactele noastre de la Casa Albă că, de fapt, președintele, precum și directorul CIA, încercau să afle prin diverse canale care era adevărul despre acest subiect. Ni s-a spus, de asemenea, că au fost mințiți în față.

Am o scrisoare care mi-a fost trimisă prin FedEx, în toamna anului 1993, de prietenul acestui director al CIA, în care se spunea că directorul CIA investigase chestiunea OZN-urilor, nu a putut descoperi nimic și era mințit în față. Ba, mai mult, știa că era mințit! Mi-a spus că directorul CIA voia ca eu să vin la Washington și că urma să fiu prima persoană care să-l informeze în legătură cu acest subiect. Ei, bine, credeam că o luase razna. Îmi spuneam: „Iată-mă și pe mine, un doctor de țară, din Carolina de Nord. Trebuie să mă duc la Washington ca să mă întâlnesc cu directorul CIA, să discutăm despre ceva care e ținut secret de cei de sus. Vezi să nu!"

Ca să fiu sincer, reacția mea inițială a fost că aceasta trebuia să fie o minciună. O consideram o poveste de acoperire – că directorul CIA știa totul și că voia doar să afle ce știam noi și ce intenționam noi să facem. Am descoperit că mă înșelasem și că Woolsey și președintele chiar nu știau nimic.

Pe 13 decembrie 1993 ne-am dus la Washington ca

să ne întâlnim cu Woolsey. Povestea de acoperire era o cină acasă la prietenul său. Eram șase, trei cupluri: soția mea și cu mine, directorul CIA și soția lui, care din fericire era directorul executiv al Academiei Naționale de Științe (așa că am reușit să împușcăm doi iepuri dintr-o lovitură), prietenul lui și soția acestuia. Am descoperit că gazda noastră nu a știut cine venea la cină până în ziua evenimentului. Vă puteți imagina asta? „Dragă, ghici cine vine la cină?" „Păi directorul CIA și expertul ăsta în extratereștri, doctorul Greer." Vă puteți imagina cum este să vă duceți acasă și să-i spuneți soției asta?

Îmi amintesc că am ajuns după-amiaza târziu acasă la prietenul directorului CIA, împreună cu Emily. Aveam o geantă plină de materiale. Am discutat despre ce urma să facem, dar nu știam cât avea să dureze întâlnirea. Cu toții știam că această informare pentru directorul CIA era extrem de importantă. Era mințit în legătură cu cel mai important secret din istoria lumii. Soția lui Woolsey a ajuns prima cu o mașină particulară și apoi a sosit directorul CIA escortat de serviciile secrete. După ce ne-am salutat și am trecut în revistă timp de aproximativ zece minute o parte din materiale, documente, fotografii, cazuri ș.a.md., directorul CIA a spus:

- Da, știu că sunt adevărate.

Am aflat că el și soția lui chiar văzuseră unul dintre aceste OZN-uri cu ani în urmă, în New Hampshire, așa că nu avea nicio îndoială că navele extraterestre existau. Dar el voia să știe de ce nu i se spunea nimic. Și, de asemenea, dacă existau proiecte curente pe acest subiect. De ce erau extratereștrii aici? Ce însemna totul?

Oamenii cred adeseori că înalte oficialități, precum directorul CIA, ar râde de s-ar prăpădi de un asemenea

subiect. Dar nu! Omul era vizibil tulburat. Era foarte supărat pentru că, deşi avea funcţia de director al CIA, i se ascundea, lui şi preşedintelui, ceva atât de important. Era foarte supărat din această cauză. La un moment dat, era chiar pe punctul de a plânge. Am considerat reacţia lui ca fiind întru totul adecvată, dată fiind gravitatea subiectului şi eram optimist cu privire la rezultatul întâlnirii.

Discuţia care credeam că va dura cam jumătate de oră a continuat timp de aproape trei ore. În timpul acesteia, am discutat despre tot ce voia să ştie. I-am spus de ce erau extratereştrii aici şi i-am explicat de ce prezenţa lor era ţinută secretă. I-am explicat, de asemenea, exact ce ar trebui făcut pentru a rezolva problema.

Eram profund conştient că aceasta e o povară teribilă şi realizam gravitatea situaţiei. Aveam de-a face cu cineva care era unul dintre cei mai puternici oameni din lume şi descopeream, de fapt, că el era marioneta altora! Am aflat că informaţiile se pierd în sistem şi le sunt ascunse oamenilor care conduc cea mai puternică ţară din lume. Apoi am aflat că ei nu conduc deloc ţara şi că există un guvern secret care de fapt conduce totul, iar acum directorul CIA în funcţiune îmi confirmă aceasta.

Am trecut de la scepticismul total – nu credeam că cineva care se află la acel nivel de autoritate şi putere nu ar fi informat – la realizarea magnitudinii secretizării; şi nu doar directorul CIA nu ştia nimic, nici măcar preşedintele. Atunci am realizat cât de mare este disfuncţionalitatea a ceea ce credem că este o republică constituţională şi un guvern democratic şi cine sunt de fapt oamenii care dispun de acest grad de autoritate şi responsabilitate constituţională. Mă îndoisem că

directorul CIA, preşedintele şi alţii cărora li se nega accesul la aceste proiecte erau minţiţi.

Dar, pentru că atunci mă aflam faţă în faţă cu directorul CIA şi cu alţi membri în funcţiune ai comitetului de informaţii secrete al senatului, precum şi cu alte oficialităţi similare din toată lumea şi le văzusem feţele, limbajul corporal şi reacţiile, vă asigur că realitatea nu e cea prezentată de mass-media.

I-am împărtăşit lui Woolsey informaţia că aceste fiinţe extraterestre se află aici în scopuri paşnice. I-am explicat că multe observaţii de OZN-uri erau create prin programe secrete din Statele Unite şi din alte părţi, că tehnologiile din spatele acestor vehicule sunt foarte puternice şi se află în mâinile cui nu trebuie. Am subliniat, de asemenea, că această chestiune trebuie pusă sub control instituţional şi numai preşedintele ar putea să o facă. O variantă mai puţin bună ar fi ca investigaţia să fie condusă de congres, dar din cauza structurii executive, a controlului imediat şi a capacităţii de supervizare, conducerea operaţiunii trebuia să fie în mâinile preşedintelui.

Spre finalul întâlnirii, îmi amintesc că i-am făcut mai multe recomandări pe care le-am publicat ulterior. Imaginaţi-vă: eu furnizez dovezile directorului CIA în funcţiune, îi recomand ce trebuie să se realizeze pentru a face publice informaţiile, pentru a pune punct secretomaniei şi a readuce această chestiune sub controlul şi supravegherea adecvată. Speram desigur să se treacă la acţiune, dar iată ce mă întreabă directorul CIA:

- Cum facem public ceva la care nu avem acces?

Dezamăgit, dar nevoind să renunţ, am spus:

- Trebuie să preluaţi controlul. Trebuie să insistaţi să primiţi acces. Mi-a evitat privirea. Ştia ce implica asta.

La cină, directorul CIA a stat în faţa mea, alături de

soția lui. Discutam despre toate chestiunile menționate. În cele din urmă, soția directorului CIA a întrebat:

- Știți cum comunică aceste nave la distanță, în spațiu?

Îmi amintesc că m-am confruntat cu o dureroasă dilemă: să îi spun adevărul și să-mi pierd credibilitatea sau să-i spun o minciună sau o versiune cenzurată a adevărului și să-mi păstrez puțină credibilitate? Dar mi-am spus: „Nu, trebuie să-i spun adevărul, oricât de incredibil ar părea."

Așa că am spus:

- Aceste civilizații extraterestre au înțeles structura spațiului, timpului și nonlocalitatea.

Pe chipurile lor a apărut o expresie de nedumerire și am realizat că trebuia să le explic în detaliu:

- Haideți să considerăm, de exemplu, galaxia noastră, Calea Lactee, care se întinde cam pe o sută de mii de ani-lumină. Un sistem stelar apropiat s-ar putea afla la o sutime distanță de noi, adică la o mie de ani-lumină. Dacă ar trebui să comunicați cu acest sistem stelar și acesta ar trebui să vă răspundă, ați spune: „Bună, ce mai faceți?", iar ei ar răspunde: „Bine, mulțumesc." Numai pentru acest schimb de replici ar fi nevoie de două mii de ani! Cum și de ce? Un an-lumină este modul în care călătoresc undele electromagnetice convenționale la distanță, la o sută optzeci și șase de mii de mile pe secundă, pe parcursul unui an întreg. Prin urmare, o mie de ani-lumină înseamnă că e nevoie de o mie de ani pământeni pentru ca noi să transmitem un mesaj acolo și alți o mie pentru a primi răspunsul. Iar aceasta reprezintă numai o sutime din lungimea galaxiei noastre!

- Viteza luminii este mult prea mică, am continuat eu. Nu reprezintă un mijloc adecvat de comunicare sau

de călătorie când e vorba de distanțe interstelare. Sincer vorbind, abia este de ajuns, dacă nu depășești viteza luminii, pentru a traversa doar sistemul nostru solar. Aceasta înseamnă că orice civilizație care a ajuns aici stăpânește tehnologii și științe care țin de tot ce depășește viteza luminii – ceea ce eu numesc granița luminii. Dacă stăpânesc aceasta, au descoperit punctul în care electromagnetismul, spațiul, timpul și conștiința sunt reunite. De fapt, se potrivește aici versul din melodia celor de la „Moody Blues": „gândul e cel mai bun mod de a călători".

Le-am explicat că aceste civilizații extraterestre dispun de sisteme de conștiință asistată tehnologic, precum și de tehnologie asistată de conștiință, că există o interfață între minte, gând și fizică, electromagnetism. Prin urmare, atunci când se comunică, mesajul este trimis de la punctul A, să spunem de aici, de pe Pământ, până la planeta lor de origine, punctul B, la o mie de ani-lumină, instantaneu. Aceasta pentru că s-au depășit spațiul și timpul linear și s-a ajuns în acest aspect nonlocal al universului. Aceasta implică o fizică foarte sofisticată, dar, de asemenea, și domeniul gândirii și al conștiinței.

Se pot gândi la un dispozitiv sau la interfața cu un dispozitiv, iar acesta va transmite instantaneu și corect acel semnal și mesaj către un alt punct cu ajutorul tehnologiei, nu doar prin „telepatie". Informația și imaginile sunt transferate nonlocal către un alt punct din spațiu, indiferent cât de departe, ca și cum ar fi două puncte nodale care rezonează instantaneu. Semnalul trece de la un punct la celălalt, depășind spațiul și timpul liniar.

Doamna doctor Woolsey m-a privit și mi-a spus:

- Mi-am imaginat că trebuie să fie ceva de genul

acesta.

Chiar înțelesese.

Când e vorba de o civilizație care traversează distanțe interstelare, este crucial să realizăm că ea trebuie să stăpânească tehnologii care implică gândire, conștiință, electromagnetism și nonlocalitate. Prin urmare, protocoalele CSETI au o componentă legată de nonlocalitate, conștiință și gând coerent, anume direcționat, deoarece extratereștrii dispun de tehnologii care recepteazá semnalul electromagnetic de la laser, radio sau mobil. Este științific și poate fi reprodus, dar reprezintă o știință foarte puțin cunoscută pe Pământ în prezent.

Cred că mulți oameni pot înțelege acum acest concept. Din fericire, există suficiente persoane care au ajuns la înțelegerea postcuantică a universului.

Mai multe persoane cu care am lucrat, care au fost angajate la firme și care se ocupau de proiecte aerospațiale și electronice secrete ce implicau aceasta, mi-au confirmat că au descoperit dispozitive de comunicație extraterestre care fac exact acest lucru: constituie interfața cu gândul și conștiința și răspund la gând și conștiință. Sunt programate în acest scop.

Orele petrecute cu directorul CIA și soția sa au fost cu siguranță palpitante și edificatoare. Aproape de plecare, am simțit că el aprecia foarte mult informațiile pe care i le-am oferit și a fost foarte interesat în această direcție. Dar am simțit, de asemenea, o profundă tristețe și am realizat dramatismul cu care ne confruntam în clipa când m-a întrebat: „Cum facem public ceva la care nu avem acces?" Am realizat atunci marea provocare care ne aștepta. Mi-am amintit de disfuncționalitatea despre care ne avertiza Eisenhower când spunea: „Feriți-vă de complexul industrial militar și de

amenințarea la libertatea și siguranța noastră dată de excesele sale." Avertizarea lui Eisenhower se împlinise: exista deja un nivel de disfuncționalitate de proporții cu adevărat epice, iar eu eram martor direct al acesteia.

Când ne-am luat la revedere, mi-am dat seama că tot timpul cât fusesem înăuntru, locul a fost supravegheat; am văzut că afară erau oameni din serviciile secrete. Desigur, aveau o dubă și agenți înarmați cu căști la ureche. Tacâmul complet!

În multe moduri, întâlnirea a fost traumatică pentru mine, dar am fost recunoscător că am putut afla totuși adevărul.

16

Cercurile puterii

În 1993, înainte de întâlnirea cu directorul CIA, persoana care îmi organiza întâlnirile cu înalte oficialități mi-a sugerat să numim operațiunea noastră Proiectul Starlight. Aceasta a fost denumirea sa inițială. Intenția noastră era de a strânge laolaltă cele mai bune dovezi disponibile, care fuseseră riguros testate și demonstrate și de a identifica martori ai programelor și evenimentelor din cadrul armatei, corporațiilor și din serviciile secrete. Apoi să prezentăm acest caz solid președintelui, serviciilor secrete și armatei, congresului, conducătorului Națiunilor Unite și altor lideri din întreaga lume, înainte de a se face public totul.

Știam că era crucial ca, cel puțin, să dăm sistemului o șansă. E foarte important să înțelegeți că intenția noastră nu era doar de a ne repezi cu capul înainte și de a face publice toate aceste informații extrem de concrete, fără a-i avertiza mai întâi pe toți conducătorii legali, legitimi ai lumii și a-i invita să ia parte la aceasta. În acea vreme, mulți oameni credeau că eram naiv, că „oamenii aceia" nu se vor implica niciodată în ceva atât de controversat. Dar nu de asta e vorba! Din punctul nostru de vedere, aveam responsabilitatea morală de a le da cel puțin ocazia de a face ceea ce este corect, iar dacă nu o făceau, atunci ei urmau să fie vinovații și nu noi.

Simțeam că aveam obligația de a le prezenta conducătorilor situația actuală și de a le spune: „Trebuie să vă asumați rolul de conducători, pentru că altfel nu

voi veți realiza acest lucru, ci un grup din afară" (adică proiectul *Desecretizarea* și CSETI). „Aveți ocazia ideală acum, după încheierea Războiului Rece, de a pune punct dezinformării. De a o lua de la început, dar fără pată."

După ce m-am întâlnit cu directorul CIA, o persoană cu influență mi-a stabilit o întrevedere cu investigatorul-șef și consilierul Comitetului pentru alocarea de fonduri al senatului, condus de senatorul Byrd, un om cu o mare putere executivă. Cealaltă persoană se numea Dick D'Amato – a nu se confunda cu senatorul
D'Amato din New Jersey. Dick D'Amato dispunea de o autoritate specială care i-a fost acordată respectivului comitet.

Ne-am întâlnit în sala de conferință a comitetului – o încăpere uriașă, bogat ornamentată, cu o masă imensă și plăcuțe de alamă cu numele fiecărui membru al comitetului. A început prin a-mi spune:

- Senatorul Byrd și alte câteva persoane mi-au cerut să analizez aceste lucruri și am ajuns suficient de aproape ca să știu că aceste proiecte chiar există. Dar vă spun că în ciuda autorității de care dispun, tot nu pot să am acces la aceste proiecte.

M-a privit drept în ochi – nu voi uita niciodată asta – și mi-a spus:

- Vă confruntați cu echipa de vârf a tuturor proiectelor secrete, așa că aveți grijă. Baftă!

Și cu asta, basta.

Dick D'Amato și oamenii ca el știu că toate acestea sunt adevărate, dar nu pot să ajungă la respectivele proiecte și nici nu pot controla cheltuielile implicate.

Accesul la aceste proiecte nu are legătură cu funcția sau gradul, ci cu acceptarea sau nu a păstrării secretului.

Acesta este unicul criteriu care contează, dacă persoana este dispusă să accepte sau nu scopurile lor.

Cei care nu ar trebui să deţină controlul, dar totuşi îl deţin, formează un grup ilegal, malefic, transnaţional, ai cărui membri nu sunt doar nemiloşi şi asasini, dar acţionează fără absolut nicio autoritate legală. Când este vorba de ceva atât de important ca problema extraterestră şi de tehnologii atât de puternice ca cele descrise, începi să realizezi cu adevărat riscurile pentru omenire, generate de continuarea acestei mascarade necontrolate, zeci de ani la rând.

În 1994, un prieten al lui Bill Clinton a venit la mine acasă după întâlnirea pe care am avut-o cu directorul CIA. Era un individ foarte sociabil, afabil. A spus:

- Ştiţi, toată lumea este de acord cu recomandările dumneavoastră, dar există un consens conform căruia dacă preşedintele face ce i-aţi sugerat dânsului şi directorului CIA, – adică să-şi exercite puterea executivă pentru a accesa această operaţiune şi pentru a o face publică –, preşedintele va sfârşi ca Jack Kennedy.

Am crezut că glumeşte şi, ca să fiu sincer, am râs în hohote. Chiar credeam: „Hai, nu zău, nu se poate!" Dar, de fapt, el era cât se poate de serios.

Aşa că am trecut de la o criză la alta când am realizat că guvernul Statelor Unite – şi al oricărei alte naţiuni – era în realitate prizonierul unei grupări ilegale, malefice, care dispunea de tehnologii ce puteau face curse în jurul unui bombardier B-2 Stealth şi puteau, când aveau chef, să ucidă un preşedinte sau orice altă persoană care le stătea în drum. Acest lucru mi-a fost explicat foarte clar de oamenii care făceau parte din cel mai intim cerc al puterii de pe Pământ.

Evident că această chestiune mă apăsa foarte tare. Aş spune că perioada dintre '92 şi '98 a fost extrem de

dificilă pentru mine. Afişam o figură hotărâtă şi continuam să avansez public, dar la nivel personal eram profund devastat. Nu mi-am pierdut niciodată credinţa în ceea ce trebuia să facem, dar îmi devenise foarte clar că sarcina era extrem de dificilă, că era deja târziu şi că în joc erau chestiuni majore.

La începutul anului 1994 m-am întors în New York şi am petrecut ceva timp cu Laurance Rockefeller. M-am întâlnit, de asemenea, cu mai multe persoane din New York care aveau legătură cu Naţiunile Unite şi cu alte organizaţii. Pătrundeam în diverse cercuri ale puterii şi le dădeam aceste informaţii. Într-un fel, am devenit un mesager cosmic. Discutam cu soţia secretarului general al ONU sau a directorului CIA, cu prieteni apropiaţi ai preşedintelui sau înalte oficialităţi de la Pentagon, le spuneam ce se întâmpla şi le explicam totul – era ca atunci când eşti pe moarte şi treci de la negare la furie, şoc, amărăciune. Făceam asta din ce în ce mai mult.

În acele cercuri ale puterii şi bogăţiei absolute au loc toate tipurile de trădări. Unii dintre oamenii care lucrau pentru noi vindeau informaţiile unei celule a guvernului secret care constituie interfaţa cu comunitatea ufologilor condusă de colonelul MK, generalul T.E., W.B., un foarte bogat om de afaceri din Nevada şi alţii.

O asemenea persoană m-a trădat şi a încercat să mă defăimeze în faţa oamenilor lui Rockfeller, pentru a pune mâna pe banii pe care Rockefeller voia să-i folosească pentru a sprijini proiectul nostru, pentru a-i îngropa în institutul său.

Iată-mă, deci, lucrând ca doctor de urgenţă, având o slujbă foarte stresantă, crescând patru copii mici şi aflându-mă în acest cuib de vipere. Cuvântul „traumatic" nu e îndeajuns de puternic pentru a reda

realitatea situației mele! Uneori chiar vroiam să renunț, dar știam că nu puteam pentru că nu uitasem încă de scopul și viziunea direcției pe care trebuia să o urmăm. Am încercat să privesc la acel orizont îndepărtat – care nu e atât de îndepărtat în timp, dar evenimentele care trebuie să se întâmple par să se afle foarte departe – unde vom putea să creăm lumea viselor noastre.

Și, cu această certitudine în minte, ca o credință personală, mi-am continuat eforturile.

Trebuie să înțelegeți natura compartimentată a acestor interese conectate, care țin totul secret: ea se află în principal în sectoarele de afaceri corporatiste și în domeniile instituțional, financiar și tehnologic. Guvernul, care este reprezentat prin „noi, poporul", constituie cel mai puțin important element și, de asemenea, armata, CIA-ul, NASA, NRO, serviciile secrete ale armatei și aviației – toate sunt doar un camuflaj pentru o operațiune care se produce în afara lor. Adevărata acțiune o conduce o grupare hibridă care este cvasiguvernamentală, dar mai ales privată, transnațională și complet ilegală.

Unii dintre șefii acestei grupări m-au invitat să discut cu ei după întâlnirea avută cu directorul CIA. Înainte de întâlnirea cu acesta, persoana mea de contact cu Woolsey era îngrozită de ideea că cineva va afla de aceasta. Trimitea totul prin FedEx și voia să ținem contactul numai prin telefoane publice, codificat!

Am spus:

- Nu e nevoie să ne obosim să facem asta, pentru că gruparea cu care ne confruntăm dispune de tehnologii care pot învinge orice sistem pe care îl puteți inventa.

El se aflase pe scurta listă de potențiali secretari ai lui Clinton. Prin urmare, cunoștea lumea serviciilor

secrete foarte bine, dar cu toate acestea se afla în lumea armatei și serviciilor secrete obișnuite. Știam cu ce ne confruntam, el însă nu. Așa că a spus:

- O, nu! Trebuie să procedăm așa. Sunteți doar un doctor și nu cunoașteți cum se pune problema în astfel de cazuri! Am fost în toate aceste cercuri și trebuie să fim prudenți.

În cele din urmă i-am făcut pe plac. Am încercat să-i explic că nu aveam cum să păcălim capacitățile de supraveghere ale acestei grupări subterane, pentru că ea dispunea de tehnologii nonlocale, „scalare", mai avansate decât generații întregi de aparate electronice. Nici măcar dispozitivele extrem de evoluate ale NASA și NRO nu se pot compara cu ce au ei, deoarece gruparea respectivă dispune de interfețe electronice cu conștiința, prin care poate controla lucrurile instantaneu și în mod permanent. Prietenul meu nu știa însă aceasta. Eu da, și îi urmărisem cu vederea la distanță cum mă supravegheau cu ajutorul acestei tehnologii.

M-am supus deci regulilor stabilite de el, dar înainte de întâlnirea de pe 13 decembrie 1993, cineva care fusese implicat în aceste proiecte în cadrul armatei, în Arizona, a venit și mi-a spus:

- Înțeleg că o să vă întâlniți cu Jim Woolsey, directorul CIA pentru a discuta subiectele x, y, z în data de...

Eu am răspuns:

- Nu voi nega sau confirma asta, dar mi se pare interesant faptul că aveți ceva de spus în această privință.

L-am anunțat de aceasta pe omul meu de legătură și l-am tulburat foarte tare.

- Cum de s-a putut afla?

Am răspuns:

- MJ, nu ai ascultat ce ți-am spus. Problema este că majoritatea oamenilor sunt prea aroganți ca să știe ceea ce de fapt nu știu.

Ar trebui, de asemenea, să menționez că, în timpul vizitei mele la New York din iarna anului 1994, atunci când mă aflam la Hilton pe Sixth Avenue din New York, am primit un telefon de la un „reporter". Acesta a spus:

- Sunt reporter la ziarul „The Wall Street Journal". Înțeleg că ați avut o întâlnire cu amiralul Woolsey, cu privire la OZN-uri și ființe extraterestre.

M-a întrebat:

- Ce-mi puteți spune despre asta?

Nu am mințit; doar am pus o întrebare retorică:

- Chiar credeți că un director CIA în funcție s-ar întâlni cu un doctor de țară din Carolina de Nord ca să discute despre un asemenea subiect?

La care el a răspuns:

- Păi cred că nu.

Iar eu am spus:

- Ei, iată.

Și am închis telefonul. Asta a fost tot. Dar această experiență mi-a demonstrat că și în mass-media existau oameni din serviciile secrete care ne monitorizau activitățile.

Cam în aceeași perioadă, pe la începutul anului 1994, un angajat al grupării subterane care avea o celulă infiltrată în CIA m-a sunat și mi-a spus:

- Uitați, noi chiar vrem ca dumneavoastră să duceți la capăt ce v-ați propus. Grăbiți-vă.

Eu am întrebat:

- Ce vreți să spuneți cu asta?

Mi s-a răspuns:

- Doream ca cineva să apară ca să facă asta pentru noi; cel puțin o treime din oamenii din acest grup de

control subteran vor ca această chestiune să fie făcută publică, dar noi nu o putem face...

Am spus:

- Și cine naiba credeți că sunt eu? Sunt doar un doctor de țară din Carolina de Nord. De-abia am cu ce să-mi duc existența!

- Nu, nu înțelegeți. Noi putem acționa doar pe ascuns.

În cele din urmă a venit cu avionul și ne-am întâlnit la hotelul Grove Park Inn, din Asheville. Nu voi uita niciodată ce mi-a spus în timpul acelei conversații:

- Știți, dacă doriți să ne transmiteți nouă sau președintelui un mesaj, nu trebuie decât să puneți mâna pe telefon. Nu formați niciun număr, doar vorbiți. Sau, dacă preferați, stați în biroul dumneavoastră și vorbiți la pereți. Pentru că totul este monitorizat în timp real.

- Da, știu, am spus eu.

- De unde știți? m-a întrebat el.

Atunci i-am spus că făcuseră niște greșeli și se lăsaseră descoperiți de câteva ori. I se întâmplase și lui Emily, și mie.

Odată, când am pus mâna pe telefon ca să sun, am auzit oamenii din camera de control pe linie. Auzeam niște persoane care vorbeau în locul tonului. Așa că am întrebat:

- Cine e acolo?

La care o femeie cu un accent străin foarte pregnant, dar care vorbea o engleză corectă a spus:

- O, Doamne, e doctorul Greer!

- M-am răstit la ea și apoi am trântit receptorul în furcă.

Pe atunci eram înfuriat de aceste lucruri. Acum însă puțin îmi pasă.

Așa că i-am spus acelei persoane:

- Da, sunt sigur că e adevărat.
- Să știți însă că acest lucru chiar trebuie să se întâmple, a spus el.
- Dar de ce nu o faceți voi?
- O, nu, e prea periculos.

Erau exact cuvintele lui Laurance Rockefeller din septembrie, când stăteam pe veranda lui, sub stele.

Acum vedeți că e o temă care se tot repetă: există niște persoane din interior cu legături foarte puternice, care vor ca totul să devină public, dar sunt îngrozite de această grupare malefică, violentă.

După acea întâlnire, am primit invitația unui grup de persoane din cadrul grupării oculte de a mă duce la Phoenix, în iarna anului 1994. Întâlnirea a avut loc la conacul Wrigley – vechiul, fabulosul conac pe care îl clădise familia care făcuse o avere cu guma de mestecat Wrigley. Clădirea fusese preluată de o celulă din cadrul acestei grupări subterane. Erau prezente acolo mai multe persoane din diverse corporații. Întâlnirea avea loc târziu în noapte.

Un industriaș important care era implicat în această celulă era menținut sub influența drogurilor și sub un anumit tip de control mental, până când gruparea îl storcea de toți banii. Apoi îi foloseau banii pentru a sprijini diverse operațiuni. Metodele și motivele acestei grupări sunt mai mult decât malefice. Le tot spun oamenilor: nu vreți să auziți mai mult de 10, 15% din câte am văzut și am aflat eu! Este atât de cumplit, încât majoritatea oamenilor ar alege sinuciderea. Și mulți chiar au făcut-o.

Ne-am adunat cu toții în jurul unei mese de conferințe din conacul Wrigley. Discuția era legată de dezvăluirea informațiilor cu privire la OZN-uri și stabilirea contactului cu extratereștrii. Un bărbat, în

timpul unei pauze, m-a chemat pe balcon și mi-a spus:

- Știu că ați avut acea întâlnire cu directorul CIA și că furnizați informații președintelui, dar trebuie să vă spun că aceștia nu știu nimic și nici nu vor ști. Ar trebui să înțelegeți că... ei bine, ar trebui să stați de vorbă cu oameni ca noi. Oamenii care se ocupă de asta sunt cei care colaborează mult cu guvernul, au așa-numite „contracte de colaborare". De asemenea, ar trebui să vorbiți cu anumite persoane avizate, cu anumite ordine religioase și ordine de preoți iezuiți care controlează transferul de tehnologie și cu... Mi-a dat o întreagă listă.

Credeam că omul „bătea câmpii". Dar am aflat că absolut fiecare cuvânt era adevărat și totul a fost confirmat în următoarele luni.

Lucrurile au devenit chiar și mai bizare. Această grupare sau celulă din cadrul guvernului secret încerca la rândul ei să afle ce făceam noi. Nu uitați că acum vorbim de anul 1994. Un fost director din cadrul serviciilor de informații secrete ale armatei – membru al acelei grupări – îmi oferise un loc în consiliul director în 1992. Așadar, lucrurile progresau și nu deviasem de la cursul meu.

El mi-a spus:

- Vă putem ajuta.
- Ce vreți să spuneți? l-am întrebat eu.
- Ei, știți dumneavoastră, dacă aveți nevoie de sprijin, lăsați-ne să vă ajutăm.
- Cum intenționați să ne ajutați?
- Păi, sunteți doctor, nu? Așa că beneficiați de un credit bun. V-am verificat.
- O, da, cel mai bun.
- Știm că aveți cărți de credit de tip Platinum și Gold. Măriți-vă limita de credit la maximum, în fiecare lună: cincizeci de mii de dolari, o sută de mii, cât o fi.

Scoateţi din ei cât doriţi. Şi daţi-ne nouă cifrele. Deoarece noi conducem toate supercomputerele care acţionează ca back-up şi monitorizează sistemul bancar global, vom şterge pur şi simplu suma cheltuită, ca şi cum s-ar fi plătit în fiecare lună.

Această povestire e adevărată. Vă asigur că fiecare cuvânt e adevărat. Puteţi să mă verificaţi, făcându-mi o injecţie cu „serul adevărului" sau cu orice fel de aparat. Ceea ce vă spun e real.

Am răspuns:

- Da, dar dacă aş face asta, aş deveni proprietatea voastră, nu-i aşa?

Nu a spus nimic, doar i-au lucit ochii.

Eram suficient de deştept ca să nu accept momeala, oricât de tentantă ar fi fost ea – deşi aceasta a implicat un efort financiar şi o luptă enormă pentru noi, cei care încercam să facem asta, lipsiţi practic de orice fonduri. Dar în niciun caz nu aveam să accept!

- Înţeleg că vă duceţi în Europa în curând ca să vă întâlniţi cu anumite persoane care au legătură cu familia regală britanică.

Aşa şi era. Ştia absolut tot ce făceam.

- Într-adevăr. Voi pleca în Europa.

- Mă voi afla şi eu acolo pentru o întâlnire cu familia Rothschild, cu oamenii care conduc corporaţia Volvo şi alte mari firme din industrie, pentru că ei colaborează cu noi.

- O, sunt sigur că e adevărat, am spus eu.

- Haideţi să ne întâlnim la Londra, mi-a sugerat el.

- În regulă.

- Unul din prietenii mei, care e foarte interesat de ceea ce faceţi, este unul dintre şefii Consiliului pentu Afaceri Externe, ambasadorul Maxwell Rabb. Aţi dori

să aveţi o întrevedere cu domnia sa?

- Sigur, dacă vrea să ne ajute.

- Şi, de asemenea, cu familia Peterson – domnul Peterson era şeful Consiliului pentru Afaceri Externe, iar soţia sa era directoarea Comisiei Trilaterale –, pentru că şi aceasta colaborează cu noi şi poate ne putem întâlni.

- La următorul eveniment o să-i invit, am spus eu.

- Trebuie să ştiţi că toate aceste persoane citesc ce scrieţi şi sunt foarte interesate de aceasta.

- Ştiu asta, am spus eu.

Cu toţii suntem oameni şi toţi oamenii sunt, după părerea mea, educabili. Toată lumea are un rol în această dramă cosmică. Dar această persoană de contact era esenţială, deoarece mă invita în acest cerc intim al puterii subterane. Deşi nu aveam nicio intenţie de a mă lăsa controlat de ei, nu mă deranja să împărtăşesc punctul meu de vedere şi cunoştinţele mele cu ei.

Mi-a spus, de asemenea, că existau multe persoane importante cu care lucrase în mass-media şi că această grupare colabora cu Bono şi U2, cu Moody Blues, Pink Floyd şi diverse alte formaţii, care primeau ce scriam eu.

- O, apreciez asta, am spus.

- Vă place ce spuneţi şi ce faceţi...

Mai târziu, în acea iarnă, m-am dus în Europa şi m-am întâlnit cu nişte prieteni foarte buni ai prinţului Charles şi ai prinţului Philip. Una dintre cele mai bune prietene ale prinţului Charles susţine puternic activitatea noastră.

Ea dorea să primească unele din materialele pe care le adunasem pentru directorul CIA şi pentru preşedinte, ca să le poată împărtăşi prinţului Charles şi altor persoane. Nu uitaţi însă că mă ocupam de toate acestea în timpul rămas între schimburile de la secţia de

urgență. Uneori, m-am dus în Europa pentru două-trei zile și m-am întors ca să lucrez timp de douăzeci și patru de ore la urgență.

Într-un fel, am avut propria noastră operațiune diplomatică. M-am întâlnit cu această persoană de contact din gruparea secretă în Londra. Continua să încerce să mă convingă să mă alătur lor. Așa că îl ascultam și aflam multe lucruri, dar nu cedam. Această grupare reprezintă cea mai mare grupare mafiotă și de crimă organizată din lume.

17

Moșteniri pierdute

Când unele persoane aud această relatare, sunt îngrozite că accept să intru liber și nesilit de nimeni în gura lupului. Dar eu le spun că nu mă deranjează să mă întâlnesc cu nimeni din această lume pentru a împărtăși viziunea viitorului pozitiv al rasei umane și a ceea ce trebuie să facem pentru a ajunge acolo. Nu mi-e teamă și știu că nu mă pot corupe, nu mă pot cumpăra, nu mă pot păcăli. Nu-mi pasă dacă mă ucid. Așa că ce am de pierdut? Dacă rămâi sincer, totul devine foarte simplu. Și nu trebuie să eviți pe nimeni, iar cei pe care-i cauți își deschid inima în fața ta.

Am aflat că trebuie să acționăm simultan la mai multe niveluri ale conștiinței. La fel ca delfinii – ei „dorm", dar o parte a creierului lor este în continuare trează. Aceasta s-a demonstrat științific. Creierul lor funcționează pe mai multe niveluri și dimensiuni simultan. Ei bine, și oamenii pot aceasta. În acea perioadă adormeam, dar o parte din mine stătea trează. De exemplu, imediat după ce președintele Clinton a fost ales în toamna anului 1992, eram împreună cu el la nivel astral, la locuința guvernatorului din Little Rock, Arkansas, discutând aceste informații, iar contactul nostru a continuat pe parcursul mandatului său. Întâlnirile și schimburile de informații aveau loc la nivel astral. Peste câțiva ani, un bun prieten al președintelui Clinton a spus că acesta era preocupat de planul spiritual și că se putea intra astfel în contact cu el. Am

procedat astfel regulat cu diverse persoane, timp de mulți ani. Dacă trecem peste ego-urile, temerile și prejudecățile noastre, putem intra în contact spiritual cu ceilalți oameni.

Aceasta nu înseamnă că cei cu care intrăm în contact vor răspunde în mod necesar favorabil. În cazul lui Bill Clinton, el a dorit foarte mult să se întâmple aceasta, dar nu a avut curajul de a o face. Moștenirea lui s-a pierdut, pentru că a fost responsabilitatea sa, ca primul președinte după încheierea epocii Războiului Rece, de a o face. Nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor. Eram pe punctul să fac cunoscut faptul că mă întâlnisem cu directorul CIA, după ce acesta nu mai ocupa respectivul post – cred că a avut acea funcție până în '95 – și eram în vizită la niște prieteni din Santa Barbara. Acordam un interviu unui ziar important din New York care dorea să scrie un articol despre furnizarea noastră de informații pentru Casa Albă și directorul CIA cu privire la OZN-uri. Chiar în ziua în care urmau să publice articolul, Linda Tripp a apărut cu poveștile ei despre Monica Lewinski. Nu a fost o întâmplare sau o coincidență. Relatările noastre nu au mai fost băgate în seamă de nimeni din presă. Și pentru următorii doi ani, douăzeci și patru de ore, șapte zile din șapte, acesta a fost singurul subiect: partida de sex oral a făcut înconjurul lumii! Ce absurd!

Pentru cine nu știe: cel mai bun afrodiziac este puterea. Iar bărbații puternici au aventuri. Și ghiciți! Bărbații însurați care au aventuri uneori nu spun adevărul în această privință. Ce chestie! Să fie retras din funcție din această cauză? Haideți s-o lăsăm baltă! Hillary Clinton a avut dreptate când a spus că exista o conspirație pentru a-l asasina pe Bill Clinton prin defăimare, în locul unui glonț. Avea perfectă dreptate.

Pe la mijlocul anilor '90 am ajuns la concluzia că președintele SUA nu avea să se ocupe de problema OZN-urilor și că, dacă o analiza mai serios, risca să nu mai fie președinte.

În acea perioadă l-am cunoscut pe unul dintre cei mai buni prieteni ai președintelui Carter, care mi-a spus că acesta, la începutul mandatului și atunci când se pregătea să devină președinte, a încercat să afle informații despre chestiunea OZN-uilor. Carter văzuse un OZN în Georgia pe vremea când era guvernator și chiar dispunem de raportul său oficial. Prin urmare, Carter a încercat să afle informații de la George Bush, care atunci era director CIA – tatăl președintelui în funcțiune –, dar Bush i-a spus că nu avea nicio informație să-i furnizeze și să le afle din altă parte. Ulterior, deoarece Carter a insistat, a fost vizitat de „un agent" care i-a spus: „Domnule, dacă vreți să vă duceți la capăt primul mandat de președinte, atunci să vă țineți gură în privința chestiunii OZN-urilor". Acea persoană din interior și prieten al lui Carter mi-a spus că el – și poate și familia sa – au fost amenințați chiar în mod direct.

Am aflat din surse diferite, inclusiv de la niște martori incluși în proiectul *Desecretizarea*, că Jimmy Carter a dorit să facă un studiu al Casei Albe cu privire la OZN-uri, prin intermediul SRI (Institutul de Cercetări Stanford). Cei de la Pentagon, care erau implicați în proiecte secrete, le-au spus atunci celor de la SRI că vor anula toate contractele pentru sprijinul financiar al SRI, dacă vor să dea curs cererii lui Carter de a analiza chestiunea OZN-urilor. Așa că ideea studiului a fost îngropată. Aceasta reprezintă doar o parte dintr-un lung șir de asemenea amenințări la adresa președinților SUA, începând de la Eisenhower, și chiar asasinate – în cazul

lui John Kennedy. Altor președinți li s-au adresat amenințări cu moartea sau retragerea mandatului dacă insistă cu investigațiile. Prin urmare, din 1992 până în prezent m-am aflat în această vâltoare de proporții cosmice.

Bill Clinton nu a avut curajul necesar pentru a dezvălui toate acestea. Dar cred, sincer, că ar fi putut să o facă. Oare populația nu așteaptă de la conducătorii noștri să facă totul, trecând peste ambițiile lor personale sau siguranța lor personală? Majoritatea politicienilor nu sunt curajoși. Avem o clasă conducătoare slabă și lașă, care este obsedată de bani, putere și ambiții egoiste. Prin urmare, chiar și atunci când află de aceste probleme, nu au curajul și energia de a face ceea ce este corect în numele Pământului, pământenilor sau chiar a cetățenilor Statelor Unite.

Între 1994 și 1997, în timp ce am continuat să încercăm să influențăm sistemul, am ajuns la concluzia că este foarte important să intrăm în contact cu corpurile legislative globale. Dacă președintele, ca individ, era prea speriat și amenințat pentru a acționa, iar cercul lui de putere nu avea acces la informații, atunci următoarea opțiune o reprezenta congresul. Atât de multe înalte oficialități de la Casa Albă nu aveau acces la informații, încât era evident că numai o audiere publică în congres putea schimba oficial lucrurile.

Iată la ce mă refer prin blocarea accesului: astronautul Gordon Cooper mi-a spus personal că secretarul departamentului Apărării, Cohen, aflase că echipa lui Gordon Cooper filmase un OZN care aterizase în zona unui lac secat de la baza aviatică Edwards, în anii '50. Cohen a încercat să obțină acces la acele informații, dar acesta i-a fost refuzat. Cohen cunoștea datele și detaliile aterizării și filmării, dar cu

toate acestea nu a putut obține acces la înregistrare sau la documente.

Așadar, ne-am întâlnit cu mai mulți membri ai congresului, inclusiv cu un membru al comitetului de informații al senatului, senatorul Dick Bryan, din Nevada – unde se află Zona 51 – și cu alte persoane aflate în poziții-cheie. În timp ce stabileam contacte, am aflat că puteam să ne întâlnim în privat cu mai mulți congresmeni importanți. Le-am prezentat dovezile și le-am spus:

- Vă rog să ne permiteți audieri publice în cadrul cărora acești martori cu funcții foarte înalte să poată depune mărturie în fața unui comitet al congresului, de față cu presa din toată lumea.

Ceea ce am aflat de fiecare dată a fost că toți doreau să știe, dar nu să acționeze. Nu voi uita niciodată cum m-am urcat într-unul din acele golf-cart-uri de la aeroportul MaCarran din Las Vegas. Venisem cu avionul doar pentru câteva ore ca să mă întâlnesc cu senatorul Bryan din Nevada, pe la jumătatea anilor '90. Am ajuns la ceea ce arăta ca o debara cu o ușă banală, dar, când o deschideai, pătrundeai într-o minunată sală de conferințe. Era folosită pentru întâlnirile VIP-urilor de la aeroport. Am fost dus în sală și apoi a venit senatorul. Am stat de vorbă cam o oră.

Senatorul Bryan era însoțit de un asistent care stătea pe canapea. Senatorul, împreună cu însoțitorul meu și cu mine stăteam la masa de conferință. Nu cred că asistentul a înțeles la început despre ce era vorba în discuție. Senatorul m-a întrebat:

- Cu cine v-ați întâlnit până acum?
- Cu directorul CIA, cu o persoană din Statul Major și..., am răspuns eu și am văzut cum asistentul a scăpat din mână documentul pe care îl citea. Arăta de

parcă îl lovise cineva.

În timp ce discuţia a continuat, senatorul Bryan a spus că nu avea nicio îndoială că aceste chestiuni erau reale şi actuale, dar că nu primise niciodată acces la aceste informaţii. Să auzi aşa ceva din gura unui înalt membru al comitetului de informaţii secrete al senatului, era o realizare!

- Ştiţi, avem disperată nevoie de cineva ca dumneavoastră pentru a ţine nişte audieri publice pe acest subiect, aşa cum a ţinut Gerald Ford, la sfârşitul anilor '60...

Imediat ce am spus asta, a trecut de la manifestarea unui viu interes la o atitudine defensivă. A spus:

- Păi, v-aţi întâlnit cu toate aceste persoane. De ce nu face asta preşedintele?

- Cred că ştiţi de ce. Nu este o problemă deloc uşoară, am spus eu.

- Eu sunt doar un senator.

- Şi eu sunt doar un doctor! Aţi depus jurământul de a respecta şi apăra constituţia SUA şi vă aduc dovezi că aceasta a fost încălcată, că nu s-a respectat ordinea decizională, că congresul a fost dat deoparte şi că cele mai importante tehnologii şi informaţii din istoria speciei umane sunt conduse de o grupare ilegală, malefică. Dacă aceasta nu reclamă o anchetă a congresului, atunci ce ar mai putea să o facă?

A rămas impasibil pentru o clipă, după care a spus:

- Nu ştiu dacă pot face asta, dar aţi vorbit cu John Warner de la serviciile armate?

Am răspuns cu un ton implorator:

- Domnule, eu vorbesc cu dumneavoastră!

Încercam să nu-l las să se spele pe mâini de toată povestea. Era însă evident că senatorul Bryan nu era interesat de rezolvarea chestiunii respective.

Am urmat acelaşi proces cu numeroşi alţi membri ai congresului, ai senatului, ai puterii executive, din domeniul militar, de la Naţiunile Unite şi alţii şi nimeni nu a făcut nimic. În cele din urmă am fost invitat de un grup de la Naţiunile Unite, să ţin un discurs acolo. Titlul acestuia era: „Baza păcii interplanetare". Dacă veţi citi prima mea carte, veţi găsi un capitol cu acest titlu. Am scris materialul pentru că mi s-a cerut să fac acea prezentare la ONU. Majoritatea persoanelor nu realizează că aproape tot ceea ce am scris acolo a fost ca răspuns la cererea unui grup interesat să afle adevărul. Acest tip de proces a reprezentat catalizatorul creaţiei cărţilor mele precedente.

Am luat-o cu mine la această reuniune pe una dintre fiicele mele care avea pe atunci doisprezece ani. Am ajuns la intrarea principală pe unde intră vizitatorii. În timp ce stăteam la coadă pentru a trece prin controlul de securitate, am auzit deodată o mare gălăgie în hol. M-am uitat şi am văzut-o pe soţia secretarului general al ONU, împreună cu şeful departamentului de protocol şi pază şi un mare număr de alte persoane, care îmi făceau semn să vin acolo. S-au apropiat, au desfăcut banda de separare şi noi am intrat direct, fără a mai trece prin sistemul de control. Ne-am salutat, iar doamna Boutros-Ghali m-a luat de braţul stâng, în timp ce cu dreapta o ţineam pe fiica mea de mână. Traversând marele hol de la intrarea în clădirea ONU împreună cu toate celelalte persoane, doamna Boutros-Ghali s-a întors spre mine şi m-a întrebat:

- Când ai de gând să duci treaba la capăt?

- La ce vă referiţi?

- Informaţia că nu suntem singuri trebuie să fie făcută publică, a răspuns ea.

- Leah, tu şi soţul tău conduceţi lumea. Conduceţi

Naţiunile Unite. Eu sunt doar un doctor de ţară din Carolina de Nord.

- O, nu. E prea periculos pentru Boutros. L-ar ucide!

Iar eu mi-am spus: „Şi eu ce sunt? Carne de tun?" Iar răspunsul este: da, exact asta sunt, e perfect adevărat! Pot fi sacrificat – din '92 încoace mi s-a arătat foarte clar aceasta de cercurile subterane.

- Ştii, Leah, asta-i tot ce pot să fac.

Ea se numără printre cele mai puternice femei pe care le-am cunoscut vreodată. Avea o prezenţă impunătoare, era foarte spirituală şi cu o mare capacitate de observaţie.

Am cerut ca mult aşteptatul eveniment al dezvăluirii să aibă loc la ONU. Au fost de acord. Aproape însă de momentul când s-a acceptat aceasta, Boutros-Ghali a fost dat afară. În mod normal, secretarul-general primeşte două mandate succesive. El a primit doar unul. Au furnizat tot felul de pretexte pentru a explica de ce au trebuit să scape de el, aşa cum au făcut şi cu Kurt Waldheim. Am aflat că Waldheim sprijinise crearea Biroului pentru Afaceri Externe Spaţiale care există la ONU, mutând sediul din New York în Europa unde se putea cu adevărat ocupa de cercetarea acestor elemente. Dar l-au dat afară pentru asta şi l-au acuzat de colaborare cu naziştii. Boutros-Ghali investiga chestiunea OZN-urilor şi l-au dat şi pe el afară.

A venit apoi Kofi Annan. Un asistent principal al lui Kofi Annan – un corean care dispunea de funcţia diplomatică cea mai înaltă acordată unui cetăţean al Coreei – a intrat în contact cu noi.

- Au acceptat să ne lase holul cel mare de la Naţiunile Unite pentru a găzdui conferinţa cu aceşti martori ai apariţiilor de OZN-uri, membri superiori ai armatei şi guvernului, a spus el.

Aşa se căzuse de acord. Dar câteva săptămâni mai târziu, acest diplomat m-a sunat şi mi-a spus:

- Nu mă mai sunaţi niciodată la Naţiunile Unite. Iată numărul meu de telefon de acasă.

Devenise interesat, deoarece cunoştea nişte evenimente extraordinare cu OZN-uri, care avuseseră loc în Coreea. Am fost şocat. L-am întrebat:

- Despre ce vorbiţi?

- Ştiu că am acceptat să găzduim acest eveniment, dar acum nu mai este posibil. Secretarul-general a fost vizitat de nişte persoane ce i-au arătat documente care l-au speriat într-atât, încât a realizat că nu mai poate să se implice mai departe.

Mi s-a spus că ONU, instituţie aproape falimentară, risca sa fie închisă. În esenţă, aceşti agenţi secreţi şi răufăcători transnaţionali au ameninţat conducerea ONU şi i-au pus cu botul pe labe.

Mare parte din viaţa mea a fost minunată, dar confruntarea cu guvernul subteran m-a afectat foarte mult. Atât de mult încât uneori a trebuit să uit de toate. De exemplu, odată m-am întâlnit cu mai multe persoane sub acoperire din California, care aveau legătură cu o bază a aviaţiei militare de lângă Sacramento. Era o perioadă stresantă şi mi-am spus: „Mă duc să beau undeva în linişte."

Un bărbat pe care-l voi numi George s-a aşezat lângă mine pe un scaun şi a început să vorbească. Nu aveam chef de vorbit, dar el a insistat şi m-a întrebat:

- Ce faci în oraş?
- Sunt sigur că nu vrei să afli, am spus eu.
- Ba da, mi-a replicat George, ronţăind alune.
- Am avut nişte întâlniri, i-am răspuns eu.
- Cu ce te ocupi?

- Sunt medic la secția de urgență, dar nu de asta mă aflu aici.
- Dar de ce te afli aici?
- O să-ți pară rău că m-ai întrebat, dar hai să-ți spun.

Așa că m-am apucat să-mi descarc sufletul în fața acestui sărman om. I-am spus tot ce v-am spus și vouă, ba chiar mai mult. I-am dat numele fiecărui agent sub acoperire, fiecărei corporații, fiecărei persoane asasinate, i-am spus ce celulă îl omorâse de fapt pe John Kennedy, i-am spus cine făcea parte din celula care intrase în contact cu mine, adică i-am spus totul. M-am simțit minunat că m-am descărcat, dar el arăta ca și cum ar fi fost călcat de un tren.

- Ți-am zis că nu cred că vrei să auzi asta.
- Cum de mi-ai spus toate astea? m-a întrebat el.
- Pentru că eu sunt un nimeni. Nu sunt considerat un risc.
- De unde știi toate astea? m-a întrebat el intrigat.
- Nu vrei să știi nici asta.

Acea întâlnire întâmplătoare a fost într-o oarecare măsură ridicolă.

- Lasă-mă să-ți cumpăr o bere, am spus eu. Această conversație m-a ajutat foarte mult.
- Și dacă l-aș suna pe Dan Rather ca să-i spun totul? m-a întrebat el.
- Crezi că lașul ăla de la CBS ar da asta pe post? Succes! am spus.

Știu sigur că Mike Wallace de la emisiunea „60 Minutes" a primit dovezi incriminatoare cu ani în urmă. Bob Schwartz care se afla în consiliul director al Time-Life, fiind totodată un jurnalist celebru, era prieten cu Mike Wallace și i-a dat documentele MJ-12 originale. Wallace a jurat să facă public totul, dar povestea a fost

îngropată și nu a avut curajul să-i înfrunte pe ticăloșii de la CBS pentru a-și realiza reportajul.

- Și la cine ai de gând să te duci, care să facă publică povestea?
- Te porți de parcă am avea o presă liberă, dar nu e așa, nu e așa de zeci de ani, am spus eu.

În primăvara sau vara anului 1994 am început să intru în contact cu alte persoane implicate în operațiuni din afara SUA, legate de OZN-uri. Una dintre acestea era prințul S.A.

Un prieten de-al lui, care era de asemenea interesat de ceea ce făceam și ne sprijinea mult în eforturile noastre, a propus să vorbesc cu prințul. Prințul S.A. era, de asemenea, prieten cu Laurance Rockefeller și, după cum am descoperit, fusese atras în celula secretă a colonelului MK/generalului T.E./W.B. care acționa aici, în Statele Unite.

După ce am vorbit la telefon, am primit o scrisoare personală de la prințul S.A., în care scria: „Înțeleg că ceea ce încercați să faceți este foarte nobil. Însă nu cred că vi se va permite să o duceți la bun sfârșit și trebuie să discut cu dumneavoastră despre aceasta." Nu voia să vorbească la telefon; voia să ne întâlnim.

Așa că ne-am întâlnit, în iulie 1994. Se afla în New York, la hotelul Four Seasons Pierre, aflat pe bulevardul Fitfh lângă Central Park, nu departe de locuința lui Laurance Rockeffeler. M-am dus la New York cu una dintre fetele mele.

Trebuie să înțelegeți că le luam aproape peste tot unde mergeam. Erau ceea ce se numea „întâlniri cu tati". Având în vedere că viața mea era așa cum era, trebuia să le implic. Era minunat să petrecem timpul împreună, așa că mergeam cu ele în aceste călătorii speciale.

Ne-am dus la hotel pentru a ne întâlni cu prințul. El era foarte elegant, politicos și prietenos. În timp ce fiica mea se juca liniștită într-un colț, am discutat în taină despre toată chestiunea OZN-urilor.

După o vreme, mi-a spus ce voise să-mi transmită prin scrisoare, dar nu dorea să o facă prin scris sau la telefon.

- Știți că nu vi se va permite să faceți publice informațiile.

- De ce?

- Nu vi se va permite, dar nu din motivele pe care le bănuiți dumneavoastră. Extratereștrii sunt cei care nu vă vor permite.

- Chiar așa?

Am aflat atunci că fratele prințului fusese răpit de ceea ce credea că erau extratereștri. Dar prințul nu știa că răpirea fusese pusă în practică de un grup paramilitar în cadrul unei operațiuni secrete. Această răpire fusese investigată de un cercetător de la NASA cu care colaborasem de mai mulți ani, dar care nu știa că aflasem că făcea parte din guvernul subteran. El credea în sfârșitul lumii, fiind un escatolog, un fundamentalist. Are multe contacte cu lumea ufologilor, ca om de știință obiectiv care investighează fenomene OZN serioase, dar nu acesta este, de fapt, rolul său real. Acest om de știință de la NASA mi-a spus că fratele prințului fusese răpit chiar din castelul aflat în țara sa.

Ceea ce el nu știa, era că eu am o sursă în interiorul grupării paramilitare secrete care pune în practică răpiri și care mi-a spus că:

- Da, desigur, l-am răpit, pentru ca această familie puternică și imperiul său bancar să fie alături de noi în lupta împotriva extratereștrilor. Prințul S.A. mi-a spus că acești extratereștri erau cauza fiecărui conflict de pe

Pământ încă de pe vremea lui Adam și Eva și că ei erau cei care ne obligau să ținem totul secret.

L-am întrebat:

- Chiar așa? De ce credeți că apar cu zecile de martori, că interacționează și ne lasă semne, că apar deasupra orașelor principale ale lumii, dacă vor să se țină totul secret?

Nu a avut ce să-mi răspundă. I-am spus:

- Nu sunt de acord cu ceea ce spuneți. Cred că un grup de oameni dorește să țină totul secret, pentru că, dacă ar face publice informațiile, aceasta ar însemna sfârșitul întregului sistem centralizat de putere care există, al monopolului asupra tehnologiilor foarte avansate, al energiilor convenționale și al ideii antropocentrismului.

Am purtat un schimb de idei sincer, dar politicos și în final am căzut de acord să ne opunem. Era evident că prințul considera prezența extratereștrilor ca un motiv de teamă și de ură și că sprijinea acțiuni militare împotriva lor.

Dar, pe parcursul discuției, mi-a spus:

- Președintele Bush (Senior) voia și el să facă publică povestea. Pe la sfârșitul Războiului Rece, un grup din care făceam parte, care îl includea pe Gorbaciov, pe președintele Bush, pe secretarul-general al Națiunilor Unite, Perez de Cuellar, se reunea în 1989 pentru a plănui cum să facă publice aceste informații. Dar, într-o noapte, în timpul unei sesiuni de discuții în New York, secretarul-general al ONU, Perez de Cuellar, se întorcea de la o întâlnire unde se planifica anunțul legat de extratereștri. Deodată a apărut un OZN, a oprit șirul de mașini și l-a răpit din limuzina sa. L-au luat la bordul navei și i-au spus că, dacă nu stopau acest plan de a dezvălui prezența extratereștrilor, fiecare lider al

lumii, inclusiv preşedintele SUA va fi răpit, luat de pe planetă şi astfel procesul va fi oprit!

Acesta este faimosul caz în care un cercetător care studiază răpiri comise de extratereştri vorbeşte despre un personaj de talie internaţională care este răpit împreună cu un civil care a fost martor. Ce nu ştiau ei este că eu cunoşteam persoane din celula care conduce vehiculele extraterestre imitate şi sistemele de arme psihotronice, care au fost folosite şi cu care s-a realizat acea răpire. De fapt, o rudă a infamului sergent cu părul roşu de la Roswell, care ameninţa pe toată lumea, se afla acolo pentru a coordona evenimentul. El era implicat în sistemul de securitate a secretarului-general şi a plasat aparatele electronice pe traseul acestuia, pentru ca acea pseudorăpire târzie din noapte să poată avea loc. Scopul operaţiunii era de a împiedica această încercare a marilor puteri ale lumii, inclusiv a lui Gorbaciov, de a dezvălui lumii adevărul. Prinţul S.A. chiar credea că răpirea fusese comisă de extratereştri, ca şi cea a fratelui său. Nu ştia că aceste răpiri fuseseră orchestrate de oameni prin acţiuni paramilitare, cu ajutorul unor aparate care semănau cu nişte OZN-uri şi chiar aveau creaturi la bord ce arătau ca nişte extratereştri, dar erau fie oameni deghizaţi, fie creaturi realizate de om.

Aceasta se numeşte „mizanscenă" şi dispun de un document care descrie în amănunţime aceste operaţiuni. El provine de la una dintre acele instituţii private care sunt implicate în simularea răpirilor de către extratereştri. Acest lucru a fost dus atât de departe încât s-au angajat chiar şi în răpirea liderilor lumii, pentru a încerca să-i determine să urască extratereştrii şi să sprijine programul Războiul Stelelor. Prin aceasta îi conving, de asemenea, pe aceşti lideri să împiedice orice efort de a face publice informaţiile.

18

Extragerea corpului astral

Când prinţul mi-a spus despre stoparea efortului, am realizat cât de grav, de nebun şi – detest să folosesc acest cuvânt – de malefic este guvernul subteran. Atât de lacomi după putere sunt membrii lui, încât ei fac orice ca să păstreze lucrurile secrete.

I-am spus prinţului că, deoarece stabilisem contactul cu fiinţele extraterestre şi informaţiile noastre erau complet diferite de cele ale lui, singura concluzie era că fusese dezinformat.

Am schimbat câteva vorbe despre iniţiativa CE-5, iar el şi-a exprimat interesul faţă de CSETI. Apoi a spus ceva foarte profund:

- Am fost peste tot în lume unde sunt raportate apariţii de OZN-uri, dar acestea au loc înainte ca eu să ajung sau după ce plec, niciodată cât sunt acolo. Mă întreb dacă din cauza atitudinii mele.

- Înălţimea Voastră, am spus eu, cu tot respectul, cred că aţi găsit care este hiba. Am descoperit că dacă o persoană este lipsită de prejudecăţi, are mintea deschisă şi e dispusă să intre în contact cu aceste fiinţe extraterestre cu inima sinceră, ei sunt acolo şi interacţionează.

Desigur că gruparea subterană monitoriza fiecare minut din conversaţia noastră. În acea seară, fiica mea şi cu mine ne-am întors la hotelul nostru, Saint Moritz din Central Park South, exact vizavi de Central Park.

Am adormit rapid şi m-am trezit peste câteva ore. Nu puteam să-mi ridic braţele. Nu mă puteam întoarce,

nu mă puteam mișca! Eram într-o stare de paralizie fizică totală. Știam ce se întâmpla: asupra mea acționase o armă electromagnetică direcțională. Mă nimerise prin fereastra de deasupra patului. În cameră era proiectată cea mai puternică teamă și cea mai malefică forță pe care am simțit-o vreodată în viața mea. Știam că încercau să-mi extragă corpul astral din trupul fizic. (Acesta este modul în care au loc cele mai multe pseudorăpiri, în extrageri ale corpului astral.)

Guvernul subteran îmi arăta că era serios și pregătit să mă răpească. Încerca să mă convingă, așa cum făcuse cu prințul, că trebuia să-i urăsc pe extratereștri și să mă tem de ei. Voiau să mă convingă de faptul că extratereștrii erau răi, că veneau de la Satana, că trebuia să ducem o luptă sfântă împotriva lor. Încercau să mă convingă, predându-mi o lecție foarte grea.

Știam însă că totul era o înscenare a oamenilor. Singurul lucru pe care l-am putut face a fost să-mi orientez mintea spre Dumnezeu. Am intrat într-o stare de transă transcedentală și de conștiință divină și astfel individualitatea mea a dispărut în infinit, iar această grupare violentă a pierdut controlul asupra mea.

În nemărginire, această armă nu mă mai putea stăpâni. Nu mai exista nici un „eu" acolo. Înțelegeți ce spun? „Lasă-te în urmă pe tine însuți și pășește pe apă." Fii ca nimicul și apoi fii peste tot! Le-am spus oamenilor, care sunt potențiale victime ale acestor arme:

- Singurul mod de a scăpa este de a înțelege puterea transcenderii sinelui și a de a lăsa picătura individualității voastre să se amestece în oceanul nemărginirii.

Dar în momentul în care mi-am recuperat individualitatea și conștiința, atacul a reînceput. A fost una dintre cele mai cumplite experiențe pe care le-am avut.

Încercau în mod evident să-mi ia în stăpânire individualitatea, să-mi extragă ființa astrală și să mă introducă în scenariul unei răpiri. Amintiți-vă că, în cazul în care corpul astral este suficient de afectat, trauma se poate manifesta la nivel fizic. Multe persoane nu înțeleg aceasta. Majoritatea acestor răpiri implică tehnologii care pot extrage corpul astral din cel fizic.

Proiectul Ametist, condus de o celulă subterană din NSA, realiza asasinarea oamenilor prin întreruperea legăturii dintre corpul astral și cel fizic. Cunosc un individ care a condus acest program.

Această experiență a fost într-un fel un dar, pentru că au dat cărțile pe față și mi-au arătat ce i-au făcut secretarului-general și fratelui prințului S.A. Am putut atunci să-mi folosesc vederea la distanță și, urmând această rază electronică, să văd ființele umane din sediul de unde era condusă operațiunea. Vedeți, orice ajunge la voi dacă rămâneți calmi și centrați în această stare de conștiință transcendentală. Puteți ajunge astfel la sursă și-i puteți demasca. Așa că, de fiecare dată când au tras în mine cu arma, am făcut aceasta.

Trebuie să recunosc că acesta a fost unul dintre cele mai dificile lucruri pe care a trebuit să le fac – să-mi păstrez controlul propriilor facultăți în timp ce trăiam acele clipe, ca să pot să mă eliberez rapid de limitările relativității, să ajung în planul absolutului unde nu mă puteau prinde – pentru că acolo practic nu mai existam pentru ei.

Fiica mea, slavă Domnului, a fost protejată de toate acestea și nu a știut nimic din ce s-a întâmplat. Aceasta a fost scurta noastră călătorie la New York.

Am confirmat în mod independent faptul că unii dintre membrii de nivel mediu ai acestei grupări subterane – printre care și un fost președinte american

– erau în favoarea dezvăluirii informațiilor la sfârșitul anilor '80. Dar mai exista o altă grupare care li se opunea – o facțiune a acestui grup de control mai extins. Această celulă dispune de tehnologiile necesare pentru a pune în practică răpiri și de sisteme de armament psihotronic scalare și radionice. Posedă, de asemenea, vehicule extraterestre reproduse, care seamănă cu niște OZN-uri și funcționează cu sisteme de propulsie antigravitațională și energetice noi.

Această celulă utilizează tehnologiile respective foarte avansate pentru a păstra secretul informațiilor la nivel oficial – inclusiv prin amenințarea liderilor lumii și prin răpiri, cum ar fi cea a secretarului general al ONU.

După acea pseudorăpire din New York, ajunsă foarte aproape de finalizare, mi-am amintit un vis lucid pe care l-am avut prin 1990-1991. În vis pluteam peste Kennebunkport, Maine, și am văzut ceva care m-a tulburat foarte tare. L-am văzut pe președintele SUA, pe George Bush, aflat la locuința sa de acolo. Pe cer erau multe obiecte care semănau cu niște OZN-uri, dar erau, de fapt, conduse de elemente malefice paramilitare. Zburau peste locul respectiv și peste mare și-l amenințau pe președinte. Serviciile secrete și George Bush manifestau o mare îngrijorare în legătură cu acest fapt. Nu am înțeles nimic din acel vis atunci. Dar, după această întâlnie, când am aflat de la prinț de răpirea lui Perez de Cuellar, am știut cine făcea aceasta și de ce.

Am realizat, de asemenea, că la sfârșitul Războiului Rece a existat o încercare sinceră de a face publice aceste informații și că respectiva celulă din cadrul unei celule, care la rândul ei făcea parte dintr-o altă celulă – această grupare de răufăcători, violentă și foarte periculoasă – împiedicase aceasta. Momentul era la finele anului 1989. În ianuarie 1990 mi s-a spus să „reîncep ce întrerupsesem". Chiar dacă pentru această grupare eu sunt o persoană insignifiantă și nu am nicio putere sau poziție oficială, pentru că oficialitățile nu puteau acționa, totuși eu am fost cel chemat să-mi aduc aportul.

Oameni precum colonelul MK, cunoscut ca „Doctorul Moarte", care are o diplomă în tanatologie, adică studiul morții, sunt maeștri ai psihotronicii și sistemelor electronice evoluate care sunt responsabile pentru răpiri, pentru controlul mental exercitat asupra populației și pentru alte atacuri similare. Atunci când realizezi cu ce se confruntă de fapt liderii noștri – nu contează dacă ei aparțin de societatea secretă Skull and Bones* sau dacă sunt foști președinți ori directori CIA – dacă încearcă să nu se supună, atunci se confruntă cu această grupare care face tot posibilul pentru a ține subiectul strict secret. Obiectivul lor constă în eliminarea a cel puțin patru, chiar cinci miliarde din cele șase miliarde de oameni de pe Pământ.

După ce m-am întors de la New York în 1994, am cunoscut forța înfricoșătoare a guvernului subteran. În fiecare noapte, la 4:20 dimineața, când dormeam în dormitorul de acasă, se auzea un clic foarte fin și apoi eram lovit de raza unui sistem de armament electronic.

* Skull and Bones = „Cap de mort". Ordinul "Skull & Bones" a fost înființat la Colegiul Yale din New Haven, Connecticut, în anul 1832. El este cel mai vechi și cel mai prestigios dintre cele șapte societăți secrete de la Yale. Oficial, a fost înregistrat abia în 1856, sub denumirea de "Russel Trust Association". Russell a fost șeful de promoție de la Yale în 1833. El și camarazii săi din "Skull & Bones" se considerau o elită specială față de elitele comercial-bancare și de „pelerinii puritani" din Yale. Ei au preluat convingerile coloniștilor Noii Anglii timpurii, în sensul că au fost „aleși de Dumnezeu" și predestinați să cârmuiască America. Din acest ordin fac parte membri marcanți ai clasei politice a Statelor Unite, printre care și actualul președinte al SUA, George W. Bush Jr. (n.trad.)

Mi se făcea atât de rău, încât mă trezeam cuprins de amețeală, vomând, având diaree și diaforeză*. Podeaua de la baie era literalmente udă de sudoare pentru că aproape nu aveam tensiune și leșinam pe jos în dormitor, fiind la un pas de moarte. Și asta mi se întâmpla în fiecare noapte. Era cumplit. Dura numai zece, cincisprezece minute. Știu că gruparea încerca să mă determine să mă opresc, dar eu refuzam.

În timpul acestei perioade, îmi amintesc că, într-o noapte, am adormit și brusc am văzut pe cineva din acest grup în fața unui panou de control electronic. Am văzut un șir de aparate psihotronice și radionice avansate, aflate într-un spațiu subteran din vest. L-am văzut limpede pe conducătorul acelei operațiuni cum stătea în fața intrării bazei cu armament. Era un bărbat de vârstă mijlocie cu mustață și păr cărunt – știu exact cum arăta; a fost repartizat cazului meu.

În această locație se aflau niște tineri care operau acel sistem electronic foarte complicat pentru a „trage" în mine. Când i-am văzut, mi-am îndreptat gândurile spre Dumnezeu și am spus: „Doamne, iartă-i!" și i-am binecuvântat. Îi vedeam atunci foarte clar și apoi am observat că m-au văzut și ei. În ochii lor era o expresie de rușine profundă; și-au întors privirea și totul s-a terminat. După aceea, atacurile nocturne au încetat.

Am aflat apoi că sărmanii care acționează acele aparate adesea mor din cauza a ceea ce fac: dacă, de exemplu, proiectează o boală asupra cuiva, se îmbolnăvesc și ei de ea. Ca de obicei, operatorii și personalul inferior sunt „carne de tun". Ei nu știu aceasta când acceptă postul și de aceea stăteau în afara clădirii, de

* diaforeză = transpirație (abundentă) fiziologică sau patologică (n.trad.)

unde era operat sistemul.

Am aflat din acea experiență că, în timp ce acele arme erau orientate înspre mine, puteam să ajung la sistemul lor electronic scalar, chiar la sursă și să văd ce făceau. Apoi aduceam lumina divină în jurul nostru și mă rugam pentru iertarea lor.

Tot atunci am aflat că și Colin Andrews, cercetătorul cercurilor apărute în lanurile din Anglia, avea niște experiențe ciudate, dimineața devreme, precedate de acest clic ciudat.

Am fost testat serios în acei ani pentru a se vedea dacă voi urma sau nu traseul ales. Am fost pe punctul de a închide CSETI în vara anului 1994, de a opri proiectul *Desecretizarea* și de a renunța la tot.

Le spun oamenilor: gândiți-vă la ce s-a întâmplat în ultima zi, în ultima oră, în ultimele cinci minute ale ultimei mele ture de la Departamentul de Urgență, unde am lucrat timp de zece ani. Un băiețel era la un picnic, s-a înecat și a murit. Nu a putut fi resuscitat acolo și a fost adus la urgență. Era un băiețel minunat, cu părul blond, în vârstă de trei sau patru ani.

Am încercat să-l resuscităm timp de o oră, dar era aproape în stop cardiac când a ajuns. A murit în brațele mele. Apoi și-a făcut apariția tatăl său, un munte de om care s-a prăbușit în brațele mele, plângând și urlând, când i-am spus că fiul său e mort, un urlet care-ți îngheța sângele în vene.

Confruntarea din fiecare zi cu așa ceva e mult mai traumatică pentru mine decât orice altceva. Și pentru asistentele mele, și pentru mine, faptul că un copilaș a murit în ultima mea zi de serviciu la acel spital a fost cel mai rău lucru care se putea întâmpla.

Atunci când auzi de experiențele CSETI, ți se pare că e vorba de o versiune a Dosarelor X, dar aici nu

suntem la Hollywood; totul e real. Există aspecte ale muncii mele care sunt minunate și altele care sunt cumplit de dureroase și de tragice. Poate că aceasta reprezintă o metaforă perfectă a vremurilor în care trăim: există atâta frumusețe și promisiuni pentru viitor și totuși... atâta suferință!

19

„Suntem mereu lângă tine!"

Câteva relatări interesante vă vor oferi o idee a tipurilor de persoane pe care le-am cunoscut în timpul activității mele.

De exemplu, în timp ce organizam conferința cu astronautul Brian O'Leary din Colorado, în 1992, am fost abordați de o femeie care insista să pătrundă în clădirea unde se aflau cercetătorii. Femeia era partenera colonelului MK, acum soția lui, care se dădea drept ziaristă.

Era, de fapt, implicată în proiecte de operațiuni psihologice și de război psihologic împreună cu colonelul, a cărui specialitate era dezvoltarea armelor psihotronice, a celor radionice, de control mental și a ceea ce sunt în mod incorect denumite „sisteme de armament nonletale". Aceste sisteme de armament electromagnetic sunt de fapt folosite uneori pentru a ucide oameni, utilizând așa-numitele unde electromagnetice scalare, longitudinale.

Nu știu cum a reușit să obțină numărul de telefon de acasă. Eu nu eram, așa că a vorbit cu soția mea – o femeie minunată, care întruchipează ideea de noblesse oblige și de amabilitate. Acea persoană i-a spus:

- Cu cine trebuie să ma culc ca să pot participa la această reuniune?

Să-i spună așa ceva soției mele! Aceasta a fost introducerea noastră în comunitatea „superioară" a agenților secreți și a nebunilor pasionați de subcultura

OZN-urilor.

E suficient ca să vă dați seama de teapa acestor indivizi. Când le spun oamenilor că persoanele întâlnite în acest domeniu sunt cele mai rele, mai malefice, mai corupte, mai venale de pe Pământ și din orice subcultură sau mediu, nu spun vorbe în vânt.

Dar putem întâlni și persoane minunate. Un astfel de exemplu este Dorothy Ives, soția actorului premiat cu Oscar, Burl Ives, care a venit să asculte un discurs al meu. Domnul Ives fusese prieten cu familia Nixon, cu familia Reagan și cu multe alte personalități politice și era membru al masoneriei, având gradul treizeci și doi.

Dorothy a venit la mine după discurs, foarte entuziasmată și m-a întrebat dacă doresc să o duc acasă pentru a-l cunoaște pe Burl. I-am propus să vină cu mine la ferma MacGuire unde urma să stabilim un contact cu extratereștrii și apoi să ne ducem la Burl.

După conferința din Denver, ne-am dus cu mașina la ferma McGuire din Wyoming, lângă Laramie. Am ajuns acolo după apusul soarelui și am început să efectuăm protocoalele de contact. Chiar în clipa în care apunea soarele, un OZN strălucitor, în formă de disc, a apărut deasupra unui nor și a rămas plutind acolo. Licărea când acoperit de nor, când deasupra lui și trimitea semnale întregului nostru grup.

Dorothy nu mai văzuse niciodată așa ceva. I-am explicat:

- Ei sunt aici și sunt tot timpul în legătură cu noi. Știu când avem de gând să ieșim și să punem în practică acest protocol de contact CE-5. Adeseori, când ajungeam la o locație pentru a aplica protocolul, extratereștrii erau deja acolo pentru că eu le spuneam unde ne duceam și la ce oră urma să ajungem.

Dorothy a fost pur și simplu uluită și a exclamat:

- Burl trebuie neapărat să te cunoască!

Am plecat din Denver, am luat avionul și apoi am mers cu mașina până la locuința lor din Anacortes WA, aflată chiar pe malul oceanului.

Eu și Burl am devenit repede prieteni. Ca persoană, este exact ca pe scenă. Cu siguranță că este unul dintre marii actori ai secolului XX.

Am discutat îndelung despre tot felul de chestiuni, despre secretomanie, despre tehnologii, despre contactul cu extratereștrii...

- Știi, dânsul e cea mai „sănătoasă" persoană nebună pe care mi-ai prezentat-o vreodată, i-a spus lui Dorothy, care se întâlnea mereu cu persoane interesante și excentrice. A înțeles că noi ne ocupam de ceva care avea dimensiuni profunde și că abordarea noastră era foarte rațională și sănătoasă, dat fiind cât de „ieșit din comun" este totul.

Inițial, Dorothy nu a știut cine eram eu de fapt și cât de adânci erau contactele mele cu serviciile de informații secrete și cu securitatea națională. În cele din urmă a venit vorba despre asta și eu i-am spus:

- Cunosc pe cineva a cărui familie are legături profunde cu Agenția de Securitate Națională (NSA). Sunt oameni cu funcții importante în cadrul NSA care îmi procură niște documente.

Unul dintre aceste documente era o copie xerox mare, supradimensionată, a unei file din 1962. Pe aceasta erau trecute diverse nume de cod, cum ar fi: „Proiectul Moondust, proiectul 46", fiind clasificat „strict secret" – dar nu fusese declasificat! L-am primit ca să-l pot transmite persoanelor potrivite. Acel document era de fapt transcrierea în rezumat a ceea ce se aflase prin interceptarea convorbirilor telefonice ale lui Marilyn Monroe.

Documentul a fost autentificat de cel mai mare expert în branșă din lume. Un agent FBI mi-a spus:

- Să știți că puteți face X ani de închisoare și puteți primi o amendă de mii de dolari de fiecare dată când arătați asta cuiva.

- Chiar așa? Am arătat-o câtorva mii de persoane. Puneți-mi cătușele! Primul telefon pe care îl voi da va fi cel pentru Ted Koppel sau Larry King, și nu avocatului.

S-a uitat la mine de parcă o luasem razna, iar eu am spus:

- Credeți că glumesc? Haideți să facem proba! Iată ce o să scrie în ziare: „Doctor din secția de urgență ajunge la închisoare pentru că a dezvăluit un document care confirmă faptul că agenții sub acoperire ai serviciilor secrete au omorât-o pe Marilyn Monroe înainte de a-l omorî pe președinte". Vreți să apară așa ceva pe prima pagină? Arestați-mă!

A clătinat capul fără să spună nimic, în stare de șoc, dar m-au lăsat în pace. Nu l-am mai văzut niciodată pe acel agent secret.

Documentul descrie cum Marilyn Monroe, care fusese de curând părăsită de frații Kennedy și era foarte supărată din această cauză, i-a sunat pe Robert Kennedy și pe un om de vază din New York, un prieten de-al ei care vindea obiecte de artă. Marilyn Monroe a menționat că urma să convoace o conferință de presă și să spună publicului ce aflase de la Jack Kennedy cu privire la obiectele zburătoare neidentificate care se prăbușiseră și fuseseră găsite în New Mexico, în anii '40. Președintele Kennedy îi mărturisise aceasta pentru că văzuse acolo nava extraterestră și resturile rămase după prăbușirea sa. Acest document, în continuare strict secret, poartă data din ziua precedentă nopții în care Marilyn a fost găsită moartă. Am descoperit și o

persoană care făcuse parte din unitatea de informații secrete a Departamentului de Poliție din Los Angeles, care ajutase la plasarea microfoanelor și la supravegherea ei până în momentul decesului; acea persoană știa foarte bine cum fusese asasinată actrița și nu este nicio îndoială că a fost ucisă de agenți ai serviciilor secrete ale SUA.

Este demn de menționat că acest document a fost semnat de James Angleton – legendarul, fanaticul vânător de agenți dubli, obsedat de oprirea scurgerilor de informații din CIA. Acest document, după părerea mea, a însemnat condamnarea la moarte a lui Marilyn Monroe, deoarece prezenta pe scurt ce intenționa ea să facă în viitorul apropiat. Nu cred că ea știa peste ce dăduse și nici despre pericolul pe care-l atrăsese asupra ei.

Acum colaborez cu cineva care deține documente similare despre asasinarea lui Mary Meyer. Ea a fost amanta de lungă durată a unei importante personalități* și a fost împușcată pe traseul canalului C&O din Georgetown, în 1964, din cauză că știa prea multe. Această persoană a identificat surse care cunosc motivele pentru care a fost asasinată Mary Meyer. Este același motiv pentru care au asasinat-o și pe Marilyn Monroe.

Când i-am relatat toate acestea lui Burl, el mi-a spus:

- Marilyn Monroe și cu mine ne-am cunoscut foarte bine și pot să-ți spun următorul lucru: toți cei care o cunoașteam am știut că a fost asasinată, dar până astăzi nu am știut și de ce!

Unele dintre persoanele pe care le cunoștea Burl

* E vorba de John F. „Jack" Kennedy (n.trad.).

erau bune prietene cu Ronald Reagan. Ele au putut astfel să-mi confirme o informație pe care o auzisem din alte surse. De exemplu, am cunoscut două persoane care s-au aflat împreună cu Ronald Reagan în timpul vizionării filmului *Întâlniri de gradul trei* al lui Steven Spielberg. Acest film este, de fapt, un documentar, deoarece mare parte din ceea ce este descris provine din dosare ale aviației militare la care Spielberg a avut acces în secret, la baza aviatică Wright Patterson. Ronald Reagan s-a întors către persoanele care se aflau la vizionarea de la Casa Albă și a spus:

- Există doar două, trei persoane în această încăpere care știu cât de adevărat este ceea ce prezintă acest film.

Această frază mi-a fost repetată de doi martori diferiți.

Majoritatea persoanelor nu realizează că unul dintre principalele puncte de control ale unui secret îl constituie cultura banilor și corupției de la Hollywood și din mass-media de largă circulație. Această lume este infiltrată de interese ale statului subteran al „securității naționale".

Desigur că, atunci când ești cineva precum Burl Ives, cunoști pe toată lumea și toată lumea te cunoaște. Prin urmare, o întâlnire a dus la alta și am ajuns să cunosc astfel mai multe celebrități. Ceea ce am descoperit din aceste întâlniri a fost că aspectul OZN-urilor reprezintă un secret deschis – oamenii știu că este real și că au avut loc asasinate pentru a păstra acest secret. Hollywood-ul și întreaga industrie a filmului și a mass-mediei a fost invadată de răufăcători, pornind de sus, cu puncte de control care au devenit din ce în ce mai înlănțuite o dată cu trecerea timpului.

Am aflat de la mai multe persoane că nu se mai pot

face filme având ca subiect extratereștrii decât dacă au un substrat profund militarist, xenofob. Am trecut de la filme precum *Întâlniri de gradul trei* și *E.T.* la unele ca *Ziua Independenței* sau *Bărbați în negru* ori *Atacul marțienilor*. Aceste filme au toate ca temă o invazie sau un conflict militar. Interesul ascuns este ca populația să sufere o „spălare a creierului" prin acest tip de propagandă, pentru a crede minciuna „unor extratereștri ostili". Hollywood și mass-media în general constituie punctele-cheie de control.

După ce i-am arătat lui Dorothy cum să pună în practică protocoalele CE-5 și CSETI, ea s-a decis să le aplice în timp ce stătea pe marginea oceanului, în Anacortes, Washington. Era împreună cu unul dintre nepoții săi când, deodată, a apărut un OZN. Intra și ieșea din nori, trimițând semnale luminoase în direcția ei. Nepoata sa a spus:

- Ai văzut?

Atunci Dorothy și-a dat seama cu adevarat că exista această conexiune și că putea stabili contactul.

În timpul cutremurului din Northridge-Los Angeles, din anii '90, Dorothy s-a trezit pe la 4:30, ora Pacificului, și a coborât la parter. Când s-a uitat afară, a văzut o lumină aurie care pătrundea pe fereastră. S-a uitat după sursa luminii și a văzut o navă extraterestră mare, exact deasupra rândului de copaci. Ea se afla chiar sub raza de lumină.

A primit imediat următorul mesaj mental:

- Să nu te temi, nu vei păți nimic, suntem mereu cu tine, vei fi protejată...

Imediat a simțit nevoia să o sune pe cea mai bună prietenă a sa din Los Angeles, exact în timp ce se producea cutremurul din North Ridge. Ea i-a spus:

- E cutremur, dar n-o să-ți vină să crezi ce e aici! E o

navă în formă de disc din care pornește o lumină aurie, care vine spre mine și care îmi transmite mesajul următor: „Nu te teme! Nu vei păți nimic. Suntem cu tine și vei fi protejată."

Același mesaj, simultan, provenise de la o navă similară, care le acoperise în aceeași lumină aurie, de parcă nu ar fi existat nicio separare spațială sau ca și cum nava extraterestră ar fi trecut printr-un proces de bilocalizare și s-ar fi aflat în două locuri diferite în același timp.

Dorothy m-a sunat și mi-a spus ce se întâmplase. I-am spus că e posibil să aibă loc multe schimbări majore în lume, inclusiv geofizice și că acești extratereștri sunt în legătură cu noi și ne vor ajuta să stabilizăm pământul și să protejăm umanitatea.

O întâlnire interesantă a avut loc atunci când am fost invitat la universitatea Cambridge în anii '90 pentru a ține un discurs la o conferință internațională a MENSA, care este o grupare a persoanelor cu coeficient de inteligență peste medie. Am făcut o prezentare foarte serioasă, bazată pe date științifice.

La sfârșitul discursului, un domn mai în vârstă s-a ridicat și a spus:

- Permiteți-mi să vă spun că sunt doctorul A. Fac parte din comitetul X al guvernului britanic, iar dacă ar fi adevărat, aș ști. Ba mai mult, mi se pare foarte trist că un om cu inteligența dumneavoastră își consumă viața cu o asemenea prostie!

I se îngroșaseră venele de la gât și i se înroșise fața de enervare. Și asta în fața a sute de oameni!

I-am spus:

- Cu tot respectul datorat, dacă există măcar o posibilitate de 10% ca aceasta să fie adevărat, să existe tehnologii care să permită călătoriile interstelare, să

permită funcționarea acestei lumi fără poluare sau sărăcie timp de mii de ani și să creeze o lume durabilă, merită să-mi sacrific cariera și orice altceva. Următoarea întrebare?

Ca să închei, am ținut un banchet în una dintre marile săli de la Cambridge, care mai este încă iluminată cu torțe și lumânări. Când mă pregăteam de plecare, am auzit pe cineva alergând zgomotos după mine. Erau doi oameni de știință care au stat lângă domnul atât de tulburat de discursul meu.

- Dorim să ne cerem scuze pentru comportamentul doctorului A, au spus ei.

- O, nu-i nimic. Am fost de multe ori jignit, încât m-am obișnuit...

- Nu, nu înțelegeți. Era atât de supărat, nu pentru că nu credea că e adevărat, ci pentru că e un om de știință și fizician eminent și, în sinea sa, crede că poate e adevărat, dar ca asta înseamnă că tot ce știe și predă de șaizeci de ani e o prostie!

Acest om și-a spus: „Doamne, dacă e adevărat – și cred că poate fi adevărat – atunci tot ce știu despre fizică și știință e o poveste și nu se ridică nici măcar la nivel de cunoștințe de grădiniță!" Și dacă e adevărat, faptul că ești un eminent om de știință de la Cambridge nu schimbă nimic.

Acesta e un fenomen pe care l-am văzut repetându-se de multe ori. Am avut nenorocul de a participa la întâlniri cu persoane, cum ar fi lordul Hill-Norton, directorul Departamentului de Informații al Apărării sau cercetători de la Institutul Național de Știință cărora să le împărtășesc aceste informații. Aceștia sunt oameni importanți, cu funcții importante. Și totuși, ei realizează că există un întreg univers de operațiuni, tehnologie și putere asupra căruia nu au niciun control,

lucru care îi afectează foarte mult.

Mulți realizează faptul că sunt doar pioni sau o rotiță dintr-o mașinărie care nu e făcută de ei. E traumatic să descopere aceasta atunci când sunt în culmea carierei sau puterii lor.

Există mai multe răspunsuri predictibile: furie, negare, acceptare, teamă.

La jumătatea anilor '90 am fost invitat de către Consiliul Director al Institutului de Științe Noetice să țin un discurs. Acolo era prezent fondatorul institutului și mai multe persoane foarte importante. Le-am prezentat ce făceam, ce descoperisem, ce dovezi aveam. Erau de față și câteva persoane care se ocupau cu dezinformarea, care la un moment dat făcuseră treabă bună în domeniu, dar care între timp fuseseră cumpărate de cei din serviciile secrete subterane.

Un asemenea agent al guvernului subteran a făcut o prezentare în care a scris: „Nu e decât mitologie și uneori apar niște bile de lumină." A șters astfel complet cu buretele toate dovezile puternice pe care le descoperise cândva. Eu m-am ridicat și am spus:

- Dimpotrivă...

De asemenea, a emis următoarea teorie:

- Desigur că aceste lucruri nu există în lumea fizică pentru că sunt interdimensionale.

Eu însă am spus:

- Aspectul interdimensionalității nu prezintă importanță, deoarece și o floare este interdimensională pentru că în ea este comprimat totul, de la realitatea fizică a florii la forma astrală și lumina din ea, la forma ideii, ideea cauzală a florii. Iar conștiința care a creat-o de fapt și o susține este în continuare prezentă în floare. Așa că totul este interdimensional. Nu există nimic care să nu fie interdimensional.

Uitați-vă la sinele vostru. Există în voi deschiderea spre Mintea infinită și spre tot universul comprimat în ea, ca și spre așa-numitul corp cauzal al vostru, după cum numesc misticii forma ideii a ceea ce sunteți. Iar înăuntrul vostru, ceea ce vă susține corpul fizic este corpul astral – corpul alcătuit din lumină, cu care puteți zbura în timpul viselor lucide sau în alte momente.

Ființa umană este complet interdimensională sau transdimensională și cuprinde toate formele infinite și perfecte ale creației până la manifestarea cea mai grosieră, cea fizică. Așa că la ce ne referim prin „interdimensional"? Aceasta nu înseamnă nimic. Totul este interdimensional. Întrebarea este: sunteți în contact cu suficiente dimensiuni pentru a le putea exprima? Un yoghin din India este capabil să-și dematerializeze corpul și să devină invizibil sau să facă să apară un inel sau un obiect. Dar o civilizație extraterestră poate fi capabilă să facă aceleași lucruri atât prin capacități mentale, cât și prin asistență tehnologică. Prin urmare, faptul că există expresii interdimensionale ale tehnologiei extraterestre nu înseamnă că nu sunt extraterestre sau fizice. Nu este o întrebare de tipul „ori..., ori...". Este ca și cum două persoane ar dezbate dacă o portocală este rotundă sau are culoarea portocalie, când este caracterizată și de una și de alta.

În acea seară am fost invitați la cină de Paul și Diane Temple. Ei sunt investitori și au o proprietate întinsă lângă ferma lui George Lucas, de lângă San Raphael din California.

Era prezent la cină și senatorul Clairborne Pell. Senatorul Pell era cu adevărat întruchiparea conducătorului ideal: era un om cu o minte sclipitoare. El știa cu ce ne ocupăm. Colaborasem cu unii dintre membrii echipei sale și cu asistenții săi. Așa că ne-am întâlnit în

California, la San Rafael, în locuinţa sa din vârful dealului. Senatorul Pell, Emily şi cu mine am trecut printre imensele uşi Lalique care se deschideau înspre grădină. Am început să discutăm sub lumina stelelor. Senatorul Pell s-a uitat la mine prin ochelarii săi cu ramă neagră şi mi-a spus:

- Să ştiţi, doctore Greer, că eu sunt interesat de asta de mai mulţi ani şi sunt în congres de când Jack Kennedy era şi el congresmen. Am făcut parte din toate comitetele şi am făcut investigaţii în legătură cu asta, dar nu am primit niciodată un răspuns clar. Apoi m-a întrebat:

- Aţi dori să veniţi să ne prezentaţi, mie şi echipei mele, ceea ce cunoaşteţi?

- Domnule senator, mi-ar face mare plăcere, oricând, am răspuns eu.

El a spus apoi:

- Dar nu ştiu de ce nu au vrut să-mi spună nimic, de ce mi s-a ascuns adevărul.

Am făcut nişte comentarii în privinţa motivului, aşa cum le-am mai expus şi altora. De fapt, motivul este întotdeauna cel mai dificil, cel mai dureros răspuns de dat.

- Să ştiţi, domnule senator, că e o mare ruşine, pentru că dumneavoastră sunteţi unul dintre membrii cu adevărat străluciţi ai senatului. Aţi putea face atât de mult bine ca director al Comitetului de Afaceri Externe al Senatului, dar cu toate acestea nu vi s-a permis accesul la cea mai importantă chestiune de acest gen! am spus eu arătând înspre stelele de deasupra. S-a uitat la mine, clipind prin ochelarii săi cu rame negre, şi a spus:

- Doctore Greer, s-ar putea să aveţi dreptate!

- Da, dumneavoastră şi oameni ca dumneavoastră ar fi trebuit să fiţi avanpostul speciei umane care intră în contact cu aceste popoare, coordonează aceste tehnologii

şi relaţiile noastre cu ele, în loc ca nişte răufăcători să ne fure toate acestea. Tot timpul cât aţi fost în congres şi în senat, aţi fost împiedicat să vă ocupaţi de cea mai importantă chestiune a acestui secol. A fost un moment de maximă tensiune.

Am considerat că e foarte important ca senatorul Pell să înţeleagă care e miza: nu e vorba doar de informarea sa, ci despre el şi oameni ca el aflaţi la conducerea constituţională a Statelor Unite, care ar putea să coordoneze totul foarte bine, dar totuşi sunt împiedicaţi sa faca aceasta. Dumnealui, senatorul Byrd şi senatorul Bryan au fost daţi deoparte, iar chestiunea a fost preluată de forţe subterane, malefice, ilegale, fiind împiedicate controlul şi supravegherea legală.

Ocazional, mi s-a pus cu insistenţă următoarea întrebare:

- Unii dintre membrii congresului nu ştiu ce se întâmplă şi nu contribuie la efortul de a menţine totul secret?

- Ba da. Iar noi ştim despre cine e vorba. Unul dintre oamenii care are un rol principal în menţinerea status quo-ului şi constituie un punct de control major pentru stocarea informaţiei la nivelul congresului este un senator important. Fostul congresmen George Brown din California, în prezent decedat, a fost implicat în acest grup şi a fost responsabil, ca membru al comitetului pentru ştiinţă şi tehnologie, să ţină totul ascuns. Mai există şi alte persoane care contribuie la menţinerea secretului, cum ar fi fostul preşedinte al comitetului de informaţii interne şi, în prezent, directorul CIA, Peter Goss. Acestuia i-am furnizat informaţii printr-un membru al echipei noastre, care este un prieten de familie apropiat.

Adevărul este că e nevoie de foarte puţine puncte de

control în aceste instituţii pentru a menţine totul secret. Oamenii implicaţi în acest joc se duc apoi la colegii lor şi le spun: „Am acces complet la informaţii şi nu e nimic adevărat." Notă adresată colegilor lor: oamenii mint.

De-a lungul anilor, guvernul secret a păstrat permanent câţiva agenţi în puncte-cheie de control din diverse instituţii, pentru a menţine secretul şi a-şi păstra controlul curent. Acest lucru este adevărat pentru fiecare ţară importantă din lume, pentru fiecare parlament şi fiecare religie majoră a lumii. Societatea ştiinţifică şi cea academică a fost şi ea infiltrată în mod similar de agenţi.

În aceeaşi călătorie am fost invitat de Y.H., o femeie foarte spirituală, cu inima pură, care a publicat o carte ce prezintă un mod de a gândi complet nou şi susţine intens activitatea noastră. Soţul ei, care a lucrat în cadrul armatei, cunoaşte aceste lucruri şi am purtat astfel o discuţie lungă şi interesantă despre OZN-uri.

Unul dintre lucrurile pe care mi le-a împărtăşit Y.H. este că s-a împrietenit pe parcursul anilor cu mai multe persoane care au fost implicate în acest tip de proiecte Il cunoştea pe Andrija Puharic, pe Marcel Vogel de la IBM şi alte persoane care cunoşteau foarte multe lucruri – dar cunoştinţele lor erau folosite în interesul acestei lumi secrete. Cunoştea şi alte persoane care jucaseră un rol dublu, obţinând informaţii şi furnizându-le celor de la conducere, după care urmăreau să dezinformeze publicul. Un asemenea personaj este fizicianul care s-a ocupat de energia punctului zero. I-a spus lui Y. că ştia de existenţa unor dispozitive care produceau energie gratuită şi energie de punct zero, dar că face parte din NSA şi din serviciile de informaţii ale Marinei şi nu poate să divulge nimic. După discuţia cu acest fizician, el mi-a spus practic că este agent secret. Şi totuşi i-a explicat lui Y. ceva ce mi-a trezit o compasiune puternică pentru

oamenii care au acest rol. A spus că voia foarte mult ca adevărul să iasă la iveală şi aceste noi tehnologii care puteau salva planeta să fie utilizate, dar dacă ar fi vorbit despre ceea ce ştia, era convins că familia şi copiii săi ar fi fost ucişi. Se pare că-şi vânduse sufletul diavolului în timpul carierei sale şi, totuşi, toată fiinţa lui dorea cu sinceritate ca lumea să dispună de aceste surse uimitoare de energie nepoluantă. Aşa că era supus unui conflict interior puternic. Rolul său fusese de a spune: „Acest lucru este posibil, dar nu l-am obţinut încă.", atunci când, de fapt, ştia că aceste tehnologii deja există, dar nu putea vorbi despre ele fără să pună în pericol viaţa sa şi a familiei sale. Ceea ce se întâmplă adesea.

Scopul proiectului *Desecretizarea* este de a convinge persoanele care au curajul convingerilor lor să devină o echipă şi să spună adevărul. Un număr mare de oameni înseamnă siguranţă şi credibilitate. Dar foarte mulţi dintre oamenii pe care i-am contactat, implicaţi în operaţiuni obscure, îmi spuneau:

- Vreau să fie cunoscut adevărul, dar aş dori să mai respir aerul dulce de pe Pământ pentru încă treizeci de zile. Teama lor era mai puternică decât sentimentul datoriei şi simţeau că, dacă ar fi vorbit, ar fi fost morţi.

M-am întâlnit, de asemenea, cu senatorul Christopher Cox, care este în prezent directorul Comisiei instrumentelor financiare transferabile şi a valorilor mobiliare şi care se află pe lista scurtă de persoane ce vor candida la preşedinţia Statelor Unite din partea Partidului Republican. Educat la Harvard, este un om foarte inteligent care reprezintă Orange County, California, şi a făcut parte din mai multe comitete-cheie. Un prieten şi susţinător al CSETI, care îl cunoaşte pe congresmenul Cox şi care este director la IBM în Orange County, m-a rugat să-l informez pe acesta. La scurt timp după

începerea întâlnirii, Cox a spus:

- Nu am nicio îndoială că e adevărat, dar nu am auzit niciodată nimic despre asta și am făcut parte din mai multe comitete importante.

I-am spus despre persoanele pe care le-am cunoscut care nici ele nu știau nimic, deși ar fi trebuit să știe, și că asta se întâmplă adesea. Nu uitați că proiectul *Desecretizarea* nu implică doar a se face publice informații care să parvină la milioane de oameni pe internet și prin CNN, dar și ca acestea să ajungă la persoane precum Christopher Cox, care chiar trebuie să afle adevărul. Uneori, aceste contacte și întâlniri se produc în mod misterios. De pildă, mă duc într-un oraș, mă întind pe pat în camera mea de la hotel și întreb: „Se află cineva aici cu care ar trebui să stau de vorbă?" Mă afund în transă și îmi las conștiința să plutească spre persoana pe care ar trebui să o întâlnesc. Apoi văd o persoană anume și iau decizia: „Voi merge în locul cutare și mă voi întâlni cu aceasta acolo." Când mă duc în acel loc, persoana respectivă e acolo. Și arată exact așa cum am văzut-o mental. Îmi spune vag:

- Îmi păreți cunoscut.

Iar eu răspund:

- Da?

Când discutăm, de fiecare dată mă întreabă:

- Și cu ce vă ocupați?

Iar eu îi mărturisesc fără ocolișuri și, invariabil, îmi spune ceva de genul:

- Lucrez la SAIC (Corporația Internațională a Științelor Aplicate) și nici nu știți câtă dreptate aveți. Să vă spun ce am văzut...

Am primit în acest mod informații de la zeci de surse importante din domeniul serviciilor de informații.

20

O zi diferită

În 1994 am fost invitat la o ediție specială în cadrul emisiunii lui Larry King. Emisiunea a fost transmisă în direct de lângă baza aviatică militară Nellis, Zona 51. Producătorul lui Larry King din acea perioadă, un individ pe nume Farmer, mi-a spus că a fost cea mai vizionată ediție a emisiunii lor.

La un moment dat, în timpul interviului, Larry s-a întors spre mine și m-a întrebat:

- Și cam cât credeți că știe președintele din toate astea?

După cum știți, eu întocmisem un document de informare pentru președinte și doctorul Jack Gibbons, consilierul pe probleme științifice al președintelui și mă întâlnisem cu directorul CIA în decembrie, anul precedent. Așa că am spus:

- Cred că ar trebui să-l întrebați pe președinte.

Îmi amintesc că unul dintre ceilalți invitați și Larry King au rostit în același timp:

- Ce vreți să spuneți cu asta?
- Cred că ar trebui să-l întrebați pe președinte.

Am ales să fiu criptic.

După aceea, în rulota în care stătea Larry King, am discutat mai mult timp împreună, pentru că el știa că nu-i spusesem totul. M-a întrebat ce aveam de gând cu adevărat și i-am mărturisit, în privat, despre contactele noastre cu președintele și că deja îl informasem pe directorul CIA. Mi-a spus:

- Doamne! De ce nu ai spus asta în direct? Ar fi fost o adevărată bombă!
- Pentru că încă mai colaborez cu aceste persoane.

Am păstrat discreția în legătură cu întâlnirea cu directorul CIA până când el a plecat din postul respectiv în '95 sau '96.

- Isuse, e chiar adevărat? m-a întrebat Larry.
- Sigur că da, am spus eu.

Și apoi am purtat o conversație foarte interesantă. Mai târziu i-am spus:

- Dar, Larry, de ce CNN și alte televiziuni se ocupă de procesul lui OJ Simpson și de rahaturi din astea de știri nonstop? Nu știu pe nimeni care să fie nici măcar vag interesat de asta.
- Trebuie să o facem.
- Cum adică? Ești jurnalist. De ce nu prezinți subiectele fierbinți ale zilei? Acesta este cel mai fierbinte subiect al secolului! am exclamat eu.
- Patronii ne spun că, pentru a ne păstra un rating ridicat și a concura cu celelalte rețele, trebuie să ne ocupăm, de asemenea, de subiecte neapetisante, în fond, ei sunt cei care îmi plătesc salariul meu cel mare. E vorba doar de rating-uri, care aduc banii din reclame, iar aceștia îmi acoperă salariul, mi-a spus el pe față.
- Și cum rămâne cu integritatea jurnalistică și capacitatea de decizie cu privire la ce e important și demn de știri?
- Las-o baltă, a spus el, astea s-au dus de ani de zile. Nu mai contează decât banii și rating-ul.

N-ai crede că mass-media se poate coborî mai jos de atât, însă te ia prin surprindere mereu. Este o cursă în care câștigă cel care se mânjește mai mult și astfel se ating anual noi recorduri.

Există și filtre de securitate națională subterană

active pentru a împiedica apariția la știri a subiectelor majore, delicate. Corupția presei constituie motivul central al păstrării secretizării.

În 1995 am organizat prima reuniune a martorilor. Au fost prezenți aproximativ optsprezece colonei și oameni din industria aerospațială și de pe tot teritoriul Statelor Unite și al Rusiei. Ne-am adunat la Asilomar, o proprietate din Pacific Grove, California, de lângă Monterey. Laurance Rockefeller a susținut intens această reuniune și oamenii lui au fost acolo, precum și unii din martorii inițiali.

Totul a fost înregistrat audio și video, dar oamenii cărora le-am acordat această sarcină au luat toate înregistrările și au făcut o înțelegere pe la spate cu grupul lui Rockefeller. Așa că nu avem niciuna din acestea! Și nici până astăzi nu le-am recuperat.

Unora li se pare că sunt foarte îndârjit și prudent când e vorba de oameni și organizații, dar am motive justificate. Nu am fost doar o dată victima unor asemenea hoții și trădări...

La sfârșitul lui 1996 și începutul lui 1997, am ajuns la concluzia că trebuie să organizăm o informare oficială în Washington, la care să invităm martori din guvern, membri ai congresului și alte personalități politice influente cu care aveam contacte.

Înainte de această întâlnire, Shari Adamiak, Neil Cunningham, un editor foto de la BBC Londra și cu mine ne-am dus la un laborator din Phoenix, condus de agenți sub acoperire.

Unul dintre ei a spus:

- Puteți folosi laboratoarele noastre digitale pentru a aduna laolaltă toate înregistrările video pentru această reuniune în fața congresului...

Strânsesem casete video și imagini foto cu OZN-uri

din toată lumea. Neil Cunningham de la BBC urma să ne ajute să punem laolaltă cele mai bune imagini arătate vreodată. Știam, desigur, cine era acest om și am intrat în cunoștință de cauză pe teren inamic.

M-am dus la Phoenix cu avionul companiei US Airways și, în timp ce aterizam, am început să pun în aplicare protocoalele CE-5. Am ajuns într-o stare de transă, mi-am extins conștiința în spațiu și am început să dirijez vehiculele extraterestre în zona Phoenix. Le-am spus extratereștrilor:

- Ar fi minunat dacă ați face ceva de netăgăduit cât timp suntem aici, ceva ce am putea introduce în acest montaj pentru a le arăta celor din congres, cărora le vom face o prezentare în două săptămâni. Acest lucru se întâmpla pe 13 martie 1997, iar întâlnirea cu congresul avea loc la începutul lui aprilie.

Laboratorul se află în Temple, Arizona și, în timp ce noi lucram acolo, cineva a intrat înăuntru, agitat. A spus:

- Pe cerul de deasupra Phoenix-ului se văd niște OZN-uri enorme!

Acest eveniment a fost CE-5.

Am aterizat la ora 5:30, iar evenimentele respective au avut loc în jur de 8:30. Una dintre cele mai îndelungate prezențe a fost practic deasupra laboratorului. În acea seară, la știri, am văzut un montaj pe care l-am putut încorpora în selecția de imagini pe care urma să o prezentăm congresului.

Într-o seară, când lucram târziu în laborator la aceste imagini digitale, a intrat un general ieșit la pensie. Era pilot pentru o companie de aviație particulară, care se ocupa de proiecte subterane și transporta droguri pentru acestea.

Am aflat că exista o celulă masivă de agenți ai guvernului subteran, care puneau în practică operațiunile

aviatice din Phoenix, importând și distribuind droguri de contrabandă. Acest general era burdușit cu cocaină, iar drogurile îi luaseră complet mințile.

Când a intrat, a văzut niște imagini cu un OZN pe care le obținusem dintr-o sursă militară. S-a uitat la ele și mi-a spus:

- Cum naiba ai obținut astea? Sunt strict secrete!

M-am uitat la el și l-am întrebat:

- Crezi că am de gând să-ți spun?

- Cine naiba ești tu? m-a întrebat el.

Eu am spus:

- Sunt doctorul Greer.

A răspuns:

- A, da, știu cine ești.

Am stat în acel laborator zile în șir până aproape de dimineață. Personajele care intrau și ieșeau erau incredibile: agenți dependenți de droguri, foști oameni din aviația militară și din serviciile de informații, agenți secreți, dealeri de droguri, oameni din industria tehnică avansată, toți actorii acestei piese acționând din acest laborator obscur din Temple.

Pe la jumătatea perioadei petrecute în Phoenix, a trebuit să mă duc la San Diego pentru o zi ca să țin un discurs. Shari și Neil au rămas în Phoenix ca să se ocupe de casetele din laborator. Cât timp am fost plecat, aceste personaje au încercat să o convingă pe Shari că eram întruchiparea diavolului pe Pământ pentru că încercam să spun lumii adevărul despre OZN-uri.

Ea și Neil au fost bombardați cu acțiuni de control mental bizar și război psihologic, care a durat ore în șir. În cele din urmă, Shari a spus:

- Plec de aici.

Atunci ei au bătut în retragere.

La un moment dat, o altă membră al grupului meu

a ajuns în contact cu aceeași grupare. Au dus-o în deșert și au încercat să o convingă să se întoarcă împotriva noastră. Au spus:

- Știm totul despre doctorul Greer. Știm și ce are acasă în sertarul de la noptieră...

După ce ea mi-a relatat totul, i-am spus:

- Du-te înapoi și spune-le ticăloșilor ăstora că nu am niciun secret față de cei pe care îi iubesc. Nu am nimic de ascuns. Spune-le să facă ce doresc! Nu vor schimba nimic...

Ea le-a transmis cuvânt cu cuvânt ce i-am comunicat eu. Și asta a fost totul. Au descoperit că nu puteam fi intimidați.

Am amintit mai devreme de un domn care m-a abordat la un discurs din Tennessee, care mi-a spus că nu știa cum de nu murisem încă și că urmărise ceea ce făceam. El fusese implicat și văzuse lansarea unui sistem de armament care identificase și distrusese un vehicul extraterestru. Cunoștea în amănunt aceste sisteme. În timpul perioadei dintre începutul și sfârșitul anilor '90, m-am întâlnit nu cu una, ci cu zece persoane care fie fuseseră la locația unde erau puse la punct aceste sisteme de armament, fie luaseră parte la evenimente reale, unde fuseseră localizate și atacate vehicule extraterestre cu ajutorul unor sisteme electronice avansate.

Desigur, povestea de acoperire pentru *Războiul Stelelor* sau SDI* este că acestea sunt „pietricele

*Strategic Defense Initiative - Inițiativa de apărare strategică anunțată de președintele american Ronald Regan, în martie 1983. Cunoscut sub numele de Razboiul Stelelor, SDI a fost pus în practică prin intermediul unui sistem- satelit nuclear de apărare, care era capabil să distrugă orice rachetă sau altă armă ostilă din spațiu. (n.trad.).

strălucitoare" – precum cele folosite în programul SDI pentru a intercepta rachete. În realitate, s-a acționat în domeniul sistemelor de armament electromagnetic, a armelor pe bază de puls electromagnetic și a sistemelor scalare. Când o navă extraterestră se materializează în timpul/spațiul nostru, aceasta este vulnerabilă la sistemele de armament electromagnetic foarte evoluate.

Dispunem de martori de vârf care au fost prezenți după încheierea unui asemenea eveniment, când au găsit sau recuperat nava prăbușită. Așa este, de pildă, Jonathan Weygandt, care s-a aflat la granița dintre Bolivia și Peru, când guvernul secret a distrus o asemenea navă extraterestră, la începutul anilor '90. Cunoșteam persoane care au participat la întâlniri în cadrul cărora s-a plănuit așa ceva, precum și unele care au contribuit la dezvoltarea acestor arme.

Un asemenea martor, care s-a decis să vorbească, și-a făcut apariția la întâlnirea din 1997 din Washington, pe care am organizat-o pentru membrii congresului și oficialitățile de la Casa Albă și de la Pentagon. Congresmenul Dan Burton, care era directorul Comitetului de reformă guvernamentală internă și supraveghere*, a fost prezent la acest eveniment pe lângă alți oameni-cheie. Unii dintre martorii prezenți aveau de gând să spună lucruri grave, pe care nici măcar cei mai permisivi din rândul grupării de control nu le puteau considera inofensive.

Unul dintre martori, G.A., dispunea de informații specifice, detaliate despre aceste planuri malefice de tipul Războiul Stelelor. Participase la ședințe la care

*House Government Reform and Oversight Committee = Comitetul de reformă guvernamentală internă și supraveghere. Acesta are jurisdicție pentru a investiga orice program federal și orice chestiune cu implicații legale la nivel federal. (n.trad.)

fuseseră reuniți membri NSA, CIA, NRO și mari industriași, de unde aflase de existența acestor planuri începând din anii '70. A spus că erau complet operaționale: dispuneau de abilitatea ținută în secret nu numai de a localiza și ataca nave extraterestre, ci și de a simula un fals atac asupra Pământului cu ajutorul unor nave extraterestre simulate, produse de om și alte sisteme de armament clasificate ca fiind strict secrete. Intenția era de a folosi „arme de recuzită" pentru a simula un atac extraterestru fals, astfel încât oamenii din toată lumea să se strângă în jurul lui *Big Brother* și a unei junte militar-corporatiste globale.

Acest atac ar semăna cu cel din *Războiul lumilor* și ar lua prin surprindere centrul de comandă militar național și majoritatea agențiilor, CIA-ul, Casa Albă și Congresul, ca să nu mai vorbim de populație și de mass-media. La fel cum masele credule au înghițit poveștile cu răpiri și mutilări ca fiind dovezi ale faptului că extratereștrii sunt „răi", vor înghiți și momeala cu Războiul Stelelor. Am discutat cu numeroase persoane, în cadrul proiectelor secrete, care au făcut parte din echipe de răpire și au simulat răpiri și mutilări.

Lui G.A. îi era foarte teamă să vorbească despre gruparea din care făcuse parte. Mi-a mărturisit că fusese abordat de persoane cu care obișnuia să lucreze – care participaseră la operațiuni cu adevărat speciale – și unii dintre acești oameni își salvaseră viața unii altora în diverse situații. Asemenea grupări sunt ca o frăție. Nu mai ținuseră legătura de mult timp unii cu alții, dar știau de implicarea sa în proiectul *Desecretizarea*. Țineau sub supraveghere relația mea cu el.

L-au implorat pe G.A. să se vadă cu ei înainte să facă declarația în fața acelor persoane din congres și celor de la Casa Albă. Unul dintre cei mai buni prieteni

ai lui Al Gore și Bill Clinton se afla la această întâlnire și știa că vor fi prezenți niște oameni importanți din congres. A acceptat să se vadă cu ei.

În dimineața evenimentului, în aprilie 1997, ne-am strâns la o reuniune privată cu toți martorii de vârf. Era prezent și astronautul Ed Mitchell.

Tocmai când ne pregăteam să ajungem la mărturia lui G.A., s-a făcut o pauză. El a venit la mine și mi-a spus că trebuia să se ducă la o întâlnire cu membrii celulei din care făcuse parte, care reapăruseră și care insistau să se întâlnească. Era încă suficient de loial față de ei, așa că a acceptat să se ducă la întâlnire. L-au dus într-un loc secret din Virginia și l-au ținut acolo până pe la miezul nopții, după ce s-a terminat prezentarea cu ușile închise făcută congresului. Apoi l-au dus înapoi la Westin, în Washington, iar el a strecurat un bilețel pe sub ușa lui Shari Adamiak, care era asistenta mea principală. Pe bilet scria: „Nu pot să vorbesc despre asta acum. Mă imploră să nu spun nimic până ce ei nu reiau situația sub control. Se vor ocupa de asta și au nevoie de un pic de timp." G.A. mi-a spus că, din cauza proiectului *Desecretizarea*, moralul era foarte scăzut în rândul grupării de răufăcători.

Această grupare, care avea sarcina de a simula un atac extraterestru pe Pământ, fusese demascată de noi și intrase în panică. Singura putere reală pe care o au derivă din secretizare, din elementul surpriză și ignoranța celorlalți, iar noi schimbam această dinamică, dezvăluindu-le planurile.

Numeroase persoane din interior, inclusiv un director SAIC și o persoană care lucrase ani de zile cu toate companiile principale din industria aerospațială, îmi spuseseră că ceea ce făceam aruncase acest grup de control, așa-numit MJ-12, într-un adevărat haos. Noi

furnizam informații extrem de importante oamenilor importanți de la Washington și populației. Surveneau astfel defecțiuni ale sistemului, precum și multe controverse, iar acest grup care nu fusese niciodată prea omogen, devenea și mai fracționat din cauza activității noastre.

Persoanele din interior i-au spus lui G.A.:

- Lasă-ne un pic de timp să repunem situația sub control și, dacă nu reușim, atunci poți să vorbești despre asta.

Pericolul este că aproape întreaga lume, inclusiv majoritatea persoanelor care cred că știu adevărul despre OZN-uri și despre programele secrete, ar putea fi păcălite. Acest tip de efort se numește indicație și avertizare deceptivă, prin care este simulat un atac al inamicului, deși acesta nu este real. Este o înscenare pentru a atinge anumite obiective strategice, cum ar fi incidentul de la Golful Tonkin. Pentru a extinde războiul din Vietnam și a reclama mai multe fonduri și trupe, am orchestrat în esență ceea ce părea un atac asupra bunurilor noastre. Prin urmare, eu numesc acest plan: Golful Tonkin cosmic. Acesta ar lua pe toată lumea prin surprindere.

Singurul mod prin care nu se va petrece aceasta ar fi ca oamenii să știe adevărul. Și, de aceea, mi s-a părut atât de important ca G.A. și cei ca el să comunice informațiile, să le înregistreze în documente, să facă nominalizări și să vorbească despre planul guvernului secret.

Lui Carol Rosin i s-a spus de către Werner von Braun, atunci când el se afla practic pe patul de moarte, că aceste programe secrete vor încerca să trimită arme în spațiu, vor simula evenimente extraterestre și vor înscena un atac. A avertizat că acesta era un grav pericol

pentru omenire.

El a mai spus un lucru, dar am rugat-o pe Carol să nu-l menționeze în timpul evenimentelor implicate de proiectul *Desecretizarea*: von Braun a spus că existau sisteme de arme electronice care afectează conștiința –arme foarte evoluate, cu abilitatea de a afecta comportamentul și capacitatea de decizie. Aceste așa-numite arme psihotronice reprezentau cea mai gravă amenințare dintre toate.

La acea vreme, aveam o locație în Colorado. Era prezentă o femeie care lucrase în cadrul unei corporații care se ocupa cu aceste tehnologii și fusese prezentă atunci când ele erau folosite. Operatorul putea răsuci un buton și face, de exemplu, ca un consiliu director să ajungă la o înțelegere în câteva minute sau îl răsucea în sens invers și-i determina pe toți să înceapă să se bată între ei și să se ajungă astfel la un haos complet.

Cunosc și alte persoane care au lucrat la E-systems, Raytheon, SAIC și EG&G, care se ocupau de aparatura electronică de vârf și văzuseră, de asemenea, versiuni ale aceleași abilități.

Uneori mă uit la lume și la unii oameni cu care trebuie să colaborăm și sunt convins că au fost transformați în zombi pentru că nu e normal ca oamenii să se comporte în anumite moduri, ca și cum ar fi fost programați.

Unii oameni de știință, care au obținut tehnologii ale energiei nepoluante, au fost inoculați cu sisteme de convingeri și tipare de comportament programate, care i-au împiedicat să facă publice dispozitivele inventate. Toți par să sufere de aceleași bizarerii de personalitate și comportament, caracterizate de ezitări și instabilitate între speranță și paranoia. Prin urmare, tehnologiile rămân ascunse sau nu sunt definitivate niciodată. Am

văzut aceasta repetându-se în mod constant. Aceste sisteme de armament sunt folosite pentru a crea tocmai un astfel de comportament. Este unicul lucru care poate explica faptul că aceste tehnologii continuă să fie ținute deoparte și utilizate în alte scopuri sau chiar blocate.

Când stabileam aceste întâlniri în Washington, am devenit din ce în ce mai conștienți că suntem atacați cu arme electromagnetice. După întâlnirea cu Larry King, ne-am dus în New Mexico, în apropiere de Roswell și am pus în aplicare un proiect CE-5. Într-o seară, Shari Adamiak, un alt cercetător și cu mine ne aflam pe câmp, aplicând protocoalele CE-5. Am văzut niște oameni care în mod evident ne spionau. Apoi, deodată, în timp ce ne aflam în stare de meditație, Shari a început să tremure aproape convulsiv. Știam că suferea o criză produsă de un sistem de arme direcționale ca cel cu care încercaseră să-mi extragă corpul astral, lângă hotelul Saint Moritz, mai devreme în același an.

Știam ce aveam de făcut: m-am dus la ea, mental, și am fixat-o în propriul corp, neutralizând sistemul scalar prin utilizarea conștiinței superioare. Gruparea de răufăcători încerca să producă o extracție astrală forțată, cu ajutorul unuia dintre acele sisteme de război electronic. Shari a încercat să inspire profund, dar era vizibil tulburată și speriată de atac.

Asemenea atacuri au început să se producă din ce în ce mai des, așa că am început să luăm măsuri de apărare față de oamenii care dispuneau de versiuni ale acestor tehnologii. Observam că existau momente când ne adunam și o undă-puls trecea prin noi. Mă simțeam literalmente ca și cum aș fi fost iradiat cu microunde din interior. Când am aplicat măsurile de protecție, aceste evenimente au scăzut în intensitate. Am creat, de asemenea, o echipă de suport spiritual, care să mediteze

și să se roage pentru protecția noastră.

Una dintre cele mai cumplite experiențe de acest gen a avut loc în seara raportului făcut în fața congresului, din aprilie '97. În timpul aportului, am simțit deodată o undă de energie care pur și simplu m-a lovit. Am fost pe punctul de a-mi pierde cunoștința. Se afla acolo și un bărbat de la Pentagon, care și-a dat seama de asta. A fost atât de intens, încât, repet, era de parcă aș fi fost iradiat din interior.

De-abia am reușit să rămân conștient și am crezut că o să leșin pe podium. Trebuie să vă spun că, înainte de aceasta, colonelul MK insistase să vină la această întâlnire. Când am spus:

- Nu, nu puteți veni, el a ripostat aspru:
- O să fiu totuși prezent.

Și a fost prezent, dacă înțelegeți ce vreau să spun. El este, în fond, „Doctorul Moarte" și specialist în așa-numitele sisteme de război electromagnetic non-letale.

De fiecare dată, însă, când această grupare folosește aceste sisteme, ea se dă de gol, iar noi aflăm mai multe despre componenta ei.

Pe la jumătatea anilor '90, m-am întâlnit cu un bărbat care dezvoltase unele dintre aceste sisteme pentru o agenție, înainte de 1958. Mulți oameni se gândesc că parcă ar fi un episod din *Star Trek*, dar înainte de 1958 acest bărbat și echipa sa perfecționaseră aparatura electronică pentru a putea conecta conștiința umană de un dispozitiv care să-i asiste electronic, să vadă la distanță orice loc sau persoană îndepărtată. A fost forțat să vândă această invenție unei companii în spatele căreia se ascundea CIA-ul. La un moment, dat m-a întrebat:

- Dorești să-ți dau unul dintre aceste aparate?

- Nu chiar acum, am răspuns eu. Mi se părea prea riscant și dispuneam deja de abilitatea de a vedea la distanță prin dezvoltarea conștiinței superioare.

Un alt savant, care lucra în acest domeniu, crease niște aparate electronice care să permită oamenilor să leviteze. Unul dintre martorii noștri din armată este un colonel ai cărui părinți erau prieteni în anii '50 cu niște persoane de la corporația Rand. Văzuseră niște persoane în timpul pauzei de prânz care utilizau aceste aparate ce le permiteau să plutească literalmente deasupra birourilor acestora.

Prin urmare, aceste capacități există încă din anii '50. Priviți la evoluția altor tehnologii de atunci și până în prezent, în domeniul electronic, și imaginați-vă cât de avansate sunt tehnologiile de care dispune guvernul subteran în zilele noastre. Desigur, toate aceste tehnologii incredibile ar putea fi folosit în scopuri foarte benefice – de la vindecarea bolilor și transport, până la generarea de energie. Din păcate, ele sunt deținute de oameni care abuzează de puterea lor și care sunt dependenți de abuzul de putere.

21

Transferul electromagnetic

În acea perioadă, un fost colonel a luat legătura cu mine prin intermediul unui membru al consiliului director al CSETI, care era prieten cu fostul director CIA, Bill Colby. Colby fusese implicat din plin în aceste programe și avea acces la dispozitive extraterestre, dispozitive de energie aplicată și alte aparate, precum și la o sumă de aproximativ cincizeci de milioane de dolari în fonduri neoficiale. Colby voia să transfere acestea la CSETI pentru ca desecretizarea să fie făcută corespunzător, cu dovezi puternice și documente serioase.

- În sfârșit, mi-am spus eu, CSETI va dispune de suficiente fonduri pentru a împărtăși lumii adevărul.

Inițial, colonelul nu a vrut să ne spună că Bill Colby era cel cu care trebuia să ne întâlnim. Ne-a spus doar că e o persoană cu o funcție oficială foarte înaltă care are legătură cu aceste proiecte supersecrete.

Am spus:

- E în regulă, oricine ar fi. Dacă vor să ne ajute, suntem recunoscători. Așa că am permis ca lucrurile să continue.

Săptămâna în care membrul consiliului nostru director urma să se întâlnească cu fostul director CIA pentru a oficiliaza transferul, Colby a fost descoperit plutind în apa râului Potomac. Colonelul care stabilise această întâlnire mi-a spus că Bill Colby fusese asasinat. Soția lui a spus mai târziu:

- Nu știu de ce Bill s-a dus să vâslească într-o canoe pe râul Potomac umflat de la ploaie, care se revărsa peste maluri. Era noaptea, a lăsat ușa neîncuiată, computerul și filtrul de cafea pornite! Nu e deloc caracteristic lui Bill! a exclamat ea.

Doamna Colby sugera că ceva nu era în regulă, dar nu a avut loc nicio investigație. Au asasinat deci un fost director CIA care ne susținea activitatea pentru că urma să se despartă definitiv de gruparea malefică. Îmbătrânea și nu voia să ducă acest secret cu el în mormânt. Ca mulți dintre martorii noștri, Colby știa că lumea subterană nu mai avea niciun control și dusese lucrurile prea departe.

Am fost afectat de asta, dar nu din teamă. E tulburător să știi că cineva și-a pierdut viața încercând să colaboreze cu noi.

Începând din acea zi, am jurat să nu mai fiu de acord cu o întâlnire, fără să știu cu cine am de-a face. Pentru că, dacă știu despre cine e vorba, pot să protejez persoana în cauză.

Înainte de 1997, Shari și cu mine știam că suntem atacați cu arme electromagnetice din ce în ce mai puternice. Așa că s-a ajuns la situația în care, în scurt timp, Shari, un congresmen care ne sprijinea activitatea și cu mine să ne îmbolnăvim de cancer, care generase metastaze. Sunt convins că a fost indus electronic. La un nivel de electromagnetism subtil, elementele pot fi transmutate, iar obiectele mutate dintr-un loc în altul; astfel, cineva poate fi infectat sau rănit electronic. Aceasta este o aplicație letală a unei științe care ar putea fi folosită pentru a vindeca oamenii. Din păcate, chiar acum, cele mai periculoase elemente ale societății noastre posedă aceste tehnologii.

Când oamenii se tem de desecretizarea acestor

tehnologii, le spun:

- Uitați de asta! Cele mai periculoase elemente ale societății deja dispun de ele!

Astfel a început o perioadă foarte dificilă și dureroasă: după raportul în fața congresului din 1997, la șase luni, Shari și cu mine ne-am îmbolnăvit de cancer agresiv, cu metastaze. Eu sufeream de melanom malign, care este fatal atunci când conduce la metastaze. Prin urmare, e puțin spus că aceasta ne-a afectat pe mine și pe familia mea. Ne-a afectat chiar foarte mult. Iar Shari, cea mai extraordinară persoană care m-a ajutat în tot ceea ce am făcut, în afară de Emily, suferea cumplit de cancer la sân cu metastaze. Iată-ne, deci, doi oameni perfect normali, fără cazuri de cancer în familie, îmbolnăvindu-ne în aceeași lună! O coincidență prea mare pentru a fi doar întâmplare...

Nu pot dovedi ce s-a petrecut, dar vă spun următoarele: expertul mondial în patologia și diagnosticarea melanomului malign s-a uitat la tumoarea extirpată de la umărul meu stâng și mi-a spus:

- Prezintă metastaze. Prima era o metastază. Aceasta înseamnă că provine dintr-o tumoare primară aflată în altă parte. Dar nu există nicio altă tumoare primară pe corp sau în corp.

M-au controlat în partea internă a ochiului, acolo unde se află retina, m-au controlat în fiecare loc unde se află o melanocită, adică tipul de celulă care produce un melanom malign. Dar nu a fost găsită nicăieri! În cele din urmă, a trebuit să-i spun dermatologului:

- Putem să ne oprim din căutat.

- Ce vrei să spui? m-a întrebat el.

- Știu de unde provine. Dintr-un laborator din Utah, de unde s-a făcut un transfer electromagnetic către mine.

S-a uitat la mine şi m-a întrebat:

- Credeţi că aşa ceva este posibil?
- Da, ştiu că este posibil, am spus eu. Mâna mea dreaptă în proiectul *Desecretizarea* tocmai a fost, de asemenea, diagnosticată cu cancer la sân, care este metastatic.
- Incredibil! a spus el.

La acea vreme aveam un labrador auriu pe care îl chema Yami şi de care eram foarte apropiat.

În acelaşi timp când eu m-am îmbolnăvit de cancer, el a făcut cancer la muşchiul triceps stâng – un sarcom. A fost nevoie să i se amputeze în întregime piciorul stâng. Când s-a întors de la veterinar şi eu de la doctor, aveam plăgi chirurgicale identice, iar poziţionarea şi tipul de cleme de prindere utilizate erau similare!

Până astăzi sunt convins că Yami s-a conectat cu mine şi a primit astral o parte din efectul loviturii armei electromagnetice orientate asupra noastră. De fapt, cred că el mi-a salvat viaţa. Prin urmare, spiritul poate acţiona prin natură, printr-un câine, prin orice, pentru a ne ajuta!

Vă puteţi ruga şi medita cât vreţi, dar dacă sunteţi în centrul Hiroshimei când explodează bomba nucleară, e foarte probabil că veţi fi vaporizaţi. Puteţi fi Ghandi şi puteţi să vă binecuvântaţi ucigaşul în timp ce vă prăbuşiţi, dar glonţul vă va traversa şi vă va ucide.

Nu uitaţi: termenul orwellian de „distrugere mentală" se referă la sisteme de armament nonletale. Dar, în realitate, ele sunt letale. Limbajul este adeseori utilizat pentru a ascunde ce fac ele de fapt.

Mulţi oameni din interior ne-au spus că aceste grupări subterane sunt în cădere liberă şi există chiar un sentiment de panică, pentru că noi transmitem informaţiile unui număr mare de oameni puternici, iar ei

pierd controlul.

Vă daţi seama că au pornit la luptă, fiind dezlănţuiţi. În acea vreme am obţinut un document secret care conţinea o listă a numelor de cod şi numele proiectelor care aveau legătură cu extratereştrii. Acest document reprezintă, de fapt, manualul *Desecretizării*.

În ziua următoare raportului în faţa congresului, din 1997, mi s-a cerut să prezint un raport directorului Departamentului de informaţii al Statului Major, amiralul Tom Wilson. Înaintea acestei reuniuni importante, am trimis un document oamenilor săi. Asistentul lui mi-a spus că amiralul descoperise de fapt aceste nume de cod, nume de proiecte codificate şi numere utile. Se interesase prin diverse canale şi descoperise pe unii dintre aceşti agenţi operativi în cadrul unei celule de la Pentagon.

După ce amiralul Wilson a identificat acest grup, i-a spus persoanei de contact din această celulă supersecretă:

- Vreau să cunosc acest proiect.

I s-a spus:

- Domnule amiral, nu e nevoie să ştiţi. Nu vă putem spune.

Vă puteţi imagina cum este să fii amiral J-2, şeful Departamentului de informaţii al Statului Major de la Pentagon şi să ţi se spună: „Nu o să vă spunem"? A fost şocat şi foarte furios.

I-am luat cu mine la întâlnirea cu amiralul pe unul dintre martorii noştri, pe Shari, pe consilierul nostru în probleme militare şi pe astronautul Edgar Mitchell. Trebuia să fie un raport rapid. În timpul raportului, a început să anuleze alte întâlniri, fiind foarte interesat de informaţii. Singurul motiv pentru care întâlnirea s-a încheiat atunci când s-a încheiat a fost din cauză că Ed

Mitchell a trebuit să plece la New York pentru un interviu la televiziune. Dar amiralul, sunt sigur, ar mai fi vrut să continuăm.

În timpul raportului, amiralul şi cu mine am discutat despre riscul pe care această grupare malefică – ce l-a dat deoparte – îl constituia pentru Statele Unite, pentru aplicarea legii şi siguranţa naţională. Am subliniat faptul că primul director CIA, amiralul Roscoe Hillenkoeter, redactase o scrisoare la începul anilor '60 prin care declara că secretizarea referitoare la OZN-uri – şi nu OZN-urile – constituia o ameninţare pentru siguranţa naţională. I-am spus amiralului că această grupare din afara legii dispunea de tehnologie ARV (Alien Reproduction Vehicle – vehicul extraterestru imitat) care poate încercui bombardiere B2 Stealth. A reflectat timp de un minut şi a spus:

- În ce mă priveşte, dacă puteţi convinge oamenii care cunosc această chestiune să depună mărturie, aveţi permisiunea mea de a face totul public în presă! Această grupare este ilegală!

Aşa că atunci când oamenii mă întreabă cine a fost de acord cu desecretizarea, printre alţii îl menţionez şi pe directorul Departamentului de informaţii al Statului Major.

După acea întâlnire, grupările malefice au încercat să se răzbune. Evident, erau foarte deranjate că furnizasem informaţii detaliate unui om precum amiralul Wilson şi că fuseseră caracterizate drept ilegale. Din această cauză, Bill Colby a fost asasinat; congresmenul a murit foarte repede din cauza cancerului de care suferea. Shari Adamiak şi eu ne-am îmbolnăvit de cancer metastatic în acelaşi timp şi acum luptăm literalmente pentru vieţile noastre.

După raportul în faţa congresului din aprilie 1997, Dan Burton a venit la noi şi ne-a spus:

- Vreau tot ce aveţi despre acest subiect pentru că o să cercetez problema.

Şi a încercat să cerceteze problema, dar a primit vizita cuiva care i-a spus:

- Nu te amesteca!

Cineva care-l cunoaşte personal mi-a explicat că fusese ameninţat. Dacă e întrebat astăzi în legătură cu asta, el spune:

- O, era ceva de care eram interesat personal.

Nu e adevărat: una dintre cele mai bune prietene ale sale, care se ocupă de programul său, este o femeie care a văzut un OZN planând în faţa ferestrei de la dormitor. Era suficient de apropiată de congresmenul Burton ca el să ştie că ea îi spunea adevărul şi nimic altceva. Ca preşedinte al comitetului de supraveghere şi reformă a guvernului, supraveghind guvernul, congresmenul Burton era o persoană-cheie foarte adecvată, dar în câteva luni a fost oprit.

Iată-ne, deci, transmiţând aceste informaţii nu numai oamenilor precum directorul CIA, senatorului Pell, oamenilor din Senate Appropiations Committee şi membrilor comitetului serviciului de informaţii al senatului, dar şi oamenilor care cunosc personal faptul că acest lucru este adevărat, precum Dan Burton. Şi un grup din ce în ce mai puternic de oameni de la Pentagon erau interesaţi şi preocupaţi de problemă, descoperind că, de fapt, guvernul secret preluase în mâinile sale această chestiune. Mai mult decât atât, există agenţi secreţi periculoşi, pregătiţi să tragă cortina peste vrăjitorul din Oz, care stă pe tronul lui şi trage toate sforile, speriindu-i de moarte pe oameni. Făceam public avertismentul lui Werner von Braun: simularea unui atac extraterestru pentru a putea prelua global puterea,

bazându-se pe frică şi război. Şi vă asigur că oamenii care primeau aceste informaţii le luau cu adevărat în serios.

În această situaţie s-au produs acele evenimente personale devastatoare. Shari, prietena mea apropiată şi sfătuitoarea mea de încredere, a cărei stare de sănătate se înrăutăţea rapid, a decedat în mai puţin de un an. A fost o perioadă foarte dureroasă şi dificilă pentru mine.

În iulie 1993 am fost pe punctul de a fi ucis când plecam de la reuniune legată de planificarea *Desecretizării* de lângă Institutul Monroe. În '94 a avut loc înfricoşătorul atac de la hotelul Saint Moritz din New York, urmat de straniile crize de la patru dimineaţa care au survenit ulterior în acea vară, la mine acasă. Iar acum am ajuns cu relatarea în 1997. Sunt la limita suportabilităţii.

Totuşi, s-au întâmplat şi nişte lucruri cu adevărat minunate în acest timp...

22

Un miliard de lumini scânteietoare

În iunie 1997, la o şedinţă de training cu aproximativ douăzeci de persoane în Blanca Peak, Colorado, am avut o întâlnire extraordinară cu o duzină de extratereştri. Shari Adamiak şi cu mine ştiam că extratereştrii manifestau o enormă recunoştinţă. A fost o întâlnire minunată, celestă.

În timp ce puneam în aplicare protocoalele şi invitam extratereştrii să vină la Blanca Peak, mai multe OZN-uri au fost observate zburând pe cer – unele pur şi simplu ieşind în zbor din munte! Ştiam că există o poieniţă pe munte unde vom stabili contactul, pe care o văzusem mental mai devreme. Deodată, la momentul potrivit, am primit mesajul de a mă duce în acel loc, în întuneric beznă şi am plecat cu toţii la locul de contact.

Acesta se afla la aproximativ 2700-3000 de metri sus pe munte. În timp ce mergeam în tăcere spre acel loc, cu vârful de 4260 metri ridicându-se deasupra noastră, am început să vedem nenumărate scântei de lumină în jurul nostru. Erau delicate, dar vizibile.

Tot muntele a fost aşa întreaga noapte; zona vibra în această lumină scânteietoare, celestă. Chiar şi pământul şi pietrele străluceau şi licăreau cu o energie uimitoare.

Când am ajuns la locul întâlnirii – care era o poieniţă circulară în pădurea de conifere şi tufăriş – am văzut forma unei nave. Nu era complet materializată, dar era ca un disc, luminoasă şi distinctă – jumătate în această lume şi jumătate dincolo de limita vitezei

luminii. Era transdimensională: parțial materializată, pe jumătate astrală și pe jumătate materială. Deodată, când am pătruns în acel obiect, am văzut niște ființe de lumină care stăteau în semicerc.

Am mers până la un anumit punct și, deodată, chiar deasupra mea am văzut o lumină strălucitoare, scânteietoare. M-am dus acolo și am rămas în acel loc. Nu era o lumină vagă, ci clară, vizibilă, albă, scânteietoare, chiar deasupra capului meu. Așa am știut exact unde trebuia să mă aflu.

Restul membrilor grupului au rămas în spate, în timp ce eu m-am apropiat de fiecare ființă extraterestră și am intrat rapid în contact cu aceasta. Mi-am dat seama că erau ființe superioare, lideri. Fiecare provenea dintr-un sistem stelar diferit. Nu era niciunul la fel cu altul. Am intrat în starea de conștiință divină în timp ce intram în contact cu acele ființe.

S-a creat o minunată comunicare în timp ce eram cu toții conștienți de timpul și locul în care ne aflam și în același timp parte a ființei cosmice infinite. Contactul era transcendental în multe moduri, deși era, de asemenea, foarte prezent, foarte real, chiar suprareal. În timp ce ne aflam în acea stare, vedeam dincolo de acel nivel energetic spre un altul unde, deodată, se manifestau multe forme angelice. Și apoi, după acel nivel, am văzut Întruparea – o ființă divină reprezentând dumnezeiescul. A fost o întâlnire cosmică minunată care nu poate fi descrisă în cuvinte.

M-am apropiat de fiecare extraterestru în parte, -am salutat, le-am urat vizită plăcută pe Pământ și le-am mulțumit pentru aceasta. La un moment dat, ceilalți au constatat că eu păream să fi dispărut. Unele persoane nu mă mai vedeau deloc. Alții vedeau prin mine. Mă simțeam plin de viață, mai ușor, încărcat de

emoție. Frecvența vibrațiilor mele era atât de ridicată încât simțeam cum mă rarefiam. La un moment dat, am crezut că mă voi ridica în aer și voi levita sau mă voi face nevăzut. Dar experiența a constat în faptul că am rămas acolo în stare fizică și totuși oamenii vedeau prin mine. Aceasta a durat timp de o jumătate de oră sau mai mult. Dacă vreți, a fost o întâlnire a ființelor care făceau parte din cultura cosmică. Eram împreună cu ele în acest scop. Ființele extraterestre ne-au mulțumit, de asemenea, pentru activitatea și eforturile noastre și ne-au rugat să facem tot posibilul pentru pacea universală. Mai exact, ni s-a cerut să împiedicăm folosirea tehnologiei *Războiul Stelelor* împotriva popoarelor extraterestre. Le-am asigurat că vom face tot ce vom putea în acest sens.

În ziua următoare, Shari și cu mine ne-am dus să petrecem câteva momente liniștite împreună pe dealurile San Juan aflate la sud de Blanca Peak. Ne-am cocoțat pe niște stânci, iar eu am scos busola. În timpul întâlnirii cu extratereștrii din noaptea precedentă, busola se aflase în buzunarul interior din partea stângă, chiar deasupra inimii. Când m-am uitat la busolă, am văzut că nordul magnetic se mutase cu aproape 180 de grade. Era o dovadă clară a unei anomalii a fluxului magnetic, foarte neobișnuită, care afectase busola în urma întâlnirii din noaptea precedentă.

Busola a rămas astfel mai multe zile, după care a revenit la normal. I-am făcut și fotografii. Mi-a amintit de modul în care acul aceleiași busole se rotise în sens invers acelor de ceasornic în timpul întâlnirii cu extratereștrii din iulie 1992, așadar cu cinci ani în urmă.

Apoi, în iulie 1997 am dus un grup de cercetare în Anglia în aceeași zonă, în Wiltshire, în apropiere de Stonehenge.

În acel an închiriasem un imens conac vechi, care

probabil fusese construit prin 1600 sau 1700. Am cazat întreaga echipă acolo timp de o săptămână. Înainte de a pleca din Statele Unite în Marea Britanie, am aflat că Shari avea metastaze care ajunseseră și în nodulii limfatici, ceea ce era foarte grav.

Mie tocmai mi se extirpase un alt melanom malign. În prima noapte petrecută la conac, am fost foarte supărați și ne-am oblojit rănile. Erau momente când povesteam și râdeam, apoi momente când aveam ochii plini de lacrimi. Știam că unul dintre noi sau amândoi nu vom supraviețui...

În timp ce noi ne aflam în camera de sus a conacului, Ron Russell și alți câțiva membri ai expediției CSETI se aflau afară. Shari și cu mine eram prea supărați și obosiți ca să ieșim, dar eu le spusesem celor din grup că ar trebui să iasă din casă înainte de ora 10:30 seara. Camera în care mă aflam eu cu Shari avea o mică fereastră și un cămin.

Deodată, am văzut o lumină strălucitoare, ca o minge de lumină care a intrat prin fereastra închisă, și-a schimbat direcția și s-a dus înspre șemineu unde s-a transformat într-o ființă extraterestră prelungă. Ne-am trezit față în față cu această creatură extraterestră scânteietoare, incomplet materializată, înaltă de un metru. Nu era o prezență vagă, fiind vizibilă cu ochiul liber în camera complet iluminată. Shari nu a văzut-o inițial, așa că i-am spus:

- Shari, uită-te!

Când s-a întors, a văzut extraterestrul și a exclamat:

- O, Doamne!

Am meditat împreună cu această ființă care încerca practic să ne consoleze. Era foarte blândă, recunoscătoare și plină de iubire,era cu adevărat minunată. Am rămas în contact și în meditație timp de probabil

jumătate de oră. Știam că unul dintre noi nu avea să supraviețuiască, iar această creatură își exprima sentimente de compasiune, respect și recunoștință profundă pentru activitatea noastră.

Nu aveam de gând să dezvăluim această întâlnire nimănui – era prea personală, frumoasă și emoționantă. Dar în ziua următoare, Ron Russell ne-a anunțat că, în timp ce se aflau pe terenul conacului, toată lumea a observat un eveniment foarte neobișnuit. Puțin după ora 10:30 seara, din cer a apărut o lumină care apoi a coborât, a trecut peste vârfurile copacilor și s-a dus direct înspre fereastra încăperii mele. A coborât din spațiu când cerul era senin, a trecut peste pajiștea din fața conacului și a intrat în zbor pe fereastră.

Ron a exclamat:

- Asta e camera lui Steven!

Au văzut sosirea din spațiu a acelei ființe. Întregul grup aflat în fața conacului a văzut cum a început întâlnirea noastră din conac: sub forma unei lumini din spațiu care a zburat peste pajiște și pe fereastră, când eu am văzut acesta lumină cum a pătruns în cameră și apoi s-a materializat într-o ființă în inima căminului.

Veți afla că adevărul ascunde propria sa realitate, pentru că este mult mai bizar – și mai minunat – decât un film SF.

Ultima noastră expediție împreună cu Shari a avut loc în zona Joshua Tree, în 1997. În luna aprilie a aceluiași an, ne aflam la Pentagon cu amiralul, dezvăluind informații în fața oamenilor-cheie din Congres și de la Casa Albă. Până în toamnă, însă, Shari dezvoltase leziuni metastatice la nivelul creierului și era parțial paralizată. Shari se alăturase eforturilor mele în 1991. Fusese prezentă la primul discurs pe care-l ținusem și a fost alături de mine până la decesul ei, din

ianuarie 1998.

Voiam să anulez expediţia în pădure, dar Shari a spus:

- Dacă e ultimul lucru pe care-l voi face, vreau să fiu acolo cu tine şi cu extratereştrii.

Şi aşa s-a întâmplat...

Am fost cu toţii uimiţi de imensa voinţă a lui Shari. Era o leoaică neîmblânzită, foarte devotată şi extrem de competentă. Shari a fost prima persoană pe care am putut-o duce la limita potenţialului uman, la contactul cu extratereştrii. A putut de fiecare dată să ajungă cel mai departe. Nimeni până în prezent nu a putut ajunge atât de departe. Nu avea nici urmă de teamă şi-şi cunoştea destinul.

Ea şi cu mine ne-am dus singuri la Baca, acea zonă îndepărtată din Munţii Stâncoşi, din regiunea Colorado, unde ne antrenam, aproape de Crestone, în 1996. A fost o călătorie vizionară. I-am spus că voiam să-i arăt nişte lucruri şi să-i spun altele pe care le ştiusem dintotdeauna – de când eram mic, de la primul contact din copilărie. Nu mărturisisem nimănui, dar ştiam că ea era foarte perceptivă şi cu o spiritualitate vie. Ştiam că era pregătită.

Ne-am dus la Baca într-o seară rece din primăvara lui '96. Am spus:

- Haideţi să ieşim şi să invităm fiinţele extraterestre să intre.

Când am făcut aceasta, am văzut o navă pe cer, care se deplasa foarte ciudat. Deodată am spus:

- Uită-te acolo pe câmp.

O zonă enormă cu formă de disc sclipea. Era ca o hologramă, dar mai reală şi mai vie decât aceasta. După câteva clipe, forme evident umanoide au început să iasă din acea navă şi s-au apropiat de noi. I-am spus lui

Shari:

- Vino să-ţi arăt de ce aceste fiinţe extraterestre preferă să rămână în această formă pe Pământ, pentru că astfel sunt protejate.

În timp ce acest eveniment se producea, i-am spus lui Shari:

- Vreau să-ţi explic structura cosmosului şi alcătuirea sa şi de ce sunt ei aici.

Aveam un reportofon, aşa că am început să vorbesc şi ceea ce am înregistrat puteţi citi în două din capitolele cărţii *Extraterrestrial Contact: The Evidence and Implications*. Aceste informaţii au fost înregistrate în timpul contactului din deşertul Colorado.

Ulterior, în acea seară, ne-am întors la casele din Baca. În timp ce ne duceam acolo, am spus:

- O să ne urmeze până acasă.

Am văzut nişte lumini mari stroboscopice de-a lungul drumului în timp ce mergeam cu maşina spre apartamentul din Crestone.

După ce ne-am întors în apartamentul duplex, ne-am dus în curte pentru a vedea munţii Sangre de Cristo, care se ridică până la înălţimea de patru mii două sute şaizeci de metri, acoperiţi de zăpadă. Străluceau în lumina lunii în aerul limpede precum cristalul al Munţilor Stâncoşi.

- Trebuia să fim aici pentru că ne vor arăta unul din punctele lor de acces şi unde le place să se afle. Uită-te în jur. Vezi structura fină a materialului componentei astrale a cosmosului, care susţine creaţia materială? Gândul, conştiinţa şi formele astrale de lumină susţin cosmosul material. Există „un gol", unde tărâmul conştiinţei pure, gândul şi lumina astrală pătrund într-un câmp energetic semi-materializat. Aici, astralul este cristalizat în material, ca o amprentă arhitectonică.

Astralul este cristalizat ca o matrice care susţine apoi obiectele materiale şi chiar şi atmosfera, i-am explicat eu.

În timp ce spuneam aceasta, parcă un văl a fost îndepărtat şi ea a văzut structura acestui tărâm celest, eteric şi astral, care se cristaliza în ceea ce numim cosmosul material.

- Priveşte acolo sus pe munte.

Se putea vedea o navă enormă, de forma unui sombrero, translucidă. Nu era complet materializată, ci ca un nor foarte dens, de formă perfectă, iluminat dinspre interior – cu o lumină alb-aurie; se afla pe vârful unuia dintre cele mai înalte vârfuri, deasupra oraşului Crestone. A rămas acolo timp de aproximativ patruzeci şi cinci de minute.

Deoarece Shari vedea şi trăia aceste lucruri, puteam să discut despre ele. Datorită acestui fapt, le puteam împărtăşi şi altora. Nu putem învăţa nimic pe nimeni dacă nu este pregătit să vadă adevărul. Se spune: „Înţelepţii vorbesc doar dacă îi aude cineva."

Primul an în care ne-am dus la Joshua Tree a fost 1996. Mai devreme, o navă foarte rapidă, care zbura în spirală, venise chiar deasupra capetelor noastre. Am auzit-o cum şuiera, atât de jos se afla în aer. A venit deasupra capetelor noastre şi deasupra văii Palm Springs. Toată lumea din grup a văzut-o şi a fost uluită.

Într-o seară, am plecat dintr-un loc din pădure pentru că avusesem o viziune care-mi spunea că trebuia să părăsim acea zonă. În timp ce conduceam de-a lungul drumului neasfaltat, deodată luminile de la bord au scăzut în intensitate. M-am întors spre Shari şi i-am spus:

- Ei sunt aici...

Câteva secunde mai târziu, coborând direct din

zenit, a apărut o navă imensă de forma unor buze rotunjite. Era plată în partea inferioară şi ascuţită la un capăt, iar în vârf avea o coadă scânteietoare, lucitoare şi cobora cu o viteză enormă înspre platoul deşertic. Cred că avea cam 60-90 de metri în diametru.

Era de culoare maronie, strălucitoare – atât de puternică, încât lumina deşertul de parcă ar fi fost zi – şi apoi, cu un şuierat, a pătruns în pământ şi s-a făcut nevăzută.

- Ne spun că se vor afla sub pământ, am rostit eu.

Dacă dispui de abilitatea de a materializa şi dematerializa obiectele, poţi rămâne în formă cvasimaterializată, astfel încât un obiect poate trece prin altul, ca o fantomă printr-un perete. Nu există niciun motiv pentru care aceasta să nu se întâmple. Cea mai mare parte a materiei este, în fond, „vid".

În timp ce conduceam maşina, mi-am format o hartă mentală pe care am plasat locul unde acea navă imensă pătrunsese în pământ. M-am grăbit în acel loc cu mare viteză. În faţa mea era însă o maşină care mergea cu viteză prea mică. Am accelerat şi am trecut în goană pe lângă ea ca să identific exact unde se afundase nava în pământ...

Locul unde am văzut acea navă imensă cum se scufunda în pământ a devenit zona noastră specială unde aplicăm protocoale în Joshua Tree.

Shari era hotărâtă să vină, dar cancerul îi cuprinsese tot corpul şi creierul; de-abia se ţinea pe picioare. În prima noapte, şi-a pierdut echilibrul şi a căzut, julindu-şi genunchii. Dar a spus:

- Nu-i nimic, nu-i nimic.

Era pe patul de moarte, dar în continuare hotărâtă să fie alături de noi în numele păcii universale, să fie afară sub lumina stelelor, împreună cu aceste fiinţe

cosmice. A fost atât de frumos și totuși atât de dureros pentru mine...

23

Infinit

În prima noapte din noiembrie 1997, am campat într-o zonă numită Hidden Valley, din Joshua Tree. Lângă noi era un copac care, deși nu bătea vântul, a început să se clatine puternic, în mod inexplicabil. Oamenii din grupul nostru au început să strige:

- Ce se întâmplă?

Le-am explicat:

- Ne anunță că sunt aici.

De fapt, extratereștrii au trecut de la unul la altul și ne-au atins pe umăr sau pe cap. A existat și un sunet ascuțit care a trecut prin grup și pe care aproape toată lumea l-a auzit. Așadar, eu am știut că stabiliseră unde ne aflăm și astfel am intrat în contact cu ei.

Luna era aproape pe trei sferturi plină. Era o noapte magnifică, cu un cer limpede precum cristalul. Deodată, ceea ce părea a fi un bec luminos s-a aprins pe cer. A apărut pur și simplu aproape de noi, mare, având cam o treime din dimensiunea lunii. Această navă enormă s-a aprins, a plutit dedesubtul lunii și apoi a dispărut. A fost o observare clară a unei nave extraterestre. Se afla în direcția în care nava se afundase în pământ cu un an în urmă.

În ultima noapte a ultimei expediții a lui Shari, în timp ce mergeam cu mașina spre vest înspre zona Palm Springs (Joshua Tree), un semnal uimitor i-a fost transmis. Era târziu, iar ea era desigur extenuată de lupta cu boala.

Deodată, o navă uriașă a venit în zbor deasupra văii, amintindu-ne de prima noapte în care ea și cu mine ne-am aflat în acea zonă. Acea navă se afla la limita vitezei luminii. Spre încântarea noastră, partea din față a acelei nave netede a avansat în fața celei din spate, ca un acordeon care se întinde și apoi se contractă. Ființele extraterestre își luau adio de la Shari...

În decembrie, Shari era în comă, inconștientă. În ianuarie 1998, a decedat.

Am cunoscut multe persoane care au murit, lucrând ca medic la urgență. Și am știut dintotdeauna, ca urmare a experienței mele la limita dintre viață și moarte, că este important, pe cât posibil, ca cineva să te asiste în conexiunea cu divinul, să ajute la clădirea unui pod cu lumina divină. Cultura noastră a uitat momentul sacru al trecerii în neființă. Astăzi, toți cei bolnavi sunt conectați la tuburi, totul este foarte tehnic, dar nu este luat în calcul ce altceva se întâmplă în acel moment, adică atunci când se produce trecerea din planul fizic în lumea celestă și cea astrală. Vreau să vă relatez această experiență, pentru că ilustrează ce se poate petrece în această privință.

În ianuarie, cei care se ocupau de Shari mi-au cerut să mă duc la Denver. O vizitasem de mai multe ori și mă implicasem în viața ei foarte mult în aceste ultime luni. Dar am spus:

- O să vin când e momentul. Momentul potrivit e cel mai important și fiecare dintre noi are momentul trecerii sacre pe lumea cealaltă.

Într-o dimineață devreme, în timp ce meditam, am ajuns deodată în starea de conștiință cosmică și apoi de conștiință divină. Am văzut totalitatea creației în forma a ceea ce unii numesc „oul cosmic". Imaginați-vă: infinit și în același timp finit. De jur împrejur era infinitul divin.

Eram una cu aceasta și conștient de ceea ce trăiam. Apoi am văzut că Shari era acolo, în fața mea și știam că eu îi arătam cel mai înalt nivel al creației. Știam că va trece în infinit, în căminul celest înaintea mea, pentru că era mai aproape de acel loc cosmic infinit, înzestrat cu conștiință...

Știam că urma să intre acolo și să devină una cu el. Se poate spune că era veșmântul lui Dumnezeu, trupul lui Dumnezeu. Era expresia totală a Creatorului, a Creației și a minții nemărginite. Vedeam totalitatea creației sub forma acestei entități magnifice, care arăta ca un sombrero sau ca o galaxie de culoare roșie-roz-portocaliu deschis – asemănătoare unui ou. Era infinită, deși limitată – plină de bucurie, cu adevărat magnifică. Nu era doar uimitoare din punct de vedere fizic și celest, ci și plină de iubire și frumusețe.

În timp ce ne apropiam, am auzit un număr infinit de minunate voci angelice, precum un cor gigantic, care cântau: „Cu toții suntem o singură ființă în spirit" și repetau acest vers iar și iar. Privind infinitul, am văzut că fiecare ființă creată din cosmos era reprezentată în acesta și totuși era o singură ființă în această stare de conștiință infinită. Din adâncul eternității, sunetul acelor voci repeta: „Cu toții suntem o singură ființă în spirit", iar melodia era atât de minunată, încât nu există cuvintele potrivite pentru a o descrie. Și în timp ce se întâmpla aceasta, m-am dizolvat în acea stare de iubire infinită și unitate perfectă în conștiință.

După ce conștiința mea a revenit la realitatea înconjurătoare, m-am uitat la ceas și am notat ora. Știam în sufletul meu că peste șapte perioade de douăzeci și patru de ore, adică după șapte rotații ale Pământului, începând din exact acel moment, va urma clipa trecerii în neființă a lui Shari. Știam asta.

Ea se apropia din ce în ce mai mult de moarte şi toată lumea spunea:

- Trebuie să fii acolo...

Iar eu le răspundeam:

- Voi fi acolo.

În cea de-a şasea zi am plecat cu avionul la Denver. Familia ei, Ron Russell şi toţi prietenii ei apropiaţi erau acolo, după care mi-am făcut şi eu apariţia în mod enigmatic. Am spus:

- Sunt aici pentru că a venit timpul.

În acea noapte, am aşteptat până ce toată lumea a plecat din camera de spital a lui Shari şi m-am rugat şi am meditat cu ea. Era în comă de mai multe săptămâni. În timp ce îi citeam o frumoasă rugăciune, m-am uitat la ea, iar ochii ei s-au deschis pentru prima dată după săptămâni de zile. O lacrimă enormă i s-a scurs pe obraz. Ştia că sunt acolo.

- E în regulă, acum poţi să pleci, i-am spus eu.

Eram sigur că Shari trebuia să audă asta de la mine, pentru că îmi spusese că i se părea că mă lăsa să port singur povara acestei lucrări. I-am spus:

- Poţi să faci foarte multe lucruri de pe lumea cealaltă. Poţi face mult mai mult decât de aici.

Ce nu ştiu majoritatea oamenilor este că fiinţele iluminate care trec în cealaltă lume sunt pârghia care în mod misterios înalţă lumea noastră. Ele reprezintă inspiraţia şi mâna nevăzută care protejează, ghidează şi ajută la progresul acestei lumi. Aceasta se întâmplă tot timpul, fie că ne dăm seama, fie că nu.

Am intrat în contact cu ea într-un mod profund, am liniştit-o şi i-am spus:

- Poţi să pleci acum. A venit vremea. Poţi să pleci...

Văzând-o în comă şi realizând că până în dimineaţa

următoare îşi va încheia trecerea spre lumea cealaltă, am simţit o mare durere.

Stăteam la Shari acasă, care era acum goală, cu excepţia unei femei care se ocupase de ea. Dar în acea noapte nu am putut să mă duc acolo direct, aşa că m-am dus la un local din Denver. Voiam doar să stau şi să beau ceva, undeva.

Un cuplu a intrat în vorbă cu mine. Le-am relatat până la urmă ce simţeam. Le-am explicat cum e cu tărâmul astral şi spiritual şi ce urma să se întâmple. Aceşti noi prieteni aveau inimi extraordinar de pure şi o mare înclinaţie spre spiritual. Exact de ce aveam nevoie în noaptea aceea, în cel mai impropriu loc!

Am descoperit că pot să mă duc în asemenea locuri şi să cunosc nişte persoane cu un spirit deosebit. Pe de altă parte, mă pot duce la biserică şi să mă întâlnesc acolo cu oameni cruzi, aflaţi pe un drum greşit. Aşa că nu locul, ci intenţia contează.

Târziu în acea noapte, m-am întors şi m-am culcat în camera lui Shari din copilărie. În acea dimineaţă m-am trezit uşor, m-am ridicat în pat şi am meditat. Am fost atent la ceas pentru că ştiam exact ora şi momentul, adecvate la diferenţa de fus orar ale decesului ei.

Femeia care se ocupase de Shari a bătut brusc la uşa mea.

- A venit timpul, e pe punct de a se duce... Văd că sunteţi îmbrăcat şi pregătit de plecare, a spus ea, surprinsă.

Am ajuns înaintea celorlalţi şi am stat singur cu Shari, ducând-o în starea de pace şi iubire infinită şi în mintea cosmică nemărginită care ne aşteaptă. Când s-au adunat şi ceilalţi, ne-am rugat împreună, stând în jurul patului ei în semicerc.

La un moment dat, după ce am pregătit-o spiritual

și am conectat-o cu Dumnezeu, m-am întors spre ea și am spus:

- Desprinde-te de tot, Shari, și du-te în lumina eternă!

Chiar în acel moment ea și-a dat ultima suflare și a urcat la Ceruri. Trecerea ei în neființă a fost minunat de pașnică, dar eu am fost totuși devastat de durere. Brusc, o forță extraordinară a pătruns în cameră. Părea a fi câmpul spiritual al unei Întrupări iluminate, ca o briză de energie divină puternică, ce a măturat încăperea și a trecut prin mine. Puteai să o simți fizic! Atunci am știut că a ajuns la cel mai înalt nivel. După care nu mi-am mai putut stăpâni durerea.

Cu toții trebuie să ne ajutăm astfel unul pe altul în momentul trecerii pe lumea cealaltă. Cu toții avem nevoie de ajutorul, rugăciunile și forța spirituală a celuilalt, ca să ajungem la cea mai înaltă și mai bună stare spirituală posibilă în momentul trecerii noastre în celălalt plan existențial.

În noaptea morții sale am scris următoarele rânduri, ca un omagiu adus ei:

„Shari Adamiak a trecut în lumea luminii astăzi, 20 ianuarie 1998, la ora 9:50 dimineața. Shari a trecut în neființă în prezența prietenilor și a celor dragi, în pace și fără durere. Rog ca toată lumea să se oprească și să se roage pentru Shari și urcarea sufletului ei la Domnul. Cuvintele nu pot exprima regretul nostru pentru pierderea ei și dragostea pe care cu toții am resimțit-o pentru Shari.

Din 1991, când ne-am întâlnit pentru prima dată la o reuniune din Los Angeles, Shari a fost stâlpul meu de sprijin și forța mea, o colegă neobosită, o prietenă adevărată, o tovarășă de explorare curajoasă, o confidentă de neînlocuit și o leoaică neînfricată fără de

a cărei abnegație CSETI nu ar fi putut duce la împlinire multe dintre realizările sale istorice.

Ea a fost mâna mea dreaptă și o asistentă de încredere timp de peste șase ani. Fie că a înfruntat pericolele din zonele îndepărtate ale Americii Latine sau a asistat la întâlnirile din birourile Statului Major de la Pentagon, Shari a fost alături de mine și alături de noi toți. Nu a ezitat niciodată și nu a renunțat niciodată.

Nu s-a lăsat oprită de mulțimea de critici sau de mașinațiunile agenților guvernului subteran nemiloși și a muncit cu hotărâre pentru a realiza pacea – o pace universală, pentru Pământ și pentru nenumărate alte lumi în afara sa.

La câte minuni am fost martori împreună? De la a merge în umbra unora dintre cei mai mari vulcani ai lumii, cu nave spațiale extraterestre plutind în tăcere deasupra noastră, până la a privi o duzină de martori de vârf din cadrul armatei, care spuneau unui grup de congresmeni adevărul despre OZN-uri, Shari și cu mine am văzut evenimente de importanță majoră. Și, pe parcursul tuturor acestora, Shari a fost plină de bucurie, entuziasm și energie, de o curiozitate aproape copilărească și de uimire în fața misterelor creației și potențialului uimitor al acestor timpuri.

Chiar în timp ce corpul ei începea să o trădeze, a manifestat o asemenea grație, curaj și iubire, încât toți cei care o cunoșteau au fost uimiți și atinși de exemplul ei.

Cu doar două luni în urmă, în noiembrie 1997, a fost în deșertul din Joshua Tree din California, împreună cu mine. Acolo a trăit experiența sa preferată: a devenit una cu stelele, cu universul și a comunicat cu acele popoare de pe alte planete care au vizitat planeta noastră tulburată. Luptând cu slăbiciunea, cu durerea și cu

paralizia aproape totală a braţului şi piciorului drept, Shari s-a dus în deşert în fiecare noapte, fără a se lăsa împiedicată de obstacolele mari, impuse de condiţia sa fizică. Şi acolo, depăşind bariera luminii, a văzut adâncimile spaţiului şi fiinţe şi nave spaţiale din alte lumi, care aşteaptă maturizarea noastră ca rasă. Nimic nu a putut-o împiedica să-şi ducă la îndeplinire scopul.

Acum, o lumină măreaţă a dispărut din această lume, dar străluceşte pentru veşnicie cu putere pe tărâmul eternităţii. Ştiu că Shari era pregătită pentru această călătorie majoră: exact cu şapte dimineţi înainte de cea în care a trecut în nefiinţă, am trecut împreună de cealaltă parte, chiar dacă doar pentru scurt timp. Uimiţi, am văzut cum o lumină, o prezenţă atât de minunată, emana din centrul creaţiei. Nu există cuvinte pentru a o descrie; depăşea orice poate fi cuprins de mintea noastră. O strălucire infinită, de aur, în centru, trecând la culoarea piersicii, roz şi roşu în timp ce se extindea la infinit în faţa noastră, ne inunda într-un ocean de dragoste, bucurie şi frumuseţe, diferit de orice experienţă din viaţa mea. A fost experienţa conştiinţei divine – lumină pură, iubire nespusă şi pace. Şi milioane de voci umpleau spaţiul respectiv, reunite într-una singură, cântând o melodie prea dulce pentru a putea fi reprodusă. Iar refrenul era: „Cu toţii suntem o singură fiinţă în spirit."

Ştiind că i-a venit ceasul, am sosit ieri în Denver pentru a o conduce pe lumea cealaltă. Seara trecută, în timp ce mă rugam, ea a ieşit din comă şi cu o expresie de mare bucurie zugrăvită pe chip, a deschis ochii. I-am spus că totul era pregătit. Am auzit-o aprobând aceste cuvinte şi o lacrimă mare i s-a scurs pe obraz, deoarece ştia că timpul petrecut împreună pe Pământ era aproape de sfârşit.

În această dimineaţă am fost chemaţi la căpătâiul patului ei. Când ne-am adunat, am spus rugăciuni şi am pregătit-o spiritual pentru tranziţie. În timp ce lumini şi un mare spirit a umplut încăperea, noi am spus că era momentul, iar eu am rostit:

- Shari, du-te în lumina eternă.

La aceste cuvinte, şi-a dat ultima suflare şi a urcat la Ceruri.

Deşi acum e fericită şi se află într-un ocean de iubire, pierderea nu este mai puţin dureroasă, dar să ne amintim totuşi că ea a trăit în lumea luminii, plină de bucurie şi doreşte ca noi să ne continuăm lucrarea căreia ea i-a dedicat viaţa: stabilirea păcii universale şi crearea unei civilizaţii cosmice.

Găsim consolare în conştientizarea faptului că cei care s-au dus pe lumea cealaltă devin pârghia care înalţă lumea existenţei noastre. Shari şi cu mine am discutat despre lucrarea ei viitoare, de dincolo de vălul luminii, care va face să progreseze cauza păcii şi iluminării pe tărâmul celest. Nu am nicio îndoială că va fi de mare folos din noul cămin al lumii eterne şi va deveni una cu îngerii păcii.

Fără pace, pe Pământ nu poate exista progres. Trebuie să lucrăm pentru pace cu inimile pline de iubire, pentru că atunci când vom părăsi această lume, tot ce vom lua cu noi este iubirea nesfârşită, infinită.

În noaptea trecerii ei în nefiinţă, după ce am scris acest tribut postum, am căzut într-un somn profund şi am avut o experienţă extraordinară, implicând o fiinţă extraterestră. Am pătruns într-un vis lucid în care am văzut un extraterestru-femeie pe care acum îl numim Blândeţe, care mi-a fost prezentat de Shari. Această creatură extraterestră era atât de evoluată, încât putea comunica atât cu Shari, în corpul ei astral de lumină, cât

și cu mine simultan.

Această ființă de sex feminin avea capul perfect rotund, lipsit de păr, ochi minunați, exotici și o față foarte frumoasă. Era extrem de subțire și cu trăsături fine. În timp ce intram în conexiune, ea emana o blândețe extraordinară. Era întruchiparea bunătății perfecte, amabilă și plină de iubire.

În timp ce vorbeam cu ea, la un moment dat am întrebat:

- Avem permisiunea voastră pentru a dezvălui chiar noi adevărul? Președintele nu a reușit să acționeze, comunitatea internațională nu a acționat,iar congresul a fost intimidat, este speriat sau corupt.

Ea a spus:

- Da, dacă puteți, faceți-o.

Prin urmare, am primit aprobarea de a acționa de la această ambasadoare-extraterestru. Începând cu 1998, am conceput planurile pentru *Desecretizarea* care a avut loc în 2001, știind că fusese aprobată de această ființă extraterestră în noaptea următoare decesului lui Shari și după ce directorul serviciului de informații al Statului Major spusese ceva similar.

E demn de menționat că în același vis lucid eram împreună cu Bill Clinton și am discutat despre aceasta. Cu un zîmbet sardonic, el a spus:

- Eu nu pot face asta, dar tu poți.

Desigur, ce voia să spună era că: „Eu nu voi face asta pentru că e prea periculos, dar de ce nu o faci tu?" John McCain are dreptate când spune că indispensabila calitate a conducătorului adevărat este curajul...

Am simțit întotdeauna că proiectul *Desecretizarea* a fost sprijinit de Shari. Și am descoperit că la aproape fiecare expediție realizată pentru a intra în contact cu extratereștrii, începând cu 1998, ființa extraterestră pe care eu o numesc Blândețe a apărut într-o navă minunată, alb-albăstruie. Adeseori zboară pe cer, în formă de arc de cerc și trimite un semnal în direcția grupului nostru printr-o lumină alb-albastră. Știu că este ambasadoarea spirituală și politică superioară a coaliției extraterestre care se află în contact cu noi din 1998 încoace.

Înainte de aceasta, principalul meu contact era un extraterestru de sex masculin, care avea părul negru ca pana corbului, cu trăsături caucaziene, ochi de un albastru intens și cea mai albă piele pe care am văzut-o vreodată. El este extraterestrul care m-a contactat în 1990, atunci când am inițiat CSETI și toate celelalte proiecte.

Nava spațială a Blândeții a fost văzută nu doar o dată deasupra casei noastre din Virginia. Vecinii noștri au văzut o navă de un albastru viu, incomplet materializată, care acoperea și plutea deasupra casei noastre la 4:30 dimineața. Vecina noastră nu știa atunci că eu eram implicat în aceste proiecte. Dar când s-a uitat la acel disc de un albastru de cobalt care era chiar desupra casei noastre, a simțit o pace și un sentiment de protecție incredibil.

După ce Shari a trecut în neființă, pentru o vreme, am fost distrus emoțional. Mă simțeam responsabil și trăiam sentimentul de vinovăție al supraviețuitorului. Copiii știau că eram trist, așa că mi-au dat o casetă video cu „Colivia păsării" pentru Crăciun. M-am uitat la ea de nenumărate ori – aveam nevoie de terapia râsului – nu numai pentru că eram bolnav de cancer, ci pentru că eram și foarte trist deoarece cea mai apropiată prietenă a mea murise. De fapt, fusese asasinată.

Am cunoscut toate tipurile de celebrități, vedete rock, directori CIA și senatori. Dar unica persoană din

lume pe care vreau să o întâlnesc este Nathan Lane – doamna Albert din „Colivia păsării". Mi-ar plăcea foarte mult să petrecem puțin timp împreună și să-i spun:

- Mi-ai salvat viața cu acest film, pentru că am râs până m-am vindecat!

După ce Shari a trecut pe lumea cealaltă, ne-am dus în Hawaii în februarie 1998 și am fost cu Joan Ocean pe insula mare. Am pus în practică programul de pregătire pentru stabilirea contactului extraterestru și am avut o experiență pozitivă. Eu aveam mare nevoie de aceasta pentru că eram distrus în urma decesului lui Shari și de multe alte lucruri care se petrecuseră în acea perioadă.

Într-o noapte, am văzut pe câmp o navă scânteietoare, de un albastru electric. Incomplet materializată, era totuși vizibilă, sub forma unui minunat disc de lumină albastru-cobalt. Era Blândețe, extraterestrul de sex feminin pe care îl întâlnisem în noaptea în care Shari a trecut în neființă.

La sfârșitul pregătirii, ne-am dus să înotăm cu delfinii, sub îndrumarea lui Joan Ocean, care este expertă în contactul cu delfinii. Aceștia sar din apă, se rotesc și se afundă din nou în apă; sunt foarte jucăuși.

După ce am căutat îndelung, am ajuns într-o zonă unde erau delfini în apropiere. Eu am intrat în apă cu Linda Willits, partenera mea de înot. Am ajuns într-o stare de conștiință extinsă, calmă, moment în care s-a apropiat un grup de patru delfini.

Am rămas într-o stare de inocență, doar existând. Este o stare a conștiinței zen, de pace profundă.

Apoi, deodată, cei patru delfini s-au apropiat și m-au primit în grupul lor. Ne-am poziționat sub forma unei stele: unul era în fața mea, unul în dreapta, unul în stânga și unul sub mine, ca și cum am fi fost niște avioane care zburau în formație. Eram suficient de

aproape ca să le văd ochii și să-i ating, dacă voiam. Ne-am privit în ochi atent și jucăuș.

Am înotat cu ei, dar când nu am mai putut să țin pasul cu ei, au încetinit ca să mă aștepte. M-au dus în jos și s-au scufundat, dar nu am putut să stau sub apă la fel de mult ca ei, așa că m-am ridicat. Când m-am ridicat, s-au ridicat cu mine. Ne îndreptam spre largul oceanului. Nava se îndepărta din ce în ce mai mult, iar Linda nu putea ține pasul cu noi. Așa că, din motive de siguranță, trebuia să mă întorc, însă ei mă duceau în locul lor special din ocean.

A fost o experiență minunată și o comuniune pașnică cu aceste ființe inteligente din elementul lor. Acesta este un mod bun de pregătire pentru contactul cu extratereștrii. Ajungem în aceeași stare spirituală cosmică în absența forței, inocentă și jucăușă. Este precum fluturele greu de prins: trebuie să ajungi într-o anumită stare de spirit, iar când ei se simt confortabil în prezența ta, vin la tine. Trebuie să devii una cu conștiința lor.

Mi se pare o practică minunată de realizat împreună cu câinii și cu alte animale. Putem avea o conexiune foarte specială cu animalele.

La sfârșitul acestei călătorii din Hawaii, într-o noapte cu lună, ne-am dus să escaladăm locul de unde lava din marele vulcan care erupe se afundă în ocean. Aproape de o zonă de contact, o lumină strălucitoare stroboscobică, alb-albastră, a apărut pur și simplu la câțiva metri de noi.

Când ne-am întors la vehicul, farurile erau pornite, ușile deblocate și toate aparatele electronice din mașină erau afectate. În cele din urmă am recepționat semnalul luminos al unui obiect îndepărtat. Aceasta s-a întâmplat de mii de ori în ultimii cincisprezece ani.

În Joshua Tree a avut loc un eveniment atunci când ne aflam în zona unde nava se afundase în sol. Deodată, am început să vedem lumini neobişnuite care licăreau în spaţiu. Erau imobile şi nu erau sateliţi; era doar o lumină care se aprindea şi se stingea.

La un moment dat, tot grupul a fost inundat în această lumină neobişnuită – o lumină subtilă, argintie. Aceasta a durat timp de aproximativ o jumătate de oră. Apoi, cât ai clipi din ochi, a dispărut şi totul s-a întunecat din nou.

Într-una din expediţiile la Crestone, Colorado, aplicam un protocol pentru a crea un arc de protecţie în jurul grupului. Deodată am observat nava alb-albastră a Blândeţii. A venit şi a format un arc de cerc şi apoi s-a întors în spaţiu.

În acest timp, am simţit că o navă imensă se fixase în jurul nostru. Era complet silenţioasă şi doar parţial materializată. Aerul din jurul nostru s-a încălzit brusc şi am văzut o formă luminoasă distinctă în jurul nostru. Multe persoane au văzut fiinţe extraterestre care se mişcau în jurul nostru aproape ca nişte fantome, nefiind complet în această dimensiune materială.

Am văzut o navă aurie cu o lumină roşie care se rotea în jurul său, la exterior. În depărtare avea loc o furtună electrică spectaculoasă. Un bucătar şi alţi angajaţi lucrau la un mic motel numit *The White Eagle*, lângă Crestone. Ieşiseră afară, în pauză şi se uitau spre Baca, unde locuiau. Nu ştiau nici măcar ce era CSETI sau cu ce ne ocupam noi. Dar când s-au uitat în direcţia noastră, au văzut un dom strălucitor, ca o navă, cu lumini roşii care se roteau în jurul bazei, în sens invers acelor de ceasornic. Au fost complet şocaţi şi au spus că au putut vedea nava prin alte obiecte: ferma care trebuia să le blocheze vederea nu era vizibilă.

Desigur, în ziua următoare ne-au relatat aceasta. Erau complet uluiţi când au auzit că ne aflasem exact în locul unde văzuseră nava şi prin ce trecusem. Am auzit că, în final, au plecat din valea respectivă pentru că au fost foarte speriaţi de această experienţă.

După ce nava s-a îndepărtat, în câteva clipe temperatura a scăzut la -9, -12 grade. A fost ca şi cum ne-am fi aflat într-o clădire şi apoi clădirea ar fi dispărut.

24

Înscenarea

Nu există nicio îndoială că civilizațiile extraterestre sunt foarte evoluate și nu doar din punct de vedere tehnologic. Pentru a depăși viteza luminii prin cosmos, orice civilizație trebuie să evolueze social și spiritual, altfel ea se va distruge înainte de a putea ajunge pe Pământ. Multe persoane sunt depedente de fantezia cu extraterestrul bun/extraterestrul rău, pentru că noi proiectăm antropocentric asupra lor ceea ce umanitatea și-a făcut ei înseși. Dar adevărul este că nu trebuie să ne temem decât de noi înșine.

Calea înțelepciunii, indiferent de părerea voastră despre motivele extratereștrilor, este ca noi să fim ambasadori în fața lor, să-i angajăm în dialog și să creăm împreună pacea. Nu vom rezolva niciun conflict sau diferențele cu ajutorul armelor, indiferent cât de sofisticate ar fi ele. Sistemele de arme electromagnetice avansate au potențialul de a fi mult mai devastatoare decât armele nucleare. Așa că nu există nicio posibilitate pentru o civilizație – umană sau extraterestră – de a supraviețui conflictului armat la acel nivel de tehnologie. Adepții paradigmei războiului – și războaielor spațiale – sunt prost călăuziți de ideea de conflict și trebuie să fie readuși pe calea cea bună. După cum am menționat mai devreme, există un plan prin care populația este mințită pentru a accepta să asigure funcționarea în continuare a mașinăriei de război – care să se extindă și mai grandios în spațiu.

Unul din lucrurile pe care Werner von Braun i le-a împărtășit lui Carol Rosin a fost că mai întâi va fi Războiul Rece și că vor exista state-problemă și state războinice. Apoi a spus, detaliind – aceasta se întâmpla în 1974 – că va exista terorism global și amenințarea asteroizilor din spațiu. Iar după aceea, cei care controlează jocul vor scoate la lumină amenințarea falsă a extratereștrilor. Totul având drept scop obținerea controlului maxim al populației lumii prin intermediul fricii.

Când Carol Rosin mi-a spus aceasta, i-am replicat:

- M-am întâlnit cu șase persoane ce fac parte din grupuri care plănuiesc exact acest scenariu.

Carol Rosin a avut contact cu tehnologii evoluate de accesare mentală pe care mi l-a împărtășit. Când s-a întâlnit pentru prima dată cu Werner von Braun, acesta era foarte bolnav și i-a cerut să țină un discurs în numele său la o mare reuniune a persoanelor din industria aerospațială din Chicago. Ea nu se simțea deloc pregătită pentru aceasta, dar el a spus:

- O să fie totul bine! Nu-ți fă griji. Du-te!

S-a dus și habar nu avea despre ce urma să le spună acelor mii de oameni.

Când a început discursul, a auzit deodată vocea lui Werner von Braun în ureche. Nu avea niciun implant sau dispozitiv electronic în ureche. A repetat discursul auzit în ureche de la Werner von Braun. Atunci și-a dat seama cât de evoluate sunt aceste sisteme.

Nu e nevoie de niciun dispozitiv anume introdus într-o persoană când se folosesc sisteme electromagnetice cu adevărat evoluate, dezvoltate de această grupare malefică. Desigur, există și așa-numitele implanturi în scopul controlării comportamentului și inducerii amintirilor pe care oamenii le-au găsit asupra

victimelor presupuselor răpiri comise de extratereștri. Acestea sunt produse de firme de sisteme electronice avansate și foarte secrete și sunt apoi implantate în oameni în cadrul unor răpiri simulate. Victimele sunt apoi dirijate spre anumiți cercetători care se ocupă de studiul acestor răpiri. Ei sunt neștiutori (sau compromiși) și susțin că extratereștrii sunt vinovați. Ce înscenare!

Deoarece habar nu au în ce constau abilitățile umane ținute în secret, asemenea cercetători susțin că numai extratereștrii ar fi putut fi responsabili de cele întâmplate. Nimic nu este mai fals decât aceasta. Dacă nu știi cât de mari sunt aceste abilități, nu ai cum să judeci ceea ce observi, dacă este de origine umană sau extraterestră. După cincizeci sau șaizeci de ani și trilioane de dolari cheltuiți în secret, în colaborare cu unele dintre cele mai strălucite minți din lume, au fost atinse niște nivele tehnologice incredibil de evoluate în lumea subterană. Sunt convins că realizările majore sunt foarte avansate și, în unele privințe, ele se apropie chiar de unele dintre capacitățile extraterestre.

Am observat, de asemenea, că multe dintre răpiri se produc în apropierea unităților militare sau în cadrul familiilor de militari. Am aflat de la unele persoane care au cercetat asemenea răpiri în anii '70 și '80 că au descoperit existența unei corelații foarte puternice între acestea, familiile membrilor armatei, personalul și zonele militare. Acest lucru a fost raportat unora dintre grupările de ufologi, dar oamenilor care au încercat să facă publice aceste informații li s-a blocat accesul la orice întâlnire și nu li s-a permis să vorbească despre acest subiect. Totul a fost mușamalizat, ceea ce te face să te întrebi cine conduce, de fapt, aceste grupări care se ocupă de problema răpirilor și OZN-urilor?

De fapt, directorul executiv al uneia dintre aceste grupări civile care se ocupă de răpiri m-a sunat și mi-a spus că a auzit că am ajuns la această concluzie, că aveam perfectă dreptate și că exista un mare număr din cazurile cunoscute de el care sunt, de fapt, răpiri militare. Acest lucru a fost ascuns de fondatorul acelei grupări și oricine încerca să facă publică informația respectivă sau să discute despre o interacțiune pozitivă cu extratereștrii era înlăturat din cadrul grupării. Am aflat că acea grupare cunoscută primea fonduri importante chiar de la prințul S.A.!

Acest lucru se întâmplă adesea. De aceea am fost întotdeauna preocupat de adevăr și unde ne va duce acesta. Din păcate, există persoane care au reputația și sistemul de valori atât de strâns legate de aceste idei, încât nu vor ca adevărul să fie cunoscut.

În anii '80 exista un cercetător pe nume Paul Benowitz. Un ofițer de la Biroul de Investigații Speciale al Forțelor Aeriene (AFOSI) a fost implicat într-un asemenea caz. O victimă a unei răpiri a fost trimisă la Paul Benowitz pentru a-l determina pe acesta să devieze de la o investigație cu privire la proiecte foarte secrete de la baza aviatică militară Kirkland, din New Mexico.

O femeie mergea cu mașina noaptea târziu prin apropierea uneia dintre aceste locații secrete unde se testa un vehicul antigravitațional. A văzut ceva ce nu trebuia să vadă, așa că a fost inițiată o operațiune de răpire militară. I-au administrat o substanță chimică, a leșinat și apoi i-au implantat amintiri false. Cu ajutorul unei tehnici MK-Ultra evoluate, acești agenți secreți i-au introdus amintiri secrete ale unei răpiri comise de extratereștri.

A fost trimisă de acești oameni la Paul Benowitz, pe care au început să-l influențeze cu aceste sisteme de

arme electromagnetice. Apoi femeia a suferit o cădere nervoasă gravă și a trebuit să fie internată în spital. A fost o mare tragedie.

Totul s-a întâmplat pentru că acea persoană a văzut ceva ce nu ar fi trebuit să vadă. Povestea de acoperire a fost „o răpire comisă de extratereștri", însă, de fapt, ea văzuse testarea unui vehicul extraterestru simulat în apropiere de baza aviatică militară Kirkland. Unele persoane se află la locul nepotrivit, în momentul nepotrivit și în loc să se lase să fie cunoscut faptul că există proiecte secrete ale oamenilor care au sisteme de propulsie antigravitațională, este pusă în practică metoda înscenării.

Pe parcursul investigației noastre din anii '90, am identificat câteva persoane care au făcut parte din aceste echipe. Una dintre ele este un bărbat din apropiere de Seattle, Washington și un altul din Colorado, care a fost soldat de elită și a fost atras într-unul dintre aceste programe compartimentate. A spus că practica era cea a unei „înscenări". O persoană era trimisă doar o dată la o răpire, după care aceasta era separată de ceilalți.

L-am rugat să facă totul public, dar a fost îngrozit și convins că va fi asasinat, dacă va dezvălui aceste lucruri. A spus că ei chiar dispuneau de oameni care conduceau persoane deghizate ca extratereștri. Această „înscenare" este foarte evoluată și poate păcăli pe oricine că a fost într-adevăr vorba de extratereștri. A spus că foloseau aparatură electronică, precum și droguri pentru a răpi oameni.

- Nu aveți idee cât de multe personalități politice importante și cadre-cheie ale armatei sau membrii familiilor lor au fost răpite de noi ca să învețe să-i urască pe extratereștri și să sprijine Războiul Stelelor.

- Da, vă cred, i-am spus eu, pentru că m-am întâlnit cu prințul S.A., al cărui frate a fost răpit printr-o

operațiune paramilitară secretă, astfel încât această familie cu mare putere financiară să recunoască faptul că există o amenințare. Astfel de operațiuni sunt extrem de bine coordonate și foarte sofisticate în arta înscenării.

Mai multe persoane diferite, care au făcut parte din programe din lumea afacerilor și a serviciilor militare secrete, mi-au dat exact aceleași detalii cu privire la modalitățile folosite și scopul din spatele acestor operațiuni. Aceste înscenări sunt practicate și în alte țări.

Scopul este de a face exact ce prevăzuse Werner von Braun, adică de a pregăti oamenii pentru o eventuală falsă amenințare din spațiu care să „unească lumea" în jurul unui nou nivel de forță militară-industrială-economică centralizată.

Unii oameni din presă și anumiți autori au suferit această experiență. Președintele Kennedy a fost asasinat pentru că s-a apropiat prea mult de adevărul cu privire la aceasta și alte chestiuni de aceeași natură.

25

Ţinut în întuneric

Preşedintele Kennedy a fost asasinat pentru un mare număr de motive conexe: serviciile secrete care se ocupă de OZN-uri şi de extratereştri sunt parte a unui set de probleme care includ sistemul bancar global, conducătorii serviciilor secrete, grupul secret care ne controlează societatea prin interese de afaceri, financiare şi instituţionale, precum şi interese de afaceri corupte legate de domeniul militar şi guvernamental.

Jack Kennedy ştia foarte multe despre aceasta şi avea de gând să ia nişte măsuri decisive pentru a rezolva problema. Urma să pună ordine în domeniul militar-industrial, să facă pace cu ruşii, să pună capăt Războiului Rece. Pe scurt, urma să stopeze acţiunile fasciste. Şi trebuie să înţelegeţi că Jack Kennedy era, de asemenea, suficient de inteligent ca să ştie că Marilyn Monroe fusese ucisă pentru că avea de gând să vorbească despre unele dintre lucrurile pe care i le spusese el despre chestiunile legate de extratereştri.

Bobby Kennedy cunoştea cu siguranţă aceste lucruri. Deţin o scrisoare de la Bobby Kennedy în care scrie despre OZN-uri şi de preocuparea lui faţă de subiectul respectiv, redactată nu cu mult timp înainte de a fi asasinat.

Jack Kennedy, după cum am aflat eu din surse personale, era pe cale, în toamna anului 1963, să dea un ordin executiv federal care ar fi modificat dinamica multor dintre aceste proiecte. Era practic în favoarea

dizolvării CIA-ului. Voia ca problema OZN-urilor să fie făcută publică, iar aceste tehnologii să fie utilizate în folosul umanităţii. Dorea să schimbe decizia luată cu privire la acţiunea din Vietnam. Dar gruparea rău intenţionată nu avea niciun gând de a permite aceasta. A fost asasinat înainte ca aceste schimbări să fie puse în practică.

Un bărbat implicat în uciderea lui Kennedy m-a sunat pentru a discuta despre chestiunea OZN-urilor şi a energiei/propulsiei. El fusese implicat în logistica asasinatului, precum şi în acest metaguvern-fantomă care conduce proiectele cu OZN-uri şi foloseşte în scopuri proprii sisteme energetice noi, care ar putea salva de la distrugere mediul. Oamenii care îl cunosc vă vor spune că a ucis mai multe persoane decât degetele de la mâini şi de la picioare. Dar acum lucrează la proiecte care implică tehnologii foarte avansate, precum cea a OZN-urilor sau a „farfuriilor zburătoare". Am vorbit de mai multe ori cu el şi ştiu sigur că asasinarea lui Jack Kennedy şi decesele multor altor oameni au avut drept scop încercarea de a opri scurgerile de informaţii în această privinţă.

Când m-am întâlnit în Anglia cu lordul Hill-Norton – fost amiral comandant al marinei britanice, „lord al mării" şi fost director al Marelui Stat Major – el a vrut să ştie de ce nu i s-a spus nimic niciodată despre OZN-uri. Auzise că mă întâlnisem cu directorul CIA şi că oferisem informaţii oamenilor lui Clinton. M-am dus la locuinţa sa din Hampshire. Era una dintre acele case impunătoare cu acoperiş gros, plin de iarbă – un loc minunat. Am vorbit în sufrageria lui. El se afla în dreapta mea, cu un carneţel la îndemână şi îmi punea întrebări, luând harnic notiţe. Voia să afle tot ce ştiam eu. Lordul Hill-Norton era un bărbat mic de înălţime, energetic, cu ochii

25

Ținut în întuneric

Președintele Kennedy a fost asasinat pentru un mare număr de motive conexe: serviciile secrete care se ocupă de OZN-uri și de extratereștri sunt parte a unui set de probleme care includ sistemul bancar global, conducătorii serviciilor secrete, grupul secret care ne controlează societatea prin interese de afaceri, financiare și instituționale, precum și interese de afaceri corupte legate de domeniul militar și guvernamental.

Jack Kennedy știa foarte multe despre aceasta și avea de gând să ia niște măsuri decisive pentru a rezolva problema. Urma să pună ordine în domeniul militar-industrial, să facă pace cu rușii, să pună capăt Războiului Rece. Pe scurt, urma să stopeze acțiunile fasciste. Și trebuie să înțelegeți că Jack Kennedy era, de asemenea, suficient de inteligent ca să știe că Marilyn Monroe fusese ucisă pentru că avea de gând să vorbească despre unele dintre lucrurile pe care i le spusese el despre chestiunile legate de extratereștri.

Bobby Kennedy cunoștea cu siguranță aceste lucruri. Dețin o scrisoare de la Bobby Kennedy în care scrie despre OZN-uri și de preocuparea lui față de subiectul respectiv, redactată nu cu mult timp înainte de a fi asasinat.

Jack Kennedy, după cum am aflat eu din surse personale, era pe cale, în toamna anului 1963, să dea un ordin executiv federal care ar fi modificat dinamica multor dintre aceste proiecte. Era practic în favoarea

dizolvării CIA-ului. Voia ca problema OZN-urilor să fie făcută publică, iar aceste tehnologii să fie utilizate în folosul umanității. Dorea să schimbe decizia luată cu privire la acțiunea din Vietnam. Dar gruparea rău intenționată nu avea niciun gând de a permite aceasta. A fost asasinat înainte ca aceste schimbări să fie puse în practică.

Un bărbat implicat în uciderea lui Kennedy m-a sunat pentru a discuta despre chestiunea OZN-urilor și a energiei/propulsiei. El fusese implicat în logistica asasinatului, precum și în acest metaguvern-fantomă care conduce proiectele cu OZN-uri și folosește în scopuri proprii sisteme energetice noi, care ar putea salva de la distrugere mediul. Oamenii care îl cunosc vă vor spune că a ucis mai multe persoane decât degetele de la mâini și de la picioare. Dar acum lucrează la proiecte care implică tehnologii foarte avansate, precum cea a OZN-urilor sau a „farfuriilor zburătoare". Am vorbit de mai multe ori cu el și știu sigur că asasinarea lui Jack Kennedy și decesele multor altor oameni au avut drept scop încercarea de a opri scurgerile de informații în această privință.

Când m-am întâlnit în Anglia cu lordul Hill-Norton – fost amiral comandant al marinei britanice, „lord al mării" și fost director al Marelui Stat Major – el a vrut să știe de ce nu i s-a spus nimic niciodată despre OZN-uri. Auzise că mă întâlnisem cu directorul CIA și că oferisem informații oamenilor lui Clinton. M-am dus la locuința sa din Hampshire. Era una dintre acele case impunătoare cu acoperiș gros, plin de iarbă – un loc minunat. Am vorbit în sufrageria lui. El se afla în dreapta mea, cu un carnețel la îndemână și îmi punea întrebări, luând harnic notițe. Voia să afle tot ce știam eu. Lordul Hill-Norton era un bărbat mic de înălțime, energetic, cu ochii

albaştri, pătrunzători.

La un moment dat, m-a întrebat:

- De ce nu vor să-mi spună aceste lucruri? Am fost ministrul apărării şi directorul MI-5 şi MI-6 şi am condus multe alte operaţiuni de importanţă majoră din Anglia. În plus, am fost preşedintele comitetului militar al NATO. Şi totuşi, nu am ştiut niciodată nimic despre aceasta când am avut respectivele funcţii. Am aflat mai târziu, de la oameni precum lordul Mountbatten. De ce nu au vrut să-mi spună?

Era revoltat că fusese „ţinut în întuneric", la fel ca amiralul Tom Wilson, care era directorul Intelligence Joint Staff, precum şi directorul CIA, James Woolsey ş.a.m.d.

I-am spus:

- Domnule, permiteţi-mi să vă răspund printr-o întrebare. Ce aţi fi făcut dacă aţi fi descoperit că există un grup transnaţional care nu răspunde în faţa niciunui guvern din lume, dar care s-a infiltrat aproape în orice aspect al oricărei guvernări? Care şi-a arogat prin acţiuni criminale şi fără milă – inclusiv asasinate – controlul ilegal al celor mai importante tehnologii descoperite vreodată, inclusiv al celor care permit călătoria interstelară, tehnologii care ar putea scăpa lumea de nevoia de energii consumabile fosile, ar putea salva mediul şi ar pune capăt sărăciei din lume şi că acest grup ar dispreţui total legea, democraţia, libertatea şi binele oamenilor sau chiar viitorul planetei? Ce aţi fi făcut?

El a exclamat:

- Nu aş fi acceptat asta nici măcar o clipă!!

- De aceea nu v-au spus niciodată. V-aţi răspuns singur la întrebare.

- Ce vreţi să spuneţi? m-a întrebat el.

- Dacă aţi fi ştiut şi aceasta ar fi fost reacţia dumneavoastră, aţi fi sfârşit precum Jack Kennedy sau lordul Mountbatten, ucis într-o explozie a unei aşa-zise bombe IRA, dar care a fost, de fapt, declanşată de acest grup de răufăcători. Sau aţi fi ajuns ca Marilyn Monroe, Mary Meyer ori alte persoane care au fost ucise pentru că nu au acceptat să păstreze tăcerea.

Apoi am adăugat:

- Din păcate, unele persoane din grupul meu, precum fostul director CIA, Bill Colby, au păţit la fel.

S-a uitat fix la mine. Apoi a mormăit ceva care suna ca: „Ticăloşii ăştia!"

- Ceea ce puteţi şti depinde complet de convingerea celor din această grupare-fantomă secretă că veţi accepta să păstraţi secretul asupra informaţiilor secrete primite. Şi dacă ei sunt de părere că sunteţi o persoană demnă, care imediat ce va descoperi cât de valoroase sunt informaţiile şi că activitatea lor este de fapt criminală, vor încerca să corecteze problema, nu vă vor da aceste informaţii, pentru că dacă o fac şi nu respectaţi secretul, vor fi nevoiţi să vă elimine.

Consilierul meu pe probleme militare a fost implicat în asemenea proiecte cu acces special, foarte secrete, şi mi-a explicat cum funcţionează. Dacă există zece persoane implicate într-un proiect subteran, numai aceştia zece vor şti ce se întâmplă. Iar dacă faceţi parte din grupul respectiv şi nu vă supuneţi regulilor, mi-a spus că există un glonte care vă aşteaptă şi vă va nimeri. Şi dacă nu faceţi parte din celula respectivă, indiferent de gradul şi funcţia voastră, nu veţi şti niciodată că există.

Unul dintre aceste proiecte era condus de amiralul Harry Trane, care ulterior s-a dus la SAIC. La un moment dat, când se pregăteau să închidă acel proiect

ca să-l transforme și să-l pună în practică în alt loc – pentru a continua jocul ascuns –, amiralul i-a adunat pe toți și le-a spus:

- Vă mulțumesc foarte mult pentru serviciile voastre. Ați făcut parte dintr-un proiect secret de X miliarde de dolari, dar acum e timpul ca acesta să-și schimbe forma.

Și l-au închis. Lucrez cu mulți oameni care au fost implicați în astfel de proiecte.

Unul dintre martorii noștri este Merle Shane McDowell. El a făcut parte din Atlantic Command (Comandamentul pentru Atlantic, comandament unificat având responsabilitatea de a superviza zona geografică a Oceanului Atlantic (n.trad.)) de lângă Norfolk, Virginia, când un OZN enorm a venit din spațiu, dinspre nord-est, și a fost depistat de cel puțin cinci stații radar diferite. A fost observat cum se deplasa înainte și înapoi de-a lungul coastei de est. Centrul de control unde se afla a intrat în ceea ce se numește alertă Cod Zebra totală. Trebuie să ai dungi ca de zebră pe ecuson pentru a putea rămâne în locația respectivă în cazul acestui grad de alertă.

Cine nu are acele dungi de zebră și nu a ieșit din unitate în șaizeci de secunde, va fi împușcat de către cadrele militare navale aflate acolo. Amiralul Harry Trane era comandorul-șef al Atlantic Command, când s-a întâmplat aceasta. Merle Shane McDowell mi-a spus că amiralul era foarte supărat pentru că acest eveniment scăpase de sub control. El a comandat apoi scufundarea acelui vehicul extraterestru și a trimis rachete în susul și în josul coastei în încercarea de a o intercepta. Dar după o rotație completă a indicatorului radarului, nava se deplasa de la malul Noii Anglii până pe coasta Floridei, iar după o altă rotație, OZN-ul ajungea pe coasta

Norfolk-ului. În cele din urmă, a traversat Insulele Azore. La un moment dat, un pilot s-a apropiat suficient de mult pentru a fotografia nava. McDowell a văzut fotografia acestei nave foarte mari, lungi, cilindrice. Deasupra Insulelor Azore s-a rotit cu aproximativ șaizeci de grade și, apoi, instantaneu, a accelerat în spațiul cosmic.

La începutul anilor '80 amiralul Trane știa cum e cu problema OZN-urilor, pentru că McDowell spunea:

- Bătrânul era cu adevărat tulburat. Nu știa ce era lucrul acela. Erau pe firul roșu cu Uniunea Sovietică, încercând să afle dacă nu era cumva o rachetă a lor. Rușii au spus:

- Nu este a noastră.

Nu era europeană. Nu era americană.

Mai târziu, au venit agenți secreți în costume și au amenințat pe toată lumea care fusese martoră la această întâlnire. Amenințările erau grave.

Unul din motivele pentru care le raportez multor comandanți militari care e situația reală este că cei care nu cunosc acest subiect ar putea să fie martori la o asemenea întâlnire și să nu știe cum să reacționeze. Capacitatea de a acționa este afectată de secretomanie, de acest grup paralel de răufăcători care cunosc realitatea, dar nu sunt dispuși să vorbească. Amintiți-vă faptul că amiralul Trane a comandat un atac militar al navei extraterestre pentru că nu știa ce este. Acest lucru este extrem de periculos și nerecomandabil.

După ce amiralul Trane s-a retras din cadrul armatei, a ajuns prin complexul militar-industrial la perla guvernului secret: SAIC, adică Science Applications International Corporation.

Consilierul nostru pe probleme militare a avut cu câțiva ani în urmă oportunitatea de a se întâlni cu

amiralul Trane și de a ridica această problemă. Amiralul l-a ascultat, după care a spus:

- Nu sunt deloc interesat să discut această chestiune.

Apoi a reluat subiectul discutat înainte de a trece la problema OZN-urilor și a continuat netulburat.

Acești oameni sunt antrenați să facă aceasta. Am o prietenă apropiată care m-a prezentat doamnei Boutros-Ghali, soția secretarului general al ONU, precum și altor persoane importante. Ea a susținut dintotdeauna CSETI, a fost membră a acestei organizații și a susținut, de asemenea, desecretizarea. Este și prietenă de ani de zile cu un senator foarte important. I-am comunicat că eram aproape sigur că el era unul dintre membrii-cheie ai acestui grup de răufăcători subteran. Prin urmare, a discutat despre aceasta cu el. Senatorul a făcut următorul lucru: a ascultat ceea ce-i spunea, urmărind-o cu ochi atenți, ca de vultur. Când a terminat de vorbit, a reluat subiectul discutat anterior, continuând conversația. A sărit doar peste partea legată de OZN-uri, ca și cum nu ar fi fost nicio clipă menționată.

Și eu am avut această experiență. Acesta e un mod prin care am reușit să identific persoane cu funcții importante în guvernul subteran. Un fost președinte SUA și doi foști secretari ai apărării sunt profund implicați.

La jumătatea anilor '90 am fost invitat de cineva care îl cunoștea pe senatorul Barry Goldwater pentru a discuta această problemă la locuința sa. Mulți vă amintiți poate că el a fost senatorul din Arizona care a candidat la președinție în 1964 și a pierdut alegerile. A fost și general de rezervă în aviația militară.

M-am dus la locuința senatorului Goldwater de lângă Scottsdale, în Arizona, care se afla pe coama unui deal cu

perspectivă asupra orașului. Senatorul avea în jur de optzeci de ani, dar spiritul îi era limpede. Era foarte interesat de ceea ce făceam. Trimisesem toate materialele noastre de prezentare, iar el a apreciat foarte mult aceasta.

Mi-a relatat următoarea istorisire: în anii '60 era prieten foarte apropiat cu generalul Curtis Lemay – cel care a ordonat: „Bombardați-i până revin la epoca de piatră."

Senatorul Goldwater, fiind în aviația militară și totodată pilot, auzise despre rapoarte legate de OZN-uri de la persoane foarte credibile pe care le cunoscuse. Auzise de asemenea că unele dintre materialele recuperate de la un OZN prăbușit din New Mexico ajunseseră la unitatea aviatică militară Wright-Patterson.

Deși Goldwater era un senator foarte important, nu primise niciodată vreo informație cu privire la acest subiect prin canalele sale de informare. Prin urmare Curtis Lemay l-a vizitat pe general și l-a întrebat dacă e dispus să-l ducă în „camera albastră" de la baza aviatică militară Wright-Patterson, la departamentul de tehnologie străină pentru a vedea materialul legat de OZN-uri. El și generalul Lemay fuseseră dintotdeauna buni prieteni, dar Curtis Lemay s-a întors spre el și i-a spus:

- La naiba, Barry. Nici măcar eu nu pot să intru acolo și, dacă mă mai rogi asta vreodată, o să mă asigur personal că ești dat afară din aviația militară de către curtea marțială!

Să spună așa ceva tocmai un senator SUA, candidat la președinție și general-rezervist din cadrul aviației militare! Stăteam în sufragerie cu senatorul Goldwater și l-am întrebat:

- Isuse, vorbea serios?

- Cât se poate de serios! Și nu am mai menționat niciodată chestiunea respectivă!

Această relatare vă dă o idee despre teama şi secretomania extremă care înconjoară acest subiect, chiar în cazul cuiva de statutul lui Barry Goldwater, fondator al aripii conservatoare a Partidului Republican. Era arhiconservator, promilitar, roşu, alb şi albastru până-n inima oaselor.

Senatorul Goldwater a spus:

- Cred că ceea ce faceţi este minunat! Ce pot să fac pentru a vă ajuta?

- Încercăm să coalizăm oamenii care cunosc detaliile la un nivel suficient de semnificativ ca să putem dezvălui chestiunea OZN-urilor într-un mod credibil publicului şi pentru a pune astfel capăt secretizării. A sosit momentul să facem acest lucru...

Goldwater a spus:

- Aveţi dreptate! A fost o greşeală atunci, aşa cum este şi acum că se ţine totul secret!

Am început să vorbim despre cine a făcut parte din această grupare secretă. Când enumeram numele persoanelor implicate, l-am întrebat:

- Îl cunoaşteţi pe amiralul Y.N.?

- Sigur, am fost prieteni ani de zile.

- Ei bine, este numărul trei din MJ-12.

Goldwater a fost şocat:

- Serios?

- Da. La fel ca Edward Teller şi alţi indivizi în genul ăsta. Edward Teller era implicat până-n dinţi în aceste proiecte.

M-a întrebat:

- Bine, şi atunci, ce pot să fac eu?

- V-aş ruga să-l contactaţi pe amiral în numele meu şi să-l întrebaţi dacă e de acord să mă vadă, ca să discutăm despre această chestiune şi să aflăm cum am putea coopera pentru a face publice aceste informaţii într-un mod eficient şi inofensiv.

- Pot să încerc, mi-a spus el.

Şi aşa a făcut. Câteva săptămâni mai târziu, senatorul Goldwater m-a contactat, aducându-mi veşti:

- Doamne! Nu pot nici măcar să-i mai amintesc vreodată amiralului de asta!

Mi-a explicat că amiralul Y.N. se enervase şi că nu avea de gând să discute despre asta cu nimeni. Amiralul deţinuse mai multe posturi înalte în guvern şi apoi ajunsese să fie unul dintre oamenii-cheie din SAIC.

Ulterior am vorbit şi cu Joanne Goldwater, una dintre fiicele senatorului Goldwater, care conduce Goldwater Foods din Arizona. Ea mi-a spus:

- Ştiţi, tata nu vă mai poate ajuta în legătură cu aceşti oameni... Nu ştiu ce i-a spus amiralul, dar l-a speriat rău de tot.

- Nu-i nimic. Nu e nimeni obligat să facă ceva şi fiecare dintre noi are limitele lui. Nu cer nimănui să facă ceea ce nu-i place şi apreciez că tatăl dumneavoastră s-a implicat atât de mult.

Tot cam atunci am aflat că vicepreşedintele Humphrey se dusese în secret la unitatea aviatică militară din Kirkland şi vizitase laboratoarele Sandia, pentru a face investigaţii în legătură cu proiectele de tehnologii secrete legate de OZN-uri. Un martor de la aceste laboratoare mi-a spus personal că lucrase la proiectele legate de OZN-uri şi de programul de tehnică extraterestră, de dispozitive electronice.

Vicepreşedintele Humphrey a venit la unitate şi a dorit să intre şi să vadă ce e acolo, dar i s-a spus:

- Domnule, nu aveţi permisiunea de a intra în această zonă. Dacă mergeţi mai departe, vă vom împuşca mortal.

L-am întrebat:

- Vorbeau serios? L-ar fi împuşcat mortal pe vicepreşedintele Statelor Unite?

- Absolut. L-ar fi ucis pe loc.

Noua eră

Când o manifestare a lui Dumnezeu – o manifestare divină – ajunge în acest plan existențial, revigorează fiecare aspect al creației, ca o primăvară spirituală. Spiritul, cunoașterea, intelectul și ceea ce se cheamă planul divin aflat în tărâmul profund al spiritului, toate lucrurile și ființele sunt reînnoite.

Manifestarea divină este întrețesută în materia creației și trezește la viață toată creația, fiecare atom. Totul este modificat. Și, deodată, „în mod spontan", știința, gândirea socială, ideile spirituale și apropierea dintre popoare trec prin progrese majore. Schimbările și progresele enorme din știință și gândire se datorează eliberării forței spirituale și planului divin.

Acest nou ciclu spiritual a condus la o nouă lume. Acest nou ciclu – oricât de embrionic ar fi – se manifestă în jurul nostru și în noi. Aceasta se întâmplă, deși forțe retrograde încearcă inutil, dar cu ferocitate să stopeze ciclul.

Lucrurile nu se întâmplă însă de la sine. Se întâmplă prin noi. Acesta este lucrul interesant la o ființă umană. Ființa umană, chiar și cea mai măruntă, posedă totalitatea universului concentrată în ea însăși. Cunoaștem toate aceste adevăruri în ființa noastră. Totul este concentrat în interior. În realitate, nu există nicio diferență între interior și exterior: „Acesta este acela."

Cu toții, am ajuns la un nou potențial. Există o nouă

capacitate în toate ființele din univers. Ciclul în care ne aflăm este unul al păcii universale, nu doar al celei globale. Cei care sunt pentru război, care doresc un conflict armat galactic, de mii de ani sunt complet dați deoparte. Indiferent cât de dependente sunt anumite elemente retrograde ale societății noastre de vechea paradigmă a războiului nesfârșit, aceste vremuri se vor încheia curând și vom ajunge la pace neîntreruptă pentru cel puțin cinci sute de mii de ani pe Pământ.

Acum privim cum vechea paradigmă moare în convulsii dureroase. E întunericul dinaintea zorilor, zbaterea furtunii dinaintea calmului naturii și adesea e cea mai dificilă și mai înșelătoare perioadă dinaintea instalării acestor noi vremuri. Acestea sunt timpurile în care trăim: în ultimii o sută, o sută cincizeci de ani, ne-am confruntat cu schimbări majore pe toate planurile: spiritual, cosmologic, social, religios, politic, științific ș.a.m.d.

În ultimii o sută cincizeci de ani, au avut loc mai multe schimbări decât în suta de ani de dinainte. Cum de a fost posibil? Pentru că această nouă creație s-a manifestat prin divin la începutul acestui ciclu. Din punct de vedere spiritual, deja există pe tărâmul empiric al cunoașterii celeste! Putem să ne ducem în ființa noastră și să o vedem – e minunată!

Cât privește planurile secrete ale celor dependenți de noua lume, totul este pus în joc. Mi s-a spus de către persoane adânc infiltrate că totul este în joc: câștigătorul nu este cunoscut și de aceea trebuie să ne luptăm până la ultima suflare să aducem pe Pământ această nouă lume de pace universală. Cu cât oamenii sunt mai atenți la aceste planuri de înșelare și manipulare, cu atât suntem mai în siguranță, pentru că, dacă le cunoaștem, putem evita să fim duși în nebunia *Războiului Stelelor*.

Cunoaşterea înseamnă putere.

Începând cu evenimentul de la 11 septembrie*, au existat multe manipulări, dar anumite elemente au exagerat. Şi din această cauză, oamenii văd că există nişte planuri secrete care nu au nimic de-a face cu securitatea Statelor Unite sau a lumii. Înainte de 11 septembrie vorbeam despre faptul că avem resurse multiple care dădeau cale liberă statelor rău intenţionate şi apoi terorismului global, ameninţării din spaţiu sub forma asteroizilor şi extratereştrilor inamici. Şi iată unde ne aflăm acum!

Jocul se apropie de sfârşit, dar întrebarea este dacă există sau nu suficienţi oameni care se lasă păcăliţi. Iar cealaltă întrebare este dacă persoanele implicate în aceste programe secrete mai doresc suficient de mult să declanşeze un golf Tonkin cosmic.

Multe persoane implicate în aceste proiecte nu ştiu care sunt planurile reale. Totul este compartimentat. Din două, trei sute de oameni din grupare, la nivel global, care se ocupă de aceasta, există un număr redus de persoane care ştiu care sunt scopurile reale. Cele mai grave scopuri sunt cele pe care le-am discutat. Există aproximativ douăzeci şi ceva de oameni care cunosc planul la acel nivel. Totul este foarte bine controlat prin compartimentarea pe celule.

Unul dintre cele mai importante obiective este de a expune scopurile reale oamenilor bine intenţionaţi din

* La 11 septembrie 2001 a avut loc un eveniment tragic care a constat într-o serie de atribuite grupării fundamentaliste Al Qaeda, evenimentul care a implicat a patru de pasageri. Avioanele au fost folosite ca aeriene; aproximativ 3.000 de persoane au fost ucise (după surse oficiale). Pe lângă pierderile omeneşti, ale şi alte cinci edificii au fost distruse ori s-au dărâmat parţial; încă 23 de edificii şi au fost afectate. (n.trad.)

cadrul acestei grupări. Există defecţiuni. Există oameni care spun:

- Nu voi participa la aşa ceva. Făceam asta pentru a ţine secrete aceste tehnologii ca să nu fie transformate în arme de duşmanii noştri.

Sau:

- Ţineam asta secret pentu a menţine stabilitatea sistemului economic global.

Sau:

- Păstram secretul pentru că voiam să mă asigur că nu duceam la faliment industria petroliferă.

Dar atunci când află despre unele dintre scopurile reale, ei spun:

- Nu se poate!

Din multele mii de oameni implicaţi în aceste proiecte şi din multele sute implicate în politica de management, majorităţii i se ascunde scopul final.

De aceea e foarte important să nu pornim cu idei preconcepute cu privire la oamenii implicaţi în aceste proiecte. Mulţi sunt oameni buni, ei înşişi manipulaţi. De aceea, unele dintre persoanele-cheie din acest grup mă tot sună şi-mi spun:

- Nu vă opriţi! Vrem ca lucrurile să fie îndreptate.

Unul dintre ei mi-a trimis mesajul următor:

- Nu renunţaţi niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată, niciodată...

Desigur, este mai uşor de zis decât de făcut: după ce v-au ucis cea mai bună prietenă, v-aţi îmbolnăvit de cancer în faza de metastază, trebuie să vă daţi demisia. Aveţi copii pe care trebuie să-i daţi la colegiu şi aţi fost numit în toate felurile, inclusiv vraci pe internet ş.a.m.d.; este demoralizant şi adesea greu să nu renunţi. De fapt,

să nu renunţi este cel mai dificil lucru.

Unele persoane din aceste proiecte supersecrete apreciază foarte mult ceea ce facem. La începutul proiectului nostru, aproximativ o treime din membrii grupării secrete dorea să aibă loc desecretizarea; acum s-a ajuns la 45%. Dar mai există încă un element foarte puternic care este nemilos. Fostul director CIA, Bill Colby era într-un fel un caz dificil: oamenii care trădează gruparea la un asemenea nivel nu sunt toleraţi.

Aceasta s-a întâmplat cu aproape zece ani în urmă şi lucrurile se schimbă. Nu se poate judeca niciodată viitorul privind la trecut, mai ales acum. Lucrurile evoluează atât de mult în prezent. Ar trebui să-i considerăm pe toţi aceşti oameni ca fiind educabili şi putând ajunge la o mai bună înţelegere a lucrurilor. Mulţi sunt dispuşi să spună adevărul şi să ne ajute.

Am avut un vis lucid, precognitiv repetat, în care mă aflam într-un loc anume din sud-vestul Americii, unde o navă extraterestră este adusă prin protocol în timpul zilei, se stabileşte contactul cu un vehicul extraterestru după care apare un extraterestru cu o funcţie diplomatică importantă, cu mari capacităţi spirituale. Este un eveniment foarte paşnic, deschis, a cărui realizare e sprijinită de un membru al grupării secrete implicat în aceste programe militare.

Acest eveniment incredibil mi-a fost arătat la începutul anilor '90. Cred că şansa ca aceasta să se întâmple creşte o dată cu trecerea timpului.

Când au început aceste proiecte supersecrete? Adevărul este că există încă proiecte şi materiale secrete care nu au fost declasificate de la începutul secolului trecut şi de la Primul Război Mondial.

Au existat motive de secretizare, într-un fel sau altul, încă de acum mii de ani. Au existat dintotdeauna

societăţi secrete care au încercat să dobândească puterea secretă. Şi au trecut prin diverse transformări, în funcţie de exigenţele timpului, locului şi circumstanţelor politice şi tehnologice.

Cu siguranţă că în secolul XX au existat programe strict secrete legate de interese industriale importante care cunosc aceste tehnologii – mai ales aşa-numitele sisteme electromagnetice, adică ceea ce a descoperit Tesla.

Chiar şi Faraday descoperise un „efect supraunitar" în unele dintre experimentele făcute de el în 1800. Aşadar, au existat interese care au menţinut aceste lucruri ascunse de mult, mult timp.

În anii 1800, era Vanderbilţilor, Rockefellerilor şi a lui Standard Oil, existau interese puternice care voiau să menţină secrete asemenea descoperiri cu privire la energia gratuită. La un moment dat, Standard Oil avea un venit mai mare decât guvernul SUA, atât de mare şi de puternică era această corporaţie, controlată de familia Rockefeller.

În acest mediu monopolist, industrial, genii precum Tesla sau T. Townsend, Brown şi alţii îşi fac apariţia si proiectează aparate cu energie gratuită, aşa-numita energie de punct zero, şi sisteme antigravitaţionale cu voltaj ridicat.

Au existat raportări de nave extraterestre la sfârşitul anilor 1800 – faimoasa „spaimă de nave spaţiale" din 1896. Am aflat dintr-o sursă excelentă că generalul MacArthur a fost chiar el implicat în recuperarea unui obiect extraterestru din China, în anii 1930.

Prin urmare au existat încă de mult programe de observare a materiei extraterestre şi de încercare, în acelaşi timp, de a controla tehnologia. Un progres imens a avut însă loc în aceste programe în timpul erei celui

de-al Doilea Război Mondial.

În jurul perioadei în care am dezvoltat arme termonucleare și eram pe punctul explorării timpurii a spațiului, existau programe care investigau sisteme de propulsie ce arătau ca niște farfurii zburătoare. Von Braun era implicat, ca și Edward Teller, doctorul Vannevar Bush și alții. Goddard, în 1936 și 1937, dezvolta o parte din rezultatul muncii lui Tesla. Realizările sale în domeniul antigravitației au fost furate și vândute naziștilor la jumătatea anilor '30.

Dar, odată ce am trecut de la nivelul experimentării și dezvoltării la folosirea armelor termonucleare și a propulsiei antigravitaționale secrete, extratereștrii care urmăriseră Pământul de mii de ani au devenit foarte îngrijorați. Știau că nu mai era mult de la acel moment al dezvoltării tehnologice la abilitatea de a face voiaje interstelare. Și iată un grup de persoane, pe acest Pământ minunat, care, în câteva zeci de ani, au trecut de la căruța trasă de cai la sisteme de arme antigravitaționale, electromagnetice și dispozitive termonucleare. Ar trebui să fii de o prostie galactică ca să nu te îngrijorezi în această privință!

La acea vreme, în timpul și după cel de-al Doilea Război Mondial, s-au intensificat operațiunile de recunoaștere și intervenție limitată ale extratereștrilor. Extratereștrii încercau să reducă ritmul cu care avansam pe această cale autodistructivă. Există martori, cadre militare, implicați în proiectul *Desecretizarea*, care descriu vehicule extraterestre ce interceptează rachete balistice intercontinentale de la unitatea aviatică militară Vandenburg și deasupra Pacificului de Sud. Extratereștrii încercau să amâne evoluția noastră sălbatică spre distrugerea reciprocă sigură.

Oameni, precum colonelul Diedrikson, care fuseseră membri ai comisiei de energie atomică, au observat că la toate unitățile noastre nucleare existau depistări numeroase de nave extraterestre, prezente din cauza preocupării lor față de riscurile implicate de aceste unități. Cunoștea personal cazul interceptiei unei rachete balistice intercontinentale care fusese special dezvoltată pentru a putea exploda pe lună. Extratereștrii au interceptat-o înainte de a ieși din atmosferă.

În anii '40 doboram vehicule extraterestre în apropiere de Roswell, New Mexico, care la acea vreme era singura noastră bază nucleară. Dispunem de un document al FBI-ului trimis lui J. Edgar Hoover, care menționa că un sistem radar special configurat era responsabil pentru doborârea acestor nave extraterestre. Din 1960 dispunem de abilitatea de a „călători printre stele", după cum a spus Ben Rich. Proiectele secrete malefice au dezvoltat sisteme electromagnetice care implicau abilitatea de a afecta conștiința și de a cauza durere persoanelor atacate în acest fel.

Tesla reușise chiar un experiment antigravitațional cu martori înainte ca frații Wright să fugă.

În timpul administrației președintelui Eisenhower, orice aparență de constituționalitate și legalitate s-a dus pe apa sâmbetei și de atunci lucrurile au scăpat de sub control. Guvernul subteran i-a înfipt lui Eisenhower cuțitul în spate.

27

Un moment cu adevărat cosmic

Am aflat de la oameni precum Catherine Austin Fitts – care a lucrat pe timpul primului mandat al lui Bush la Departamentul de urbanism şi dezvoltare urbană – că există o mare cantitate de fonduri clandestine care sunt scoase din fiecare agenţie, prin programe de acoperire şi virate către aceste proiecte secrete. Când Catherine a descoperit aceasta, au alungat-o din oraş şi au încercat să-i distrugă viaţa din punct de vedere financiar şi profesional. Ea este o persoană credibilă, publică şi a lucrat pentru unele dintre cele mai mari bănci din ţară. A fost secretară asistentă la departamentul de Urbanism şi Dezvoltare urbană.

După cum spun prietenii mei de la Pentagon: „Un miliard de aici, un miliard de colo şi curând vorbim de bani adevăraţi."

Mii de angajaţi sunt implicaţi în diverse proiecte, dar nu cunosc, de fapt, detaliile acţiunii. E posibil ca cineva să se ocupe de un mic dispozitiv în cadrul unui compartiment care face parte din alt compartiment; totul e foarte atent controlat. Grupul de control care stabileşte politica de acţiune constă în două, trei sute de oameni şi este transnaţional. Există reprezentanţi importanţi din acest grup din China, America Latină, Vatican, diverse instituţii, Europa, Rusia. Graniţele naţionale nu înseamnă de fapt nimic.

Chestiunile naţionale sunt irelevante. Nu e nici

măcar vorba de un guvern aşa cum ni l-am imagina noi. Este centralizat la nivelul intereselor de afaceri, financiare, transnaţionale şi religioase; guvernele sunt marioneta lor. Entitatea cea mai importantă din cadrul acestui grup în ziua de azi este imperiul mormon de afaceri. Ierarhia mormonă are proprietăţi financiare şi de afaceri vaste, conectate cu aceste programe secrete, dar „poziţia şi funcţia" nu au nimic de-a face cu asta.

De reţinut că întotdeauna le spun oamenilor: „O, cei de la CIA? Tipii ăştia sunt nişte pisicuţe." Cei de care trebuie să ne facem griji cu adevărat sunt cei care lucrează la Lockheed sau E-Systems sau cei angajaţi din cadrul acestei grupări, care fac parte din ceea ce se numeşte Discipolii Diavolului, o bandă de motociclişti. Este o subgrupare a Îngerilor Iadului, care practică în mod uzual torturi, sacrificii umane şi vivisecţii pentru a menţine secretul asupra anumitor chestiuni.

Cunosc un bărbat care este cercetător în domeniul energetic; el a lucrat cu o victimă a Discipolilor Diavolului. Aceştia poartă un şirag la gât format din câte un dinte luat de la fiecare persoană ucisă. I-au smuls un dinte şi i-au tăiat burta, după care l-au lăsat să moară, dar el a supravieţuit. În prezent este o persoană antisocială, care nu vrea să aibă prea mult de-a face cu oamenii.

Discipolii Diavolului sunt contactaţi de unele dintre aceste grupări criminale malefice care fac tot posibilul să păstreze secretul scopului real.

Un agent secret din Arizona, pe care îl cunosc, a obţinut o înregistrare în care ceea ce pare a fi un vehicul extraterestru reprodus sau o navă extraterestră reală a început să zboare necontrolat şi s-a prăbuşit în apropierea unei baze militare din Canada. În timpul operaţiunii de recuperare a rămăşiţelor, una dintre

echipele speciale implicate acolo a filmat nava prăbuşită. Filmarea a fost făcută clandestin, de aceea imaginea este foarte tremurată. Am în posesie acest scurt film. L-am primit împreună cu nişte fotografii a ceea ce păreau a fi nişte forme de viaţă extraterestre.

Acest film şi bărbatul care l-a realizat au ajuns la o persoană care face parte din operaţiunile secrete speciale, dar se dă drept un cercetător de OZN-uri, preocupat de ceea ce face şi analist de imagini digitale. I-a dat persoanei care a filmat imaginile „o casă protejată", aflată la ferma sa din Arizona. Nu sunt atât de sigur că era o casă protejată. Într-o zi, de cutia poştală era prinsă cu un cui o pungă cu un deget în ea împreună cu o bucată de hârtie pe care scria „TWEP" (iniţiale ce provin de la „terminated with extreme prejudice" – „ucis în chinuri"). Acea persoană care a făcut filmarea nu a mai fost găsită niciodată şi se presupune că a fost ucisă, chiar proprietarul fermei mi-a relatat această întâmplare.

Oamenii care ocupă aceste roluri-cheie sunt adesea puşi în astfel de posturi pentru că el s-a transmis de la o generaţie la alta.

De exemplu, am vorbit despre James Jesus Angleton, cel care a semnat transcrierea înregistrării cu Marilyn Monroe. Am fost contactat de un urmaş al său, extrem de bogat şi implicat în această grupare secretă, dar nu în CIA. Toate lucrurile importante se petrec în afara CIA-ului, în lumea privată.

După ce a avut loc proiectul *Desecretizarea*, m-a sunat şi mi-a spus:

- Aţi făcut aceste informaţii publice cu şaisprezece ani mai devreme decât am fi făcut-o noi.
- Bine, am spus eu.
- Ne uităm la acest material împreună cu cei din

NATO; există o operaţiune compartimentată din cadrul NATO care se ocupă de aceasta în Europa.

Apoi mi-a explicat:

- Ceea ce intenţionăm să facem – şi am dori ca dumneavoastră să colaboraţi cu noi – este ca în câţiva ani să convingem conducătorii-cheie politici, militari şi religioşi ai lumii să anunţe că au fost detectaţi extratereştri şi că avem dovezi că nu suntem singuri în univers.
- Nu e cam târziu pentru asta?

Încerca să mă convingă să întârzii desecretizarea pentru a mă încadra în programul lor. Desigur, am mai fost contactat în acest scop – amintiţi-vă de generalul T.E.! Am spus:

- Mă tem că prin întârzierea desecretizării va exista posibilitatea de a întări şi mai mult forţele care urmăresc scopuri opuse direcţiei pe care ar trebui să o urmeze omenirea.

Membrii mai înţelegători ai acestei grupări ultrasecrete – inclusiv acest domn, Angleton – sunt dispuşi să facă publice astfel de informaţii acum decât mai târziu. Nimeni nu are încredere în nimeni în cadrul acestui guvern-fantomă care este divizat, iar alianţele sunt schimbătoare: situaţia este foarte dinamică. Oamenii au tendinţa de a privi acest grup de control secret ca fiind imobil, dar nu este aşa. Este foarte dinamic, chiar fracţionat.

Proiectul *Desecretizarea* beneficiază de multă protecţie din direcţii neaşteptate. Încă din 1998, niciunuia dintre martorii noştri din cadrul armatei nu i s-a mai spus: „Nu vorbi!" Niciunul dintre ei nu a fost ameninţat.

M-am întâlnit cu o celulă a guvernului secret înainte de conferinţa de presă naţională cu privire la proiectul

Desecretizarea din 2001. Am spus:

- Vă rog să le explicaţi oamenilor voştri următoarele: noi primim cu braţele deschise ajutorul vostru sau puteţi fi neutri. Dar dacă vă atingeţi măcar de un fir de păr al oricăruia dintre aceşti bărbaţi, femei sau asociaţi în ceea ce priveşte proiectele noastre, dacă îi ameninţaţi, iar eu sunt lovit de un autobuz când traversez strada în Washington, în drum spre o reuniune, atunci vor fi grave consecinţe.

Ştiau că vorbeam serios. Avem printre noi nişte „războinici" spirituali extraordinari, care ne protejează. Aceasta nu înseamnă că suntem invincibili; nici gând de aşa ceva. Dar putem să ne apărăm.

Nu pot face promisiuni. Tot ce ştiu este că se face tot posibilul pentru a reuşi în cele ce ne-am propus.

De la experienţa mea la limita dintre viaţă şi moarte, pe care am avut-o la vârsta de şaptesprezece ani, am o perspectivă foarte diferită asupra vieţii. Ne aflăm pe pământ pentru scurt timp, dar vieţile noastre sunt eterne. Trebuie să ne urmăm calea, să ne împlinim destinul şi aici ne găsim sensul vieţii.

Am renunţat deci la activitatea mea de medic la secţia de urgenţă şi m-am dedicat acestei lucrări. Recunosc că îmi lipseşte foarte mult contactul direct cu pacienţii. Dar acum trebuie să privesc Pământul şi copiii săi ca pe pacienţii mei şi să fac tot posibilul pentru a avea grijă de ei...

Merită sacrificiul, pentru că timpurile în care trăim stabilesc direcţia pentru următoarea jumătate de milioane de ani de evoluţie umană. Trăim într-un moment cosmic, cu adevărat cuantic.

Este oarecum ironic faptul că oamenii întreabă adeseori:

- Nu vă e teamă atunci când unul dintre aceste

OZN-uri este aproape, că ar putea să vă facă rău?

Eu răspund:

- Nu, cu excepţia faptului că sunt şi alţi oameni pe aproape. Ameninţarea vine întotdeauna de la oameni, nu de la extratereştri. Cunoaştem multe cazuri în care oamenii au scos armele şi au început să tragă în OZN-uri fără să pună nicio întrebare!

În unele cazuri au încercat să tragă chiar în membrii echipelor CSETI. În Mexic, în martie 1997, în patru din cele cinci nopţi în care am pus în practică protocoalele de contact, am fost atacaţi de poliţişti înarmaţi care erau, de fapt, bande de vagabonzi ce extorcau bani de la oameni.

Într-o noapte, lângă Atlimayaya, ne-am oprit lângă un vechi fort, la poalele vulcanului. Deodată am văzut o maşină de poliţie care se apropia pe furiş de noi, cu poliţişti înarmaţi ce mergeau în faţa maşinii, cu puştile pregătite.

Am văzut mental, într-o secundă, că aveau de gând să ne jefuiască şi să ne ucidă. Meditam, aşa că am chemat Fiinţa divină să ne protejeze. Am concentrat pacea şi protecţia divină asupra poliţiştilor.

Iniţial, ei erau agitaţi şi ostili; erau foarte ameninţători. Dar au trecut de la acea stare la cea de placiditate, aproape instantaneu. S-au aşezat, au lăsat puştile deoparte, au scos o chitară din maşina de poliţie şi au început să cânte la chitară!

M-am întors spre cei din grupul nostru şi am spus:

- Fără mişcări inutile, strângeţi tot ce aveţi, urcaţi-vă în maşină şi să plecăm de aici. Am făcut aceasta de parcă vieţile noastre ar fi depins de acea plecare, după care am spus repede: Adios! în timp ce ei cântau la chitară. Am trecut de la o situaţie înfricoşătoare la una paşnică, datorită unei influenţe liniştitoare divine.

Ne-am urcat în maşină şi apoi, cu mare viteză, i-am dus pe cei din grupul nostru la complexul de apartamente unde locuiam. Nu ştiam cât de mult timp vor rămâne în acea stare onirică, placidă. Erau înarmaţi, hotărâţi, pregătiţi să acţioneze, dar eu eram decis să-mi duc oamenii în siguranţă de acolo.

Aceasta arată cum Fiinţa divină poate schimba o situaţie, în mod misterios şi rapid, dacă apelăm cu sinceritate ajutorul ei.

28

Dezvăluirea matricei

În primăvara anului 1998, m-am mutat cu familia din Asheville, Carolina de Nord, în Albermarle County, Virginia, ţinutul în care a locuit Thomas Jefferson.

Acordasem timp pentru a lua măsuri din 1993 până în 1998 – cinci ani – puterii executive, preşedintelui, armatei, comunităţii internaţionale şi Congresului. Erau fie speriaţi, fie corupţi.

Apoi am chemat martori să depună mărturie la nivel mult mai extins. Am ajuns de la aproximativ zece persoane la începutul anilor '90, la peste patru sute de oameni din interiorul armatei, guvernului şi lumii afacerilor. Fără o echipă, fără un birou şi fără un buget semnificativ, am pus cap la cap proiectul *Desecretizarea*. În 1998 am estimat că am avea nevoie de două, trei milioane de dolari pentru a putea face cercetarea, pentru a călători la nivel global, a filma, a realiza o arhivă, a procesa materialul video, a pune în practică evenimentul de la Clubul Naţional de Presă, a colabora cu o firmă de PR şi a lansa astfel proiectul *Desecretizarea*.

La iniţierea acestui proiect în anul 2000, ni s-a alăturat şi o femeie. Ea a spus:

- Noi vom sprijini financiar acest efort, cu condiţia să dispunem de drepturi asupra documentarului cu martorii...

Susţinea că era dispusă să ne sponsorizeze cu până la două milioane de dolari.

După aproximativ o lună sau două a început să

nege totul. Trecusem toate cheltuielile pe cărţile mele de credit: echipamentul, călătoria în Europa pentru a filma martorii de acolo etc. Dar ea refuza să plătească. Nu avea nicio integritate şi nu-şi respecta cuvântul sau semnătura dată. Am rămas cu peste zece mii de dolari de acoperit pe cărţile de credit personale.

Aşadar, proiectul *Desecretizarea* a început în iunie 2000 şi apoi a fost întrerupt în august 2000. În numele adevărului istoric, e important să le dăm oamenilor o idee despre şicanările cu care ne-am confruntat.

Eram deja dezgustat în acea perioadă, după ce mă confruntasem cu ceea ce eu numesc „Crima SRL", pentru a mai suporta şi această înşelătorie. După ce învinsesem cancerul, trecusem peste pierderea lui Shari şi a lui Bill Colby, supravieţuisem acestora, mă mutasem în Virginia, încercând să-mi păstrez sufletul şi trupul laolaltă, renunţasem la cariera medicală, acum mă confruntam cu această trădare crudă, în clipa în care proiectul fusese anunţat public. Aproape că era prea mult de îndurat...

Mă aflam pe punctul de a stopa definitiv toate proiectele în august 2000. Dar atunci a apărut doctorul Jan Bravo. Jan a făcut o donaţie substanţială în numele proiectului *Desecretizarea*, care ne-a permis să ne acoperim toate cheltuielile de lucru până la finalizarea acestuia în mai 2001. Dacă nu ar fi fost Jan, nu e nicio îndoială că aş fi stopat proiectul complet. Îţi mulţumesc, Jan!

După ce ne-am revenit din punct de vedere financiar, am călătorit cu un aparat de filmat şi am înregistrat martorii practic de unul singur. Oricine mă cunoaşte ar găsi aceasta absolut hilar! Să fac să leviteze o maşină, asta e simplu. Dar să reuşesc eu, cel mai nepriceput în aspectele mecanice de pe planeta Pământ, să folosesc singur o cameră digitală, ăsta da miracol! Mă descurc perfect să intubez pe cineva care a fost împuşcat în gât sau să defibrilez o inimă. Dar să folosesc o cameră video digitală, asta nu!

După ce am identificat îndeajuns de multe resurse, le-am catalogat şi le-am introdus într-o bază de date; apoi am stabilit o dată pentru marele eveniment. A fost o sarcină foarte dificilă, efectuată cu resurse minime şi cu toată lumea muncind voluntar.

Am obţinut peste o 110 ore de mărturii înregistrate video din fosta URSS, Spania, Italia, până în Franţa, America Latină şi pe tot teritoriul Statelor Unite. Avem mărturii de la oameni din interiorul fiecărei agenţii din fiecare eră – din anii '40 până în anii '90.

A trebuit să iau toate casetele digitale originale şi, folosind un calculator Apple dual G-4 şi un program simplu de editare video, să iau toate înregistrările la rând, să le editez, să tai la montaj şi să creez un jurnal pentru fiecare scenă şi fiecare martor. Am făcut totul singur, pentru că montajul trebuia făcut de cineva care ştia în ce constau înregistrările.

Am editat cele 110 ore de mărturii şi le-am redus la aproximativ 35. Apoi am editat cele 35 de ore, reducându-le la aproximativ 18. Cele 18 ore i-au fost date lui Jeff Thill, care, în timpul său liber (lucra full time la Laser Pacific şi creştea şi doi copii), a creat casetele video ale proiectului *Desecretizarea*. Nu aveam buget pentru aceasta. Am realizat totul numai prin muncă voluntară, materiale donate şi sinceră dedicare ţelului propus.

Cele 35 de ore de înregistrări video au fost utilizate pentru a crea 35 de înregistrări audio. Acestea au fost apoi date unei firme care transcria textul. Acesta din urmă a fost apoi salvat pe dischete al căror conţinut l-am

introdus în laptopul meu.

Am ajuns astfel la 1200 de pagini de text. Acestea trebuiau concentrate în ceea ce a devenit mai apoi „cartea desecretizării", care trebuia de asemenea să includă toate documentele guvernamentale și alte documente și materiale oficiale. A trebuit să scriu toate textele de legătură în aproximativ două luni, pentru a crea o carte de șase sute de pagini. A fost o sarcină epuizantă.

Am rezervat Clubul Național de Presă, iar Sarah McClendon, faimoasa corespondentă de la Casa Albă, a fost gazda noastră oficială.

Când am inițiat acest eveniment la Clubul Național de Presă, nu ne-am putut permite decât o singură femeie pe post de agent PR, care le făcea pe toate. Eu am scris toate comunicatele de presă, iar ea și cu mine am început să anunțăm presa că era pe cale să aibă loc acest eveniment important care implica zeci de martori foarte importanți din cadrul armatei ai unor evenimente OZN. Am pus în acțiunile sistemul și toată lumea aștepta ca acest eveniment să aibă loc pe 9 mai 2001.

- Vom folosi camera mică Holloman pentru acest eveniment... E suficientă.
- O, nu, avem nevoie de sala de bal.
- Dar camera aceea nu e folosită niciodată, decât pentru evenimente foarte mari și importante.
- Acesta va fi un eveniment foarte mare și important!
- Cred că ai înnebunit.
- Nu, avem nevoie de toată sala de bal!
- Păi ultima dată când s-a umplut sala de bal a fost când președintele Reagan a fost aici.
- Du-te și fă rezervare, nu mai sta pe gânduri!
- Bine, nu vrei să mă asculți... Dar o să mă ocup

de rezervare.

În ziua cu pricina, ea a fost bucuroasă că aveam sala de bal pentru că era plină cu 22 de camere de filmat în spatele încăperii și de reprezentanți ai întregii prese. Erau prezenți aproximativ 20 de martori din cadrul militar și guvernamental.

Connect Live este gazda oficială pe internet a Clubului Național de Presă și, de asemenea, pentru CNN și Pentagon. Au fost contactați pentru a transmite întregul eveniment pe internet în direct.

După eveniment, președintele Connect Live mi-a spus că în timp ce se făcea transmisiunea în direct, prima oră de mărturii a fost bruiată electronic din afară. El nu mai văzuse așa ceva până atunci! Știam că NSA va încerca să bruieze transmisia și oamenii noștri de securitate observaseră activitate în această privință în noaptea precedentă – fuseseră instalate dispozitive. Transmisia și-a revenit după o oră și a ajuns să fie cel mai urmărit eveniment transmis în rețea din istoria internetului! Angajații de la Connect Live m-au chemat apoi și mi-au arătat lungimea de bandă folosită:

- Acest eveniment a consumat fiecare linie T-1 – nu am mai văzut niciodată asemenea volum pentru o transmisie în rețea de știri! Numărul de oameni care au urmărit evenimentul pe internet a fost de o jumătate de milion – și nu se știe câți alți oameni au încercat să se conecteze, dar nu au reușit.

În cele din urmă, toată conferința de presă de două ore a fost urmărită de peste trei milioane de oameni. A fost prezentată fugitiv de diverse agenții de știri – CNN, BBC și majoritatea celorlalte rețele principale de știri.

Directorul general al Clubului Național de Presă a fost uimit de numărul de jurnaliști prezenți. Rețelele de știri anulau alte emisiuni și anunțau: „Acestea sunt

adevăratele dosare X!" Toată lumea era foarte incitată.

Acest eveniment a testat la maximum capacitatea de control a guvernului subteran asupra acestei chestiuni şi asupra mass-mediei. Era interesant de văzut cum vor rezolva problema.

La început, puţini au fost cei care au aflat despre acest eveniment. În cele din urmă, după interviurile luate de BBC, Vocea Americii şi toate celelalte agenţii de ştiri, sute de milioane de oameni au auzit de conferinţă. Cei de la Clubul Naţional de Presă credeau că avem un buget de mai multe milioane de dolari şi o grămadă de oameni. Dar noi nu aveam de fapt decât minunatul efort altruist al voluntarilor noştri!

Când au aflat că nu exista nici măcar o persoană plătită, cu excepţia acestei femei de la PR, angajată temporar, nu le-a venit să creadă. Directorul general al Clubului Naţional de Presă a spus:

- Acesta e cel mai bine organizat eveniment care s-a realizat vreodată la noi!

Ne-au spus, de asemenea, că acesta a fost evenimentul de presă la care au participat cele mai multe persoane de la Clubul Naţional de Presă de când se aflase aici Ronald Reagan.

Mass-media a primit dreptul de a prezenta o porţiune a acestui eveniment, deoarece, în caz contrar, ar fi fost mult prea evident că voiau să ascundă realitatea. Au întrerupt însă foarte repede transmisia. A apărut doar fugitiv la ştirile de la CNN, dar CNN International a prezentat pe larg în Europa conferinţa de presă. Pravda şi agenţiile de ştiri ruse şi chinezeşti au transmis de asemenea evenimentul.

A fost interesant de văzut, în primul rând, lipsa de preocupare a organizaţiilor de presă majore – cum ar fi „Wall Street Journal", care mi-a luat un interviu – , şi a altor mari publicaţii de ştiri. Spuneau:

- Acesta este un eveniment cu adevărat important!

Dar apoi reveneau cu un telefon şi mă anunţau:

- Nu ne lasă să difuzăm această poveste...

Ira Rosen, producătorul executiv de la ABC News, fusese investigatorul-cheie al lui Mike Wallace de la „60 Minutes" şi câştigase un premiu Emmy pentru activitatea sa. Fusese implicat timp de aproximativ un an în ceea ce făceam noi şi participase la diverse întâlniri care se organizau la noi acasă. Văzuse toate materialele. Îi dădusem o cantitate impresionantă de documente, mărturii şi informaţii. Intenţiona să realizeze o emisiune în direct în prime time, foarte puternică şi un material potrivit pentru emisiunea „20/20", dacă nu chiar un serial legat de acest subiect. Dar după acest eveniment naţional de presă, m-a sunat şi mi-a spus:

- N-o să pot prezenta povestea asta.
- De ce? l-am întrebat eu.
- Nu mă lasă să mă ocup de ea. Nu mă lasă să acopăr subiectul ăsta, mi-a spus el.
- Cine nu vă lasă?
- Doctore Greer, ştiţi prea bine despre cine este vorba...

I-a spus soţiei mele şi mie, în timp ce luam cu toţii masa de prânz la noi acasă, că dispunea de informaţii credibile cu privire la faptul că ei nu puteau difuza un material referitor la implicarea FBI în împuşcarea lui Martin Luther King. Rosen fusese implicat în aflarea adevărului cu privire la aceasta, dar nici acest material nu a fost difuzat. A fost interesant de văzut cum ABC a trebuit să renunţe în final la subiectul OZN. S-a exercitat o presiune enormă pentru a nu se face prea mult caz de aceasta.

Controlorii din umbră știau că, dacă agențiile principale de știri începeau să cerceteze și scoteau la lumină adevărul, mușamalizarea lui s-ar fi dus pe apa sâmbetei. Dispunem de suficiente materiale și informații pentru a demasca întreaga matrice. Și, cu siguranță, interesele care vor să păstreze acest secret știu aceasta și au creat o presiune insuportabilă pentru a îngropa în fașă continuarea relatărilor în profunzime.

Imaginați-vă ce am putea realiza dacă am beneficia de suport instituțional real suficient sau de fonduri! Dacă am fi avut cinci sau zece milioane de dolari, am fi obținut desecretizarea definitivă.

Mare parte din această sarcină cade acum în seama publicului; informațiile au fost date. Oamenii pot face publice mărturiile lor pe canale accesate prin cablu sau o pot arăta în comunitățile lor, ceea ce se întâmplă peste tot în lume.

În ziua de după evenimentul de la Clubul Național de Presă, unul dintre martorii noștri militari se afla în fața Casei Albe și purta un ecuson pe care scria proiectul *Desecretizarea*. Andy Card, care este șefa echipei prezidențiale, a ieșit și a spus:

- O, proiectul *Desecretizarea*! Ne-am uitat și noi la asta... Multă baftă!

Acest martor din cadrul armatei i-a înmânat apoi lui Andy Card un dosar de informare, cu care Card a intrat în interiorul Casei Albe. *Washington Times* a prezentat un articol mare de jumătate de pagină despre aceasta, iar documentul a ajuns la republicani și cu siguranță că a fost citit la Casa Albă.

În după-amiaza de după conferința de presă am început să ne întâlnim cu diverși membri ai Congresului. I-am înmânat personal senatorului Ted Kennedy tot documentul de prezentare.

Congresmenul Kucinich, liderul laturii progresiste a Congresului, ne-a invitat în biroul său pentru a primi raportul nostru. Nouă dintre noi au ajuns imediat acolo după evenimentul de la Clubul Național de Presă. Ne-a invitat să luăm loc și l-a rugat pe fiecare martor să prezinte foarte concentrat ceea ce știa despre chestiunea OZN.

După ce toată lumea a vorbit, s-a întors spre mine, m-a privit în ochi și mi-a spus:

- Trebuie să vă spun că de când sunt eu în Congres, nu am mai simțit până acum energia și spiritul pe care l-am avut azi când ați intrat voi pe ușă.

Și a continuat:

- Faptul că vă aflați aici îmi spune că nu prea mai avem timp.

A fost liderul guvernamental cu spiritul cel mai perceptiv pe care l-am întâlnit vreodată și cu siguranță cel mai înțelept.

Există multe persoane din Congres care știu ce facem și ne urmăresc îndeaproape. Ne-am întâlnit cu numeroși membri ai Congresului în acea săptămână. John Cypher, actorul care mi-a făcut legătura cu Clubul Național de Presă și Carol Rosin s-au întâlnit cu Daniel Golden, care era la acea vreme directorul NASA. Golden a venit la NASA de la Science Applications International Corporation (SAIC). (Hmm... se pare că aici există un tipar...)

Continuăm să avem reuniuni periodice cu membrii Congresului pe acest subiect. Congresmenul Virgil Goode, care reprezintă districtul meu natal, a făcut parte din House National Security Committee și a stat de vorbă cu mine timp de o oră în particular. Mi-a spus:

- Am citit despre ce ați făcut de ceva vreme..., mulți dintre noi au citit. Dar să știți că mai există un alt

trei oameni de la FBI, trei de la CIA și trei din echipa de studiu științific a lui Reagan – nu știu cine era restul, dar cu toții erau agitați...

Când au terminat, toți tipii ăștia au jurat că asta nu s-a întâmplat niciodată. Această întâlnire nu a avut loc niciodată și nu s-a înregistrat nimic.

Singurii care văd un OZN în programele TV sunt țărănoii care se duc să vâneze ratoni sau crocodili. Nu vezi niciun om deștept sau profesionist care să relateze ce i s-a întâmplat noaptea. Așa ceva nu este prezentat în SUA. Așa că, dacă spui că ai văzut un OZN, te plasezi într-o categorie de oameni rușinoasă. Acesta este probabil unul din motivele pentru care nu mai auzi de așa ceva. Dar, în ce mă privește, am văzut un OZN care a urmărit un 747 japonez pe cer timp de peste jumătate de ore pe radar. Și e mai rapid decât orice știu din guvernul nostru.

Încă mă mai deranjează că am văzut asta, că știu asta, că port răspunsul cu mine, dar nimeni nu-mi pune întrebarea ca să pot răspunde. Și nu cred că guvernul ar trebui să procedeze așa. Cred că într-o asemenea situație poți afla mai multe despre ce se întâmplă în lume (dacă nu mușamalizezi totul). Dacă acestea (OZN-urile) pot călători la asemenea distanțe, cu o astfel de tehnologie, cine știe ce ar putea face aici pentru sănătatea națiunii, a poporului, hrana pe care le-ar putea-o furniza, tipurile de cancer pe care le-am putea vindeca. Trebuie să știe mai multe decât noi pentru a putea călători cu asemenea viteze.

Pentru acei oameni care spun că, dacă aceste OZN-uri ar exista, s-ar vedea într-o zi pe radar și ar exista experți care să le vadă, le pot spune că în 1986 au existat suficienți profesioniști care le-au văzut. Dovezile au ajuns la sediul FAA din Washington. Administratorul a

văzut înregistrarea. Și oamenii cărora le-am prezentat informațiile de asemenea. Echipa de studiu științific a lui Reagan, trei din acei profesori, doctori, au văzut-o și ei. În ce mă privește, au verificat părerea mea despre asta. Au fost extrem de entuziasmați de date. Au spus că era singura dată când un OZN a fost înregistrat pe radar pentru o atât de lungă durată de timp, de treizeci de minute. Și au toate aceste date la care să se uite...

Ce pot să vă spun e că am văzut aceasta cu ochii mei. Am o înregistrare video cu descifrarea întregului eveniment. Am înregistrarea audio. Am rapoartele completate care vor confirma ce vă spun. Și eu sunt unul dintre aceștia, ceea ce se poate numi un reprezentant oficial superior al guvernului din FAA. Am fost șef de divizie. Eram al treilea sau al patrulea sub amiral..."

Cazuri cu rachete

locotenent colonel Bob Salas

„...Incidentul OZN a avut loc în dimineața zilei de 16 martie 1967. Eram de serviciu împreună cu comandantul meu, Fred Mywald. Eram amândoi de serviciu la baza Oscar Flight, ca parte a echipei care se ocupă de rachetele strategice 490 și sunt cinci baze de lansare a acestora, alocate unui escadron anume. Noi ne aflam la baza Oscar Flight.

Era încă întuneric afară și eram la optsprezece metri sub nivelul solului (la baza de lansare ICBM). Era dimineața devreme când am primit un apel de la controlorul de zbor care supraveghea locul și care mi-a spus că el și unii dintre oamenii de la securitate observaseră niște lumini ciudate care zburau în jurul bazei. A spus că se comportau foarte neobișnuit zburând astfel, iar eu i-am l-am întrebat:

- Vrei să spui că sunt niște OZN-uri?

Mi-a răspuns că nu știa ce erau, dar că arătau ca niște lumini care zburau. Nu erau avioane; nu făceau niciun zgomot. Nu erau elicoptere; făceau niște manevre foarte ciudate, inexplicabile...

La doar câteva minute – poate o jumătate de oră mai târziu – a sunat din nou și de astă dată era foarte speriat; mi-am dat seama după tonul vocii sale că era foarte șocat. Mi-a spus:

- Un obiect roșu strălucitor e chiar în fața porții – mă uit la el în acest moment. Toți oamenii sunt afară cu armele pregătite...

Imediat m-am dus la comandantul meu care trăgea un pui de somn – avem un pat mobil acolo pentru odihnă – și i-am spus de telefonul primit. În timp ce îi relatam convorbirea, rachetele noastre au început să se închidă una câte una. Prin aceasta vreau să spun că au intrat în starea de „oprit", însemnând că nu puteau fi lansate. Așa că aveam alarmele pornite și simultan starea de „oprit" cu lumina roșie declanșată...

Aceste arme erau rachete Minuteman One, rachete de război cu încărcătură nucleară.

Când au început să se blocheze, el s-a sculat imediat și amândoi am început să investigăm statusul. Avem capacitatea de a interoga sistemul și de a determina cauza blocajului. Din ce îmi amintesc, majoritatea erau defecțiuni de ghidaj și de control ale sistemului. Apoi a început să dea raportul postului de comandă. Între timp, am sunat sus pentru a afla care era situația cu acel obiect, iar controlorul a spus că obiectul plecase în viteză...

Aviația a făcut o investigație amănunțită a întregului incident, dar nu a putut să furnizeze o cauză probabilă a blocajului. Iar eu dispun de mai mulți martori care vor atesta aceasta – doi oameni care au

făcut parte din echipa de investigație – și de corespondența cu cel care chiar a format echipa respectivă. Nu a existat nicio explicație viabilă pentru aceasta. Fiecare rachetă este practic autonomă. Majoritatea sunt alimentate cu energie electrică comună, dar fiecare rachetă dispune de propriul generator...

La baza noastră s-au blocat între șase până la opt rachete într-o succesiune rapidă, ceea este un alt element foarte rar întâlnit. Rareori ni s-a întâmplat ca mai mult de o rachetă să se blocheze dintr-un motiv sau altul...

După ce am vorbit cu garda de sus, comandantul a discutat cu postul de comandă. Când a terminat convorbirea, s-a întors spre mine și a spus:

- Același lucru s-a întâmplat și la Echo Flight. Acesta este un alt escadron, aș spune probabil la optzeci – nouăzeci și cinci de kilometri distanță de locația noastră, dar și lor li s-a întâmplat același lucru. Au exista și acolo OZN-uri care pluteau în aer, nu la baza de control lansării, ci chiar la locația de lansare unde se află rachetele. Acolo erau prezenți niște oameni de la întreținere și de la pază și au observat OZN-urile. Ei însă au rămas fără toate cele zece rachete – toate zece...

S-a întâmplat în aceeași dimineață. Prin urmare, în acea dimineață am pierdut între șaisprezece și optsprezece ICBM-uri în același timp în care au fost OZN-uri în zonă, observate de oamenii din aviație. Aceste rachete nu au funcționat toată ziua pentru că avem mărturia colonelului Don Crawford. Astfel încât presupun că și rachetele noastre au avut nevoie de o zi întreagă să fie reactivate...

Am scris un raport despre acest incident; el a fost închis în înregistrarea oficială și l-am predat. Când am ajuns la bază a trebuit să dăm imediat raportul

comandantului escadronului nostru.

În cameră cu acesta era un individ de la AFOSI (Air Force Office of Special Investigations – Biroul pentru investigații speciale al aviației). Era acolo, în birou cu comandantul. Mi-a cerut raportul și a dorit să-i fie prezentat pe scurt, deși mi se părea că știa mare parte din ceea ce se întâmplase deja. I-am prezentat pe scurt raportul și apoi ne-a cerut să semnăm amândoi un contract de confidențialitate în care se menționa că acestea erau informații secrete – nu aveam voie să spunem nimic nimănui și cu asta, basta. Ne-a spus că nu putem vorbi despre asta cu nimeni, nici măcar cu cei din celelalte echipe, cu soțiile noastre, cu familia, chiar între noi...

Am o copie a unui telex primit la FOIA*, de la sediul Comandamentului strategic al aviației, trimis la Malstrom și la alte baze imediat după dimineața în care a avut loc incidentul, în care scria că acest incident era considerat foarte grav, deoarece nu putea fi explicat. Nimeni nu putea explica ce se întâmplase. Și totuși, nu ni s-au pus niciodată întrebări în legătură cu aceasta. Până la un nivel extrem de înalt, nu ni se puteau pune întrebări pentru că acestea erau arme nucleare.

Au avut loc alarme de încălcare a securității în locurile unde rachetele s-au blocat, ceea ce este neobișnuit pentru că, de obicei, când o rachetă se oprește din cauza unei defecțiuni la sistemul de ghidaj, nu apar asemenea alarme, care înseamnă că perimetrul este încălcat, că un obiect trece de gard sau că ceva a afectat sistemul alarmei de securitate din perimetrul bazei de lansare. Am trimis în control niște gărzi la

*FOIA = Freedom of Information Act – Actul cu privire la libertatea informației, emis în 1966, care protejează dreptul publicului de a fi informat. (n.trad.)

câteva baze de lansare.

Motivul pentru care cred că această relatare este foarte importantă este pentru că, în august 1966, la Minot, Dakota de Nord, a avut loc un eveniment similar la una dintre bazele militare de control al lansării rachetelor. Aveau același tip de sistem de armament ca și noi – rachete M-1. Obiectul (OZN-ul) a fost observat pe radar; a avut loc o defecțiune la nivelul sistemului de comunicare, iar acesta a fost observat deasupra bazei de control al lansării rachetelor.

Asta s-a întâmplat în august 1966 și este un incident bine documentat. Cu aproximativ o săptămână înainte de incidentul meu, în martie 1967, am primit înregistrarea unui apel de la unul din oamenii de pază care verifica baza și care a văzut un obiect similar cu cel pe care tocmai l-am menționat, ce zbura deasupra bazei de lansare...

Bob Kominski a condus echipa care s-a ocupat de analiza tuturor aspectelor acestor blocaje. Kominski mi-a scris că, la un moment dat, i s-a spus de către șeful său că aviația militară a cerut să oprească investigația, să nu se mai ocupe de aceasta și să nu scrie un raport final. Acesta este ceva foarte neobișnuit, deoarece comandantul suprem al SAC declara că este extrem de important să se afle exact ce s-a întâmplat acolo. Și totuși, șefului echipei de investigație i s-a spus să oprească investigația și să nu scrie un raport final..."

Profesor Robert Jacobs

locotenent din cadrul Aviației Militare a SUA

„Am trimis înregistrarea (cu OZN-ul) la bază și – nu știu exact cât a trecut de la eveniment, poate o zi sau două – am fost chemat la biroul maiorului Mansmann de la sediul First Strategic Aerospace Division. Am

intrat în biroul său și am văzut un ecran și un proiector de șaisprezece milimetri instalat. Maiorul Mansmann a spus:

- Stai jos.

Erau acolo doi indivizi în costume cenușii, în haine civile, ceea ce era foarte neobișnuit. Maiorul Mansmann a spus:

- Uitați-vă la asta, și a pornit proiectorul. M-am uitat la ecran și am văzut lansarea care avusese loc cu o zi sau două în urmă...

Am privit etapa a treia de lansare a rachetei. Atunci am putut vedea capul rachetei care zbura, după care în cadru a apărut altceva care a aruncat o rază de lumină în capul rachetei.

Nu uitați că totul zbura la mulți kilometri pe oră. Acel obiect (OZN) trage cu o rază de lumină în rachetă, o nimerește și apoi (OZN-ul) se duce în cealaltă parte și aruncă o altă rază de lumină, se deplasează iar și aruncă o nouă rază de lumină, apoi trage din nou, după care zboară pe unde a intrat în cadru. Iar racheta se prăbușește. Obiectul, punctele de lumină pe care le-am văzut, racheta ș.a.m.d., călătoreau prin spațiu la înălțimea de aproximativ douăzeci și cinci de kilometri. Zburau cu viteza de aproximativ optsprezece până la douăzeci și două de mii cinci sute de kilometri pe oră când acest OZN le-a ajuns, a zburat până la ele, în jurul lor și apoi s-a îndepărtat de ele.

Eu chiar am văzut asta! Nu-mi pasă ce se zice, am văzut asta pe film! Am fost acolo!

Când s-a aprins lumina, maiorul Mansmann s-a întors spre mine și a spus:

- Oamenii voștri au făcut asta?
- Nu, să trăiți, am răspuns eu.
- Ce a fost asta? m-a întrebat el.

- Cred că a fost un OZN.

Obiectul pe care l-am văzut, obiectul care a intrat în cadru era circular, avea forma a două farfurioare lipite una de alta cu o minge de ping-pong deasupra. Raza de lumină a ieșit din mingea de ping-pong. Asta am văzut eu pe film.

Maiorul Mansmann mi-a spus, după ce am mai discutat puțin, că nu am voie să vorbesc despre aceasta și că, în ce mă privește, nu s-a întâmplat niciodată. A spus:

- Nu trebuie să amintesc urmările grave ale încălcării confidențialității, nu?
- Nu, am răspuns eu.
- Bine, asta nu s-a întâmplat niciodată.

Când eu mă îndreptam spre ușă, mi-a spus:

- O clipă. Peste mai mulți ani, dacă veți fi obligat de cineva să vorbiți despre aceasta, trebuie să spuneți că racheta a fost atacată de raze laser...

Nu relatez ce i s-a întâmplat altcuiva. Mi s-a întâmplat chiar mie. Și a făcut parte dintr-un proces de mușamalizare de către aviația militară SUA, care durează de optsprezece ani."

Colonelul Ross Dedrickson

din cadrul Aviației Militare a SUA/AEC (pensionat)

Colonelul Dendrickson a ieșit la pensie după o carieră în cadrul aviației militare a SUA. A urmat școala de afaceri Stanford, unde a studiat managementul. În anii '50, o parte din responsabilitățile sale includea păstrarea inventarului de arme nucleare ale AEC și însoțirea echipelor de securitate care verificau securitatea armelor. Soseau multe rapoarte conform cărora fuseseră văzute OZN-uri la diverse baze de depozitare a armamentului nuclear și la unele din

uzinele producătoare. Le-a văzut chiar el de multe ori şi a fost prezent când s-a produs faimosul eveniment în care un OZN a zburat deasupra capitalei, în iulie 1952. În cazul acelui incident, îşi aminteşte că a văzut nouă nave spaţiale luminate, de forma unui disc. Menţionează, de asemenea, cel puţin două cazuri în care extratereştrii au distrus arme nucleare trimise în spaţiu, una pentru a fi detonată pe lună în cadrul unui test. A fost distrusă pentru că „armele nucleare în spaţiu... nu erau acceptabile din punctul de vedere al extratereştrilor...."

Oameni din interiorul guvernului/NASA, oamenii adânc infiltraţi

Merle Shane McDow

din cadrul Comandamentului Marinei pentru Atlantic al SUA

Domnul McDow a intrat în Marina Militară în 1978 şi a obţinut un permis top secret, al Serviciului independent special de informaţii secrete (SCI) la Dungile de zebră. A fost alocat la Baza operaţională de suport pentru Atlantic, şi apoi sub comanda amiralului Trane. Domnul McDow a fost prezent atunci când un OZN a fost detectat de radar şi văzut de piloţi cu ochiul liber cum se deplasa cu mare viteză în susul şi în josul coastei Atlanticului. Centrul de comandă a fost pus în alarmă Zebra şi amiralul Trane a dat ordinul de atac al OZN-ului. Domnul McDow vorbeşte despre ameninţările, intimidarea şi confiscarea jurnalelor de bord după eveniment.

„...Iar avertismentul iniţial – care cred că a venit de la o bază aviatică militară din Groenlanda sau Nova Scoţia – anunţa contactul cu un obiect zburător neidentificat, care intrase în spaţiul nostru aerian...

După câteva minute, amiralul Trane a fost trimis de urgenţă la centrul de comandă în spaţiul său separat de observaţie, pe care îl avea chiar sub mezanin, şi primul lucru pe care a vrut să-l afle a fost cât de multe contacte fuseseră făcute, unde, în ce direcţie se îndrepta OZN-ul şi dacă ruşii răspundeau. Pentru că ştiam că nu ruşii erau cei care pătrunseseră în spaţiul nostru aerian. Acest lucru fusese verificat chiar din start.

În acel moment, când amiralul Trane aflase că nu fuseseră ruşii şi voia să ştie dacă şi ei răspundeau la această ameninţare, a dat autorizaţia să se trimită două avioane în aer care să vadă ce anume era acest obiect. Atunci a început vânătoarea în susul şi în josul coastei. Am trimis avioane din punctul nordic din Groenlanda până la baza navală şi aviatică din Oceania. Am avut obiectul respectiv pe radar aproape o oră. Se puteau auzi transmisiile audio în direct ale piloţilor, dirijate din centrul de comandă. Ei au avut confirmarea vizuală a obiectului şi au făcut descrieri ale acestuia. Piloţii au putut să se apropie de câteva ori şi au văzut că obiectul nu era o navă cu care noi eram obişnuiţi – nu semăna cu niciuna de-a noastră şi nici de-a ruşilor. Acest lucru a fost stabilit foarte repede. Vehiculul sau orice era acel obiect pe care ei îl urmăreau, prezenta un zbor foarte dezordonat în susul şi în josul coastei, având o viteză foarte mare...

Într-un minut era aici şi în următorul era mai departe cu mai multe sute de kilometri în josul coastei, ca şi cum s-ar fi jucat de-a v-aţi ascunselea...

Fotografiile trimise mai târziu la centrul de comandă proveneau din primele întâlniri avute de avioanele de urmărire cu acel obiect în nordul coastei Americii de Nord. S-au apropiat suficient de mult pentru a face nişte fotografii trimise ulterior la centrul

de comandă...

Ceea ce îl deranja cu adevărat pe amiralul Trane, ceea ce-l scotea din minţi era că acel obiect avea controlul complet al situaţiei şi putea fi oriunde dorea în câteva secunde. Într-un minut ne apropiam de el pe coasta Maine-ului şi în următorul era în Norforlk şi se îndrepta la sud, spre Florida. Şi tot ce puteam face era să ne ducem în susul şi-n josul coastei, pe baza avertismentului primit, pentru a urmări cum acest obiect se juca pur şi simplu cu noi.

Amiralul Trane şi echipa sa erau foarte îngrijoraţi de situaţie, ceea ce este puţin spus. Au fost în special îngrijoraţi când au aflat că nu erau ruşii şi nici noi. Nu ştia ca altcineva să dispună de tehnologia de a construi o asemenea navă, care să se poată mişca atât de uşor şi de rapid. Îmi amintesc clar cum mă uitam peste balustrada de la mezanin şi vedeam cum se declanşa un haos complet din cauza inabilităţii lor de a urmări acel obiect, indiferent ce reprezenta el.

OZN-ul se mişca atât de dezordonat şi de rapid în susul şi în josul coastei... Încercau să anunţe cât mai multe posturi de comandă în susul şi în josul coastei, pentru a urmări acel obiect sau a trimite un avion în aer. Amiralul Trane se agita şi autoriza decolarea de avioane peste tot, de-a lungul întregii coaste estice pentu a încerca să blocheze acest obiect şi a trimis nişte avioane din nord şi sud să-l vâneze şi să-l forţeze să aterizeze. Era clar că voiau să pună mână pe el, să-l oblige să aterizeze, prin orice mijloace posibile.

Când evenimentul la care mă refer s-a încheiat, obiectul pe care îl urmărisem de-a lungul coastei s-a dus în largul Atlanticului, peste Azore. Îmi amintesc că au spus că virase la şaizeci şi şase de grade când s-a apropiat de Azore şi a schimbat pur şi simplu direcţia, fără să încetinească, după care a părăsit atmosfera şi a dispărut în spaţiu. Pur şi simplu a zburat în spaţiu şi s-a făcut nevăzut. Vreau să spun că a plecat şi atât. Vorbim despre ceva care se deplasa pe distanţe de mii de kilometri într-o clipire de ochi şi a dispărut lăsându-i pe toţi să se scarpine în cap, nedumeriţi.

Într-o anumită măsură, a fost amuzant de văzut cum măreaţa putere militară a Statelor Unite a fost îngenuncheată de ceva ce nu se ştie ce era, de unde venea, unde se ducea. Singurul lucru cunoscut cu siguranţă era că nu erau ruşii...

Dacă acel obiect fusese ostil şi dorea să arunce arme sau să tragă cu rachete în noi, ar fi fost foarte uşor să o facă. Nu e nicio îndoială în această privinţă. Nu aveam nimic în acel moment care i-ar fi putut face faţă. Tocmai zburase în voie prin spaţiul nostru aerian şi putea face orice dorea în ce priveşte călătoria în spaţiu. Noi nu prezentam nicio ameninţare pentru el. Era dureros de evident. Cred că amiralul Trane ştia şi el asta şi îi era teamă. Pe scurt, aş spune că bătrânul era pur şi simplu speriat...

Au fost cel puţin cinci baze care au detectat acest OZN pe radar, din Groenlanda până în Florida şi s-ar putea să mai fie altele pe care să nu le cunosc. Ştiu asta pentru că amiralul Trane dădea ordine către NAS Oceania:

- Haideţi să trimitem nişte avioane de acolo cu nişte luptători. Le-a dat telefon să alerteze baza aviatică militară Dover, Patuxent River, Maryland, Cecil Field din Florida..."

Amiralul lord Hill-Norton

fost amiral, fost ministru al apărării în Marea Britanie

Lordul Hill-Norton este un amiral, fost şef de Stat Major al Marii Britanii care a fost ţinut în „întuneric" în legătură cu subiectul OZN-urilor pe durata mandatului său. În acest scurt interviu, el declară că subiectul are mare importanţă şi nu ar mai trebui negat şi ţinut secret. Declară emfatic: „... că există o mare posibilitate să fim vizitaţi – şi să fi fost vizitaţi de mulţi ani – de fiinţe din spaţiul cosmic, ale altor civilizaţii; că e responsabilitatea noastră să aflăm cine sunt, de unde vin şi ce vor. Acesta ar trebui să fie subiectul unei investigaţii ştiinţifice riguroase şi nu ridiculizării prin prezentarea în ziarele de scandal."

Sergent Clifford Stone

Armata SUA

Sergentul Stone ne prezintă o relatare uimitoare despre istoria OZN-urilor şi a extratereştrilor, datând de la începutul anilor '40 şi probabil şi înainte. Generalul Douglas MacArthur a organizat un grup numit Unitatea de cercetare a fenomenelor interplanetare, în 1943, pentru a studia această chestiune şi continuă şi astăzi. Scopul lor este de a găsi obiecte de origine necunoscută, mai ales cele care sunt de origine nepământeană. Obţin informaţii din teren şi le dau mai departe celor care „sunt păstrătorii acestor informaţii". Stone spune că şi proiectul Bluebook avea o unitate de elită de investigaţie, care se afla în afara Bluebook-ului. Această unitate era considerată ca lucrând împreună cu Bluebook, dar de fapt nu se întâmpla aşa. Stone văzuse extratereştri vii şi decedaţi în poziţia sa oficială din cadrul unei echipe militare care găsea nave extraterestre prăbuşite. Crede că extratereştrii nu ne vor permite să explorăm adâncimile spaţiului cosmic până nu vom învăţa să ne dezvoltăm spiritual şi că se vor face

cunoscuţi curând, dacă noi nu vom recunoaşte primii prezenţa lor.

Don Phillips

Lockheed Skunkworks, colaborator USAF* şi CIA

Don Phillips a lucrat în aviaţia militară la baza aviatică militară de la Las Vegas în timpul unui eveniment în care un OZN a fost văzut zburând cu o viteză enormă lângă mount Charleston, la nord-vest de Las Vegas. În plus, a colaborat cu Kelly Johnson la Lockheed Skunkworks – la proiectarea şi construcţia Blackbird U-2 şi SR-7. Declară că noi nu doar dispunem de aceste dispozitive extraterestre, dar am ajuns şi la progrese tehnologice imense datorită studiului lor. Declară că în anii '50 şi '60, NATO a studiat originea raselor extraterestre şi a împărţit rapoarte conducătorilor diverselor ţări. Domnul Phillips susţine, de asemenea, că există înregistrări şi filmări ale reuniunilor din California, în 1954, dintre extratereştri şi conducătorii SUA. Enumeră câteva dintre tehnologiile pe care am reuşit să le dezvoltăm datorită extratereştrilor: cipuri de computere, lasere, viziune nocturnă, veste antiglonţ şi concluzionează:

- Sunt aceşti extratereştri ostili? Dacă ar fi ostili, cu armamentul lor ne-ar fi putut distruge de mult sau ne-ar fi putut face rău.

Domnul Phillips dezvoltă acum tehnologii care pot contribui la eliminarea poluanţilor mediului şi pot reduce nevoia de combustibili fosili, cum ar fi sistemele de generare a energiei prin folosierea rezervelor naturale ale planetei Pământ.

*USAF = Iniţiale care provin de la United States Air Force - Aviaţia americană (n.trad.).

Tehnologie/ştiinţă

Fred Threllfell

Aviaţia Militară Canadiană Regală

Threllfell era instructor de comunicaţii în cadrul Aviaţiei Militare Canadiene Regale la baza RCAF din Toronto în 1953, când a fost martorul unui experiment care implica dematerializarea şi rematerializarea cu succes a unui obiect. Datorită permisului său special, a putut de asemenea să ia din biblioteca bazei înregistrări originale realizate din camere plasate în avioane din cel de-al Doilea Război Mondial. De multe ori, în timp ce se uita la aceste înregistrări, a observat OZN-uri în imagini – din poziţii diferite, de forme diferite, dar cu siguranţă OZN-uri. Şi a văzut chiar el OZN-uri care zburau pe cer.

30

Monstrul puterii necontrolate

Există un grup relativ redus de oameni care conduc programele secrete despre OZN-uri. În ceea ce priveşte cunoaşterea completă şi autoritatea operaţională – adică autoritatea executivă – aceasta nu are nimic de-a face cu preşedintele SUA sau cu Congresul.

De fapt, mi s-a spus direct de către un director de la E-Systems, că acest concern era implicat profund în astfel de aspecte. A spus:

- Foarte puţine persoane care lucrează în cadrul corporaţiei ştiu aceasta.

Banii pe care îi obţin aceste corporaţii sunt trecuţi prin mai multe operaţiuni de spălare, de la diverse agenţii şi sfârşesc în aceste proiecte secrete.

Există o structură a puterii conectată la entităţi de afaceri, instituţionale, financiare şi religioase. Nu acţionează pe baza a nimic legal sau care să se apropie de legea sau constituţia SUA sau a oricărei alte ţări.

În această lume subterană există elemente malefice care s-au separat de operaţiunea principală secretă. Există nişte elemente malefice foarte puternice în această ţară şi în alte părţi, în anumite grupări secrete. Au legături subterane cu gruparea principală, dar pot acţiona independent şi uneori chiar contra scopurilor grupului principal. Aşa că totul este foarte complex – ca straturile succesive ale unei cepe. Crezi că ai ajuns la miez, dar descoperi că mai ai douăzeci de straturi de decojit. Eu decojesc aceste straturi de cincisprezece ani

şi am înţeles cine sunt aceşti oameni, care sunt structura şi scopul lor.

Există oameni din grupul central de control care au conexiuni cu guvernul, dar care nu ştiu de fapt ce se întâmplă în interiorul FEMA sau în imperiul de afaceri mormon, ei nu cunosc nimic despre planurile bizare, din umbră, ale acestui guvern secret, legate de soluţia lor escatologică la problema umană.

La jumătatea anilor '90 am fost invitat la un „salon" din San Francisco, în Pacific Heights. Un om de vază, care este prieten cu Gordon Getty, Willy Brown şi Steven Bechtel (din cadrul corporaţiei Bechtel) m-a rugat să le ofer informaţii prietenilor săi cu privire la aceste aspecte. (Apropo, corporaţia Bechtel este o firmă majoră cu care guvernul colaborează îndeaproape, iar George Schultz este asociat cu ei. Fac toţi parte din acest aparat guvernamental subteran.... Există o celulă foarte puternică din care face parte un fost secretar de stat, un preşedinte SUA şi un fost secretar al apărării, implicaţi acum în afaceri financiare globale.)

Preşedintele AT&T a fost prezent acolo şi, de asemenea, fostul director al SRI (Institutul de Studii Stanford). Am fost acolo pentru a le prezenta ceea ce ştiam şi a discuta planurile noastre de viitor. Lângă mine stătea fostul preşedinte al SRI. La un moment dat s-a aplecat spre mine şi mi-a spus:

- Ştiţi, habar nu am avut despre asta, dar ştiam că ceva trebuia să se întâmple la SRI. Ce ştiţi despre...

Mi-a explicat că, la fel ca şi directorul CIA căruia îi dădusem raportul, reprezenta puterea administrativă, dar nu s-a considerat că ar trebui să ştie şi nu a fost informat cu privire la asemenea proiecte.

Mi-a spus:

- Eram practic un birocrat, un trepăduş care

încerca să asigure finanţarea acestei operaţiuni imense. Dar dacă DARPA (Defense Advanced Research Projects Administration - Administraţia proiectelor de cercetare evoluată ale apărării) avea un proiect în desfăşurare, eu nu ştiam niciun detaliu al acestuia! Poate auzeam o informaţie şoptită ici, colo, dar aceste proiecte erau strict controlate şi nu conta că eu eram preşedintele SRI. Iar modul în care am ajuns acolo a fost că nu puneam prea multe întrebări. Însă acum vreau să vă pun vouă întrebări!

În timpul audierilor Iran-Contra, senatorul Inouye a declarat că există un grup subteran care dispune de propria putere aviatică, navală, propriul mecanism de finanţare şi se află deasupra legii. Acest lucru este în mod special adevărat în domeniile tehnologiilor secrete evoluate, al chestiunilor legate de OZN-ui şi extratereştri şi sistemelor de armament conexe.

Unul dintre cele mai periculoase trenduri care s-a format din 1960 până în prezent este că acest guvern din umbră a devenit atât de puternic pentru că s-a putut autofinanţa. Permiteţi-mi să vă explic. Dick D'Amato, din cadrul Senate Appropiations Committee, a avut dreptate când a spus că existau fonduri ilegal alocate, fonduri subterane de aproape o sută de miliarde de dolari. Dar adevărata acţiune este în lumea afacerilor şi a finanţelor private. Să spunem că e vorba despre Laboratoarele Bell, la Murray Hill. Colaborez cu un martor care are o carieră de o viaţă la laboratoarele Bell. A făcut parte dintr-o celulă care se ocupa de multe contracte supersecrete cu armata, care dispunea de dispozitive şi circuite de comunicare extraterestre. Aceste laboratoare studiau tehnologiile avansate, au descoperit cum funcţionau, precum şi posibilele lor utilizări. Au scos dispozitivul A sau X care apoi a fost

patentat și a condus la o industrie de mai multe sute de miliarde de dolari. Gândiți-vă la fibra optică, circuitele integrate, laserul și altele asemenea.

Acest „cancer" al finanțărilor guvernamentale subterane a generat nenumărate active în lumea afacerilor, în mediile financiar și tehnologic. Și acum lumea afacerilor particulare subterane dispune de tehnologii care pot depăși orice au cei de la DIA, CIA sau orice altă combinație de litere care reprezintă agenții guvernamentale.

Un alt martor din lumea afacerilor cu care am discutat, mi-a spus că, atunci când lucra la laboratoarele Bell, a văzut douăzeci și opt sau douăzeci și nouă din aceste dispozitive cu energie gratuită pe care le dobândiseră și le depozitaseră în secret. Acest martor lucrase la tehnologiile respective. Acum a ieșit la pensie.

General Motors și alte corporații mari dispun și ele de tehnologii nepoluante, neutilizate, pe care nu vor să le facă publice.

Prin urmare, aceste corporații conectate, multinaționale și interesele lor financiare formează o operațiune de mai multe trilioane de dolari, care depășește puterea Pentagonului, a guvernului SUA sau a oricărei națiuni de pe această planetă. Este un monstru al puterii necontrolate, corupte și subterane, care este doar parțial guvernamental. Din păcate, chiar dacă există o persoană puternică în ceea ce oamenii numesc „guvern" care poate dori ca adevărul să iasă la lumină, ea este învinsă de aceste „interese speciale".

Am vorbit cu un membru al congresului în februarie 2004, care făcea parte din Comitetul de energie al congresului. După ce a participat la o întâlnire cu Cheney, a spus:

- Cheney a condus întâlnirea și gândește exact ca

un director al unei uzine petrolifere – privește totul din acest unghi.

Ne confruntăm cu corporatizarea guvernului – a tuturor guvernelor lumii – care urmăresc anumite scopuri materialiste.

Unul dintre oamenii cu care am colaborat de mai mulți ani este un agent secret infiltrat în lumea corporațiilor, care se ocupă de acest tip de operațiuni. Când l-am rugat să spună public adevărul, a ripostat:

- Nicio agenție și niciun guvern de pe lumea asta nu mă poate proteja de furia acestui grup, pentru că e în afara acestor guverne și e mult mai puternic.

Când te confrunți cu ceva atât de mare și de complex, există oameni implicați care au atât interese comune, cât și separate. Și cu cât aceste interese devin mai separate, cu atât este mai probabil ca grupul de răufăcători să se despartă de ceilalți. Operațiunile subterane cele mai violente sunt cele conectate de ideologie, spre deosebire de cele exclusiv financiare și își au originea într-o viziune și escatologică a lumii.

Aceștia sunt oamenii care doresc distrugerea globală și simt că singurul mod în care Iisus se va întoarce este ca lumea să fie distrusă și miliarde de oameni să fie uciși. Există un grup foarte puternic care are această credință. Dar ei, de fapt, se uită în urmă. Ceea ce așteaptă, deja s-a petrecut. Nu știu în care ciclu ne aflăm deja, ca să nu mai vorbim de care secol.

Ei se află în afara momentului real al evoluției speciei umane, dar nu știu asta. Duc lumea într-o anumită direcție, pentru a împlini interpretarea pe care ei au dat-o unei profeții, care deja s-a întâmplat. Din păcate, poate fi o profeție a Armaghedonului care se va împlini singură – creată prin ignoranță, superstiție și ură. Așadar, problema o reprezintă ignoranța, iar soluția

este iluminarea, cunoașterea și adevărata spiritualitate.

Problema pare complexă, dar poate fi foarte simplu rezolvată. Unde e întuneric, se aduce lumina. Așa că ceea ce trebuie să facem este să facem lumină asupra acestei chestiuni și să oferim o perspectivă care să le permită oamenilor să înțeleagă că nu e nevoie să se angajeze în supremația globală sau distrugerea globală pentru a-și împlini visele.

Le amintesc oamenilor de faptul că nimeni altul decât secretarul pe politică internă al lui Reagan, James Watt, după o întâlnire din timpul președinției lui Reagan, a spus ceva de genul:

- Toți ecologiștii nu trebuie să-și facă griji în privința mediului, pentru că se apropie sfârșitul lumii și Iisus se întoarce, iar lumea o să fie distrusă oricum! Dumnezeu vrea ca noi, bunii creștini, să continuăm și să folosim totul cât mai avem timp.

Am parafrazat cuvintele sale, dar aceasta este în esență ce a spus omul responsabil de întreaga politică internă a Americii.

Oamenii trebuie să înțeleagă faptul că aceste tipuri de sisteme de credință superstițioasă și retrogradă conduc, de fapt, luarea deciziilor și politica. Este o adevărată tragedie. Nu se vorbește, desigur, despre asta. Comentariul lui Watt a fost o scăpare despre care nu știa că a fost înregistrată sau ascultată. Dar m-am întâlnit cu mulți oameni la acel nivel de influență și am constatat că ei chiar credeau în asta. În acest moment, guvernul SUA este complet infiltrat și condus de oameni care cred în acest sfârșit al lumii.

Gândiți-vă la următorul lucru: atunci când crezi în așa ceva, nu-ți pasă de încălzirea globală sau de o datorie de opt trilioane de dolari, pentru că, dacă într-adevăr acestea sunt ultimele zile ale omenirii și

viața pe Pământ se va sfârși, iar bunii creștini vor pluti sus, în cer, la Iisus, cui îi mai pasă?

Unui om obișnuit, aceasta i se poate părea bizar. Dar o viziune escatologică asupra lumii stă în mare parte la baza deciziilor secrete ale lumii, deoarece structura acestui grup este, în principal, dominată de interese secrete mormone, ale celor de la Vatican și de alte interese religioase extremiste. M-am confruntat direct cu asemenea interese.

Desigur, există și alții implicați în lumea secretă, care sunt conduși doar de lăcomie, dorința de putere, de bani și de control convențional. Și mai sunt și alții preocupați de homeostazie: să nu clătinăm barca, deși aceasta se îndreaptă drept spre vâltoare! Există scopuri diverse, dar cei care au cea mai mare putere sunt cei mai bizari: cei dominați de cultul religios retrograd și de superstiție.

George Santayana a avut mare dreptate când a spus: „Fanatismul constă în dublarea eforturilor când ți-ai uitat scopul."

Atunci când crezi cu fanatism în viziunea sfârșitului lumii, e logic să adaugi o jumătate de trilion de dolari datorii pentru a se ajunge la datoria de opt trilioane de dolari pe care să o transmiți copiilor noștri. E logic să ascunzi, timp de zeci de ani, tehnologii care ar putea salva Pământul, chiar dacă știi că ambele calote polare se topesc! Și de ce să nu permiți ca mii de specii de plante și animale să dispară? Tot vine sfârșitul lumii! Nimeni nu ar continua pe această cale atunci când cunoaște soluția, doar dacă nu ar avea clar fixată în minte paradigma escatologică.

După ce am descoperit această planificare secretă a distrugerii globale, totul s-a clarificat. Am început să mă întâlnesc cu sataniști – care erau implicați în aceste

grupuri de răufăcători separate de grupul principal. Sunt dependenți de distrugere și iubesc tortura, suferința și sadismul. Și sunt cealaltă față a măștii celor care se roagă pentru sfârșitul lumii. Este un grup foarte ciudat de colaboratori. Cred că este literalmente sfârșitul lumii, când în realitate este sfârșitul unui ciclu divin și începutul altuia.

Această interpretare greșită a scripturii și profeției are consecințe extrem de grave.

Soluția pe care o văd eu este de a prezenta o altă perspectivă: da, se poate vorbi despre sfârșitul unui ciclu – este sfârșitul unei lumi, al vechii lumi. Dar nu înseamnă că trebuie să stăm cu mâinile încrucișate în timp ce distrugem practic Pământul.

E posibil să nu putem să-i schimbăm. Dar putem formula o explicație logică și spera că unii dintre ei vor vedea soluția înainte de a fi prea târziu.

Nu e logic să avem fibre optice, circuite integrate și laptopuri, dar să ardem în continuare cărbune pentru peste 50% din nevoile de electricitate ale celei mai avansate națiuni de pe Pământ... Nu e posibil! Pentru a pricepe așa ceva, trebuie să înțelegeți ce se află în inimile și mințile acestor oameni care au răpit viitorul umanității.

Aceste proiecte au scăpat de sub controlul lui Eisenhower și al altora, după ce a intervenit lăcomia afaceriștilor. Oameni cu scopuri religioase oculte s-au infiltrat apoi în agenții și corporații și acum conduc jocul. Mi s-a spus că, din cauza faptului că își identifică și recrutează proprii oameni, interesele foarte puternice, de dreapta, mormone, au fost atrase în eșaloanele superioare ale CIA, FBI, armatei și al unui număr uriaș de universități, laboratoare și corporații.

Ceea ce majoritatea oamenilor nu realizează este că

deja trăim într-o teocrație nedeclarată. Oamenilor nu li s-a spus că trăiesc într-o teocrație. S-a întâmplat în mare liniște, în secret. Ceea ce naziștii, cu al lor cult, nu au putut realiza pe față, s-au decis să o facă pe ascuns. Este o continuare a celui de-al Doilea Război Mondial.

Oamenii nu vor să știe asta, sunt conștient de aceste lucru. Este îngrijorător și contrar mitului în care am fost determinați să credem.

Printre oamenii care au fost atrași să creadă în această religie și viziune asupra lumii se numără și cei cărora nu le pasă absolut deloc de acest sistem de credințe sau de existența lui Iisus. Mai degrabă posedă o viziune satanică asupra lumii, ei bucurându-se doar de distrugere și de suferință. Sunt chiar în mijlocul credincioșilor, dar cei din urmă nu știu cine conduce cu adevărat turma.

Încheiem un capitol al istoriei umane și vom începe un altul. La încheierea unuia și începutul altuia este posibil să se producă haos.

Pe Pământ se întâmplă lucruri minunate de o sută cincizeci de ani. Idei noi, minunate, instituții noi, moduri noi de a trăi, potențialul unor noi tehnologii – există multe lucruri care sunt extrem de promițătoare. Pe de altă parte, există lumea veche care trece prin chinurile morții. Și, în același timp, există lumea nouă care abia s-a născut, care crește și va dura timp de mii de ani. Nu va fi sfârșitul lumii: este sfârșitul unei lumi vechi și stabilirea simultană a uneia noi. Ne aflăm deja în stadiile inițiale ale erei de aur a speciei umane – una care va dura timp de cinci sute de mii de ani.

Aceasta este minunat și emoționant, trebuie împărtășit, chiar în timp ce devenim conștienți de aceste alte drame nebunești și ignorante care se joacă. Trebuie să ne concentrăm asupra aspectelor bune, pozitive care

urmează, deși cunoaștem unele dintre aceste alte lucruri care au loc în jurul nostru, pentru că trebuie să știm ce se întâmplă.

Nava spațială Pământ trebuie să fie dirijată pentru a depăși această perioadă și civilizația sa bine stabilită. Există civilizații extraterestre pregătite să ne asiste și, la un moment dat, lucrurile se vor schimba rapid.

Această transformare nu se va întâmpla de la sine. Noi, oamenii, va trebui să o călăuzim și să-i facilităm sosirea. Dar nu vom fi singuri: destinul rasei umane și al Pământului nu a fost niciodată solitar. Nu a fost niciodată lipsit de sprijin și nu a fost niciodată pus la îndoială. Nu există niciun dubiu în legătură cu viitorul și destinul nostru. Singura întrebare este cum ne vom extrage din situația actuală și cum vom plasa ferm lumea noastră pe calea păcii și dreptății.

Aceasta este planeta liberului arbitru care trebuie să fie aplicat pentru ca această transformare să aibă loc. Aceasta este lecția pe care trebuie să o învățăm. Imediat ce ne vom concentra cu toții eforturile și vom folosi liberul arbitru pentru a face ca aceasta să se întâmple, se va întâmpla.

Suntem pregătiți de sistemele noastre educaționale și de societatea noastră să ne conformăm. Dar știți ceva? Dacă vă veți conforma unui sistem care este complet nebunesc, atunci e o problemă, iar lumea din jurul vostru a luat-o complet razna. Prin urmare, trebuie să vedem lucrurile așa cum sunt, să ne desprindem de ele și să transformăm în realitate viitorul pozitiv care așteaptă aici, ca un fruct copt, gata să cadă din copac în mâinile noastre.

Pământul și umanitatea sunt gata să înflorească. Și nu e doar primăvara Pământului. Este primăvara întregului cosmos!

31

Separația dintre biserică și stat? Doar un mit.

M-a atras dintotdeauna explorarea conștiinței și a manifestărilor sale. Odată, când mă aflam în Blanca Peak, Colorado, stăteam în mașini din cauza unei furtuni puternice. Am aplicat o tehnică prin care am pătruns în Mintea nemărginită și am început să aduc o energie enormă în aria respectivă, vizualizând mental două discuri care se roteau în sens opus – ca o Merkaba. Deodată, mașina noastră s-a ridicat de la sol – într-un moment de levitație antigravitațională. Alte mașini din apropiere au făcut același lucru. Colegii au întrebat:

- Ce s-a întâmplat?

Iar eu am zâmbit și am spus:

- Ne jucăm cu ceea ce poate face cu adevărat conștiința...

Sunt atât de multe lucruri pe care le putem face! Dar Pământul cere lucruri practice: încă mai ardem cărbuni pentru a obține cea mai mare parte din electricitatea noastră, exact cum făceam și cu o sută de ani în urmă. Evoluția umană a fost încetinită cu o sută de ani din cauza forțelor ignoranței și lăcomiei. Așadar, acum trebuie să muncim pentru Pământ.

Aceasta îmi amintește de povestea lui Buddha, care a dat peste un om ce petrecuse treizeci de ani încercând să leviteze deasupra unui râu. Lângă el era un pod. Acest om era foarte mândru de realizarea lui și a spus:

- Privește, o, Buddha, privește!

Și a plutit deasupra râului ajungând de cealaltă

parte. Iar Buddha a trecut râul pe pod şi a spus:

- Da, dar ai fi putut merge pe pod în loc să petreci treizeci de ani încercând să levitezi...

Aceasta nu înseamnă că unele dintre aceste abilităţi nu sunt minunate, deoarece ele chiar sunt. Dar un om ar putea cheltui foarte mult timp şi efort pentru a-şi dezvolta asemenea abilităţi. Între timp, distrugem Pământul şi civilizaţia noastră se apropie de sfârşit. Aşa că atunci când cea mai mare sarcină a noastră ne aşteaptă, chiar şi lucrurile importante trebuie să fie lăsate deoparte.

Aceste abilităţi ale conştiinţei pot fi dezvoltate imediat ce omul înţelege natura minţii, a materiei şi faptul că nu există materie separată de integrarea sa completă şi perfectă cu conştiinţa. Nimic nu există separat de minte. Întreaga materie şi energie sunt aspecte ale conştiinţei care modulează, se orientează şi rezonează într-un mod diferit.

Aceasta s-a demonstrat prin diverse teste care au fost efectuate de doctorul Bob Jahn de la Princeton şi de alţii. Totul este nonlocal: nu există nicio barieră a timpului şi spaţiului. Şi odată ce înţelegem aceasta, literalmente orice poate fi îndeplinit cu suficient antrenament şi concentrare.

Într-una din călătoriile pe care le-am efectuat, am fost în Italia, Marea Britanie şi Franţa. La Vatican, Paola Harris a stabilit o întâlnire între mine şi domnul Balducci. El este un teolog situat, ca poziţie ierarhică, imediat sub Papă. Ne-am dus în apartamentul său cu vedere spre catedrală, pentru a discuta. Este un om foarte demn, amabil, un patrician, o persoană minunată, cu adevărat credincioasă.

L-am întrebat:

- Credeţi că aceşti extratereştri reprezintă o ameninţare sau sunt ostili?

Mi-a răspuns:

- O, deloc! Oricum, ceva inferior umanităţii nu poate exista nicăieri în întregul univers!

Mai târziu mi-a spus:

- Ştiţi, Dumnezeu nu poate fi atât de nebun să-şi pună toate speranţele în a crea fiinţe inteligente doar pe planeta asta!

Când am ieşit pe balconul său cu vedere spre Sfântul Petru şi Vatican, a spus:

- Ştiţi, nu aş putea spune aceste lucruri dacă nu aşa avea aprobarea Papei.

Deci Papa îi dăduse instrucţiuni să vorbească despre realitatea civilizaţiilor extraterestre!

Mi-a spus fără ocolişuri că avea binecuvântarea Papei să vorbească despre aceasta şi să recunoască faptul că OZN-urile sunt adevărate şi că extratereştrii sunt fiinţe paşnice. Pentru noi nu existau motive de îngrijorare. Când l-am întrebat despre chestiunea trimiterii armelor în spaţiu pentru a ataca navele extraterestre, a devenit foarte agitat şi a spus că acesta este un lucru complet greşit.

M-am întâlnit totodată cu astronomul Vaticanului, care a spus acelaşi lucru şi a recunoscut că OZN-urile sunt adevărate aşa cum sunt şi extratereştrii. Şi totuşi, ştim că există celule la Vatican, în cadrul grupării Opus Dei, care au o viziune foarte întunecată asupra acestei chestiuni şi au împiedicat accesul la informaţii al celorlalţi de la Vatican. Ca şi în America, totul este foarte confuz şi compartimentat la Vatican; totul este ocult.

Au existat Papi şi oameni cu funcţii superioare la Vatican care fac parte din structura religioasă convenţională şi care nu ştiu ce se întâmplă în aceste celule subterane din cauza propriei birocraţii. Este acelaşi motiv care se repetă, fie că este vorba de o entitate

religioasă, fie de una politică, științifică, o agenție guvernamentală sau armată. Nu uitați de acest motiv. Dacă înțelegeți motivul unei operațiuni subterane, compartimentate, secrete în cadrul unei instituții și multiplicați acest proces ca pe o fracție, atunci el se propagă în toată lumea.

În timpul șederii la Roma m-am întâlnit, de asemenea, cu unul dintre cavalerii de Malta și cu un reprezentant al serviciului secret iezuit și al serviciului secret de la Vatican. Aceste grupări sunt implicate profund în finanțarea globală și în chestiunile tehnologice legate de acest subiect. Ele conțin unii dintre oamenii-cheie ai ierarhiei.

Mi-au cerut să le furnizez materialele pe care le transmiteam și celorlalți conducători din „lumea albă", adică lumea obișnuită, convențională a guvernanților, senatorilor, președintelui și altora asemenea. Desigur, m-am conformat.

Dar le-am spus:

- Știți, există tradiții seculare de mistere păstrate și de putere secretă. Dar e momentul ca aceste operațiuni să-și transforme modul de funcționare – să se treacă la deschidere și onestitate, astfel ca întreaga umanitate să aibă de câștigat. M-au ascultat foarte politicos și mi-am dat seama că erau cu toții foarte interesați de ceea ce le spuneam și mai mult decât atât, un pic tulburați.

Cavalerii de Malta, serviciul secret al Vaticanului și serviciul secret iezuit au un rol foarte important în menținerea secretului cu privire la chestiunea extraterestră.

Când președintele Carter a dorit să afle informații despre OZN-uri, s-a dus la directorul de atunci al CIA-ului, George Bush Sr., în timpul tranziției. I s-a spus direct:

- Nu puteți primi aceste informații; duceți-vă la serviciul de studiu al Congresului, poate puteți obține de la ei informațiile.

Iată un director CIA în funcțiune care cunoaște aceste chestiuni – George Bush Sr., care nu permite accesul la informații al președintelui SUA! Acest lucru este adevărat. Și avem martori care o pot confirma.

Prin urmare, Carter le-a cerut persoanelor din serviciul de studiu al Congresului să afle ce se întâmplă. Ei l-au rugat, la rândul lor, pe un avocat pe nume Daniel Sheehan – care făcea parte din institutul creștin și îi reprezenta pe iezuiți în Washington, să vadă dacă putea obține aceste informații de la Vatican. Așadar, Sheehan a contactat Vaticanul în numele președintelui Carter.

Vaticanul a răspuns:

- Nu, nu putem să vă dăm aceste informații.

Nu au spus: „Nu, nu avem aceste informații", ci: „Nu vă dăm aceste informații, nici vouă, nici președintelui". Biblioteca secretă a Vaticanului și dosarele sale conțin informații detaliate despre toate aceste chestiuni. Amintiți-vă că, în 1994, un om din interiorul guvernului secret mi-a spus că, în ceea ce privește transferul de tehnologie și managementul de tehnologie, ar fi mai bine să discut cu un anumit grup de preoți iezuiți, decât cu directorul CIA sau cu directorul SUA. A avut dreptate.

Avem un martor din Marină, care avea rolul de a căuta pe întinderea Atlanticului ceea ce se cheamă „anomalii magnetice". În aceste cercuri, „anomaliile magnetice" reprezintă un eufemism pentru vehicule extraterestre subacvatice. Au folosit un submarin nuclear special echipat pentru a căuta OZN-uri subacvatice.

În timp ce se pregăteau să pornească în această

misiune secretă, o limuzină s-a apropiat şi din ea a ieşit un individ în costum (un agent secret, nenominalizat) şi un preot îmbrăcat conform profesiei. Au fost ultimii care au intrat în submarin şi au dat toate instrucţiunile.

Submarinul s-a dus într-o zonă unde au întâlnit vehicule extraterestre subacvatice enorme, care au fost detectate în anumite momente navigând cu patru sute până la cinci sute de noduri! Aceste OZN-uri goneau prin apă cu viteza unui jet, dar nu lăsau în urmă niciun vârtej de apă semnificativ. Atunci, deodată, două dintre aceste OZN-uri au venit din ambele părţi ale submarinului şi au blocat tot sistemul de control nuclear al navei. Submarinul nuclear nu se putea deplasa înainte, înapoi şi în nicio altă direcţie. A rămas blocat acolo.

În tot acest timp, aparatura electronică sofisticată strângea date. Când submarinul s-a întors în port, toate aceste date au fost reunite şi înmânate acestui preot, care nu era american. Era de la Vatican. El a luat datele şi a plecat. Era o operaţiune specială, condusă de la Vatican, cu ajutorul unui submarin nuclear al marinei militare a SUA.

Până când acest martor nu a vorbit cu mine, nu a putut înţelege de ce un preot catolic era conducătorul unei asemenea operaţiuni.

Noi înţelegem de ce. Mitul separării bisericii şi statului nu e decât atât – un mit. Chiar şi oamenii care înţeleg că există un guvern subteran nu pot crede până la ce nivel interesele subterane, răufăcătoare din cadrul bisericii s-au infiltrat în organizaţie. Aşa este menţinut controlul.

Adevărul se ascunde pe el însuşi. Cu alte cuvinte, dacă poţi prezenta o versiune credibilă a adevărului, ea poate fi acceptată. Dar dacă spui întregul adevăr şi dai la o parte vălul care-l acoperă, el se ascunde singur

pentru că nu pare credibil. Dar lucrurile cele mai ciudate sunt de fapt cele adevărate...

Prin urmare, în mod ironic, pentru că adevărul real al acestor chestiuni este atât de departe de matricea înţelepciunii şi credinţei convenţionale, este dificil de spus tot. Eu mă lupt cu aceasta de aproximativ doisprezece ani. După ce am ajuns la acel nivel de cunoaştere ascunsă, mi-am spus:

- Cui naiba pot să-i spun asta?

Înţelepciunea cere împărtăşirea adevărului care poate fi înţeles de ascultător. La ce poate folosi să-l înveţi pe un copil de grădiniţă care de-abia află cât fac doi şi cu doi, calcule complicate de matematică?

Şi totuşi, în acelaşi timp sunt foarte tulburat de cunoaşterea acestor informaţii şi de faptul că nu le pot împărtăşi. Aşa că acum spun adevărul, chiar dacă el mă discreditează... Ajungem la capătul algoritmului. Am ştiut când s-a întâmplat evenimentul de la 11 septembrie – după ce proiectul *Desecretizarea* a avut zeci de mii de oameni care au cerut audieri deschise şi membri serioşi ai Congresului au luat în calcul această posibilitate – că se trecuse la aplicarea rapidă a planurilor secrete.

Care este, deci, următorul element al algoritmului după terorismul global? O ameninţare simulată din spaţiul cosmic.

Ultima carte jucată de metaguvernul subteran va fi o ameninţare simulată din spaţiul cosmic, legată de inteligenţa extraterestră. Prin urmare, suntem foarte aproape de sfârşitul algoritmului. Timpul nu ne permite luxul de a păstra tăcerea în privinţa adevărului, chiar şi a adevărului interzis.

32

În spatele cortinei

După evenimentul de la 11 septembrie, mulți tradiționaliști au început să se întrebe ce se întâmplă în spatele cortinei. Existența unei manipulări sinistre este evidentă pentru mulți oameni. Nu-mi permit să las deoparte toate informațiile și să mă gândesc la teoria conspirației. Știu că e adevărată. Singura întrebare pe care mi-am pus-o mereu este: când să adun toate aceste elemente laolaltă și să încerc să le explic oamenilor? Când să trag un semnal de alarmă: treziți-vă și nu vă lăsați înșelați! Oamenii nu trebuie să accepte să li se inducă teama de extratereștri și astfel să înceapă să susțină deschis Războiul Stelelor împotriva civilizațiilor extraterestre. Aceste interese speciale secrete doresc să unifice și să controleze lumea prin teamă, în loc să unească lumea prin pace și speranță. Este antiteza situației în care ar trebui să ne aflăm în acest moment al evoluției noastre. Asemenea eforturi, prin urmare, sunt antiteza a ceea ce ar susține viața și un viitor pozitiv pe Pământ.

Majoritatea oamenilor înțeleg că există proiecte secrete. Un număr mai mic de oameni înțeleg că există programe ultrasecrete, sinistre. Toată lumea din guvern știe asta. Și apoi, există un anumit număr de oameni care pricep că unele dintre ele ar putea avea legătură cu proiecte care au devenit independente și sunt malefice și ilegale – în conexiune cu complexul lumii financiare și militare, industriale și a laboratoarelor care se ocupă

de sisteme energetice evoluate și OZN-uri.

Dar apoi pătrundem într-un subgrup mai mic, care înțelege că unele dintre aceste grupuri malefice dispun de dispozitive complet operaționale ce arată ca niște OZN-uri; au creat forme de viață artificială asemănătoare extratereștrilor; au simulat evenimente de contact numite „răpiri"; s-au angajat în mutilarea de vite pentru a aduce teama în mintea populației și a subculturii ufologilor, subculturii pop, a pasionaților de SF și a altora – pentru că în acest mod sădesc în conștiință teama. Și apoi există un număr și mai mic de oameni care înțeleg că sforile sunt trase de o grupare transnațională, fascistă, de genul Thulilor care s-au aflat în spatele apariției lui Hitler. Ceea ce nu au putut face direct în timpul Celui de-al treilea Reich, au făcut în secret. Iar prin operațiunea Paperclip*, i-am adus în Statele Unite și introdus în industria aerospațială și în CIA.

* Operațiunea secretă „Paperclip" prin care Wernher von Braun a fost luat prizonier în Statele Unite, împreună cu o bună parte a echipei sale științifice de la Peenemunde. El este este considerat tatăl Programului Spațial al SUA, fiind, de asemenea, amintit ca liderul științific al echipei de savanți din Germania nazistă, cel ce a realizat racheta V-2, care a ucis mai mult de 7.000 de oameni în Marea Britanie între 1944 - 1945. Von Braun a devenit cetățean naturalizat al Statelor Unite și a lucrat atât la programul militar american numit ICBM (InterContinental Ballistic Missile, Rachete balistice intercontinentale), cât și la NASA (National Aeronautics and Space Administration), ca director al Centrului de zbor spațial Marshall (Marshall Space Flight Center). Apoi a fost arhitect șef al creării vehiculului-rachetă Saturn V, superracheta anilor '60, care a permis Statelor Unite să lanseze vehiculele cosmice din ce în ce mai performante din seria programului spațial Apollo. Bazându-se pe principiile folosite în cariera sa din Germania, von Braun a popularizat în SUA teoria sa, conform căreia rachetele vor putea fi folosite și în explorarea spațiului. (n.trad.)

Prin urmare, efortul socialist global care nu a preluat puterea direct în timpul celui de-al Doilea Război Mondial a continuat de atunci la nivel subteran. Suntem pe punctul de a vedea dezvăluirea sa la nivel mai extins, în timp ce încercări de a consolida puterea din lume în jurul unei asemenea filozofii și structuri eșuează. Între timp, vorbesc de democrație – dar se referă la o pseudodemocrația unei societăți controlate central și conduse în mod secret de o structură a puterii neidentificată și nerecunoscută.

Dacă vă îngrijorează acest lucru, așa ar și trebui. Iar singurul antidot pe care îl pot vedea este cunoașterea, adevărul care să ajungă la destui oameni pentru a ști ce se întâmplă și să nu se lase păcăliți, fiindcă cei care urmăresc aceste scopuri secrete se bazează pe ignoranța noastră colectivă. Ei se bazează pe o matrice de dezinformare care menține fiecare individ într-un sistem de credințe și materialism.

Dar, printr-o comunicare sinceră, putem spune oamenilor adevărul și le putem prezenta o altă viziune asupra viitorului pozitiv care urmează pentru Pământ și pentru copiii săi. Trăim în vremuri extreme: întuneric profund și lumină profundă. Trăim în vremuri de mari schimbări și transformări.

Majoritatea oamenilor de la Pentagon, de la Casa Albă și de la CIA nu știu nimic despre aceste scopuri ultrasecrete. Ei sunt doar niște rotițe într-o mașinărie și, de asemenea, victimele ignoranței. Majoritatea sunt oameni buni prinși într-o mașinărie pe care nu au creat-o și despre care știu foarte puține lucruri. E sarcina noastră să împărtășim adevărul tuturor, inclusiv celor din cadrul guvernului și armatei. Timp de doisprezece ani am transmis informațiile în aceste cercuri și mulți realizează că au fost înșelați. Ei susțin proiectul

Desecretizarea.

Exact înainte de evenimentul de la 11 septembrie, țineam un discurs în Oregon. După aceasta, un bărbat care lucrase toată viața în armată a venit la mine. Era acolo cu un prieten, amândoi foarte prudenți.

După ce aproape toată lumea a plecat, unul dintre voluntarii noștri, Jordan Pease, a spus că acești bărbați voiau să stea o clipă de vorbă cu mine. Unul dintre ei, o să-l numesc R.J., lucrase de timpuriu în armată și în anii '60 fusese atras în aceste proiecte secrete. Un astfel de proiect avea legătură cu abilitatea sa de a plasa aparate de spionaj în spațiu atât de avansate, încât se putea auzi din spațiu tot ce spuneau oamenii și se putea vedea tot ceea ce făceau ei. Aceasta se petrecea în anii '60.

Tehnologiile existente depășesc cu mult tot ceea ce se anunță la știri. De aceea râd când aud:

- Vai, nu putem să-l găsim pe Osama bin Laden.

Sigur că ei pot. Asta e doar una dintre poveștile lor, complet falsă. Cât de fraieri ne cred? Vom discuta însă mai mult despre aceasta mai târziu.

R.J. a continuat prin a-mi spune că, din cauza abilităților sale, a fost atras din ce în ce mai mult în aceste proiecte și, în cele din urmă, în cele care implicau OZN-uri. A spus:

- Știți, mă tem că nu înțeleg ce sunt chestiile care voi credeți că sunt extratereștri.

- O, vă referiți la cele fabricate de om, care sunt forme de viață programate?

El a sărit brusc de la masă și m-a întrebat:

- Cum de știți despre asta?

- Am vreo doisprezece martori care s-au ocupat de aceste pseudocreaturi extraterestre. Dar dacă vorbesc prea mult despre asta, oamenii vor crede că am luat-o complet razna. Să vă spun la ce am lucrat eu.

Mi-a spus în continuare despre proiectele la care luase parte, atât în SUA, cât și în Australia.

- Aveam materiale extraterestre pe care le studiam și am dezvoltat tehnologii foarte avansate, care ne-au permis să creăm o navă antigravitațională. Am văzut tehnologii transdimensionale, care implică abilitatea de a merge înainte sau înapoi în timp – tot felul de lucruri, mi-a explicat el.

(Mai avem un martor care a lucrat la Boeing și McDonnell Douglas, care știa despre proiectul Red Light și operațiunea Looking Glass, ce implică aceste capacități.)

Apoi R.J. a spus:

- Am simulat multe răpiri ca oamenii să creadă că au luat contact cu extratereștrii. Într-un loc în care am lucrat – subteran – existau multe containere. În ele se aflau aceste creaturi pe care le creșteam într-un mediu artificial, fiind în diverse stadii de dezvoltare. Ele arată așa cum cred oamenii că arată extratereștrii.

R.J. mi-a spus în continuare că existau mai multe generații din aceste forme de viață artificiale. Încercau să perfecționeze extratereștrii făcuți de om; au efectuat aceste experimente genetice asemănătoare celor naziste încă din anii '40-'50 și le continuau când el a fost scos din aceste proiecte. Acei pseudoextratereștri erau cu toții aliniați, aproape ca într-un muzeu. A spus că cei mai reușiți erau foarte realiști și credibili.

- Desigur, aceste creaturi erau ca niște automate comandate de oameni, puse în acele chestii despre care oamenii cred că sunt nave extraterestre.

R.J. nu știa că eu deja eram la curent cu acele simulări și cu nivelul lor sofisticat. Credea că fusesem indus în eroare, ca majoritatea cercetătorilor în domeniul OZN.

- Știu despre asta de foarte mult timp, am spus eu.

- De ce nu spuneți nimic despre acest lucru? m-a întrebat.

- Pentru că, am explicat eu, încerc să conving oamenii să recunoască faptul că există OZN-uri în acest moment.

- Da, înțeleg ce vreți să spuneți. Mă bucur că știți de asta. Dar mai știți ceva? Mare parte dintre aceste nave au fost plasate în baze din toată lumea, în jungla amazoniană, în Australia și în alte locuri îndepărtate. În cele din urmă am fost introdus la un nivel din ce în ce mai profund și, înainte de a fi trimis în acel loc din Australia, am fost antrenat până la un nivel superior al programului meu educațional. Nu știți ce se întâmplă cu adevărat, mi-a spus el.

Mi-a explicat apoi că a fost martor la un ritual satanic de inițiere. Cei prezenți au împărțit sângele și au avut loc sacrificii și torturi. A învățat să-l venereze pe Satan, a văzut sacrificiile satanice și plăcerea violentă de a ucide oameni nevinovați. Ne-a spus că, după ce ajuns la acel nivel, a trebuie să jure credință lui Lucifer. Și a făcut-o.

Nu e primul care îmi spune despre aceste programe. A fost transferat în Pine Gap, Australia și mi-a spus că a fost o experiență cu adevărat neobișnuită. A fost dus noaptea cu elicopterul la baza de acolo. Când s-au apropiat de deal, ceea ce părea a fi o zonă de aterizare normală, s-a deschis pur și simplu. Era ca o hologramă și, după ce latura dealului s-a deschis, au zburat înăuntrul pământului. Au pătruns adânc înăuntru, unde existau OZN-uri enorme, create de om. Existau și unele mari, triunghiulare.

- Există baze ca aceasta peste tot în lume, mi-a spus el.

În timp ce îmi împărtășea toate acestea, se întrerupea din când în când și spunea:

- Știu că veți crede că inventez toate astea și că nu aveți cum să credeți așa ceva.

Când a terminat, i-am spus:

- Vreau să știți că am mulți martori ca dumneavoastră – pe care nu-i cunoașteți, pentru că făceați parte din proiectul celulei respective, care mi-au relatat practic același lucru, dar acțiunea era plasată în alt loc și în alt moment din timp. Așa că nu am nicio îndoială că acest lucru se întâmplă.

A tras aer adânc în piept, cu un oftat de ușurare.

Una dintre cele mai sofisticate baze de acest gen se află în Marea Britanie. Multe dintre aceste creaturi așa-zis „reptiliene", despre care oamenii cred că sunt extratereștri, sunt de fapt forme de viață programate și biomașini create acolo.

Majoritatea persoanelor nu doresc, sincer vorbind, să audă asemenea detalii. Dar este important ca ei să înțeleagă tipul de mentalitate cu care ne confruntăm. Una dintre persoanele cu care colaborez, dintr-o familie foarte înstărită, cu multe conexiuni importante, implicată în operațiuni diplomatice și în cele ale serviciilor secrete, a experimentat programul la un institut de meditație. A ajuns la nivelul paisprezece al antrenamentului. A spus că dacă nu puteau să-ți facă profilul psihic și să ajungă la concluzia că ești „mâna dreaptă a lui Gingis Han", adică să ai tendințe agresive violente și distructive, nu puteai trece de acel nivel. Deoarece el nu era înclinat spre violență extremă și ură, au întrerupt legătura cu el.

A spus că ei vorbeau mult despre doctorul Greer și despre proiectul *Desecretizarea* și se bucurau că transmiteam informația că OZN-urile și extratereștrii

sunt adevărați. Dar erau furioși și mă urau pentru că făceam public fenomenul fals și scopurile lor ascunse. Sunt dedicați acestei bătălii finale a războiului interplanetar, care este scopul lor ultim din spatele secretelor lor. Erau turbați că nu acceptam să mă supun direcției lor și că descoperisem planul simulării unui atac extraterestru pe Pământ și îl prezentam oamenilor de la Pentagon și din alte locuri. A spus că voiau să mă omoare. Nu doreau ca vreo persoană credibilă să spună că prezența extratereștrilor este nu doar reală, ci și foarte benefică, inclusiv pe plan spiritual.

- Vă dați seama cât de mult vă urăsc acele persoane? m-a întrebat el.

- Da, am răspuns eu. Dar ura și amenințările lor nu ne vor împiedica niciodată să spunem adevărul.

Când proiectul *Desecretizarea* s-a concretizat, am fost amenințat că, dacă treceam peste controlul lor prin mass-media de largă circulație, acesta ar fi fost blocat. Mi s-a comunicat aceasta în mod explicit.

Pe 11 septembrie eram în Seattle și tocmai mă întorsesem de la Universitatea Simon Frazier din Vancouver, unde ținusem un discurs în seara precedentă. Când m-am trezit dimineața, am pornit televizorul și am crezut că mă uit la un film. După ce am realizat că era realitate și nu ficțiune, am sunat-o pe Emily, soția mea, ca să mă asigur că toată lumea era bine. Următorul telefon a fost dat fiicei mele din Washington, pentru că voiam ca ea să plece din oraș.

Nu am putut suna în Washington pentru că toate telefoanele erau bruiate. Așa că l-am sunat pe consilierul meu pe probleme militare. Primele cuvinte pronunțate de el au fost:

- Departamentele convenționale despre care oamenii cred că sunt responsabile pentru securitatea

Statelor Unite nu dispun de aparatură evoluată, au personal inadecvat, iar persoanele care pot monitoriza aceste evenimente atunci când se produc sunt elemente malefice, care nu colaborează cu aceste departamente.

Mă aflam cam la 4500 de kilometri distanță de casă. Am trecut prin momente foarte dureroase și dificile, deoarece nu am fost alături de familia mea în timpul acelui haos. Dar în acea seară aveam programat un discurs în fața societății medicale din zonă. L-am sunat pe unul dintre organizatori și l-am întrebat:

- Ce facem? Anulăm reuniunea? Este o situație de criză națională.

Mi-a răspuns:

- Lumea ne sună să ne spună că vor să audă totuși ce aveți de spus.

Nu eram deloc în starea de spirit necesară ca să țin un discurs, dar m-am conformat.

Se stătea pur și simplu în picioare. A fost reuniunea cu cei mai importanți membri ai societății medicale la care am participat, din câte îmi amintesc.

Am prezentat ceea ce făceam și cadrul mai larg al scopurilor manipulatoare, de a trimite omenirea de la conflictul superputerilor la terorismul global și, în cele din urmă, la amenințarea din spațiul cosmic. Existau elemente – nu în cadrul armatei convenționale, nu în cadrul serviciilor secrete convenționale, nu în cercurile convenționale ale puterii –, ci elemente malefice în afara lor, care manipulau condițiile. Ajunsesem la acest punct din istorie care nu constituia o surpriză pentru aceia dintre noi care cunoșteau acest grup, scopurile și mentalitatea sa.

Era o liniște că nu se auzea nici musca.

A fost prima dată când am spus aceasta la o reuniune de acest fel și erau toți colegi de-ai mei, medici.

Nu era o conferință New Age despre OZN-uri, dar am spus:

- Trebuie să înțelegeți că nu e vorba decât despre putere – o putere geopolitică imensă. Oamenii care conduc aceste experimente se cred stăpânii universului, se cred Dumnezeu. Este o megalomanie umflată cu steroizi. Și această mentalitate trebuie să o înțelegeți pentru a pricepe ce anume motivează acest comportament.

E chiar atât de dificil de înțeles? După ce am trăit timp de trei ani în Israel și am fost aproape ucis de două ori de bombardamentele teroriste, nimic nu mă surprinde. Timp de zece ani ne-am aflat în Orientul Mijlociu după primul război din Golf, fiind din ce în ce mai detestați de Osama bin Laden și de alți fanatici. Dar el a fost aliatul nostru în Afghanistan, în lupta împotriva URSS-ului. Însă localnicii din Orientul Mijlociu erau furioși din cauza prezenței noastre pe tărâmul lor sfânt, al Arabiei Saudite. Am întrebat: „De ce suntem aici? Ne place peisajul? Cultura? Sau ne place să vizităm Mecca? Ne place temperatura de cincizeci de grade Celsius? Am fost acolo pentru un singur lucru: petrol. Și tot pentru petrol suntem și acum acolo și folosim încă petrol, pentru că celelalte tehnologii nepoluante au fost ținute secrete. Nu voi apăra niciodată teroriștii; însă trebuie să înțelegem de ce, deodată, am devenit inamicul numărul unu. De fapt, nu chiar deodată. Acest lucru se pregătea de mult timp și există oameni care știau acest lucru. Colaborez cu oameni care spuneau de multă vreme că firul întins e pe punctul de a se rupe. Sincer vorbind, așa cum spune proverbul chinezesc: „Dacă nu schimbăm direcția, riscăm să ajungem de unde am plecat." Dar nimeni nu se uită unde se duce. E timpul să ne trezim și să vedem în ce direcție ne ducem.

- Să știți că acum va trebui să luăm măsuri tactice pentru a limita această problemă, deoarece serviciile convenționale militare și de informații secrete vor bâjbâi în încercarea de a reacționa. Dar nimeni nu se uită la cauza dinamică din spatele cortinei.

După 11 septembrie, toate aeroporturile erau închise, dar eu aveam deja planificat un tur de discursuri în Pacific Northwest. Așa că ne-am decis să continuăm turul în ciuda evenimentului cumplit de la 11 septembrie.

Ultima reuniune la care am participat atunci a fost în statul Washington, într-o zonă rurală, cu un grup susținut de actrița Linda Evans. Am luat cina împreună și a discutat pe larg despre toate aceste chestiuni. Linda Evans susține foarte puternic cauza noastră.

Ziua planificată pentru întoarcerea acasă cu avionul s-a întâmplat să fie și prima zi în care au fost reluate cursele normale din SEATAC. Nici măcar nu a trebuit să schimb biletul. Nu am ratat niciodată un avion. A fost ca și cum evenimentul de la 11 septembrie nu mi-a afectat cu nimic acțiunile. Și aici se poate identifica un mesaj mai profund: chiar și dacă se produce haosul global, putem spune adevărul, putem transmite mesajul nostru la mii de oameni și ne putem urma calea chiar și în momentele de cumpănă.

Dacă faci ceea ce este corect și spui adevărul, poți depăși orice obstacol. Trebuie să mergi pe calea mistică în îndeplinirea scopurilor practice.

Știți, Michael Moore a spus că singurele conspirații în care crede sunt cele adevărate.

Există un răspuns aproape pavlovian, care a fost programat în mentalitatea mass-mediei de largă circulație și a elitelor. Dacă folosești anumite cuvinte, de genul „conspirație", acestea sunt imediat asociate cu

„nebun". Și dacă folosești cuvântul „OZN", conexiunea instantanee este cu „răpire" și „nebun". Prin urmare, există anumite răspunsuri automate care au fost programate în cultura noastră, în special de către mass-media de largă circulație. O analiză atentă a modului în care operează răufăcătorii care controlează securitatea națională și conduc războiul psihologic ne arată că ei sunt cei care au programat, de fapt, acest răspuns și această reacție la apariția elementelor respective. Această strategie a fost foarte atent cultivată timp de multe zeci de ani.

Avem responsabilitatea de a acționa într-un mod credibil, care să fie înțeles, dar una dintre gravele probleme în acest caz este următoarea: cu cât vă apropiați mai mult de adevărul ascuns, cu atât mai puțin credibil este și riscați astfel să vă pierdeți credibilitatea.

Așa că acum suntem într-un impas.

Am fost întrebat de mai multe ori care a fost cel mai dezamăgitor lucru care mi s-a petrecut în ultimii cincisprezece ani. A fost de departe faptul că există oameni împreună cu care am petrecut mult timp, care au acceptat aceste informații ca fiind adevărate și care ocupă funcții înalte, din care ar putea face foarte mult bine – fie că e vorba de senator, președinte, reprezentant ONU, general din armată sau un om de știință cunoscut – și, când se ajunge la punctul în care informațiile trebuie continuate cu acțiuni productive, constructive, fug cu coada între picioare și spun: „Nu pot să fac asta."

Henry Kisinger a spus odată: „Asta e cea mai complicată chestiune din univers. Nu o să mă mai ocup prea mult de ea." El o cunoștea, dar mulți dintre oamenii aceștia aleg să o lase în seama altcuiva. Este lucrul de care nu vrea să se atingă nimeni. Dar cui să-l

pasezi, mai ales atunci când președintele SUA a ales să nu se atingă de el?

Există scopuri foarte ascunse și ocultate. Întrebarea este: cum furnizăm suficiente informații celor care dețin puterea și, de asemenea, populației, pentru a aduce cunoașterea și lumina în aceste colțuri întunecate? Trebuie de asemenea să prezentăm o alternativă clară.

După 11 septembrie, am luat imediat hotărârea de a identifica rapid și de a transmite publicului aceste tehnologii noi, nepoluante, în timp ce continuam proiectul *Desecretizarea*. A trebuit să facem ceva pentru a obține suficient suport și fonduri potențiale pentru a constitui o forță destul de puternică pentru a contrabalansa această mașinărie ce funcționează de peste cincizeci de ani. Era timpul ca noi să trecem de la strângerea de martori din cadrul armatei și documente, la tehnologiile propriu-zise. Când a avut loc evenimentul de la 11 septembrie, am realizat că trebuie să ne grăbim.

În toamna anului 2001 am format Space Energy Access Systems, Inc (SEAS). Un grup de persoane au adunat câteva sute de mii de dolari ca noi să investigăm ce era disponibil în lumea nesecretizată. Am găsit niște tehnologii în stadiul de demonstrare a viabilității, dar niciuna atât de avansată pentru a fi disponibilă populației ca sistem de energie nepoluantă. Dispozitivele mai avansate – și am văzut câteva – sunt deținute de oameni de știință care au fost supuși unei proceduri de intimidare sau cărora li s-a spălat creierul pentru a păstra secretul.

De exemplu, doctorul Loder și un inginer din cadrul echipei noastre s-au întâlnit cu unul dintre oamenii de știință care fusese interceptat de un fizician îndoctrinat cu sistemul de credințe escatologice. Acest

agent secret, care se dădea drept om de știință, i-a spus inventatorului:

- Nu faceți public nimic din tehnologia noastră până când societatea nu se prăbușește. Și apoi, asemenea păsării Phoenix, puteți fi omul de știință salvator, care aduce tehnologia după ce totul s-a prăbușit.

Prin urmare, acestui om i s-a spălat creierul, el crezând în această viziune escatologică și păstrând în acest scop secretă tehnologia, în așteptarea evenimentelor cataclismice. Desigur, promotorii acestei profeții sunt și cei care încearcă să o transforme în realitate. Dacă nu avem ceva pentru a contrabalansa consumarea rezervelor de petrol și distrugerea biosferei, aceste evenimente teribile se vor întâmpla. Prin urmare, e un cerc mental vicios. Dar nu se poate face practic nimic după ce cuiva i s-a inoculat mental acest sistem de credințe.

Am identificat, de asemenea, un sistem antigravitațional care se află în stadiile timpurii de dezvoltare. Cu fonduri suficiente ar putea fi dezvoltat într-un sistem antigravitațional și de energie gratuită, funcțional. Omenirea are disperată nevoie de aceste tehnologii nepoluante.

O lume nouă - dacă o puteți accepta

Este foarte dificil să treci de la discuția cu oameni cu permise de acces foarte înalte, de la obținerea de mărturii și documente la o discuție care implică aparatura propriu-zisă, pentru că aici este vorba despre o știință materială. Dar trebuie să-i convingem pe unii dintre oamenii de știință care cunosc aceste noi tehnologii că s-a deschis o ușă. Ce mai așteptăm până să pășim dincolo de pragul său? Totuși, nu putem forța pe nimeni, pentru ca este o asociere voluntară. Așa că tot ce putem face este doar să explicăm. Iată de ce acum e momentul să trecem aceste uimitoare noi științe la aplicații practice.

În prezent, pe lângă securitatea tactică din spatele cortinei, dispunem și de ceea ce eu numesc „securitatea strategică".

Există niște oameni foarte puternici în cadrul acestui grup din umbră, care susțin ceea ce facem noi și care se opun oricărei amenințări împotriva noastră.

Avem milioane de oameni care știu ce face guvernul secret. Amintiți-vă ce mi-a spus avocatul de la Securitatea Națională în 1990, atunci când mă gândeam să formez CSETI. Mi-a spus:

- Grăbiți-vă să transmiteți această informație către cât mai mulți oameni.

De aceea am acceptat să particip la „Larry King Live" și la multe emisiuni de genul „48 Hours", pentru că, indiferent dacă publicitatea este pozitivă sau

negativă, faptul că milioane de oameni văd ceea ce facem noi, ne oferă o mare protecție.

Voi și persoanele cu care lucrați sunt direct în lumina reflectoarelor. Iată de ce acesta e un lucru bun: puterea ascunsă proliferează în întunericul secretului. Dacă ei pășesc în lumina reflectoarelor din jurul vostru, multe persoane vor vedea acțiunile lor negative în direct.

Tot ce facem, tot ce descoperim, toate dovezile noastre etc. sunt copiate și puse în mâinile unor mesageri de prim rang diplomatic sau cu funcții foarte înalte, care vor transmite aceste informații publicului – la radio, pe internet, la televizor – în cazul în care nouă ni s-ar întâmpla ceva.

Dacă procedăm astfel cu planurile unei noi tehnologii, aceasta nu va dispărea, ci va fi făcută publică. Și atunci nu va mai conta dacă ne ucid pe noi.

Aceasta este o strategie contraintuitivă, pe care mulți oameni de știință nu reușesc să o înțeleagă. Este imposibil de păstrat ceva secret de gruparea cu care ne confruntăm. Ea dispune de sisteme electronice care acționează asupra minții. Uitați de vechile gadgeturi ale NSA din spațiu! Acestea erau tehnologia anilor '60.

Pot monitoriza tot ce se întâmplă în timp real. Nu avem cum să ținem secret față de ei ce facem noi. Așa că nu sacrificăm nici timp, nici energie în acest scop. Nu are rost să ne imaginăm că putem face un lucru pe care această puternică mașinărie secretă să nu-l afle.

Atunci ce putem face? Putem face ceva gen aikido. Putem lua această energie, o putem dirija în direcție inversă și acționa complet deschis și transparent. Așadar, în loc să fim secretoși și ascunși, acționăm la vedere și transmitem totul oamenilor cât mai repede posibil.

De aceea, imediat ce doctorul Loder, un membru al consiliului nostru director de la SEAS și cu mine ne-am întors în 2003 de la o locație din afara continentului, unde am găsit un dispozitiv energetic, am făcut totul public și am comunicat informația către milioane de oameni care ne ascultau.

Cu cât oamenii știu mai mult, cu atât mai puțin probabil este ca acești răufăcători să acționeze, pentru că sunt prea expuși. Sunt ca niște vampiri, precum Dracula. Nu vor să iasă afară la lumina soarelui. Când răsare soarele, fug precum gândacii. Aprinzi lumina și gândacii fug să se ascundă în găurile lor.

Nu vor să fie văzute acțiunile lor criminale, secrete, nocive împotriva unei grupări apreciate. Am vorbit cu niște oameni din presa de largă circulație și mi-au spus:

- Ar fi foarte dificil pentru noi să transmitem aceste informații doar ca o relatare despre OZN-uri, dar dacă dumneavoastră sau altcineva este amenințat și amenințările pot fi dovedite sau dacă vi se întâmplă ceva, atunci o să fie o știre fierbinte pentru că va fi un mare scandal. Și milioane de oameni se vor întreba ce naiba vi s-a întâmplat dumneavoastră sau acestor oameni din organizația pe care o conduceți.

Avem și casete care sunt deja copiate și se află în mâinile anumitor oameni pentru a fi făcute publice imediat, care dezvăluie baze secrete și multe nume aflate în conexiune cu acest grup din umbră.

Dar mulți din acești oameni de știință trăiesc cu o mare frică și sunt traumatizați, suferă de un tip de „sindrom de stres posttraumatic al noii energii".

Acești oameni de știință au fost convinși prin modalități de război psihologic să fie paranoici și extrem de secretoși, dar aceasta funcționează, de fapt, împotriva lor. Nu vor câștiga niciodată jocul secretomaniei. Dar

noi putem învinge prin desecretizare! Pentru că prin viteză și deschidere se obține siguranță, în ciuda a ceea ce cred oamenii.

Nu avem cum să facem asta în secret. Cei mai cumpliți inamici vor ști instantaneu tot ce facem, iar oamenii care ar putea să vă susțină, populația preocupată de mediu și problema petrolului, nu va ști ce facem. Aceasta este greșeala care a fost comisă timp de o sută de ani.

Oamenii doresc o soluție la problemele de mediu, combustibil și sărăcie de pe această planetă. Există un sprijin masiv al oricărei tehnologii care contribuie la rezolvarea acestor probleme.

Dacă există suportul populației, oamenii vor putea să se revolte și să dea foc Washingtonului înainte ca oficiul de patente să poată emite un document, secțiunea 181, pentru a limita accesul la tehnologie.

Ted Koppel m-a invitat la „Nightline" ca să identificăm în sfârșit un dispozitiv patentat care să producă energie gratuită, iar eu i-am spus:

- O să vin la emisiunea dumneavoastră și o să rup în bucăți orice ordin de secretizare în fața a milioane de oameni, dacă îmi permiteți.

S-a uitat la mine și mi-a spus:

- Da, o să vă permit.

Nicio sumă de bani și nicio amenințare nu ne va împiedica să facem ceea ce este corect.

Umanitatea nu poate avea un viitor pozitiv în lipsa unor tehnologii care să elimine necesitatea de combustibili fosili și energie nucleară. Prin urmare, merită să facem tot ce este nevoie pentru a obține aceste tehnologii și a le folosi în scopuri pașnice, fără a permite transformarea lor în arme.

Acesta este un obiectiv perfect realizabil.

Secretomania și suprimarea crudă a acestor tehnologii sunt în conexiune cu puterea. Dacă prin acțiunea cuiva este influențată o parte a economiei globale în valoare de cinci sau șase trilioane de dolari, iar aceasta constituie paradigma de operare centrală a economiei globale, cu siguranță este o chestiune semnificativă.

Mulți oameni nu știu că una dintre zonele-cheie care preocupă Consiliul de Securitate Națională al SUA o reprezintă securitatea națională economică. Unul dintre martorii cu care colaborez a lucrat sub conducerea unui amiral care superviza Biroul de Cercetări Navale. Acest amiral a spus la o întâlnire cu el, fără ocolișuri:

- Sarcina mea principală constă în menținerea status quo-ului rezervelor energetice și rețelei globale.

Imaginați-vă următoarele: facem publice aceste tehnologii, iar miliardul de oameni din America Latină, Africa sub-sahariană, cei 1,1 miliarde de oameni din India, miliardul și jumătate sau cele două miliarde din Asia au capacitatea de a dispune de un dispozitiv în fiecare sat, care să genereze toată energia de care au nevoie pentru a asigura apă curată, curent, refrigerare, transport, iluminat – fără poluare și fără niciun cost pentru energia în sine. Dispozitivul nu ar fi mai scump de produs decât un generator.

Masele de oameni de pe glob, care trăiesc acum într-o sărăcie cruntă, ar ajunge la un progres enorm.

Uităm că aproximativ 20% din populația lumii trăiește în condiții de viață aparent moderne și se bucură de tehnologie modernă. Restul de 80% de-abia au încetat să mai trăiască în peșteri, cel puțin o parte dintre ei.

În aceste circumstanțe, lumea se confruntă cu crize sporite, furie crescută față de Occident, probabilitate

mare de război și terorism. Dar când aceste tehnologii vor apărea, vor constitui valul care va înălța toate corăbiile societății. Aceasta este o veste cu adevărat bună – doar dacă nu deții un câmp petrolifer în valoare de un trilion de dolari.

Ce se va întâmpla când miliarde de oameni din India, Africa sub-sahariană, America Latină și Asia vor începe să aibă un nivel de activitate economică superioară celei a Americii și Europei?

Deodată, se va produce cea mai mare reorientare geopolitică a puterii din istoria omenirii, când „marele tată alb" nu va mai putea lua decizii de unul singur. Iar adevărul este că aceasta este cea mai mare teamă a unora dintre factorii de control fasciști: după ce energia gratuită va fi disponibilă lumii, ei vor trebui să împartă puterea cu oamenii de pe alte continente, de alte rase, de alte culturi. Puterea geopolitică nu e determinată de numărul populației, ci de forța economică.

Dacă numai populația ar determina puterea globală, cele mai puternice țări din lume ar fi India și China, ceea ce nu este cazul. Puterea provine exclusiv din capacitatea tehnologică și economică și puterea militară care rezultă din aceasta.

Uniunea Sovietică s-a prăbușit pentru că economia sa era falimentară. Iar acum unica superputere globală este SUA.

Și totuși, umanitatea ar putea dispune de industrie nepoluantă, reciclare totală a deșeurilor, energie electrică și transport nepoluante, fără niciun cost al energiei în sine. Nu ar fi nevoie de o rețea electrificată de mai multe trilioane de dolari, care lipsește Indiei și multor părți ale lumii și pentru realizarea căreia nu există resurse financiare.

Aceste noi tehnologii de producere a energiei fără

niciun cost ar conduce la creșterea economiei de la treizeci de trilioane pe an la o sută sau două sute de trilioane de dolari.

Însă cea mai mare parte a creșterii economice ar fi în afara Americii și Europei, care împreună cuprind numai șase sute de milioane de oameni. În lume există un număr de locuitori de zece ori mai mare: șase miliarde.

Aceasta ar determina cea mai mare reorientare a puterii geopolitice din istoria speciei umane, care ar fi instantanee: în zece, douăzeci de ani, cel mult cincizeci.

Acesta reprezintă unul dintre motivele-cheie ale păstrării secrete a tehnologiei, pentru a evita riscul pierderii puterii și, din păcate, există și un aspect neplăcut, de natură rasistă, al acestei motivații.

Vechea zicală: „Pace fără dreptate nu se poate" se potrivește foarte bine aici. Este foarte dificil să existe dreptate în lume, când un foarte mic număr de oameni consumă toate resursele globale, în timp ce vasta majoritate trăiește într-o sărăcie cruntă.

Pentru a schimba această situație, trebuie ca tehnologiile să fie făcute publice, ceea ce va conduce la dezvoltarea globală.

Prin urmare, întrebarea-cheie este: Suntem dispuși să creăm o lume dreaptă și bogată pentru toți cetățenii săi și să împărțim cu adevărat puterea pe glob? Suntem dispuși să le permitem tuturor popoarelor să ia un loc la masa puterii geopolitice?

Până acum, ideea unui viitor pozitiv a fost respinsă. E timpul să răspundem afirmativ la această întrebare.

Dezvoltarea va fi uimitoare și rapidă în regiunile înapoiate ale lumii. Același lucru s-a întâmplat și în zonele care au sărit peste o sută de ani de dezvoltare a liniilor telefonice liniare și au trecut direct la telefoane prin satelit și celulare.

La un nivel fundamental și profund, aceste regiuni ale lumii vor sări peste o sută cincizeci de ani de revoluție industrială poluantă și vor trece direct la generarea de curent fără cabluri de transmisie și fără a avea nevoie de combustibili sau de infrastructură costisitoare.

Prin urmare, vor deveni rapid țări industrializate, dar nepoluante. Și, odată cu aceasta, se va ajunge la o activitate economică, dezvoltări tehnologice și putere geopolitică enorme.

O asemenea modificare a modului de generare a energiei va determina o descentralizare a puterii, la propriu și la figurat. Generarea de putere va fi descentralizată, precum și puterea politică. Fiecare cătun va începe să fie autosuficient și, prin urmare, controlul centralizat va fi minimalizat. Când înțelegem aceste tehnologii, înțelegem și că vor putea genera nevoia energetică a zonelor regionale, transportul general și nevoile de producție industrială. Iar aplicațiile mai dezvoltate ale acestor științe vor permite materializarea oricărui obiect necesar în zona respectivă.

Prin urmare, va fi o revoluție enormă în ceea ce privește posesiunile materiale ale omenirii.

Încheiem o eră în care oamenii și-au dat unul altuia în cap pentru o bucată de pământ sau o bucată de aur, pe când aceasta este o paradigmă complet nouă.

Dar această nouă paradigmă anulează nevoia unor societăți secrete centrale, clandestine, unor bănci centralizate și controlului central excesiv.

Se va forma prin unificare și integrare o lume globală, dar va crește în mod concomitent autonomia la nivel local.

Pe de altă parte, va exista o integrare din ce în ce mai mare sub forma unui stat global datorită comuni-

cațiilor și transportului global, realizat aproape instantaneu. Călătoria de pe un continent pe altul va fi extrem de rapidă cu ajutorul acestor noi sisteme de propulsie antigravitațională.

Și totuși, pe de altă parte, nivelul de autosuficiență și de autonomie va fi centrat în special la nivel local, de sat și de cartier.

Aceste procese paradoxale, gemene, de creștere a autonomiei la nivel local și creștere a integrării comunității globale vor avea loc simultan. Va fi o cu totul altă lume.

Deși această transformare globală este minunată pentru populațiile lumii și pentru Pământ, este cea mai gravă alternativă pentru elita cea mai înaltă, care dorește să păstreze în continuare frâiele puterii. Pentru că, atunci când generarea de putere și activitatea economică sunt descentralizate, această cleptocrație de vârf va dispărea.

Îmi amintesc ce i-a povestit colonelul Corso unui prieten comun în legătură cu o experiență pe care a avut-o la baza aviatică militară Holloman, în 1956.

La acea vreme, multe vehicule extraterestre survolau baza și erau depistate de radare. Era, desigur, o zonă foarte sensibilă, în apropierea sitului Trinity, unde a fost detonată prima bombă atomică.

În ziua de care vorbim, a fost depistat de radar un obiect necunoscut. Acea navă extraterestră a coborât și a aterizat chiar în zona Holloman.

Colonelul Corso a sărit într-un jeep de unul singur și s-a dus acolo. Când a ajuns, a văzut o navă de formă ovală, argintie, netedă, care plutea deasupra pământului, silențios. Se materializa complet, strălucind în soare, după care dispărea, rămânând ca un miraj, o undă de căldură deasupra nisipului. Nava extraterestră

se dematerializa, devenind un câmp energetic de formă ovală și apoi se rematerializa.

Deodată, o creatură extraterestră a apărut lângă navă, având un fel de dispozitiv de comunicare telepatică.

Colonelul Corso a întrebat:

- Ce ești tu, prieten sau dușman?

Iar extraterestrul a spus:

- Nici una, nici alta.

După care a continuat:

- Am vrea ca voi să nu mai folosiți unele dintre aceste sisteme de radare care interferează cu nava noastră... (Amintiți-vă că prăbușirea navei de la Roswell s-a produs pentru că existau sisteme de radar puternice, setate pe o anumită frecvență, care afecta sistemele de propulsie și de navigație ale navelor extraterestre.)

Colonelul Corso, un om destul de îndrăzneț, cu pregătire militară, a spus:

- Și eu ce am de câștigat?

Extraterestrul s-a întors spre el și a spus:

- O lume nouă, dacă o poți accepta!

Cincizeci de ani mai târziu, trebuie să învățăm să o acceptăm – să acceptăm lumea nouă care ni se oferă. Trebuie să învățăm să acceptăm lumea nouă a cărei venire a fost întârziată cu zeci de ani și să inițiem ceea ce va constitui o civilizație durabilă, progresistă, care va continua timp de mii de ani.

Aceasta așteaptă civilizațiile extraterestre să facem noi și suntem generația care trebuie să îndeplinească sarcina respectivă.

Rezolvarea propriei noastre disfuncţionalităţi

Odată, cineva din industria petrolieră mi-a spus că folosirea petrolului pe post de combustibil e ca şi cum i-ai da foc tabloului de Picasso în cămin, ca să te încălzeşti: petrolul e prea preţios pentru a fi folosit pe post de sursă de energie. Analizând nevoile unei civilizaţii care se va afla aici timp de mii de ani, realizăm că petrolul ar trebui să fie păstrat ca rezervă pentru scopuri esenţiale, cum ar fi: materiale sintetice, lubrifianţi, materiale plastice etc. Folosite cu măsură, pe Pământ există resurse suficiente unei civilizaţii evoluate timp de mii şi poate milioane de ani. Dar folosite iraţional, ca în prezent, nu sunt de ajuns pentru ca Pământul să ne poată susţine.

Acest lucru este perfect logic. Dacă luarea deciziilor se bazează pe teamă şi lăcomie nebună sau pe o credinţă escatologică în sfârşitul lumii, aceasta înseamnă un dezinteres complet pentru următoarele mii de ani şi chiar pentru următorii douăzeci de ani.

Aceste tehnologii care au fost ţinute secrete ne-au determinat practic să consumăm resurse care ar fi trebuit să fie păstrate pentru a fi folosite în scopuri mai adecvate de copiii copiilor copiilor copiilor copiilor copiilor noştri.

Tatăl meu era pe jumătate cherokee, iar aceşti indieni credeau că, în tot ceea ce facem, ar trebui să

luăm în calcul multe generaţii care nu s-au născut încă. Dar în acest moment din istorie începe un ciclu care va dura o jumătate de milion de ani.

Aşa că în tot ce facem astăzi ar trebui să luăm în calcul douăzeci de mii de generaţii nenăscute încă. Un colaborator din anii '90, care era unul dintre consilierii pe probleme de securitate naţională ai lui Ronald Reagan, mi-a spus că planificarea pe termen lung pe probleme de securitate naţională însemna o perioadă de şase luni. Era reactivă, adică se trecea de la o criză la alta.

S-a susţinut că aceste noi tehnologii, vizând energia şi propulsia, pot fi folosite ca arme, ceea ce este adevărat. Orice poate fi folosit ca armă: ca doctor la spitalul de urgenţă am văzut oameni ucişi cu sticle de bere. Dar asta înseamnă că nu ar trebui să avem aceste tehnologii şi să lăsăm lumea să fie canibalizată şi distrusă din prostie?

Sau ar trebui în schimb să creăm cooperare internaţională şi siguranţă colectivă, ca să garantăm şi să impunem utilizarea paşnică a acestor tehnologii? În cadrul unui asemenea sistem, orice persoană, grup sau naţiune care ar plănui măcar să utilizeze asemenea tehnologii în scopuri războinice, violente sau nocive ar fi imediat împiedicat. Nu putem da populaţiei aceste tehnologii şi apoi să pretindem că nu va mai exista un alt Hitler, Saddam Hussein sau Pol Pot.

Aceasta înseamnă că astăzi dispunem de mijloacele pentru a monitoriza o pace stabilă. Există în prezent tehnologii în universul subteran care, utilizate de cei dornici de pace, ar putea monitoriza şi împiedica orice utilizare nocivă a acestor noi tehnologii în timp real.

Trebuie să fim realişti: nu toată lumea va trece instantaneu la sentimente paşnice, respingând violenţa.

Dar există suficienți oameni buni pe lume și suficienți conducători buni pentru a ne asigura controlul necesar. Când își face apariția pe scenă un personaj abuziv sau potențial periculos, politica ar trebui să fie următoarea: fiecare țară civilizată de pe Pământ ar trebui să se ridice ca să-l oprească înainte de a deveni o problemă.

Dacă această politică ar fi fost cu adevărat respectată, Primul Război Mondial nu ar fi avut loc și nici al Doilea. În prezent există mijloacele de comunicare și de monitorizare, dar întrebarea este: există voința și intenția de a impune pacea?

Să-l luăm de exemplu pe Saddan Hussein și armele lui chimice. Cine i-a furnizat tehnologia și substanțele chimice? Germanii, americanii și francezii, cu puțin ajutor din partea rușilor. Rumsfeld însuși a fost implicat în transferul de tehnologie către Saddam.

Și cum au căpătat aceste personaje averea necesară pentru a obține programele de armament? Prin intermediul petrolului.

Nu se pune problema dacă putem sau nu să o facem și, cu cât oamenii învață mai repede această lecție, cu atât mai bine. Lumea este manipulată de cei care au cel mai mult de câștigat de pe urma conflictelor.

E cert că nu am învățat această lecție după Primul Război Mondial și nici după cel de al Doilea. Și iată-ne aici, acum.

Prin urmare, întrebarea este: ce trebuie să se întâmple exact înainte ca politicienii să învețe această lecție?

Am atins deja limita producției de petrol și vom ajunge ca în filmul *Mad Max*, luptându-ne pentru ultimul baril de petrol. A venit timpul să facem ceea ce trebuie și să ducem civilizația la nivelul următor al dezvoltării.

Suntem dispuși să trăim după litera legii, ca o lume civilizată sau vom fi lași și ne vom face că nu vedem atunci când răufăcătorii, agenții operativi ilegali și „Crima SA" vor guverna interesele oamenilor?

Când vom dezvălui efectiv existența acestor tehnologii, oamenii vor spune:

- Le vrem!

Billy Bob, cu a lui camionetă în opt cilindri, nu mai vrea să plătească zece dolari pe litru ca să meargă cu ea pe stradă. Există forțe care vor coagula aceste nemulțumiri, forțe inevitabile. Și tot inevitabil vom traversa această criză, iar lumea va îmbrățișa această viziune.

Întrebarea este: cât de mult haos și prostie se vor manifesta înainte de a depăși criza? Aceasta este unica întrebare. Oamenii sunt, în grup, niște supraviețuitori, iar noi, la nevoie, vom supraviețui.

Salut faptul că punerea la dispoziția populației a acestor tehnologii ne va cere să creăm o civilizație impusă, de durată, pașnică, pentru a putea supraviețui. Am ajuns acum la punctul în care fiecare știe că nu mai putem amâna pentru prea mult timp rezolvarea acestor probleme majore structurale și de mediu. Prin urmare, atunci când apare o soluție, ea va capta atenția oamenilor și va reclama ca, în final, să facem ceea ce ar fi trebuit să facem cu zeci de ani în urmă.

Fără pace nu mai poate exista progres pe Pământ. Purul adevăr este că am ajuns la un punct al evoluției umane când singurul viitor posibil este unul pașnic.

Mulți oameni mă contrazic:

- Nu putem fi pașnici și vom încerca mereu să ne omorâm unii pe alții.

Adevărul este că majoritatea oamenilor nu vor să se omoare între ei. Din șase miliarde de oameni,

majoritatea sunt de fapt foarte pașnici și buni.

Din păcate, nu am fost dispuși să prindem în lanț cei câțiva câini turbați cărora le place să atace turma în mod obișnuit.

Există oameni care lucrează în cadrul unor proiecte strict secrete, care visează să folosească aceste tehnologii pentru a se duce în spațiu, ca în *Războiul Stelelor*, trăgând rafale de arme. Dar tehnologiile care implică depășirea vitezei luminii nu pot fi aplicate unui sistem de armament și nu pot rămâne supraviețuitori, tot așa cum noi nu am putea supraviețui unei bombe termonucleare.

Unele persoane din cadrul acestor proiecte secrete au interpretat eronat anumite acțiuni ale extratereștrilor: de exemplu, când am încercat să detonăm o armă nucleară pe lună, pentru a demonstra URSS-ului cât de puternică e America, un vehicul extraterestru și-a făcut apariția, a interceptat racheta și a distrus-o. Aceasta ar putea fi considerată o dovadă a ostilității extratereștrilor față de noi, când de fapt ei încercau să protejeze bazele de pe lună și, de asemenea, sanctitatea spațiului ca loc pașnic, lipsit de arme de distrugere în masă.

Dar, din punctul de vedere al oamenilor care doreau să aibă loc detonarea lunii, frustrarea lor a condus la presupunerea că această acțiune extraterestră constituie o dovadă a ostilității lor.

Au avut loc mai multe asemenea evenimente în cazul cărora oamenii au interpretat greșit acțiuni ale extratereștrilor, ca dovadă a ostilității lor, când de fapt ele au constituit o dovadă a inteligenței lor. Aceste civilizații extraterestre încearcă doar să împiedice o civilizație militarizată imatură și fără control de pe Pământ să evadeze din biosferă și să se ducă în spațiu.

În funcție de perspectiva privitorului, lucrurile pot fi privite într-un fel sau altul. Sunt sigur că intenția

extratereștrilor este pașnică. Dar dacă cineva dorește să prezinte un asemenea eveniment într-o lumină anume președintelui Reagan, de exemplu, sau altcuiva înclinat să sprijine *Războiul Stelelor*, ar putea relata această întâmplare și spune:

- Ne confruntăm cu o amenințare. Trebuie să trimitem arme în spațiu și să-i atacăm serios!

Nu emit presupuneri, ci aceste lucruri chiar s-au întâmplat și au constituit justificări pentru atacarea vehiculelor extraterestre și înarmarea spațiului.

Dispunem de martori din cadrul proiectului *Desecretizarea* care au asistat la evenimente extraterestre în cazul cărora rachete balistice intercontinentale au fost făcute să dispară instantaneu, complet (a se vedea mărturia lui Bob Salas din Capitolul 29).

Și când i-am întrebat:

- Ce credeți că spuneau extratereștrii?

Au răspuns:

- Credem că încercau să ne spună: „Vă rugăm, nu aruncați în aer această planetă minunată!"

Același eveniment poate fi interpretat și în alt mod. De exemplu:

- Interferează cu securitatea noastră națională. Ne-au făcut vulnerabili în fața rușilor.

Aceeași acțiune poate fi interpretată în moduri diferite, dacă modul de gândire este paranoic și motivat de mărirea bugetului industrial-militar.

Intervențiile extratereștrilor ne-au arătat de multe ori că, dacă ne angajăm în acțiuni care să afecteze continuitatea vieții pe Pământ, ei împiedică aceasta și chiar o fac foarte rapid.

Acest lucru a fost demonstrat în mod repetat: lansarea de la baza aviatică militară Vandenburg, care a fost interceptată și distrusă; interceptarea rachetei

trimisă pe Lună; devierea celor şaisprezece rachete balistice intercontinentale etc. Sunt sigur că civilizaţiile extraterestre încercau să ne spună: „Nu alegeţi calea distrugerii reciproce, dar dacă totuşi o faceţi, noi vă putem împiedica."

Ce nu ştiu mulţi oameni este că evenimente similare aveau loc în Rusia, exact în acelaşi timp. Acţiunile extratereştrilor încercau să le spună părţilor conflictuale: „Faceţi pace şi nu o luaţi pe calea distrugerii în masă, dar dacă încercaţi, o să vă împiedicăm oricum."

Deci ei încercau să le ofere un avantaj ruşilor faţă de noi, odată ce făceau acelaşi lucru în Uniunea Sovietică. Cu siguranţă nu ne vor lăsa să trimitem aceste arme în spaţiu. Iar dacă încercăm, vor fi aruncate înapoi ca o monedă găurită.

Când agenţii guvernului subteran au încercat să zboare în spaţiu cu ARV-uri şi alte nave spaţiale superavansate, au fost împiedicaţi.

Un martor din cadrul agenţiei de servicii secrete mi-a spus că aveam mai multe sisteme sofisticate de sateliţi orientate în spaţiu decât înspre URSS. Acestea erau folosite pentru a depista şi ataca vehiculele extraterestre din spaţiu. Mi-a spus că extratereştrii blocau în mod constant aceste sisteme pentru autoapărare. Dar asemenea acţiuni i-au înfuriat pe „stăpânii universului" care nu sunt obişnuiţi să le fie date peste cap planurile.

Prin urmare, aceste evenimente pot fi prezentate într-o lumină adecvată oamenilor cu inclinaţii spre paranoia şi militarism, lucru care s-a petrecut în ultimii cincizeci de ani.

Un preşedinte sau o altă înaltă oficialitate este vulnerabil în faţa acestui „atac asupra inteligenţei" şi a tentei xenofobe conferită evenimentelor. Cine altcineva

le poate oferi acestor oficialităţi o altă perspectivă? Acesta este, de altfel, unul dintre riscurile sistemelor secrete, închise.

Extratereştrii vor ca noi să ne rezolvăm propria disfuncţionalitate; pentru că, dacă o cultură se duce peste o alta şi încearcă să impună ceva în mod artificial, aproape în fiecare caz eşuează.

Ideea că civilizaţiile extraterestre vor veni pe Pământ şi vor impune o nouă ordine este o fantezie. Acestea sunt lecţii pe care trebuie să le învăţăm ca popor care depăşeşte vârsta copilăriei şi trece la maturitate.

Civilizaţiile extraterestre au observat dezvoltarea noastră timp de mulţi, mulţi ani, poate de mii sau chiar milioane de ani. Nu vor lăsa o generaţie perversă să distrugă o biosferă care s-a dezvoltat timp de miliarde de ani sau o lume care a fost creată pentru a se afla aici timp de sute de mii până la milioane de ani.

Au existat întotdeauna două programe spaţiale. Unul este programul spaţial convenţional, la care a lucrat unchiul meu. Era inginer proiectant şi se ocupa de proiectarea modulului selenar, folosind propulsia cu reacţie etc.

Există însă şi un program spaţial paralel, care foloseşte tehnologii mai evoluate, inclusiv nave spaţiale antigravitaţionale capabile să depăşească viteza luminii.

Pământul se afla într-un fel de „carantină cosmică". Se ştie că nu am evoluat încă social şi spiritual suficient de mult pentru a ajunge în spaţiu cu asemenea tehnologii avansate, astfel încât aripile noastre sunt pentru moment tăiate. Soluţia pentru ca noi să fim bineveniţi în cosmos este pacea.

Există lumi întregi care nici măcar nu ştiu ce înseamnă războiul, care sunt extrem de dezvoltate şi se află la nivelul nostru de realizare tehnologică sau îl

depășesc. O lume ca a noastră ar fi foarte riscant să fie lăsată liberă în cosmos; suntem încă prea violenți și primitivi.

Abilitatea noastră de a utiliza toate tehnologiile pe care le-am dezvoltat în secret a fost limitată de impunerea de către extratereștri a unui tip de „carantină". Ei sunt însărcinați cu protejarea universului de o specie ale cărei tehnologii depășesc dezvoltarea lor spirituală și socială. Aceasta este justiția universală. Ar fi completă nebunie să lase ființele umane cu o concepție militară să umble libere prin cosmos!

Neil Armstrong a fost auzit spunând, în timp ce ateriza pe Lună, că existau numeroase vehicule extraterestre în crater, care îi urmăreau și care le interzicea practic accesul pe Lună.

Gândiți-vă puțin. În momentul de vârf al Războiului Rece, programul spațial era de fapt un avantaj militar: era o întrecere cu rușii pentru a ajunge pe Lună și existau planuri pentru realizarea de baze militare pe lună. Extratereștrii nu vor ca noi să influențăm alte lumi, creând teritorii „noi împotriva lor", exportând astfel conflictul uman în spațiu. Așa ceva nu va fi permis.

Desigur, dacă cineva dorește să prezinte asta sub o altă lumină, ar putea spune:

- Vedeți? Există o amenințare!

În realitate, ceea ce fac ei este să protejeze spațiul de conflict armat și de război.

Dacă ne ducem în spațiu uniți și pașnici, universul va fi precum o carte deschisă pentru noi.

Există structuri artificiale pe Lună care preced aterizarea selenară. Unele dintre ele sunt foarte vechi, în timp ce altele par mai noi și funcționale.

Există baze extraterestre în spațiu, practic permanente, iar pe suprafața lui Marte există baze

extraterestre extinse.

Aceste vechi baze extraterestre de pe Lună și Marte, precum și vechile dovezi ale vizitelor extratereștrilor pe Pământ, ne permit să presupunem că oamenii au fost în parte asistați în evoluția lor prin îmbunătățirea bazei genetice. Cred că acest lucru este probabil și logic. Există în mod cert o verigă lipsă în evoluția noastră și e posibil ca civilizații avansate să fi asistat și dezvoltat specia noastră.

Când spun acest lucru, am mare grijă ca în același timp să nu spun că am fost „creați" de extratereștri. Cred că există un Dumnezeu infinit care ne-a creat pe toți. Dar aceasta nu înseamnă că, medic fiind, nu pot asista sau rezolva o problemă. Aceste lucruri nu sunt contradictorii, decât pentru fundamentaliștii religioși și cei din știință. Oamenii ar putea întreba:

- În acest caz, asta înseamnă că există un Dumnezeu?

Desigur. Poate exista un Creator divin care acționează și operează în lumea relativă direct și prin intermedierea unor canale și mijloace. Iar noi suntem aceste canale și mijloace. La fel și ființele de pe alte planete.

Niște contacte de la JPL (Jet Propulsion Labs) mi-au spus că se cunoaște faptul că structurile de pe Lună și Marte sunt vechi și că, din motive teologice și religioase, această informație este ținută secretă. O asemenea revelație ar distruge dogma religioasă convențională.

Existența unui Creator infinit și probabilitatea să fi existat progrese care au sprijinit evoluția rasei umane ca parte a unui plan divin, nu sunt concepte diametral opuse. De fapt, mi se par chiar complementare; sunt idei teologice avansate, dar care corespund cu realitatea fundamentală a unei ființe supreme inteligente.

Dacă noi putem percepe, oricât de vag, intenția lui Dumnezeu sau a unui plan divin, de ce alții nu ar putea să facă același lucru, inclusiv extratereștrii? Și apoi de ce nu ar putea acționa pe baza acestei percepții?

Există o formă universală de specii inteligente. Se pare că propagarea morfogenică, nonlocală a unei ființe care stă în picioare, având cap, bimorfismul cu două brațe și două picioare este o constantă universală.

În câmpurile morfogenice ale lui Sheldrake există conceptul conform căruia, după ce se dezvoltă un tipar care funcționează, acesta tinde apoi să se repete și nu doar prin mijloace cunoscute și locale, ci prin conexiuni nonlocale, în locuri îndepărtate, în același timp.

Este la fel ca fenomenul celor o sută de maimuțe de pe o insulă care își dezvoltă o anumită abilitate și, deodată, într-un loc îndepărtat, fără niciun contact direct, celelalte maimuțe încep să facă același lucru.

Prin urmare, se produce un transfer nonlocal de tipare de evoluție și cunoaștere. Dacă înțelegem puterea conștiinței și faptul că mintea este omniprezentă și este ultimul integrator nonlocal, devine evident că gândurile, rugăciunile și viziunea noastră pot avea un efect nonlocal pe tot Pământul și în tot universul.

Unul dintre scopurile principale ale expedițiilor CSETI este ca întregul grup să ajungă în acea stare de conștiință unită, să vadă și să înțeleagă un univers care este perfect armonios.

Starea de conștiință unitară are, de asemenea, efecte materiale. Ați auzit de cazuri de vindecare la distanță. Cum se întâmplă așa ceva? Doi oameni se află la distanță în spațiu și totuși vindecarea se produce. Aceasta se întâmplă pentru că totul este nonlocal. Nu ne dăm seama, dar în realitate chiar și materia este conștiință, spirit care rezonează la o frecvență diferită.

Prin urmare, spațiul, materia și timpul sunt conectate profund și permanent cu conștiința. Dar conștiința înseamnă singularitate. Este indivizibilă. O împărțim noi în mintea noastră, dar, de fapt, ea este o construcție artificială: în realitate, conștiința este perfect integrată și omniprezentă și de aceea este posibil să vindeci o persoană de la distanță. De aceea există telepatie. De aceea limitele spațiului și timpului pot fi depășite și poate fi văzut un punct îndepărtat din spațiu sau timp sau poate fi generată o schimbare de la distanță. Natura minții însăși este mereu nonlocală. Este mereu într-o stare în care există în toată deplinătatea sa, peste tot, permanent, în mod omniprezent.

De aceea, chiar și sistemele fizice, inginerești sau genetice pot evolua într-un loc și, dacă sunt reușite, încep să se propage nonlocal în altă parte a universului. Aceasta este o propagare nonlocală nodală prin calitatea perfect integrantă a conștiinței.

O meditație călăuzită: structura universului

Omul poate avea orice experiență, de la cea a nemărginirii la cea a manifestului, la locuri îndepărtate în timp și spațiu, prin efectul integrator, conectant, perfect al conștiinței pure.

Această meditație călăuzită poate fi pusă în practică împreună cu un prieten sau într-un grup cu o persoană care o citește.

Să închidem ochii. Relaxați-vă. Lăsați-vă timp să ascultați și să înțelegeți în timp ce noi împărtășim desfășurarea ordinii și structurii cosmosului de la infinit la creația manifestă.

În timp ce ne aflăm aici în liniște, în acest minunat loc de pe Pământ, să începem să ne concentrăm asupra noastră și să simțim că suntem cu adevărat treji.

Acum inspirați adânc, de mai multe ori, acest aer pur, plin de viață și permiteți diafragmei voastre să se extindă în timp ce inhalați pe nas și apoi expirați complet pe gură.

Și, în timp ce inhalați, imaginați-vă că vedeți cum întreaga voastră minte și întregul corp se umplu cu viața, lumina și energia din jurul nostru; apoi, în timp ce expirați, observați cum deveniți complet relaxați și cum tot stresul și negativitatea vă părăsesc mintea și corpul, fiind aspirate de vânt și purificate de înțelepciunea infinită a Divinității.

Cu fiecare inspirație atingeți un nou nivel superior de energie și conștiință și, cu fiecare expirație,

pătrundeți mai adânc într-o stare de liniște și relaxare completă și eliberați-vă de orice limitări sau negativitate; lăsați-le să fie aspirate în vastitatea și influența purificatoare a Pământului.

Simțiți cum respirați împreună cu planeta noastră în timp ce primiți acest aer de la ea și îi oferiți respirația noastră atunci când expirați; eliberați în pământ toate grijile și preocupările voastre, toată suferință și durerea și rămâneți astfel într-o stare de calm și pace perfectă.

Foarte delicat, fără să vă concentrați foarte mult, observați cum inspirați și expirați, în timp ce vă aflați într-o stare de liniște și pace. În timp ce observați respirația, urmăriți, de asemenea, mintea conștientă care supraveghează respirația.

Ce parte din voi urmărește respirația? Identificați conștiința din voi care este continuă și imuabilă, observând totul în liniște. În timp ce vă urmăriți ritmul respirației, în această stare pașnică minunată, vedeți, de asemenea, că mintea care urmărește totul în liniște este un ocean infinit de conștiință.

Acum ne afundăm în acest vast ocean. Lăsați-vă să pătrundeți foarte adânc în această conștiință tăcută și liniștită, care observă totul. Vedem cum respirația vieții noastre, sunetele din jurul nostru, gândurile care apar și dispar în minte – tot ceea ce auzim, vedem, simțim, atingem și știm sunt scufundate în acest vast ocean de conștiință.

Foarte încet, plonjăm și mai profund în această minte conștientă. Percepem că și individualitatea noastră, ceea ce obișnuim sa numim „eu", este doar o fereastră – o fereastră foarte clară și pură – prin care strălucește această lumină infinită a conștiinței. În acest moment vedem, în timp ce ne scufundăm mai adânc în acest ocean al conștiinței, că există un câmp infinit,

omniprezent de conștiință, care strălucește prin individualitatea noastră, iar această conștiință ne permite să ne urmărim respirația, să auzim sunetele, să vedem imaginile, să observăm gândurile și chiar să ne percepem sinele propriu.

Lăsând atunci în urmă acest „eu" mărunt, să ne cufundăm complet în libertate, ca într-un ocean infinit, în această minte conștientă minunată și infinită, descoperind atunci că suntem conștienți și această stare de conștiință este o singularitate, aproape indivizibilă, care iradiază în toate ființele și că fiecare dintre noi, cei care se află aici împreună, fiecare ființă de pe Pământ, fiecare ființă din cosmos este conștientă datorită acestei lumini indivizibile, neîntrerupte conștiinței – mintea aflată în starea ei naturală nemărginită și infinită.

Apoi, zburând pe aripile acestei minți infinite, ca prin vastitatea unui ocean fără fund, înțelegem toți că suntem de fapt unul și că această ființă conștientă, tăcută, absolută, infinită și eternă se află în toate lucrurile, iradiază în fiecare atom, mișcă fiecare foton, luminează fiecare suflet, strălucește în fiecare stea.

Vedem în această clipă că toată creația și tot ce există reprezintă aceeași conștiință care strălucește, se mișcă, rezonează în forme unice. Totul este unul, indivizibil, etern.

În câmpul acestei conștiințe absolute descoperim că ea este infinită pentru că se află dincolo de spațiu, nu este limitată de niciun punct din timp și este eternă.

Totuși, în deplinătatea sa, fără a fi divizată, ea este prezentă în orice punct în spațiu și din timp și aceasta ne arată starea de perfecțiune divină, de armonie perfectă. Astfel centrați în această conștiință, care este infinită, începem să explorăm structura cosmosului. Descoperim că această conștiință omniprezentă și creația infinită

sunt un singur lucru, și totuși în sfera relativului există distincții.

După ce ne-am localizat în această minte cosmică infinită, să privim nivelul perfect al manifestării sale în timp ce această Ființă infinită și Minte eternă, prin operarea propriei lor voințe, iau forma Creatorului. Trecând apoi pe tărâmul infinității, aspectul creator al acestor Minți și Ființe infinite există ca sursă primară care manifestă și menține întregul univers și întreaga creație.

Primul lucru care emană din această Minte infinită și absolută este un sunet, un gând, vibrația sunetului a ceea ce conține sămânța sunetului și ideea a tot ce a fost, este și va fi.

Din acest gând primar care este emis din Indivizibilitatea infinită și divină a ființei conștiente a Minții Divine, vedem cum cosmosul devine manifest. Și din acest gând primar generat de zorii eternității, vedem în acest gând și sunet originar, gândul și sămânța tuturor lucrurilor, locurilor, ideilor, structurilor, formelor, sunetelor – tot ce poate fi, va fi și a fost vreodată în toată creația.

Prin urmare, percepem acest gând și sunet primar – care sunt indivizibile – diferențiat într-un număr infinit de realități. Și în una dintre ele vedem o stea. În alta un măr. În alta vedem individualitatea și sinele nostru, în alta prietenii noștri, în alta iarba, în alta lupul, în alta Pământul, în alta numeroase lumi...

Astfel, în progresie infinită, formele ideii-sămânță, fiecare cu propriul ei gând și sunet originar emise de acest gând absolut, prin operarea voinței Creatorului se dezvoltă gradat din această Ființă eternă tăcută.

În timp ce percepem cum manifestarea lor crește, vedem în această Ființă măreață cea mai pură Lumină

Din acest gând originar şi sunet elementar se naşte forma luminii perfecte, forma perfectă, care are în ea toată creaţia,iar creaţia cosmică infinită, inundată în lumină, apare şi se dezvoltă în viziunea noastră.

În această Lumină perfectă vedem apoi forma a tot ce poate fi. În acest univers de lumină – ocean de lumină infinită – vedem că fiecare formă este manifestă şi corespunde sunetului şi vibraţiei gândului în cazul unui măr, emis din gândul şi tonul originar, privim forma de lumină astrală a unui măr. Procedăm în acelaşi mod, în cazul fiecărui lucru creat, fie că e vorba de un lup, copac, stea sau lume. Totul este acolo, atât în indivizibilitatea sa perfectă cu mintea conştientă a Creatorului, care l-a creat, cât şi în deplinătatea sa ca perfectă creaţie, mai întâi în gând, apoi în formă şi lumină.

Astfel vedem cum această lumină infinită se extinde şi devine diferenţiată, lumile celeste vaste se dezvoltă în faţa ochilor noştri, iar lumile infinite şi divine se întind în jurul nostru, în toate direcţiile, infinit în spaţiu şi timp.

Privim în acest mod structura şi lumina tiparului celest al întregii creaţii, precum şi tot ceea ce există în lumea schimbării şi a expresiei timpului şi spaţiului.

Descoperim că în acest univers al luminii există sunetul perfect şi ideea-sământă a fiecărui lucru şi în fiecare sunet există sunetul originar, iar în timp ce ne afundăm mai adânc, vedem cum Creatorul însuşi face să se manifeste întreaga creaţie, manifestându-se în ea, această minte conştientă nemărginită, datorită căreia suntem conştienţi în acest moment, timp şi spaţiu.

Văzând acest lucru limpede în fiinţa noastră, urmărim apoi cum creaţia materială este susţinută prin forma cristalină delicată a universului de lumină astrală şi, emanând din tiparele formei din universurile astrale

de lumină, se naşte forma energetică de bază care susţine fiecare atom, fiecare electron, toate forţele creaţiei şi cosmosului material.

Şi astfel vedem cum se nasc, se manifestă şi sunt exprimate din această creaţie celestă vastă, universurile diferenţiate şi perfecte de lumină şi apoi realitatea fizică a universului exprimat.

Vedem apoi propria noastră stea, Soarele, cum se naşte din acest soare astral perfect, care s-a născut din cea mai măreaţă Lumină care posedă în sine forma ideii perfecte din soare, provenită din sunetul şi gândul originar, emis de voinţa suverană a Creatorului infinit.

În cazul fiecărui lucru pe care îl contemplăm, vedem cum se dezvoltă în faţa noastră, fie că e vorba de un fir de iarbă, un animal, de propriile noastre individualităţi şi trupuri, lumile îndepărtate cu fiinţe înzestrate, ca şi noi, cu conştiinţă – toate emise din acest tipar perfect al universurilor astrale de lumină, care se nasc din lumina măreaţă şi din cel mai fin nivel de lumină celestă emise de cel mai măreţ gând – gândul originar care conţine prima emanare a sunetului provenit din infinitatea eternităţii.

În timp ce ne afundăm mai mult, rămânem la marginea infinitului, atemporalităţii şi eternităţii.

Aşadar, vedem această unitate perfectă între Mintea infinită, datorită căreia suntem conştienţi, şi propria noastră existenţă.

Iar conştiinţa care ne face pe fiecare dintre noi să fim conştienţi nu poate fi niciodată separată de această Fiinţă conştientă singulară, care există în toate lucrurile; nu suntem niciodată divizaţi şi niciodată separaţi de nimic.

Şi apoi, în timp ce ne uităm în toate direcţiile din jurul nostru, contemplăm o ordine divină perfectă şi

felul în care această Ființă măreață a trimis din când în când pe Pământ și în alte lumi Întrupări sau Manifestări ale divinității ei, care aduc la viață lumi întregi, revărsând în creație o nouă primăvară.

Suntem inundați de fericire atunci când vedem că a sosit timpul unei noi primăveri și când o nouă eră de o mie de ani de pace neîntreruptă și de înălțare spirituală se naște pe Pământ și în întregul cosmos.

Văzând apoi, în perfecțiunea creației, Creatorul și Mintea Infinită, realizăm acum adevărul că fiecare lucru creat este o poartă spre infinit și că Ființa nemărginită și infinită este cu adevărat omniprezentă, omniscientă, veșnică în fiecare punct din spațiu și timp și la fiecare nivel al creației. Și că într-adevăr, cuprinsă în noi și în toate lucrurile, ea este o hologramă perfectă a tot ceea ce există.

Întregul univers este cuprins în noi, iar individualitățile noastre, care sunt parte a creației, provin de la Creator. Cea mai înaltă stare spirituală de conștientizare a noastră este aceea de a fi precum totul și în același timp nimic și de a rămâne complet nemișcați.

Descoperim astfel că suntem ferestre limpezi prin care lumina infinită a Ființei mărețe strălucește. Iar Mintea conștientă prin care suntem lucizi în această clipă este Ființa eternă, Sinele infinit, Mintea cosmică, din care toate lucrurile, timpul, spațiul emană.

Acum să ne odihnim mintea în punctul primei emanații, unde conștiința începe să devină existență relativă, atunci când absolutul rezonează în existența relativă a cosmosului și creației. Vedem că în acest gând măreț se află ideea-sământă a întregii cunoașteri. Și la acest nivel, orice lucru poate fi cunoscut. Aici există toată cunoașterea; fiecare știință, artă, fapt, adevăr. Și această cunoaștere perfectă este cuprinsă în realitatea

omului și reprezintă o fântână care poate genera toată cunoașterea, întreaga știință și adevărul suprem. Putem învăța să ajungem în acest punct, în acest loc non-spațial din noi și să vedem adevărul, să scoatem la lumină științele, să cunoaștem faptele și să percepem realitatea.

Pe aripile acestei Minți conștiente infinite noi realizăm că suntem integrați în armonie perfectă, că suntem indivizibili, că fuzionăm cu fiecare punct din spațiu și timp. Folosind delicat și în mod subtil liberul arbitru dat nouă de către Creator, în concordanță cu voința divină, orice lucru este posibil și orice viață este îmbunătățită. Întorcându-ne cu umilință spre această Ființă nemărginită, putem apoi să percepem un punct îndepărtat din spațiu sau timp și putem realiza astfel ceea ce se întâmplă în acel loc și timp.

Prin urmare, e posibil să adormim într-o noapte și să percepem ce se va întâmpla în ziua, anul sau secolul următor, pentru că în noi este cuprins tot spațiul și timpul. Natura minții din noi este omniprezentă în orice punct al creației – în orice punct din spațiu și timp.

Astfel, vedem că totalitatea universului ne este deschisă pentru că cea mai măreață Minte, Ființa conștientă singulară, se află în noi toți. Iar acest ocean infinit de conștiință, care nu poate divizat niciodată, este motivul pentru care suntem conștienți. Este motivul pentru care suntem veșnic conștienți. Și dacă rămânem tăcuți și imobili, putem percepe această Minte tăcută și putem medita asupra adevărului, putem vedea orice punct din spațiu, putem pune orice întrebare și afla răspunsul la ea. Din acest motiv, noi – adică toate ființele inteligente evoluate – dispunem de capacitatea de a fi una cu Ființa nemărginită, de a ne folosi liberul arbitru pentru a discerne voința divină și de a ne pune în slujba planului divin.

Aceasta este împlinirea noastră maximă ca ființe. Cât timp ne aflăm pe Pământ, suntem chemați să răspundem nevoilor acestui timp și loc, deși realizăm că locuim în acest cămin etern și spațiu infinit.

Din această Ființă conștientă, profundă și veșnică, pe aripile conștiinței infinite ne înălțăm în cerul de deasupra noastră, suntem una în spirit, iar acest spirit este indivizibil. În această Minte infinită, vedem Pământul însuși, o planetă albastră, minunată, scufundată în infinitatea spațiului.

Pământul este și el o ființă conștientă. Vedem această ființă conștientă și ne simțim una cu ea, ca și copiii săi și în același timp perfect uniți cu conștiința din care își derivă propria sa existență. În timp ce ne uităm în jur pe Pământ, vedem spațiul sistemului nostru solar, surorile și frații Pământului, celelalte planete și Soarele-Tată. Vedem spațiul din jurul nostru plin de lumină și energie infinită, care nu este gol, ci plin și nu este mort, ci conștient.

Vedem că întreg spațiul este conștient. Purtați pe aripile acestei conștiințe, care se află și în noi, ne înălțăm prin infinitatea spațiului și contemplăm nenumărate lumi, vedem întreaga spirală a galaxiei Căii Lactee și, avansând, ajungem în spațiul intergalactic și vedem miliarde de galaxii, lumi infinite care se întind dincolo de noi, și totuși în noi înșine, iar integritatea acelui spațiu nemărginit este vastul ocean mental din noi.

Suntem mereu una cu această Ființă cosmică și mereu conștienți prin prin intermediul Minții cosmice. Putem călători în voie prin cosmos, putem contempla orice lume și putem vedea orice sistem solar.

În această stare de conștiință cosmică, vedem dincolo de universul material conștient și infinit – universurile astrale infinite de lumină, iar dincolo de

ele, forma ideii și sunetului perfecte care susțin formele de lumină și cosmosul material infinit. Suntem una cu Creatorul și una cu creația.

Înțelegem atunci că atât Creatorul, cât și creația sunt indivizibili. Și că în noi înșine suntem veșnic indivizibili. În această stare de unitate, chemăm tărâmul celest, ființele angelice, Manifestările divine și fiecare ființă conștientă și spirituală din cosmos să ni se alăture în timp ce contemplăm Pământul și îi invităm aici. Realizăm că Pământul a ajuns la un moment de evoluție spirituală. Și ne rugăm Dumnezeului infinit, în timp ce noi toți ne concentrăm asupra Pământului, să transforme întunericul prin iluminare, să trimită în fiecare inimă egoistă, iubirea infinită a divinului, iar acolo unde e ură, aceasta să fie înlocuită de afecțiune și iubire, și acolo unde e lăcomie și egoism, să fie înlocuite de altruism și generozitate.

Aceste forțe de pe Pământ care rătăcesc în ignoranța urii și lăcomiei, le vedem transfigurate de lumina cunoașterii, iubirii și păcii.

În miezul realității Pământului și oamenilor săi, vedem cum răsare o minunată lumină aurie, iar Pământul este transformat într-o grădină a păcii. Progresând din acest punct, Pământul devine una dintre diademele creației, unul dintre depozitele adevărate ale păcii și cunoașterii din cosmos.

În această stare de pace, toate popoarele își întorc privirea spre Pământ și sunt inundate de bucurie pentru că timpul împlinirii promisiunii umanității a sosit, iar noi ne aflăm aici pentru a fi martori acestui moment și a-l transforma în realitate.

Vedem cum ni se alătură ființe celeste, astrale și extraterestre și toți oamenii buni de pe Pământ ni se alătură atunci când ne exercităm voința pentru a fi una

cu Ființa divină prin aducerea la realitate a unei perioade de înălțare spirituală și de pace neîntreruptă timp de mii de ani.

Acum rămânem în tăcere și vedem cum ni se alătură tărâmul angelic, ființele celeste, lumile astrale în care se află strămoșii noștri și ființele din diferite lumi. Vedem că ni se alătură și ființe extraterestre și că există oameni pe această planetă ce ni se alătură prin gând conștient și rugăciune. Păstrăm în noi acest gând și această viziune de a inunda întreaga lume cu această lumină aurie, aducând astfel vremurile de pace, iar toate zgomotele de arme ale războaielor vor fi reduse la tăcere și toată suferința va lua sfârșit.

Nedreptatea va face loc dreptății, sărăcia abundenței și de la distrugere vom ajunge la o epocă de creație minunată și perfectă și la o ordine socială perfectă și ideală.

Când realizăm aceasta, suntem siguri că schimbarea va veni. Vedem că ni se alătură lumi infinite și divine. A venit timpul ca metodele vechi și corupte să nu mai fie folosite, vechea ordine să fie anulată și o nouă lume să se nască, o lume caracterizată de indivizibilitate, pace și înălțare spirituală neîntreruptă timp de mii de generații de copii pe Pământ.

36

Minte nemărginită

Fiecare sistem solar stabil este format din planete. În fiecare dintre aceste sisteme solare există forme de viață, ființe capabile să cunoască Mintea divină. Prin urmare, în timp ce contemplăm spațiul din jurul nostru, înțelegem că această Ființă conștientă absolută, această Minte care ne permite să fim conștienți, veșnic omniprezentă, este comună acestor ființe și este baza păcii interplanetare. Nevoia de pace globală și primul punct care conduce la înălțarea spirituală a fiecărei ființe - este de a recunoaște că în sine există această minte cosmică, furnizând lumina conștiinței, spiritul unic din sine.

Așadar suntem veșnic una în spirit, iar marele Spirit este veșnic unul și indivizibil.

Salutăm prezența acestor ființe aici, indiferent în ce formă apar ele – ca navă materializată, mesaj, sunet, lumină, obiect spațial eteric, care scânteiază în câmpul din jurul nostru. Orice am vedem sau auzi este însă mai puțin important decât ceea ce cunoaștem în ființa noastră. Realizăm că suntem conștienți și că aceste ființe care de asemenea dispun de conștiință ne văd cu ochii minții. Iar acest ochi divin al indivizibilității există în orice formă de viață inteligentă.

Ca ambasadori ai Pământului pe lângă aceste popoare, îi invităm cu umilință aici și le spunem că pot apărea în orice formă sau mod sigur și adecvat acestor timpuri, recunoscând că Pământul este foarte periculos

în momentul de față și că siguranța este esențială. Știm că ei ne pot vedea și, de asemenea, la rândul nostru noi îi putem vedea pe ei fără efort prin acest ochi mental pe care îl posedăm cu toții, pentru că toți suntem conștienți și recunoaștem omniprezența conștiinței.

O dată cu trecerea timpului nu va mai exista nicio distincție între ființele iluminate spiritual și cele care ocupă funcții politice sau de conducere. Niciun conducător nu va mai putea guverna altfel.

Nu uitați că există extratereștri sub pământ și sub apă care rămân din ce în ce mai mult în această formă eterică, dar sunt pregătiți să reacționeze în caz de necesitate. Veți vedea adeseori o navă spațială sau un aspect eteric al acesteia care mai curând iese de sub pământ decât să vină din spațiu.

Odată, în Colorado, în timpul unei expediții am simțit cum pământul se mișca și se ridica chiar sub picioarele noastre. Și apoi am văzut în jurul nostru o navă, iar temperatura a urcat cu 12-15 grade. Ne aflam într-o navă eterică translucidă, dar puteam vedea forma, dimensiunile sale și ființele care se deplasau în ea.

Deoarece aparatura electronică implicată de aceste tehnologii permite transformarea materiei prin depășirea vitezei luminii, iar materia solidă poate să devină această formă eterică, aproape astrală, ei pot trece direct prin materia solidă, prin munți, ca și cum materia ponderală nici nu ar exista.

Chiar și proiectele umane clasificate dispun de tehnologii de acest gen. O navă poate fi adusă într-o stare în care nu este deloc detectată și totuși ea este prezentă.

Realitatea este că majoritatea oamenilor nu ar ști că ea există acolo. Unii poare că totuși ar ști, dar majoritatea nu. Și cu cât pătrund mai mult în universul

material tridimensional, în dimensiunea spațiu-timp, cu atât nava lor este mai vulnerabilă atacului tehnologiilor umane actuale și poate fi detectată.

Acestea sunt sisteme de propulsie și aparate electronice foarte puternice. Dacă se materializează complet, îi lăsăm pe ei să se apropie de noi. Nu fugim spre ei. Nu este sigur și nici nu este înțelept.

Când un grup redus de persoane pune în practică acest protocol, oamenii se întind adeseori și adorm, după care încep să viseze.

În această stare, oamenii pot să depășească blocajele interne și să vadă extratereștrii mai bine. Nu uitați, ei sunt adeseori în formă eterică sau aproape astrală și interacționează foarte ușor cu corpurile noastre astrale, activate în starea de vis lucid.

În această stare sau atunci când suntem treji și centrați în conștiința cosmică, extratereștrii se vor apropia de noi. De ce? Pentru că sunt mai în siguranță atunci când noi nu suntem conectați doar cu individualitatea noastră limitată, măruntă și temătoare, cu ego-urile noastre.

După cum i-a spus Krishna lui Arjuna pe câmpul de luptă: „Puțin din Aceasta elimină orice teamă." „Aceasta" este Mintea nemărginită.

În această stare, nu există motive de teamă. Și, prin urmare, se simt mai în largul lor în prezența noastră pentru că putem intra în contact cu ei ca ființe conștiente. Este o experiență minunată.

Ei pot atunci o relație cu noi pentru că ne conectăm cu acel aspect universal al ființei noastre – unicul nostru aspect universal, dar care constituie și chiar esența ființei noastre. Așadar, intrând în conexiune cu acesta, suntem pregătiți, receptivi și capabili să ne conectăm cu ei.

Unicul și cel mai mare factor determinant al contactului îl reprezintă starea conștiinței în care ne aflăm.

Cel mai important lucru legat de protocolul de contact este de a vă acorda timp pentru a vă liniști și a vă centra în tăcere în conștiință. Procedura implică următoarele etape: mai întâi, rămâneți calmi și puneți în aplicare niște tehnici de meditație care să vă permită să intrați în contact doar având conștiința activă, care funcționează mai bine în cazul vostru. Apoi, după ce receptați această conștiință, trebuie să o expansionați, să deveniți cât mai conștienți de ea și să realizați faptul că nu se limitează doar la spațiul vostru individual, că este cu adevărat o conștiință universală.

În a treia fază, pe aripile acestei conștiințe universale, vedeți cu ochii minții – „de la distanță" – spațiul. Puteți literalmente scana cu vederea spațiul unde doriți sau să vă lăsați mintea să fie atrasă de o navă extraterestră. Aveți grijă să nu vă imaginați doar că s-a întâmplat; lăsați lucrurile să se desfășoare și să ajungă în fața ochilor minții voastre, unde le puteți percepe cu adevărat. În a patra fază, când vedeți un extraterestru sau o navă spațială, intrați în contact cu ființele extraterestre, reintrând în contact cu propria voastră conștiință interioară și priviți cum conștiința interioară strălucește în ochii lor.

În această stare de indivizibilitate, invitați-o să fie alături de voi aici, în orice mod sigur și adecvat.

O altă versiune avansată este de a intra, de asemenea, în contact cu centrul sau consiliul interplanetar, pentru a cere permisiunea:

- Vă rog, permiteți-le să vină sau aduceți-i aici.

Sau pentru a fi alături de ei.

În a cincea fază îi conduceți la locația voastră precisă. Arătați-le acea locație. Este ca și cum ați mări

imaginea din spațiu și le-ați arăta vizual locația voastră exactă, intrând în contact cu mintea lor, cu sistemul lor de ghidaj sau cu ambele, deoarece tehnologiile lor sunt în conexiune cu conștiința lor. Nu uitați că așa călătoresc ei prin spațiu. Așa funcționează sistemele lor de ghidaj și așa își pilotează nava. Totul are legătură cu conexiunea mentală; mintea, trupul și nava lor sunt perfect integrate. Nava spațială însăși este o biomașinărie conștientă și asociată cu inteligența conștientă.

Puteți să vă adunați într-un grup mic și aplica acest protocol timp de oră sau două. Are o eficacitate foarte mare când mai multe persoane pun în practică acest protocol împreună.

Odată, când un extraterestru în formă eterică a fost prezent la una din aceste expediții, i-am oferit un cristal. Când am întins mâna ca să-i dau acel minunat cristal, ne-am uitat cu toții la mâna mea, care s-a transformat în fața ochilor noștri; s-a întins și apoi a rămas doar cu trei degete – și arăta exact ca o mână de extraterestru!

Toată lumea a văzut aceasta. Era ca și cum mâna sa și a mea ar fi devenit una. Cu toții am văzut cum mâna mea s-a modificat complet.

Așadar, modul în care pot apărea extratereștrii este cu adevărat uimitor. Poate chiar șoca, deoarece pare atât de bizar. Ar fi greu de creat un film S.F. care să conțină atâtea ciudățenii cum am văzut și trăit noi în aceste expediții.

Când ne adunăm aici sub lumina stelelor, amintiți-vă de acest moment minunat împreună și înțelegeți că suntem veșnic conectați în această stare de indivizibilitate și că vom colabora împreună pentru a depăși aceste vremuri și a ajunge la epoca pe care am văzut-o cu ochii minții.

Picătura e totuna cu oceanul

Există o frază minunată: „Cunoaşterea e un singur punct, dar nebunii l-au multiplicat."

Percepţia directă a minţii este foarte simplă, dar există multe detalii despre felul în care totul este exprimat. Ne aflăm în acest punct din spaţiu şi totuşi, în acelaşi timp, cuprins în acest punct este ceea ce depăşeşte spaţiul şi timpul. Această activitate emană din infinit, iar relativitatea însăşi este infinită şi creaţia nu este limitată. Cosmosul nu are sfârşit în timp sau spaţiu, tot aşa cum Mintea nemărginită nu are nici ea sfârşit în timp sau spaţiu. Creaţia este haina externă a Minţii nemărginite şi totul, împreună, reprezintă Fiinţa supremă.

Înţelegeţi asta?

Este foarte uşor să staţi liniştiţi, să experimentaţi mintea în forma sa subtilă, nemărginită şi să observaţi realitatea din jurul vostru. Trebuie să trecem de la starea de conştiinţă activă şi uşor concentrată la cea de a exista pur şi simplu, de a reflecta şi a vedea în noi conştiinţa divină.

Identificăm conştiinţa cu ego-ul nostru, deoarece iradiază din noi, dar în acelaşi timp trece dincolo de noi. Uitaţi-vă în ochii celor din jurul vostru. Realizaţi că sunt conştienţi şi, deşi sunt diferiţi, conştiinţa este aceeaşi – mintea activă din ei este una: suntem cu toţii un singur Spirit.

Conştiinţa lor individuală este aceeaşi cu cea divină.

Individualităţile, intelectele, corpurile lor sunt diferite, dar conştiinţa este o una singură. Suntem indivizibili şi dintotdeauna am fost astfel, niciodată separaţi.

Şi dacă recunoaşteţi şi trăiţi această unitate, puteţi deveni o singură entitate cu oricine altcineva şi puteţi fi una cu animalele, copacii, stelele, extratereştrii şi cei din cadrul guvernului subteran, cei de la Casa Albă ş.a.m.d.

Niciun loc nu vă este inaccesibil, nicio fiinţă nu vă este străină şi niciun loc străin. Întregul cosmos este căminul vostru. Această realizare nu este doar mentală, este chiar trăită efectiv – toate aceste lumi prin care călătorim, toate aceste stări spirituale, pe toate le veţi atinge, fără nicio îndoială...

Individualităţile noastre sunt ferestre prin care infinitul se exprimă. La un moment dat, învăţăm când să luăm această picătură şi să o lăsăm să cadă la loc în ocean, după care, să reconstituim picătura care redevine individuală.

Învăţăm să facem aceasta pe parcursul voiajului nostru spiritual. „Fii precum nimicul şi apoi mergi pe apă."

Prin urmare, picătura individualităţii noastre poate deveni una cu oceanul şi apoi noi suntem chiar oceanul. În acelaşi timp, putem realiza că suntem în continuare acea picătură individuală, într-o stare de conştiinţă indivizibilă.

Putem percepe aceasta nu numai în noi înşine, ci, de asemenea, că toate lucrurile, fiinţele şi pământul de sub picioarele noastre fac parte din Fiinţa infinită, conştientă.

Realizăm că totul este sacru, că întreaga creaţie este sacră şi că fiecare fiinţă este sacră, deoarece spiritul, Fiinţa conştientă este însăşi materia din care este alcătuit tot ceea ce există. Ea este întotdeauna una singură, chiar

dacă se transformă și apare ca și cum ar fi diferită.

Provocarea constă tocmai în a vedea indizibilitatea de dincolo de aparențe și, de asemenea, în a aprecia aceste aparențe.

Am fost în locuri pe Pământ care au cea mai urâtă vreme și, când meditam sau ne rugam, în doar câteva minute cerul se limpezea tot; este ca o deschidere care apare deasupra acestei stări a conștiinței. Aceasta s-a întâmplat de sute de ori, aproape inexplicabil, indiferent de cât de urâtă era vremea.

Întrebarea este: există o relație între indivizibilitate și dualitate?

De fapt, ele sunt coexistente și nu se resping reciproc. Cu alte cuvinte, relativul, schimbarea, timpul, spațiul, materia și absolutul tăcut și infinit sunt același lucru. În realitate, nu există nicio separare și, prin urmare, nicio dualitate.

Relativul prezintă însă diferențieri. Avem corpuri individuale, există masculin și feminin, există diverse energii, elemente diferite. Dar în același timp există această unitate divină perfectă și conștiința absolută care coexistă în relativ și pătrunde totul.

Există deci un echilibru între a putea vedea diferențierea și dualitatea lucrurilor și, în același timp, a vedea indivizibilitatea care impregnează dualitatea.

Prin urmare, această întrebare nu poate avea decât un singur răspuns.

Totul este stabilit și emană din Mintea nemărginită, absolută, nediferențiată. Percepția noastră vede însă diferențele. Sarcina noastră este aceea de a evolua până la punctul în care nu mai vedem diferențele, ci totul ca fiind indivizibil, chiar și acolo unde aparent există distincții și separare.

Chiar și experimentele care au fost făcute cu sisteme

sau dispozitive mecanice, cum ar fi cele efectuate de doctor Robert Jahn de la Princeton, arată că mintea este conectată cu materia.

Aceasta se întâmplă deoarece chiar obiectul material într-un fel este mintea, conștiința care rezonează sub forma acelui lucru.

Este nevoie de practică, dar percepția indivizibilității începe prin a vedea conexiunea de la ceva la altceva, până realizăm că nu există ceva și altceva. Toate sunt una. Picătura și oceanul sunt una, chiar și atunci când picătura poate fi observată.

Uneori este util să priviți doar stând în tăcere alături de alte persoane și apoi să realizați că și ei, și voi, sunteți conștienți de această unitate.

Ignorați toate diferențele și rămâneți doar cu conștiința, pătrundeți în starea de conștiință trează, după care eliberați-vă de sine și de individualitate, astfel încât să puteți intra în contact cu conștiința celorlalți și să fiți una cu aceasta.

În acest sens, suntem cu toții o singură ființă. Suntem cu adevărat indivizibili în spirit și, prin urmare, putem să ne înțelegem între noi și să găsim astfel în noi compasiune sinceră.

Pornind de la această idee, reflectați la faptul că fiecare persoană de pe Pământ, fiecare ființă cu rațiune din univers, fie că este vorba despre ființe umane, angelice sau astrale, despre extratereștri înzestrați cu corpuri și existențe materiale pe alte planete – toate acele ființe raționale sunt capabile să fie conștiente de propria lor existență și pot, prin urmare, să ajungă într-o stare de unitate perfectă – o unitate care este transcendentală și perfectă.

Această stare depășește pacea politică, numită uneori „pacea mai mică".

Ceea ce descriu eu acum este cea mai măreață pace – pacea perfectă care este interioară și spirituală, deoarece în această stare vedem cu adevărat că suntem indivizibili în spirit.

Prin urmare, orice sursă de conflict încetează să mai existe, deoarece în loc să fie preocupați de diferențe, oamenii se vor concentra asupra indivizibilității – și nu doar ca o intelectualizare sau din perspectivă filosofică, ci ca o experiență sinceră a înălțării spirituale, care este o stare de existență superioară.

Vi s-a dat tot ce aveți nevoie. Totul este în voi. Ceea ce fac eu este să încerc să vă ajut să înțelegeți, după care veți putea acționa singuri.

Există deci indivizibilitate, există relativitate. Ne aflăm aici. Avem trupuri distincte. Există spațiu și timp, stele și distanța între ele, toate acestea coexistă. Nu sunt concepte care se exclud reciproc; de fapt, sunt perfect integrate.

Prin urmare, înțelegerea diferenței de nuanță dintre absolut și relativ este cu adevărat importantă, deoarece aceasta este călătoria parcursă de sufletul nostru. Iar atunci când aprofundăm această înțelegere și experiență, ni se permite să influențăm existența din starea de conștiință infinită în care ne aflăm.

Fără experiența și înțelegerea fundamentală a conștiinței infinite tăcute și a modului în care nemărginirea absolută se manifestă în relativ, nu se poate atinge împlinirea ca ființă.

Oriunde există formă, în ea se află lumină astrală. Forma ideii pure și conștiința sunt cauzale și reprezintă nivelul de cosmologie care se află în acea formă de idee-sămânță. Conștiința infinită naște această idee-sămânță. Este forma ideii și vibrația gândului unui măr, de exemplu, fără forma unui măr. Puteți să vă gândiți la un măr fără forma sa, adică doar la esența sa spirituală?

Este un mod de gândire destul de abstract, sunt de acord. Dar pornind de la acea idee, prin vibrație se naște lumina, forma și culoarea unui măr. Matricea astrală conduce la energii subelectromagnetice, adică la energii de punct zero, la forțe magnetice și alte forțe care apoi selectează și formează atomii și moleculele mărului.

Acest proces, această construcție divină există în fiecare lucru – fie că este vorba despre o galaxie, despre o stea sau despre o persoană. Și astfel, mintea conștientă creează nivelul mental cauzal al unui obiect și apoi naște matricea astrală, după care obiectul fizic.

Ceea ce este esențial este conștiința pură. Prin mintea profund tăcută, nonlocală, putem intra în contact cu un obiect și dematerializa sau rematerializa, ori deplasa în spațiu și timp acel obiect. Astfel, anumiți yoghini au reușit să dematerializeze sau să rematerializeze un obiect, exact ca un dispozitiv de teleportare. Vă puteți conecta cu orice obiect prin intermediul conștiinței și, dacă înțelegeți cum conștiința și mintea devin materie, puteți influența obiectul respectiv. Nu există nicio separare, cu excepția construcțiilor mentale create. Noi singuri ne clădim propriile închisori și numai noi putem să ne eliberăm din ele.

Prin urmare, trebuie să ne dezvățăm de obișnuința acestor intelectualizări conceptuale și să experimentăm în liniște „starea de uniune" – starea de indivizibilitate. Înzestrați prin operarea subtilă a voinței și credinței active că „așa va fi", aproape orice este posibil.

Viețile noastre au fost create în acest mod. Acesta e motivul pentru care suntem conectați în continuare cu trupurile noastre. Gândiți-vă la asta. Construiți o casă. Ați avut o idee care a emanat din mintea voastră conștientă, după care ați văzut-o, desenat-o și apoi ați

construit-o.

Acesta este procesul creativ, iar Creatorul – Ființa divină – a creat întregul cosmos în acest mod. În noi se află cuprinsă aceeași abilitate. De aceea s-a spus adesea: „Cel care și-a cunoscut sinele adevărat L-a cunoscut într-adevăr pe Dumnezeu."

Întrebarea este: Există gradații diferite în cadrul tărâmului astral? Iar răspunsul este da – tot așa cum există gradații diferite în cadrul tărâmului material. Vă puteți afla în canalele de scurgere ale Manhattan-ului sau într-o grădină minunată. Voi alegeți.

În universurile luminii, există universuri mai mici și mai mari, „stații" diferite și niveluri diferite. Când cineva părăsește această lume și intră în planul astral, nu uitați că „cine se aseamănă se adună și se simte bine în compania celor asemenea lui".

Aceasta înseamnă că cei care au un anumit nivel de conștiință și anumite înclinații vor gravita înspre cei care gândesc la fel. Dar nu e obligatoriu să le facă plăcere compania lor. Pricepeți?

Când oamenii vorbesc despre iad, el este o stare a minții aflată de cealaltă parte. Din cauza propriei stări mentale sunteți împreună cu persoane asemănătoare vouă. Aceste lumi sunt create prin forme mentale și, dacă aceste ființe sau oameni se gândesc la lucruri cumplite, creează atunci manifestări teribile în jur.

Puteți vizualiza o grădină de trandafiri sau o cameră de tortură. Înțelegeți? Aceasta este realitatea viziunii voastre.

Există niveluri din ce în ce mai subtile ale astralului care creează „tărâmul celest profund" și tărâmul angelic superior. Această rafinare a minții, gândului și energiei continuă până ajungeți la nivelul „stației" Întrupării – stația Divinului –, adică la starea de Creator.

Există nenumărate niveluri de rafinament, ele sunt nesfârșite. Și aceasta numai la nivel astral. Dincolo de astral, există însă așa numita idee/cauzalitate – esența a ceea ce este existența relativă. La un anumit nivel, puteți evolua până la punctul în care nu mai aveți nevoie să păstrați o formă astrală corporală și ați ajuns la acest punct al gândirii/conștiinței. Este expansiv, minunat și divin.

De exemplu, atunci când am trăit experiența la limita dintre viață și moarte, nu am avut o formă corporală. Mă aflam într-un punct de lumină conștientă pură, care era individualitate și totuși o conștiință vie; era cauzalitate. Am atins direct cauzalitatea și, de acolo, Mintea infinită.

Textura emoțională a universurilor astrale este foarte bogată, iar lumina și culorile sunt foarte frumoase, cu adevărat celeste.

Dar existența care este dincolo de aceasta – de starea cauzală – are o frecvență încă și mai subtilă. Este esențială, mai puțin diferențiată și direct conectată cu puritatea minții și spiritului.

Întrebarea este: unde își găsește locul reîncarnarea în această cosmologie?

Este o întrebare frecventă. „Adevărul te va elibera, dar mai întâi te va înfuria." Așa că acum o să înfurii pe toată lumea.

Adevărul despre reîncarnare este evident și, totuși, este absolut fals. Amintiți-vă de experiența prezentată. Fiecare individualitate este o creație unică. Deoarece este parte a creației, există veșnic și în mod unic. Acea individualitate există și va continua să existe pentru totdeauna.

Și totuși, mintea conștientă din fiecare dintre noi este aceeași care există în noi toți.

Fiecare individ, prin conectarea cu acest aspect nonlocal al conștiinței, poate trăi viața individuală a oricărui individ aflat în prezent pe Pământ, care a trăit pe Pământ sau care va exista vreodată pe Pământ sau în univers.

Descrierea reincarnării este prin urmare incorect definită. În realitate, este realizarea indivizibilității dintre individualitate și infinit. Acest aspect al fiecăruia dintre noi, care este Sinele infinit, există în fiecare din noi. Astfel, conștiința unui individ poate intra în contact cu această conștiință nonlocală extinsă și apoi poate trăi viața altcuiva, „Deoarece în realitate suntem veșnic o singură Ființă."

M-am întâlnit cu cinci persoane care jură pe viața lor că au fost Cleopatra! Și, într-o anumită măsură, ele chiar au fost Cleopatra, deoarece conștiința din noi este universală. În acest fel, anumite alte suflete conexe pot trăi experiența unei persoane arhetipale – sau cineva care a avut un impact important ca model social sau istoric precum Cleopatra.

Dar cineva nu moare și apoi se dizolvă în neant, după care se reîncarnează ca Joe Cohen în Brooklyn, New York, în anul 2030. Nu. Ceea ce se înțelege prin reîncarnare este complet fals și totuși în ea rezidă un adevăr profund, care nu este transmis deoarece este abstract, nonlocal și cu un nivel de complexitate ridicat.

Este posibil ca oamenii cu suflete individuale să rezoneze împreună cu ființe de natură similară sau frecvență rezonantă superioară. Nu este ca și cum o persoană își sfârșește viața în acest corp, se dizolvă în nimicul matricei conștiinței și apoi devine o altă ființă sau persoană. Nu este așa. Este ceva mai profund.

Iar adevărul profund este că suntem toate ființe din toate timpurile. Și dacă alegem, putem trăi viața unei

ființe individuale din trecut, din prezent sau din viitor, în deplinătatea sa.

Știți cine sunteți? Știți că întregul univers este cuprins în voi și, prin urmare, Mintea conștientă din voi este omniprezentă și că transcende spațiul și timpul? Și că puteți rezona o dată cu toată experiența spirituală a oricărei ființe și o puteți trăi în deplinătatea sa?

În noi există o Ființă infinită și etern conștientă. Așadar, dacă înțelegeți natura minții și conștiinței din voi, e limpede cum puteți să vă duceți la culcare într-o seară și în acea stare de relaxare să depășiți limitele spațiului și timpului și să vedeți ce se va întâmpla săptămâna viitoare sau ce s-a întâmplat cu o mie de ani în urmă sau chiar puteți trăi experiența completă a vieții cuiva care a trăit cu un milion de ani în urmă...

Ne apropiem de maturitatea rasei umane și trebuie să avem o înțelegere mai profundă a acestor lucruri ca să nu ajungem la superstiții și copilării, ca de exemplu, să punem în practică anumite ritualuri pentru a nu ne întoarce pe Pământ sub formă de furnici!

Desigur că, dacă vreți să știți cum e să fii un stejar, o furnică sau un câine, o puteți face. Nu trebuie să așteptați o altă viață!

Atunci când înot cu delfinii, motivul pentru care mă acceptă este că mă socotesc unul dintre ei. Mă socotesc literalmente un delfin. Eu devin atunci un delfin.

Când renunțați la trup și ajungeți la nivelul următor, vă veți păstra toate amintirile, vă veți aminti de fiecare persoană care ați fost pe Pământ, veți evolua ca această individualitate prin toate lumile creației și prin toate stările de conștiință. La un moment dat, dacă doriți, veți fi picătura care se întoarce în ocean.

Nu uitați, din infinitul ocean al lui Dumnezeu am ieșit și în acel ocean infinit ne vom întoarce cu toții. Și

acesta este scopul și călătoria sufletului nostru.

Experiența de a fi un individ constă în a învăța binecuvântarea de a deveni nimic și de a redeveni infinit și, în același timp, de a vă putea bucura de existența și de deplinătatea creației.

Percepția celestă

Prin intermediul ființelor celeste, prin rugăciunile celor de pe Pământ și prin propriile eforturi, sufletul poate avansa de la un nivel la altul; este o progresie infinită.

O persoană poate fi nevoită să îndure multe suferințe pentru aceasta, deoarece trebuie să se elibereze de toate atașamentele. Suferința este sinonimă cu atașamentele.

Prin urmare, o credință, idee fermă sau amărăciune înseamnă suferință.

Cineva a descris inteligent iadul prin faptul că te afli în acea stare de remușcare deoarece ai realizat ce ai făcut și mai ales ce nu ai făcut. Regretul nu este într-atât legat de ceea ce ai făcut (doar dacă nu ești un criminal în serie), ci are legătură mai mult cu ceea ce nu ai făcut – efortul pe care nu l-ai depus, amabilitatea pe care nu ai oferit-o, momentele în care ai fost egoist când ar fi trebuit să fii generos etc. De acolo vine regretul.

Avem un mod ciudat de a ne concentra asupra a ceea ce am realizat, făcându-ne griji în legătură cu asta, când, în realitate, ar trebui să ne preocupe mai mult ceea ce neglijăm să facem, ceea ce e pozitiv și util pentru omenire.

Aceste păcate ale omisiunii sunt întotdeauna mai mari decât cele ale asumării. Prin urmare, nu pierdeți nicio ocazie să faceți un bine, să iubiți, să împărtășiți, să vă sacrificați și să profitați de ocazia de a crea o lume

mai bună, de a vă exprima iubirea față de oameni sau de a răspunde cu un gest amabil.

Fiecare ființă creată are un volum optim de sarcini și un rol optim de jucat, care corespunde propriei individualități unice.

Ceea ce tocmai am descris se numește *Dharma* – activitatea și calea potrivită. Poate fi ceva foarte mărunt sau poate fi ceva foarte măreț, în funcție de nivelul până la care ne exercităm liberul arbitru pentru a ne descoperi și aplica întregul potențial.

Starea de conștiință cosmică la care mă refer a existat dintotdeauna, veșnic și este mereu infinită. Universul a existat și el dintotdeauna, va exista mereu și este infinit. Prin urmare, ideea că universul este limitat sau a avut un început sau un sfârșit nu este de fapt corectă.

Eternitatea planului Absolutului, Mintea conștientă cosmică, se exprimă prin creația infinită și eternă.

Prin urmare, chiar și atunci când ne referim la spațiu, când ne gândim la el sub formă materială, nu are sfârșit. Este infinit. Deoarece chiar și dacă ajungem la capătul a ceea ce credem că este universul prin definiție, atunci ce e dincolo de acel capăt? Este infinit.

Când eram mic, obișnuiam să reflectez tot timpul la aceste lucruri. Mă gândeam la ele în timp ce mergeam, mă uitam la stele și simțeam, vedeam asta.

Chiar și când am văzut oul cosmic, forma celestă a creației în formă discretă, aceasta era de asemenea eternă și infinită. Este un paradox...

Dacă vă uitați la cerul nocturn folosindu-vă de viziunea celestă, veți vedea o enormă cantitate de lumină. Totul este paradoxal și, în același timp, perfect...

În cazul percepției celeste/astrale, vedem direct că până și adâncimile spațiului vid, întunecat, sunt iluminate de o lumină care iradiază dinăuntru. Îl puteți vedea?

Putem vedea planetele și stelele discrete, care se rotesc într-un ocean infinit de lumină celestă. Prin urmare, există lumi de lumină care radiază toate dinăuntru, la fel cum lumina unei stele provine de fapt din interior.

Întrebarea este: toate realitățile posibile există simultan sau paralel? Există comunicarea între ele? Răspunsul la aceasta depinde complet de starea de conștiință a receptorului.

Cu alte cuvinte, răspunsul este da, din perspectiva cuantică, holografică, integrată a universului, unde totul este cuprins în fiecare. Și, ca și în cazul unei holograme, într-o parte a universului este prezent acesta în integralitatea lui. Nimic nu este vreodată separat. Unitatea Divină există în toate lucrurile.

Prin urmare, toate realitățile posibile ale universului există simultan, iar conexiunea are loc prin intermediul minții nonlocale, care este aspectul inteligent, conștient al tuturor lucrurilor. Inteligența conștientă este integratorul final al acestor diverse tărâmuri. Se poate vorbi, la un nivel de înțelegere intelectuală, de diverse dimensiuni sau universuri paralele, dar în realitate ele sunt cuprinse unele în altele. Privind cu „ochiul indivizibilității", vedem această integrare perfectă prin nonlocalitatea minții.

La un alt nivel al percepției se poate spune că nu există nicio conexiune. De exemplu, se poate spune cu siguranță că nu există nicio conexiune între noi, cei care ne aflăm acum aici, în Virginia, și cineva care se află în India. Deoarece nu-i atingem, iar ei nu ne aud, s-ar putea spune că este adevărat.

De asemenea, la un alt nivel, s-ar putea spune:

- Cu toții ne aflăm în biosfera Pământului. Așa că atingem Pământul, respirăm același aer și suntem conectați.

Toate acestea sunt construcții intelectuale, diferite de modul în care ele operează de fapt. Anumite câmpuri de rezonanță mai fine lasă loc în cele din urmă celor mai primitive, iar între ele există o conexiune continuă. Există mereu o conexiune nonlocală și o rezonanță care are loc prin intermediul inteligenței conștiente.

Când ceva este teleportat și se deplasează din punctul A în punctul B din spațiu, acest lucru este perfect posibil, deoarece există o integrare perfectă între orice punct din spațiu sau oricare două puncte sau orice număr infinit de puncte din spațiu. Datorită integrării nonlocale a energiei, materiei, spațiului, timpului și dimensiunilor prin intermediul mental, orice punct din spațiu și timp are acces la orice alt punct din spațiu și timp. Iar aspectele mai sensibile ale cosmosului – astral, mental, cauzal etc. – prezintă din ce în ce mai mult această caracteristică a nonlocalității.

Prin urmare, există o „nonlocalitate relativă".

Toată lumea se gândește la nonlocalitate ca fiind nonlocală sau locală. Este fie fixă și lineară, fie nonlocală.

În realitate, în nonlocalitate există relativitate. Structura cosmosului este cu adevărat minunată, complexă și în același timp simplă, după ce sunt înțelese câteva principii de bază.

Pentru a ajunge de la punctul A la B prin „dematerializarea" unui lucru și reapariția sa într-un alt punct din spațiu, accesăm nonlocalitatea relativă. Obiectul material este afectat, astfel încât rotația și frecvența sa sunt, de fapt, modificate în ceva apropiat de ceea ce misticii ar numi energia astrală sau eterică.

Și deoarece acest tărâm este mai puțin fixat și linear

decât spațiul și timpul material, obiectul poate apărea acolo practic instantaneu. Acest lucru se realizează prin rezonanța nodală nonlocală – prin care punctul A și punctul B din spațiu sunt accesate prin rezonanță și rotație prin intermediul unui nivel al universului care este mai nonlocal decât timpul/spațiul fix.

Așadar, cu cât se trece mai mult în câmpurile de rezonanță și frecvență care depășesc viteza luminii – această graniță a luminii –, pot fi accesate tărâmuri din ce în ce mai apropiate de câmpurile așa-numite eterice sau astrale de energie, care sunt din ce în ce mai nonlocale.

Nonlocalitatea perfectă este Mintea pură nediferențiată. Și cea mai puțin perfectă este universul material spațiu-timp fix, dar toate sunt integrate și sunt veșnic indivizibile și, prin urmare, dacă deplasați un obiect material și îi modificați starea electronic, poate ajunge într-o formă nonlocală amplificată. Astfel, el poate fi teleportat dintr-un punct din spațiu într-altul.

Este posibil să se realizeze acest lucru și la nivelul cauzalității, iar aceasta este chiar mai rapidă decât teleportarea eterică.

Prin urmare, există o viteză relativă și o nonlocalitate relativă, în funcție de cât de fin veți introduce un obiect anume în starea eterică, astrală sau cauzală, care este cuprinsă în acel obiect.

Un vehicul extraterestru, de exemplu, – sau o navă produsă de om care depășește viteza luminii – nu ia viteză ca atunci când o mașină pe autostradă crește viteza de la cincizeci de mile pe oră la șaizeci sau șaptezeci. Nava se deplasează atunci printr-un salt cuantic, de la un câmp de rezonanță la ceea ce numim „formă materială spațiu-timp stabilă", la o frecvență și rezonanță aflată dincolo de aceasta, printr-un singur salt

de rezonanță.

În acel punct, nava spațială poate depăși vectorii lineari ai spațiului și trece de la un punct din spațiu la altul, aproape instantaneu – și cu siguranță mai rapid decât viteza luminii. Dar nu este încă o viteză infinită.

Astfel, călătoria de pe Pământ la, să spunem, mii de ani-lumină de aici, poate dura câteva zile, deoarece forma este relativ nonlocală, dar nu perfect nonlocală, cum ar fi conștiința pură.

O civilizație care ar putea reduce nava și tot ce există în ea la o formă a frecvenței care să fie pur cauzală sau o frecvență astrală foarte rafinată, ar putea realiza aceeași călătorie într-un interval de timp mult mai scurt.

O formă de gând perfectă, conectată cu mintea, se poate deplasa de la un punct din univers la altul cu adevărat instantaneu – indiferent cât de mulți ani-lumină ar fi. Ea este atunci conectată foarte intim cu această nonlocalitate perfectă a conștiinței infinite. Prin urmare, există relativitate în nonlocalitate.

Putem, de asemenea, experimenta aceasta fără ajutorul vreunei tehnologii, direct prin visul lucid. În visul lucid ne deplasăm, zburăm nonlocal în spirit sau în corpul astral, care este la fel de real (sau chiar mai real...) decât corpurile noastre fizice. De aceea, puteți să vă deplasați cu ușurință de la coordonatele lineare spațiu-timp și puteți ajunge într-un alt punct de pe Pământ, chiar și atunci când dormiți în patul vostru. În această stare puteți vedea ce se întâmplă în acel moment altundeva pe Pământ ori în spațiu; sau, dacă ne branșăm la coordonatele temporale, în viitor, putem vedea ceva care se va întâmpla mâine sau un an mai târziu. Acesta se numește un vis lucid precognitiv.

Așadar, precogniția sau capacitatea de a vedea ceva ce s-a întâmplat în trecut sau de la distanță, care se

întâmplă chiar acum, este perfect posibilă, deoarece conștiința este omniprezentă și putem învăța să accesăm un nivel mai subtil al minții în timp ce ne aflăm în continuare în corpurile noastre, având conștiința noastră individuală.

În același mod, comunicarea tehnologică a unei civilizații extraterestre implică această paradigmă. Extratereștrii posedă dispozitive de comunicare care sunt conectate cu mintea și se pot deplasa de la un punct la altul în spațiu, aflat la un milion de ani-lumină de aici, instantaneu. Un asemenea dispozitiv tehnologic constituie interfața cu gândul pur, trecând de la tărâmul electromagnetic obișnuit la un tărâm subelectromagnetic sau unul al energiei mai subtile.

Atunci când o întreagă navă spațială se deplasează prin cosmos, există ceea ce eu numesc un „coeficient de aderență", determinat de prinderea navei de partea inferioară a universului linear spațiu-timp material. Atunci când ajunge pe fața nevăzută a spațiu-timpului liniar, în golul dintre frecvențele mai subtile astrale și cele materiale, există o „aderență" care împiedică transportul instantaneu.

Trebuie să mențină o anumită conectivitate cu universul material pentru a reapărea în acesta. Din această cauză, viteza nu este infinită. Pe distanțe scurte, un asemenea transfer prin spațiu/timp poate apărea instantaneu, dar pe distanțe cosmice vaste, este implicat un domeniu al timpului și spațiului.

Există niște tehnologii extraterestre foarte evoluate care nu necesită aceasta; acelea sunt cu adevărat nave celeste. Pot exista și se pot afla într-o formă celestă foarte subtilă, apoi pot apărea prin diverse niveluri de energie astrală, după care se pot materializa complet. Nu toate civilizațiile extraterestre se află la același nivel de

integrare a acestei cosmologii în tehnologiile operaționale.

O parte din Zona 51 este numită „Dreamland" („Tărâmul viselor"), deoarece, în timpul experimentelor pentru a se deplasa cu o viteză mai mare decât cea a luminii, cei aflați în nava spațială s-au simțit ca într-un vis lucid. Este ca atunci când ești treaz, dar realitatea înconjurătoare are o calitate onirică și formele de energie sunt asemănătoare plasmei sau eterice, iar timpul și spațiul sunt diferite.

Gradațiile energiei

Cineva care a lucrat ani de zile la Lockheed Skunk Works mi-a descris o experiență care a dus la o întâlnire astrală cu extratereștrii. El este și unul dintre martorii noștri. A vorbit cu mine pentru că a vrut ca eu să-i explic ceva ce nu putea înțelege și care îl frământase timp de ani în șir.

În anii '60 a aflat cum poate realiza în mod conștient ceea ce uzual se numește „proiecție astrală". El învăța să facă aceasta în mod conștient, lucid, într-o stare meditativă relaxată.

Într-o seară, în timp ce practica această tehnică, profesorul său i-a spus:

- Ești pregătit acum pentru aceasta și vei putea să o faci.

Așa că s-a întins, s-a relaxat și apoi și-a părăsit brusc trupul. A trecut prin tavan, apoi prin acoperișul casei, a urcat până în spațiul cosmic și s-a „lovit" de un vehicul extraterestru care se afla în stratul superior al atmosferei Pământului.

A spus că la impact nava s-a clatinat și că cei dinăuntru l-au putut vedea.

S-au uitat la el și i-au transmis telepatic:

- De ce nu te uiți pe unde umbli?

I-a fost rușine de greșeala lui și s-a întors în corpul fizic! Ceea ce nu a putut niciodată să înțeleagă a fost că nu se afla în corpul fizic, ci în corpul astral subtil, dar nava pe care a întâlnit-o avea aceeași densitate ca și

forma sa astrală, iar el a putut interacționa cu ea. Ocupanții navei l-au văzut și el i-a văzut pe ei, dat nu era ca și cum ar fi interacționat doar cu alte suflete care zburau prin aer. Aceea era o navă spațială!

I-am zis:

- E posibil să nu-ți placă răspunsul meu, dar, deoarece ești inginer aerospațial, cred că vei înțelege.

Vehiculele extraterestre, mai ales atunci când se află pe lângă Pământ, unde încercăm să depistăm și să le atacăm cu arme sofisticate, petrec cea mai mare parte din timp în formă dematerializată, care rezonează mai rapid decât viteza luminii.

Aceasta înseamnă că nu sunt materializate – nu sunt alcătuite din materie solidă –, deși sunt sub forma unei nave spațiale fizice de pe altă planetă cu ființe din carne și oase la bord. Dacă vă întâlniți cu o astfel de navă în timp ce visați, ocupanții ei vă vor vedea pentru că se află într-o formă de energie în care văd acel nivel de frecvență energetică foarte ușor; la rândul vostru îi veți putea vedea și voi și veți putea interacționa cu ei și cu nava lor.

Aceasta nu înseamnă că sunt ființe angelice. Înseamnă că sunt extraterestre și interdimensionale - dacă vreți să folosiți termenul de „dimensiune", deși aici nu este corect. În realitate, vorbim despre un întreg spectru de energie și realitate care este un continuum, deși există anumite faze ale continuum-ului pe care le-am putea numi o dimensiune distinctă. Tot așa ca separarea dintre substanțe chimice diferite sau dintre densități diferite ale apei și solului, există striații la frecvențe diferite.

Deși putem vorbi de gradații, ele există totuși în cadrul unui spectru care este continuu, la fel ca spectrul electromagnetic, de la ultraviolet la infraroșu.

Acel om a trăit o experiență de părăsire a corpului fizic și a fost conștient în tot acel timp. Nu a fost în imaginația lui. Când s-a întâlnit cu vehiculul extraterestru, nava avea aceeași densitate ca și corpul său astral. Era vorba de o navă extraterestră, dar incomplet materializată.

O ființă umană care ar fi privit cu ochii fizici nu l-ar fi văzut nici pe el, nici nava, nici extratereștrii – doar dacă nu s-ar fi antrenat pentru a vedea energia subtilă a ceea ce oamenii de știință numesc *lumina neutrino*, care este emisă de tărâmul astral.

Există senzori tehnologici care au fost dezvoltați de oamenii de știință pentru a recepta acest tip de lumină, dar această tehnologie a fost furată de NRO și trimisă în spațiu pentru a putea detecta nave extraterestre atunci când nu sunt materializate, pentru a le distruge.

Aceasta este însă o altă discuție.

Când ceva este dematerializat chiar și pentru o scurtă perioadă de timp, frecvența de rezonanță a acelui obiect trece într-o formă de energie cvasiplasmatică, eterică, aproape similară energiei astrale.

Există diverse gradații în tărâmul astral, de la astralul inferior, care constituie interfața cu existența materială a atomilor și a energiei electromagnetice, până la astralul cel mai subtil, numit *celestul superior*. Fiecare nivel al astralului poate avea o interfață tehnologică, dacă știința noastră e suficient de evoluată.

Accesul la aspectele mai subtile ale astralului este foarte sever păzit, deoarece necesită un grad foarte mare de spiritualitate pentru a funcționa la acel nivel. Asemenea tărâmuri sunt păzite de extratereștri evoluați și de ființe celeste, de Divin și de forțe care depășesc cu mult tot ce există pe Pământ.

Există civilizații extraterestre care se află față de noi

la un nivel de evoluţie tehnologică ce depăşeşte cu mai multe sute de mii, până la cel puţin câteva milioane de ani stadiul de dezvoltare al civilizaţiei umane şi care au ajuns la conştiinţa cosmică, divină şi unitară. Tehnologiile acestora corespund nivelului lor de conştiinţă şi le permit să înţeleagă şi să constituie interfaţa cu universul material şi cu aceste niveluri astrale şi cauzale ale cosmosului.

Pot apărea şi se pot manifesta ca nişte fiinţe extrem de evoluate spiritual, care se pot materializa, dematerializa, îşi pot modifica forma şi pot avea o prezenţă înălţătoare.

Nu toate civilizaţiile extraterestre capabile de călătorii interstelare se află la acel nivel de dezvoltare şi de evoluţie. Unele ne depăşesc doar cu puţin. Sunt paşnice şi au stabilit pacea globală, altfel nu li s-ar fi permis să plece de pe planeta lor. Ar fi încă în „carantină".

Există o ordine în univers care i-ar împiedica să părăsească planeta, tot aşa cum există una care ne împiedică pe noi să ne ducem în alte sisteme solare. Dar după ce se instituie pacea, libertatea de mişcare începe să crească. Tehnologiile şi ştiinţele fizice se bazează din ce în ce mai mult pe înţelegerea conştiinţei.

Civilizaţiile extraterestre extrem de evoluate îşi manifestă toate navele spaţiale şi nevoile materiale prin aspectul vibratoriu al sunetului conectat cu gândul. Cu alte cuvinte, componenta gândului, care este vibraţia sunetului. Aşa apar aceste nave cu adevărat celeste. Componentele, atunci când ajung în planul material, sunt extraordinar de pure şi din ele iradiază toată lumina celestă.

De aceea, unele dintre navele în apropierea cărora am ajuns şi pe care le-am văzut complet materializate

au o lumină nepământească. Este extrem de pură şi de celestă şi în acelaşi timp complet materializată şi „solidă".

Mi s-a spus de către oamenii care au studiat vehiculele extraterestre foarte avansate, care sunt extraordinar de sofisticate, că şi cele mai primitive sunt ca dintr-un întreg. Nu prezintă nicio întrerupere. Cum sunt făcute?

Nu prin modelarea brută a unei bucăţi de fier sau de aliaj. Sunt construite, de fapt, prin ceea ce eu numesc „infrasunet". Obiectul este realizat prin asamblarea şi manevrarea matricei astrale pentru a construi tiparul navei la acel nivel subtil, care apoi apare ca o formă perfect modelată în molecule fizice materiale.

Când îşi face apariţia folosind acest mod infra/ultrasonic de fabricaţie, nivelul de energie „eterică" şi „astrală" îmbibă nava spaţială cu inteligenţă. Poate fi în aşa fel structurată tehnologic la nivel subatomic, încât să existe inteligenţă organizatoare asociată cu ea şi, implicit cu viaţa. Prin urmare, este de fapt o biomaşină inteligentă. Este atât de sofisticată, încât dispune de un nivel înalt de autointegrare şi de inteligenţă.

Oamenii cu care am discutat, care erau de faţă când asemenea nave extraterestre s-au prăbuşit, le-au descris comportându-se ca şi cum ar fi fost rănite şi ar fi încercat să se vindece singure. Dispuneau de ceea ce părea a fi sistem circulator, de un sistem imunitar şi erau conştiente. Şi vorbim despre o navă!

Una dintre navele care s-au prăbuşit în New Mexico avea o gaură în ea şi încerca să se vindece singură. Acest martor mi-a spus că a fost ca atunci când te tai, iar rana se închide, dar vindecarea şi încercarea de a închide gaura chiar în faţa ochilor săi erau o acţiune aproape instantanee.

Prin urmare, e vorba de un nivel de ultrananotehnologie. La acest nivel, energia astrală și cea eterică apar pe acest tărâm și organizează atomii și moleculele. Asemenea nave dispun de un tip de inteligență artificială și o forță vitală asociate, ca o biomașină.

Întrebarea este: de ce au nevoie de tehnologie și de nave?

Nu au nevoie de ele mai mult decât noi. În planul astral, putem ajunge oriunde vrem! Dar dacă vor să intre în contact cu universul fizic într-un mod fizic, au nevoie de un aspect material. Așa că aleg să-l păstreze și îl utilizează.

Devine o chestiune de alegere.

Pot apărea oriunde, fără o navă spațială. Dar și oamenii pot aceasta. Oamenii, chiar în acest moment, dispun de abilități de teleportare – din păcate, ele sunt folosite de persoane care nu ar trebui să le posede – pentru a se deplasa dintr-un loc în altul pe planetă, fără avion, fără navă sau mașină sau chiar fără un vehicul extraterestru imitat. Acest lucru s-a realizat cu tehnologii care sunt dezvoltate în cadrul proiectelor clasificate.

Pe parcursul istoriei cunoscute au fost cazuri de ființe umane care se aflau într-o țară îndepărtată și care, prin exersarea propriei voințe, își bilocalizau corpul și îl materializau, apărând brusc într-un cu totul alt loc. Există relatări credibile ale acestor cazuri chiar și în secolul al XX-lea.

Prin urmare, dacă oamenii o pot face, de ce nu ar putea și extratereștrii?

Sunt necesare însă mijloace tehnologice și nave spațiale pentru a exista fizic în medii dificile – de exemplu, în apă adâncă, în spațiul cosmic îndepărtat etc. Așadar, chiar și ființele extraterestre foarte evoluate

au nave spațiale.

Amintiți-vă de extraterestrul care a venit la fereastra casei din Marea Britanie în 1997, când Shari Adamiak a descoperit că avea metastaze, ca și mine. A venit „din cer". Era ca o stea ce se apropia dinspre un punct luminos, care era o navă. Extraterestrul a sosit într-o stare aproape astrală, dar era vizibil, fizic, în ochii tuturor. Nu era o percepție celestă. Era alcătuit din lumină materială și a venit pe fereastră spre șemineu și apoi, cu un fâșâit, a devenit real ca ființă extraterestră luminoasă, scânteietoare.

Acești extratereștri provin din lumi fizice ca Pământul, unde există ființe biologice suficient de evoluate la nivel spiritual pentru a-și dezvolta științele fizice, astfel încât să implice aceste planuri mai subtile ale cosmologiei, inclusiv conștiința, domeniul astral și domeniul cauzal al vibrației gândului.

Științele fizice le permit să creeze obiecte utilizând înțelegerea vibrației cauzale a gândului, vibrația sunetului și alte științe celeste. Dar dacă vor să se afle aici fizic, vor fi aici cu o navă materială și corpuri fizice. Le vor utiliza pe acestea, deși se află la un nivel spiritual care le permite să fie aici și în stare imaterială – tot așa cum oamenii pot și ei călători spiritual astăzi.

Oamenii au abilitatea de a fi într-o stare spirituală și de a vedea locuri îndepărtate, dar tot e plăcut să te urci într-o mașină și să vezi muzeul Smithsonian în corp fizic!

De asemenea, nu uitați că multe nave au la bord mai curând umanoizi robotici și biomașini decât ființe extraterestre propriu-zise, din motive de securitate.

Prin urmare, există nonlocalitate relativă, iar tehnologiile asociate cu aceste stări relative și gradații diferă, deși reprezintă un continuum al realității. Este

ca şi diferenţa dintre un Model-T şi seria 7 de la BMW. Există elemente comune şi totodată distincţii – unele dintre aceste distincţii fiind foarte evidente.

Explorarea cosmosului este practic nesfârşită – şi nu doar a cosmosului tridimensional fizic. Odată cu evoluţia civilizaţiilor, acestea descoperă tărâmul astral şi apoi nivelurile mai subtile, după care cauzalul, care şi acestea au niveluri mai mult sau mai puţin subtile. Gradaţiile sunt practic infinite şi fiecare are aplicaţia sa, tehnologiile, ştiinţele ş.a.m.d.

Din experienţa mea, există o grupare interplanetară şi interrasială extrem de organizată, care conduce şi planifică orice are de-a face cu civilizaţii extraterestre ce stabilesc contact cu o lume nouă ca a noastră. Totul este foarte bine ordonat; nu este o anarhie spaţială.

Chiar şi la nivelul nostru de evoluţie, dispunem cel puţin de aparenţa unei cooperări internaţionale în vederea călătoriior internaţionale aviatice şi altele asemenea.

Există o operaţiune diplomatică interplanetară funcţională, care controlează şi coordonează interacţiunea cu Pământul şi care activează de foarte mult timp, cu siguranţă dinainte de istoria înregistrată a umanităţii.

Oamenii au obţinut, în cazuri individuale, cel mai înalt nivel de evoluţie posibil – pentru orice creaţie.

Dar din punct de vedere colectiv, omenirea lasă de dorit. Potenţialul umanităţii este egal cu potenţialul oricărei specii din univers. Capacitatea noastră de a evolua în fiinţe cu o conştiinţă ridicată şi spiritualitate superioară, cu o structură socială corespondentă, este egală cu a oricărei civilizaţii care a existat sau va exista vreodată în univers. Faptul că nu am ajuns încă acolo, înseamnă doar că nu am ajuns la capătul călătoriei

noastre.

De aceea, eu cred că viaţa pe Pământ şi umanitatea propriu-zisă sunt foarte apreciate, iubite şi protejate, observate şi îngrijite. Se aşteaptă cu nerăbdare ca noi să ne maturizăm curând şi să renunţăm să ne mai batem cu bâtele în cap, ca nişte oameni ai cavernelor, şi să începem să trăim civilizat.

A venit timpul ca aceasta să se întâmple, iar pacea să fie stabilită în mod permanent. Prin permanent, mă refer la sute de mii de ani neîntrerupţi de pace şi spiritualitate înaltă.

Această epocă face parte din ciclul universal care prezintă ramificaţii pe Pământ şi pe alte planete. Pot exista planete care se află la un nivel similar de dezvoltare ca şi a noastră sau chiar mai puţin dezvoltate tehnologic decât a noastră. Dar trebuie să ştiţi următorul lucru: ciclul în care ne aflăm este al păcii universale pe Pământ şi în ceruri – pe Pământ şi în tot cosmosul. Trăim în vremuri cu potenţial maxim – şi de provocări maxime...

Oamenii nu ar trebui să fie pesimişti în privinţa capacităţilor noastre. Nu suntem inferiori, dar nici superiori faţă de orice altă specie inteligentă din univers. Suntem perfect egali pentru că în noi, ca şi în ei, este cuprins întregul univers. Conceptul universal de „om" dispune de potenţial egal de înălţare spirituală completă şi realizare a existenţei infinitului şi a tuturor aplicaţiilor şi ştiinţelor sale uimitoare, ca în fiecare altă fiinţă inteligentă din univers.

Civilizaţiile extraterestre care se află aici, au cu certitudine scopuri şi funcţii specifice. Unul dintre ele este de a putea interacţiona cu oamenii care sunt paşnici în relaţia cu ei şi sunt dispuşi să interacţioneze deschis. De aceea, iniţiativa CE-5 a avut un succes atât de mare.

Orice efort de a contacta pașnic extratereștrii este foarte apreciat. Pentru că, haideți să fim sinceri, din șase miliarde de oameni de pe glob, nu sunt prea mulți care știu cu adevărat despre existența lor și, dintre aceștia, un număr foarte mic e dispus să facă ceva practiv și pozitiv pentru a-i contacta. A venit timpul ca umanitatea să stabilească un contact pașnic.

40

Comunitatea interstelară

Nu puteți înțelege cum va arăta viitorul dacă nu înțelegeți cum este realitatea. Când vorbim despre viitor, ne putem referi doar la viitoruri probabile. Detaliile pot varia și intervalele de timp de asemenea, dar metatemele sunt cunoscute, ceea ce e cel mai important lucru.

Dacă înțelegem tiparul noii lumi, care deja a fost creat pe tărâmul empiric, putem vedea structura următoarelor milenii pe Pământ. Stejarul seamănă cu sămânța din care provine. Și dacă putem percepe și înțelege ce e în sămânță, puteți vedea toate etapele maturizării stejarului pe parcursul creșterii sale timp de sute de ani.

Dar toate acestea sunt limitate de existența unor „viitoruri probabile" – datorită operării liberului arbitru de către oameni pe Pământ în interacțiunea cu planul superior care există. Tot ce facem colectiv influențează momentul venirii și expresia propriu-zisă a acestei epoci. Am depășit cu o sută de ani momentul când am fi putut avea deja pace universală, eliminarea sărăciei, energie necostisitoare, posibilitatea de a călători antigravitațional și chiar în spațiu, pașnic, printre stele. Dar nu am ajuns acolo din cauza aplicării greșite a liberului arbitru și a ignoranței.

Oamenii care spun că sunt fizicieni și enunță cu convingere că „X, Y și Z se vor întâmpla pe data cutare", se înșală aproape întotdeauna. Fie se autoamăgesc sau

sunt doar nişte şarlatani: există prea multe variabile din cauza interacțiunii dintre planul divin care guvernează totul şi descendentul şi manifestarea sa, care trebuie să se întâmple *prin oameni*. Acest proces poate fi asistat sau obstrucționat prin operarea liberului arbitru.

Există un plan anume care a fost deja întocmit – un tipar sau proiect arhitectonic al viitorului. Doresc acum să descriu tiparul acestei structuri minunate care se clădeşte.

Poate acum se aşază doar o parte din fundație şi pietrele de temelie, dar dacă putem înțelege cum e întocmit de Arhitectul divin, putem să ne facem o idee destul de clară despre cum va arăta totul.

Tema principală este creşterea indivizibilității şi integrarea la fiecare nivel al existenței. A început o epocă de cel puțin 500.000 de ani de pace şi împlinire pe Pământ, iar noi suntem martori ai acestui început.

Vom constata acordul perfect dintre tărâmul spiritual şi ştiință.

Completa elucidare a acestor ştiințe uimitoare şi a aplicațiilor lor spre binele întregii planete va asigura o epocă de abundență şi pace neîntreruptă. Aceste ştiințe, folosite în scopuri paşnice, vor crea o civilizație care va fi martoră la sfârşitul sărăciei materiale, care va constitui baza permanentă a unei păci drepte şi de durată. Numai atunci vom fi membri cu drepturi depline ai unei comunități interstelare.

Situația actuală se va schimba pentru că trebuie. Dar nu va fi uşor. Uşor ar fi fost cu 100-150 de ani în urmă. Dar am ratat acea ocazie. Prin perversitatea şi revolta noastră, prin refuzul de a face ceea ce e drept, am ajuns acum în acest mileniu fără a fi atins încă pacea, fără a fi transformat săbiile în pluguri.

Prin urmare, tranziția se va dovedi fie dificilă, fie

catastrofică. Vă spun aceasta cu toată sinceritatea. Nu îmi fac iluzii şi nici voi nu ar trebui să vă faceți.

Şi totuşi, niciun efort în acest sens nu e inutil, deşi uneori ne putem pierde speranța şi alteori e posibil să ne lăsăm pradă disperării şi neputinței. În realitate, totul este încă posibil şi totul e în joc.

Deşi e important să nu ignorăm riscurile epocii prezente, este esențial să ne fixăm clar privirea înspre orizontul îndepărtat – civilizația inevitabilă care va fi stabilită pe Pământ şi pe care e rolul nostru să o creăm. Trebuie să mergem tot înainte, să facem ceea ce e corect şi să spunem adevărul. Deşi unor oameni e posibil să nu le placă adevărul pe care îl aud, el trebuie totuşi să fie spus.

Într-unul din visele mele lucide din adolescență, pluteam în aer, ca şi cum m-aş fi aflat într-un OZN. M-am trezit într-o parte a lumii unde nu mai fusesem niciodată şi am văzut clădirile şi centrul Los Angeles-ului. Clădirile respective nu existau atunci, dar acum da. Cel mai mare era centrul Bonaventure, care nici el încă nu fusese construit.

Părea să fie zi şi pe Pământ aveau loc schimbări enorme. Deodată, un val tsunami s-a apropiat dinspre Pacific.

Dacă vă puteți imagina centrul Bonaventure având un centimetru în înălțime, atunci acest val avea doi, trei centimetri – deci era de două, trei ori mai mare decât cea mai înaltă clădire din LA.

Acest tsunami a ras de pe fața pământului L.A.-ul. Şi totuşi, în timp ce se întâmpla asta, eu eram straniu de calm. Nu-mi era deloc teamă. Era ca şi cum m-aş fi uitat la un film despre evenimente care s-ar putea întâmpla dacă nu ne schimbăm direcția.

Am avut acest vis prin 1970; nu se vorbea prea mult

atunci despre încălzirea globală și despre faptul că mediul ar putea fi distrus complet.

În acel vis am văzut cum au loc modificări geofizice și de mediu enorme. Acestea au condus la un eveniment brusc și catastrofal.

Apoi, în timp ce visam mai departe, m-am uitat în jur și, cât vedeai cu ochii, cerul era plin de mii de vehicule extraterestre. Păreau că încearcă să ne ajute.

Acum am ajuns la o perioadă în care riscul unei catastrofe bruște de mediu a crescut. Există în cadrul programelor secrete sisteme de arme „scalare", care pot declanșa cutremure severe și schimbări de mediu de acest gen. Nu e nicio îndoială că aceste proiecte ascund în mod deliberat, cu cruzime, tehnologii nepoluante care ar putea împiedica topirea calotelor polare și alte modificări catastrofice ale mediului.

Prin urmare, fie printr-o tehnologie secretă extraordinară, fie din cauza urmărilor erorilor noastre sociale și industriale, am ajuns la momentul în care chiar și știința general acceptată și Pentagonul avertizează cu privire la schimbări climaterice și de mediu bruște.

Nu spun aceste lucruri pentru a cauza panică – de aceea până acum nu am vorbit niciodată în mod public despre aceste lucruri. Dar am ajuns la punctul în care trebuie să știm că acesta este un viitor posibil care, din nefericire, devine tot mai probabil.

Ulterior, am avut un vis recurent în care am văzut o hartă globală cu porțiuni marcate în diverse culori, de la albastru la galben, portocaliu și roșu. Zonele albastre erau regiuni care suferiseră un impact geofizic catastrofic mai redus, cele cu galben mult mai ridicat, cele cu portocaliu destul de mare, iar cele cu roșu catastrofic. Regiunile cu roșu erau cele care prezentau distrugeri masive sau pierderea de porțiuni întregi de teren.

Întregul continent australian era roșu, ca și multe zone din Asia. Zona cea mai albastră era în vestul îndepărtat și de șes a Statelor Unite, până în Canada. Cel mai mult portocaliu și roșu era în toate zonele de coastă și mai ales în inelul de foc al Pacificului.

În porțiuni ale Europei și mai ales în partea superioară a Pirineilor și în porțiunea Alpilor, am văzut explodând toate țevile de gaze și odată cu ele și satele din zonă, iar pământul se crăpa.

Bucăți mari de pământ dispăruseră și altele apăreau sau ieșeau din ocean. Aceasta nu se întâmpla în mii de ani, ci aproape peste noapte.

În alt vis am văzut cum se rotea Pământul și își schimba înclinația pe axă, astfel încât soarele părea să rămână într-un loc, iar stelele se mișcau într-un mod foarte straniu, odată cu venirea nopții. Modificările climatice erau enorme și tornade în șir se deplasau din Munții Stâncoși până la Munții Apalași, acoperind partea centrală a Statelor Unite. Marile orașe erau fie cuprinse de un haos total, fie complet distruse.

În cazul unei schimbări importante, guvernul are un sistem numit „Planul de continuitate a guvernului". Sunt baze subterane aici, în Virginia, unde există un guvern paralel, care acționează în continuu.

Am un prieten apropiat care a avut o funcție în cadrul acestuia, așa că, dacă guvernul Statelor Unite ar fi șters de pe fața Pământului de un eveniment – nuclear sau de mediu catastrofic – el ar fi trecut în funcția de secretar de cabinet și ar lucra în acea bază. Există de fapt mai multe astfel de baze. Există cea veche de la Mount Weather, Vancouver, și o alta nu departe de locuința noastră.

Revenind la idee, ar fi oameni care ar rămâne să guverneze, dar ar fi foarte dificil și s-ar produce un haos

general.

În alt vis lucid, am văzut un asteroid venind din spațiu; se apropiase pentru că îi obligasem pe extratereștri să fugă dincolo de bariera luminii.

Un asteroid a lovit Pământul, după care s-a apropiat altul și știam că va fi mult mai mare. Am vorbit cu oamenii pe calea undelor radio scurte și am aflat că nu mai funcționa curentul în toată America de Nord și în Europa.

Primul care a lovit Pământul a fost atât de puternic, încât fiecare piesă de infrastructură de la vest de Mississippi – adică fiecare pod și drum – au fost distruse. CONUS – Comandamentul continental al SUA – a mobilizat armata care s-a grăbit spre vest, încercând să construiască poduri temporare și să stabilească baze pentru asistarea oamenilor.

Dar următorul asteroid urma să fie încă și mai puternic decât acesta, cu mai multe ordine de magnitudine, iar noi nu puteam face nimic decât să-l așteptăm.

În unele zone, atmosfera părea să fi luat foc și tot ce era pe pământ ardea.

După următorul impact, au mai rămas oameni pe glob, care au trăit într-o scurtă perioadă primitivă. Sentimentul meu este că acea perioadă a durat între câteva luni și șapte ani.

Apoi m-am regăsit în spațiu, m-am uitat înspre Pământ și am văzut cum se ivește o lumină – atât spirituală, cât și electrică, emanând dinspre Norvegia sau Scandivania. Totul era foarte detaliat. Momentul era spre sfârșitul secolului trecut și începutul secolului XXI. Era cât se poate de detaliat.

Îmi amintesc, de asemenea, cum la începutul anilor '70 am văzut în minte titluri de documente scrise cu litere uriașe, care descriau evenimente cumplite – unele

care chiar s-au produs, cum ar fi cel din 11 septembrie, dar și altele care nu au avut încă loc. Vedeam cum gonesc prin fața ochilor mei. Pare ridicol, dar era totul viu, foarte realist, iar acele titluri mărșăluiau prin timp, de-a lungul multor ani.

Timpul nu este însă fix. El este relativ, la fel și spațiul. Și toate aceste lucruri se pot întâmpla sau nu în funcție de ceea ce facem noi. Există unele lucruri pe care deja le-am evitat și altele pe care nu le-am evitat. Totul este posibil.

Trebuie să înțelegem natura conexiunii dintre ce pot face oamenii ca indivizi, ce fac marile instituții puternice, ce creează acțiunile colective ale oamenilor și care este planul divin. Există anumite evenimente inevitabile care vor avea loc, pentru că nu ni se va permite să distrugem Pământul pe parcursul unei singure generații iraționale. Pământul trebuie să rămână aici pentru a permite evoluția vieții inteligente timp de sute de mii de ani.

El ne iubește și este foarte răbdător, dar răbdarea are și ea limitele ei – și dacă nu ne schimbăm, Pământul ne va abandona.

Cum? Ca un câine care se scutură de purici, dacă va fi nevoie, literalmente scuturându-se de noi. Totul depinde de noi, dacă suntem dispuși să ne folosim conștient liberul arbitru pentru a ușura povara Pământului și a schimba modul în care acționăm.

Prin urmare, niciuna dintre aceste schimbări nu este absolut inevitabilă. Sunt din ce în ce mai probabile pentru că noi am refuzat să facem lucrurile pe care bunul simț și rațiunea le reclamă.

Din păcate, starea actuală în care au loc războaie, operațiuni secrete și se impune menținerea cu cruzime a secretului, este complet opusă direcției în care ar

trebui să mergem și, prin urmare, nu sunt de bun augur pentru găsirea unei soluții ușoare a impasului actual.

Unele acțiuni pe care le fac oamenii pot fi utile sau nocive, iar extratereștrii vor face unele lucruri pentru a ne ajuta. Cu siguranță ei nu sunt aici pentru a ne face rău. Dacă ar vrea să ne facă rău, ar fi făcut-o deja. Fiecare individ are un rol de jucat în rezultatul final. Și, de aceea, totul e atât de complicat.

Evenimentul de la Cernobîl ar fi putut fi de fapt mult mai grav. De curând, oamenii au scos la iveală fotografii ale unor nave extraterestre deasupra Cernobîlului, despre care se crede că încercau să stabilizeze situația și să împiedice urmările mai grave.

Nu mi-e ușor să vă spun aceste lucruri, pentru că unii oameni vor spune:

- Doctorul Greer a spus că sigur se va întâmpla așa.

Nu spun asta deloc! Spun că așa ceva e posibil, chiar probabil – unele evenimente sunt foarte probabile. Și totuși, noi, în mod colectiv, putem influența rezultatul dacă dorim. Nu e niciodată prea târziu.

Întrebarea care se pune este: s-a mai întâmplat așa ceva și înainte?

Da. Am mai trecut prin aceasta. Știți că există legende cu Atlantida, Lemuria și Mu din Pacific. Este adevărat că au existat continente și civilizații aflate la un nivel tehnologic superior celui actual, dar aceste civilizații au fost distruse. Urmele rămase au fost șterse pentru că sunt contrare științei de largă circulație, arheologiei, antropologiei și religiei ortodoxe.

Nu uitați că fanatismul constă în redublarea eforturilor atunci când ai uitat ce scop aveai. Scopul adevărului a fost uitat de mulți oameni, fie că este vorba despre un adevăr științific, fie unul religios. Informația

nu ajunge la public pentru că cei care dețin controlul sunt conduși de dorința de putere, de convingeri greșite și de corupție.

Diferența este că, în timpul ultimului ciclu care a durat vreo patru sute și ceva de mii de ani, civilizațiile au dispărut și au trecut lungi perioade de timp până la regruparea societății umane. În acest nou ciclu, indiferent cât de mare este întunericul, zorile apar de fiecare dată. O nouă zi deja a început. Și următoarea jumătate de milion de ani va fi marcată de faptul că nu va fi întreruptă continuitatea civilizației după ce vom trece de perioada de tranziție. Subliniez: după ce vom trece de perioada de tranziție!

Va exista o civilizație neîntreruptă, supusă progresului timp de sute de mii de ani. Nu vor urma înălțări și căderi ale unor diverse civilizații care să evolueze puțin și apoi să se afunde din nou în ignoranță, război și o altă epocă de piatră.

De când Pământul se află în spațiu, nimic din istoria sa nu se compară cu aceste vremuri. Atât de incredibil de minunate sunt!

Prin urmare, nu vă lăsați copleșiți de haosul și nebunia din jurul nostru. Vă împărtășesc aceste lucruri doar pentru a vă indica faptul că există niște viitoruri posibile care sunt destul de îngrijorătoare și care pot fi iminente – momentul lor exact poate fi oricând, din această clipă până peste următorii zece sau douăzeci de ani. Dacă suntem înțelepți, putem evita lucrurile cele mai grave.

Am avut o experiență în care mă aflam la bordul unei nave extraterestre și mă uitam spre Mexic. Am văzut un vulcan masiv, Popo, care este cel de-al patrulea ca mărime din lume și foarte periculos. Când m-am dus prima dată acolo, le-am spus oamenilor:

- Activitatea vulcanică o să crească din ce în ce mai mult. La scurtă vreme, a început să erupă frecvent.

Am fost întrebat:

- De unde ați știut asta?

Le-am explicat că multe nave extraterestre intră și ies în zbor din vulcan, încercând să-l stabilizeze și investighează ce anume se întâmplă, pentru că acolo este o parte foarte instabilă a inelului de foc al Pacificului. În timpul acelor evenimente catastrofice de pe Pământ, am văzut mii și mii de obiecte luminoase de formă ovală care străluceau și ieșeau din pământ, peste toată acea parte a Mexicului și în jurul vulcanului. Pluteau în sus, precum bulele care se ridică de la suprafața oceanului. Imaginați-vă mii de bule care se ridică în șir spre cer și se împrăștie. A fost minunat.

Populația de pe întregul glob, din ce am văzut eu, s-a redus foarte mult. A rămas doar o fracțiune din cea actuală – cât de mică, nu știu. Iar cei care au rămas au învățat o lecție extraordinară.

Lecția va fi învățată. Întrebarea care se pune este cât de grave trebuie să fie evenimentele pentru ca oamenii de pe această planetă să învețe lecția respectivă.

Până acum, nici Primul Război Mondial, nici cel de-al Doilea, nici Hiroshima, nici evenimentul de la 11 septembrie, nici perspectiva distrugerii totale a mediului nu au schimbat comportamentul nociv colectiv.

Dar, indiferent ce se întâmplă, după toate aceste schimbări, fie ele grave sau mai puțin grave, cei rămași vor fi învățat o lecție importantă și vor jura să renunțe la război. Ei vor folosi aceste noi științe și tehnologii uimitoare permanent, numai în scopuri pașnice. Această lecție va fi învățată pentru totdeauna.

Am putea face asta fără a trece printr-o schimbare atât de traumatică, dacă oamenii nu ar fi atât de încăpățânați și refractari la schimbările spirituale, fără a fi obligați să le facă. Până acum am ales să trecem cu vederea evenimentele mai puțin grave și să nu acționăm în scopul schimbării. Prin urmare, după cum ar spune amerindienii: „Suntem în vremuri de schimbare" și în vremurile „marii purificări".

Evenimentele pe care le descriu nu vor fi doar cele provocate de oameni, ci și evenimente naturale catastrofice. Acestea vor purifica mintea și inima oamenilor în focul acestor încercări, astfel încât ei se vor angaja să nu mai facă niciodată lucrurile distructive pe care le-au făcut până acum. Vom învăța să nu ne mai aruncăm în aer din cauza religiei, rasei, ideologiei – acțiuni nebunești care au afectat civilizațiile umane timp de mii de ani. Vom renunța definitiv la acest mod de a gândi.

Apoi, ca o pasăre Phoenix, vom renaște din propria cenușă și vom reconstrui rapid o civilizație evoluată pe această planetă care va fi permanent pașnică. Vom avea abilitatea de a aplica toate aceste tehnologii uimitoare care există deja pe Pământ. Ni s-a dat tot ce avem nevoie și totul e aici. Avem deja tot ce ne trebuie pentru următorii 500.000 de ani. Acestea sunt vești cu adevărat bune.

Faza de tranziție

O analogie cu fizica cuantică – un concept numit faza de tranziție – este utilă în acest caz.

Dacă luați un container cu heliu și îl răciți până la zero absolut, el începe să fiarbă și se agită violent. Haosul și dezordinea cresc în timp ce unele dintre molecule încep să se alinieze coerent. În momentul în care numai aproximativ 1% – nu 99%, ci aproximativ 1% – din moleculele din container devin coerent aliniate, toate moleculele ajung în starea de coerență. Acesta se numește superfluiditate.

Heliul adoptă apoi proprietăți magice; se comportă foarte diferit și întregul câmp de molecule este coerent. Dar exact înainte de acest moment de coerență extraordinară este punctul culminant al haosului și al violenței.

Acum ne aflăm în acel moment al fazei de tranziție din istoria rasei umane. Va fi și mai mult haos și o dezordine aparent și mai mare. Dar noi trebuie să vedem acele insule de coerență care se dezvoltă. Trebuie să devenim aceste insule de coerență și viziune. Și când o suficientă parte a umanității o va face, se va produce faza de tranziție și câmpul societății umane se va transforma rapid.

Cum va arăta acest viitor pozitiv? Din fericire, Creatorul ne-a lăsat un proiect minunat, care există cuprins în noi toți și îl putem vedea dacă alegem să ne uităm cu atenție.

Trebuie să învățăm să fim vizionari, deoarece în măsura în care vedem și înțelegem, putem fi vehicule pentru a manifesta și a crea această viziune.

Oamenii vor fi în continuare oameni, dar excesele de violență și războaiele se vor fi terminat.

Marile războaie și dificultățile cumplite vor deveni istorie. Inițial va fi o perioadă de pace încordată – cu câțiva câini turbați, dar ferm legați în lanț. Această pace politică va preceda o stare de spiritualitate superioară în rândul majorității populației. În cele din urmă, singurul mod pentru a asigura un comportament pozitiv față de ceilalți este prin spiritualitate. De aceea, pacea și spiritualitatea merg mână în mână.

În primele zeci de ani după faza de tranziție, civilizația de pe Pământ va fi reformată, reclădită și transformată prin urmărirea scopurilor pașnice și nonviolente. Sărăcia umilitoare, distrugătoare a minții și boala nu conduc la un mediu în care un număr semnificativ de oameni se pot dezvolta spiritual.

Restabilind civilizația prin aceste noi tehnologii, pe parcursul următoarei sute de ani va exista o pace permanentă, sărăcia va fi eliminată, iar abundența va crește pe Pământ. Când aceste tehnologii vor fi aplicate în scopuri pașnice și fiecare națiune de pe glob se va angaja să elimine în totalitate orice încercare de a le utiliza pentru producția de arme, vom vedea o înflorire a umanității așa cum nu a fost niciodată în istoria lumii noastre.

Fiecare stat și comunitate va dispune de mijloacele de a crea energie nepoluantă nelimitată, apă curată, de a asigura transportul, de a dezvolta alimente naturale organice etc.

Imaginați-vă: puteți fi oriunde pe glob și puteți avea tot ce vă trebuie la un cost foarte mic. Cu energie

gratuită ați putea avea câtă lumină și temperatură controlată doriți în orice climat, puteți crește ce fructe și legume doriți în condiții computerizate, automatizate. Această tehnologie există deja în prezent. Vor exista alimente abundente de cea mai ridicată calitate pentru toată lumea, fără substanțe petrochimice, îngrășăminte artificiale și pesticide. Dacă analizăm alimentele de astăzi, crearea și livrarea lor reprezintă un proces care implică foarte multe substanțe petrochimice. Prin urmare, energia gratuită este soluția.

Pământul, având două treimi din suprafață acoperită cu apă, are suficientă apă, dacă o putem desaliniza. Dar ea nu poate fi desalinizată în lipsa sistemelor energetice necesare. Când energia este gratuită și abundentă, acest lucru devine perfect posibil.

Producția va fi abundentă, nepoluantă și foarte ieftină. Cea mai mare cheltuială implicată de costul total al producției oricărui lucru pe care îl avem este pentru energia necesară în scopul obținerii materialului brut, transportului acestuia, ambalării și livrării.

Acest lucru are legătură în special cu energia. Ce se întâmplă când componenta sa energetică devine zero? Apare o lume complet nouă, de abundență și asigurare a existenței în lipsa poluării, în armonie cu natura.

Datorită acestor progrese tehnologice, săptămâna de lucru se va reduce la cincisprezece-douăzeci și cinci de ore, în general în funcție de preferințe, iar restul timpului va fi petrecut în aplicarea creativității, activități recreative, educație și alte scopuri pozitive.

Efectul transformator al acestor tehnologii pe plan economic va consta în dispariția necesității unei săptămâni de lucru de patruzeci-șaizeci de ore pe săptămână; de fapt, acest lucru este nociv social. Oamenii vor putea apoi să descopere Dharma lor,

chemarea lor, contribuția pe care și-o pot aduce, care corespunde cel mai mult abilităților lor date de Dumnezeu, a celor înnăscute și a talentului lor, spre deosebire de simpla subzistență din necesitate.

Astfel, o civilizație în care oamenii să poată atinge spiritualitatea superioară va fi, în fine, posibilă. Epoca marilor zone urbane-suburbane se va încheia. Pământul va fi acoperit de sate. De ce?

Deoarece, dacă ajungeți de la Phoenix la Paris în trei sau patru minute, nu va fi nevoie să locuiți în aceste orașe întinse, foarte aglomerate. Unii oameni vor alege să trăiască în comunități mai mari, dar nu va mai exista necesitatea economică a marilor metropole. Transportul va fi rapid, deasupra solului, și eficient, cu ajutorul tehnologiilor ARV.

Călătoria la suprafața pământului cu sisteme antigravitaționale va permite ca și cele mai îndepărtate locuri de pe glob să fie locuite, cu impact redus asupra mediului.

Într-un vis lucid, am văzut că latitudinea unde se află Chicago acum va fi subtropicală, cu palmieri. Unde sunt Antarctica și Canada va exista un climat confortabil, plăcut pentru locuit. Clima va fi mult mai caldă la nivel global. Dar nu uitați că e probabil ca schimbări geofizice pe scară largă să se fi petrecut și înainte.

Datorită acestor noi tehnologii, va fi posibilă reciclarea în procent de 100%, inclusiv în cazul apei. Apa poate fi depozitată și reciclată, în loc să fie murdărită și apoi deversată în conducte și în pământ.

Vorbesc acum despre tehnologii existente, nu de unele care trebuie inventate.

Îmi amintesc că Archibald MacLeish a spus în anii '70 că dispunem deja de tehnologie pentru a aduce la zero poluarea implicată de fabricație. Dar cantitatea de

energie necesară pentru a elimina toată poluarea, dat fiind faptul că folosim combustibili fosili pentu a crea energia, se apropie rapid de punctul în care profitul se reduce. Mă refer la primele zeci de ani din prima sută sau două sute de ani care vor urma. Privind mai departe de acestea, științele la care am făcut aluzie în cosmologie vor permite apariția în formă fizică a oricărui obiect din materia spațiului din jurul nostru.

Această tehnologie deja există. Prin urmare, ce nevoie materială am putea avea care să nu poată fi satisfăcută? Nu există niciuna. Acesta este marele mesaj. Nu va mai exista nicio nevoie materială nesatisfăcută. În acest caz, condiția umană poate începe să înflorească, trecând de la cea a nevoilor și fricii la cea de odihnă, urmărind nevoi spirituale superioare.

De asemenea, locuințele se vor schimba enorm. Gândiți-vă la faptul că, dacă dispuneți de tehnologie antigravitațională, materialele de construcție pot fi deplasate în același fel ca cel implicat de construirea piramidelor. Puteți avea clădiri făcute din orice materiale, care nu sunt nocive pentru Pământ. Tehnologiile existente vor elimina nevoia pentru multe dintre produsele chimice care sunt folosite acum și acestea nu vor mai fi deloc necesare. Încălzirea și ventilația, deoarece energia este gratis, nu vor necesita structuri care să fie toxice din punct de vedere chimic și depozitate în moduri nesănătoase.

Locuințele vor fi astfel mult mai ieftine, iar mijloacele de construcție vor fi modificate radical din cauza acestor tehnologii.

Arhitectura acestor clădiri va fi foarte diferită. Unul din lucrurile pe care vreau să le fac imediat ce vom dobândi un dispozitiv pentru furnizarea energiei gratuite operaționale este de a construi o casă

demonstrativă în miezul deșertului Colorado din Crestone, unde iarna sunt minus douăzeci de grade și vara optzeci-nouăzeci de grade, când arde soarele.

Dacă ne uităm la vechile popoare, vedem că locuiau strâns grupați în sate, iar terenul înconjurător îl păstrau pentru agricultură, distracții sau ca mediu natural. Omul, fiind o ființă socială, va alege să trăiască în asemenea sate în viitor, care vor avea toate resursele interne și vor dispune de tehnologii foarte evoluate.

Astăzi trăim într-un mod asemănător unui cancer cu metastaze: o zonă urbană unde se întind hidoase clădiri uriașe și suburbii cu case cât cutiile de chibrituri.

Din punct de vedere psihologic, oamenii sunt mai fericiți dacă trăiesc înt-un sat, cu vecini și prieteni, cu posibilitatea de a se duce pe jos sau cu bicicleta în zonele comerciale și de divertisment.

Acum distrugem toată frumusețea naturală și o acoperim cu asfalt, transformând-o în mall-uri, clădiri uriașe și suburbii. Acum trebuie să construim, asigurând și electrificarea. Dar în viitor, tot ce necesită electricitate va dispune de o sursă de energie gratuită internă. Nu va fi nevoie să existe cabluri electrice în locuințe; totul va fi wireless.

Astfel, costul și complexitatea construcțiilor vor fi mult reduse. Construcțiile vor fi mai simple, mai curate și naturale, mai ieftine și mai frumoase.

În acest mod vom reclădi Pământul, prin spiritualitate și prin aceste noi tehnologii. Pe această bază va înflori o civilizație pașnică și bogată, în care oamenii vor fi liberi să-și urmărească preocupările cele mai înalte. Vor exista o ordine economică și o structură de fabricație industrială complet modificate. După această schimbare, va exista o singură monedă globală; vor exista granițe naționale, dar vor fi din ce în ce mai puțin

importante.

În medicină, majoritatea problemelor cu care ne confruntăm acum sunt legate de stilul de viață. Alimentația, obiceiurile de viață și sportul determină cel puțin 90% din sănătatea noastră. Genele sunt importante, dar chiar și, dat fiind acești parametri, modul de viață este determinant.

Având un corp fizic, permanent se va întâmpla câte ceva – din cauze genetice, accidental sau din alegerea unei diete greșite.

Aceste tehnologii evoluate, electromagnetice, pot fi configurate ca sisteme electromagnetice sofisticate de tratament și diagnostic.

În proiectele clasificate, există tehnologii care să permită regenerarea completă a membrelor sau a măduvei vertebrale, care a suferit leziuni. Acestea există acum. Dar dacă ar fi făcute publice, ar trebui să facă de asemenea public secretul acestor sisteme de energie gratuită, deoarece fac parte din același domeniu de bază al fizicii. Dar, în viitor, când această fizică nouă va fi cunoscută, vom avea și o nouă medicină.

Bolile care acum par a fi incurabile, de la cancer la SIDA și la alte boli infecțioase – chiar leziuni grave – vor fi vindecabile.

Acum trăim într-o lume foarte coruptă, în care deciziile de a face sau nu ceva public țin de afacerile din domeniul medicinei. Depind mai mult de profitul îndeajuns de mare al unei companii de medicamente, care a făcut o investiție de o sută de milioane de dolari. Nu au prea mult de-a face cu sănătatea sau cu adevărul. Au de-a face cu banii și cu abuzul de putere. Vindecarea prin metode științifice va fi mult mai evoluată decât cea din prezent, deoarece va implica și aceste noi sisteme și științe electromagnetice care au fost ținute secrete.

În prezent, în Statele Unite cheltuim foarte mulți bani pe un sistem medical ineficient în cazul multor boli și afecțiuni cu care se confruntă oamenii. Această situație se va schimba. În viitor, medicina va fi înalt tehnologizată și, în același timp, holistică.

Durata de viață marcată în codul genetic natural al unei ființe umane este de aproximativ 120. În viitor, oamenii vor duce o viață foarte sănătoasă până la vârsta de 110, 115, 120 de ani.

Există un moment pentru a te naște, un moment pentru a trăi și unul pentru a renunța la trup.

Nu e nevoie să trăim pentru totdeauna într-un corp fizic. Viața de pe Pământ este prețioasă, dar la fel și cea din lumile astrale de lumină.

După ce vom înțelege frumusețea vieții de după moarte, ne vom teme mai puțin să renunțăm la aceasta.

Chiar și în această privință, cred că medicina se va schimba. Cheltuim destul de mult din fondurile de sănătate pentru a acoperi cheltuielile cu ultimele șaizeci de zile de viață, adesea făcând lucruri inumane pentru a amâna inevitabilul. În viitor, se va acorda mai multă importanță ducerii unei vieți bune și având o moarte bună, acasă, în pace, înconjurat de cei dragi, nu de mașini.

Există o anumită grație spirituală și înțelepciune în a ști când să cedezi și să mergi mai departe. Cred că această înțelepciune spirituală va merge în paralel cu evoluția medicinei. Prin urmare, vom mări durata naturală a vieții omului, adică la bătrânețe va exista o calitate ridicată a vieții.

În momentul de față separăm știința de spiritualitate, când, de fapt, un medic capabil ar trebui să fie și o persoană cu o înaltă spiritualitate. Vor exista persoane cu capacități de vindecare și o spiritualitate

vie, care vor putea ajuta oamenii să treacă pe lumea cealaltă când aceasta va fi inevitabil.

Trecerea din planul material în lumile de lumină și spiritualitate va fi asemănătoare celei a lui Shari. Este minunat! Fiecare persoană care trece pe lumea cealaltă ar trebui să fie asistată spiritual, astfel încât persoana respectivă să ajungă la cel mai înalt nivel posibil – conform propriului ei nivel spiritual și al căii ei existențiale.

Odată cu dezvoltarea spiritualității, agățarea disperată de ultimele secunde ale vieții, care implică enorme cheltuieli și suferințe, se va transforma într-o tranziție mai lină. Cu cât devenim mai materialiști și mai puțin spirituali, cu atât devenim mai incapabili la nivel mental să ne bucurăm fie de viață, fie de părăsirea ei.

În viitor, acest nivel de abundență ne va permite să optimizăm nu numai medicina și capacitatea de vindecare, ci și educația fiecărui copil. Vom învăța cum să educăm cu adevărat, iar educația va începe de la o vârstă fragedă. Anumite tehnici de meditație eliberează un potențial enorm și vor fi predate încă de la vârsta de patru-șase ani. Pe parcurs, va exista o creștere enormă a coeficientului mediu de inteligență, care acum nu a sporit deloc.

În lumea slab dezvoltată, sărăcia și malnutriția afectează foarte mult dezvoltarea fizică și mentală a copiilor. Odată cu eliminarea sărăciei – imposibilă în absența acestor noi tehnologii –, mințile acestor copii vor înflori.

În lumea dezvoltată și în cea în curs de dezvoltare, există o cantitate mare de toxine și chimicale care afectează organismul – metale grele, vopsea pe bază de plumb, poluarea aerului. Acestea vor fi, de asemenea, eliminate.

Trăim în vremuri în care există probabil cea mai scăzută trăinicie a familiei, întâlnită vreodată. Rata divorțului este de peste 50%. Majoritatea copiilor din unele grupuri minoritare nu trăiesc împreună cu tatăl lor.

Aceasta e cu adevărat o problemă spirituală, după părerea mea. Cred că oamenii vor începe să vadă familia diferit, ca un angajament pe veșnicie. (Mi se poate spune că sunt o persoană foarte conservatoare în această privință. Nu e vorba de a fi conservator sau liberal. E vorba de a privi această chestiune din punct de vedere spiritual.)

Când oamenii se decid să aducă pe lume un copil, ar trebui să i se dedice permanent acestuia. Fiecare copil ar trebui să fie unul planificat și dorit. Astfel, vom avea mijloace de contracepție disponibile universal, iar cuplurile vor avea copii când vor fi pregătite pentru responsabilitatea spirituală, materială și socială de a se ocupa de un alt suflet uman. Cred că aceasta va deveni o valoare comună. Cred, de asemenea, că va deveni uzual ca oamenii să fie toleranți și iertători în situații negative, așa că va exista un sprijin sporit pentru oameni și copiii lor atunci când se întâmplă lucruri rele – în cazul în care copiii rămân orfani sau dacă părinții se despart.

Și, deși nu sunt de părere că ar trebui ca divorțul să fie interzis, acesta va deveni foarte rar. Egoismul va scădea, deoarece el este cel care conduce de obicei la aceste probleme. Ar trebui să ne concentrăm asupra bunăstării, iubirii și îngrijirii copiilor.

Oamenii vor învăța să-și găsească tovarăși de viață de care vor fi conectați și față de care își vor lua un angajament real, iar apoi vor avea copii. Aceștia din

urmă ar trebui să aibă sprijinul, iubirea și disciplina de care au nevoie din partea părinților și a restului familiei. Fiecare copil va fi socotit ca un dar sacru ce trebuie protejat, îngrijit și înălțat spiritual.

Acum nu avem o cultură care să prețuiască aceasta - și, cu siguranță, nu avem o structură economică și socială care să ne permită aceasta, din cauza sărăciei cumplite și a dezintegrării familiei.

După ce deveniți un cuplu și aduceți un copil pe lume, fie că știți asta sau nu (sau fie că vă place sau nu!), creați o legătură eternă. Chiar și după ce treceți pe lumea cealaltă, sunteți împreună cu familia voastră și veți avea alături copiii, nepoții și strănepoții. Există o linie neîntreruptă și acele suflete individuale - parte a creației - continuă să existe veșnic, prin toate stările de evoluție și iluminare. Oamenii vor ajunge să înțeleagă faptul că este extraordinar să aduci un suflet pe lume, să creezi o viață conștientă. Odată ce vor înțelege aceasta, vor înțelege, de asemenea, obligația sacră pe care o au și vor avea răbdarea de a depăși dificultățile vieții.

42

Spiritualitatea universală

Chiar dacă uităm de problema încălzirii globale, de mediu și de consecințele geopolitice ale războaielor pentru petrol, suferința existentă în lume astăzi din cauza sărăciei artificiale care rezultă din menținerea secretă a acestor tehnologii a condus la sute de milioane de decese. Această politică secretă a forțat miliarde de oameni să trăiască în disperare și ignoranță, fără educație sau mijloacele de bază pentru a duce o viață demnă.

Numai această suferință ar fi suficientă pentru a justifica o schimbare a ordinii curente și desecretizarea acestor tehnologii și noi științe uimitoare. Deoarece majoritatea oamenilor își fac griji în legătură cu cataclismele care ne-ar putea afecta din punct de vedere al mediului, economic și geopolitic, dacă nu schimbăm direcția actuală, cea mai mare parte a populației globale trăiește deja în iadul sărăciei și al disperării. Pentru ei este deja o catastrofă care se manifestă chiar acum.

Să luăm în calcul următorul lucru: de când s-a inițiat sistemul interstatal Eisenhower, noi nu am avut nevoie de acesta. În viitor, transportul între orașe va fi exclusiv la înălțime, prin sisteme antigravitaționale magnetice, iar sutele de miliarde de dolari cheltuiți cu menținerea și construirea drumurilor de suprafață vor rămâne pentru educație, sănătate și alte scopuri utile.

În plus, cantitatea enormă de teren intravilan și arabil care se află acum sub tot cimentul acela va fi

disponibilă pentru agricultură sau relaxare în natură.

Resursele pe care le cheltuim acum pe energie, sisteme pentru combustibil, transport și drumuri la suprafață vor fi folosite pentru progresul real al civilizației umane. Cheltuim, de asemenea, un trilion de dolari anual pe operațiuni militare-industriale – o parte imensă a activității economice globale. Majoritatea acestor resurse vor deveni disponibile în alte scopuri.

Prin urmare, problema nu este că resursele sau banii nu ar exista pentru a crea o planetă extraordinară, ci doar că au fost greșit orientate și risipite.

După schimbarea situației, orice vă puteți imagina va fi posibil!

Toate tehnologiile sunt deja aici. Dispunem de cunoștințele necesare. Și există suficienți oameni înțelepți pe această planetă pentru a pune aceasta în practică. Așadar de ce nu s-a întâmplat asta până acum?

Structurile și instituțiile religioase actuale vor fi fundamental transformate și, în cea mai mare parte, vor dispărea. Amintiți-vă că numărul oamenilor care propăvăduiesc religia a crescut – rabini, preoți, reverenzi etc. – pentru că foarte puțini oameni puteau citi. Dar când educația va fi universală, nu va mai exista analfabetism. Chiar și astăzi, majoritatea oamenilor știu să citească și să scrie. Prin urmare, nevoia de a avea un sistem religios centralizat va dispărea. Deja a dispărut de fapt, căci nu mai avem nevoie de ea de 150 de ani.

În viitorul apropiat, fiecare persoană va avea responsabilitatea de a căuta în mod independent adevărul, de a citi, de a studia, de a medita și de a se ruga pentru propria dezvoltare spirituală. Vor exista profesori spirituali, dar nu oameni care sunt ridicați la nivelul de „reverend", „rabin", „imam" sau, de ce nu, „Dalai Lama".

Aceste structuri religioase au servit un scop util în trecut, uneori, dar au fost preluate de oameni în scopul obținerii puterii și controlului. Aceasta nu are nimic de-a face cu scopul religiei pe Pământ – al niciunei religii – sau al niciunuia dintre fondatorii oricărei religii de pe glob.

Dacă cineva dorește să se identifice ca evreu, budist sau creștin, nu e nicio problemă. Dar clericul va fi înlocuit de oameni obișnuiți, care își împărtășesc cunoștințele. Societățile vor evolua în scopul căutării adevărului spiritual, experimentării realității spirituale și urmăririi învățăturilor profesorilor spirituali. Ei se vor aduna în consilii și reuniuni unde nu va exista niciun preot sau reverend principal în acea comunitate, ci vor face cu schimbul și vor împărtăși cunoștințele ca grup.

Anumite persoane cu abilități sau experiență superioare ar putea preda sau împărtăși acestea celorlalți. Așa se va întâmpla mereu. Vom avea mereu profesori, dar nu vor mai exista clerici profesionali plătiți – timpul lor a trecut. Și asta pentru că s-a abuzat și pentru că oamenii au acum capacitatea de a citi și de a investiga adevărul singuri. Nu este deloc indicat să existe cineva care să vă interpreteze semnificația adevărului, pentru că aceasta este coruptă; putem să ne comunicăm adevărul nostru unul altuia, dar în final ne facem propriul adevăr, în felul nostru. Ne infantilizează spiritual, vor să avem un preot care să facă aceasta pentru noi – această relație implică o cedare a responsabilității noastre. Oamenii trebuie să-și asume responsabilitatea spirituală pentru evoluția lor.

Aceasta nu înseamnă că nu vor exista comunități spirituale sau organizații spirituale ori religioase. Dar se vor schimba foarte mult, deoarece, dacă ele caută cu adevărat înălțarea spirituală – spre deosebire de

strângerea frâielor puterii și controlarea oamenilor – vor încerca să dea tuturor puterea spirituală.

Această arie a vieții umane se va concentra asupra experienței evoluției spirituale și a înțelegerii adevărate a Divinului și a sacrului.

Lucrurile care astăzi sunt considerate mari „chestiuni religioase" se vor schimba și redirecționa asupra scopului propriu-zis pe care toți marii profeți, întrupările divine și profesorii spirituali au venit aici să ni le dea: cunoașterea existenței unei Ființe divine, abilitatea oamenilor de a se ruga și medita la această Divinitate și de a aduce Divinul în viața lor.

Corupția religiei este strâns legată atât de abandonarea puterii spirituale de către mase, cât și de înclinația clerului spre a face abuz de putere.

Indiferent cât de mulți oameni buni există în rândul clerului, aceștia vor fi mereu și demagogi, care pot afecta mințile mai slabe și le pot aduce sub control, fie că e vorba de un Jim Jones*, fie de cineva care încearcă să aducă pe Pământ jihadul sau inchiziția.

Acest tip de fanatism și mod de gândire vor fi eliminate, tot așa cum naționalismul sau alte ideologii care cer război și distrugere vor fi eliminate pentru totdeauna.

Vom ajunge în cele din urmă la spiritualitatea universală. Oamenii nu vor putea să rămână șovini dacă își păstrează conștiința trează. Deoarece, dacă au conștiința trează, vor realiza că nu există, de fapt, nicio diferență – că Lumina arde la fel în orice candelă, indiferent care a fost aceasta la exterior: Buddha,

*Jim Jones a fost fondatorul grupării The Peoples Temple, care a devenit sinonim cu sinuciderea în grup după ce, pe data de 18 noiembrie 1978, peste nouă sute de persoane s-au sinucis la îndemnul lui. (n.trad.)

Krishna, Isus, Mohammed sau orice altă manifestare a Divinului. Oamenii vor începe să caute acea Lumină și nu vor mai fi separați de ură și diviziune din cauza formei candelei.

Concluzia mea cu privire la ce se întâmplă când trupul spiritual și sufletul se separă de cel fizic, ceea ce oamenii numesc moarte, este că există o continuitate neîntreruptă a conștiinței. Acest lucru l-am trăit și știu, de asemenea, de la alte persoane care au avut o experiență la limita dintre viață și moarte. Există o continuitate a individualității – îți păstrezi toate amintirile, toate cunoștințele. Dar deodată ești eliberat, ca o pasăre care iese din colivie. Cosmosul vast reprezentat de tărâmul astral, lumile de lumină și dincolo de acestea sunt noul tău cămin. Atingi un nivel echivalent cu starea evoluției și conștiinței atinse pe Pământ. Și ești împreună cu cei dragi și prietenii cu care ai format legături pe Pământ.

În această formă spirituală, continui să crești și să evoluezi prin fiecare nivel cosmologic, până când atingi lumi astrale din ce în ce mai înalte. Continui să mergi veșnic pe această cale, până alegi, atingând iluminarea, să devii una cu Oceanul. Dar, în același timp, exiști pentru totdeauna: timpul este o iluzie. Picătura individualității tale poate deveni una cu oceanul Minții Divine nemărginite, însă totodată poți continua și ca individ, activând pe acel tărâm.

Individualitatea ce constituie această creație unică, care ești tu, nu este distrusă. Ființa conștientă din orice lucru este o singularitate și așa a fost mereu, așa va fi pentru totdeauna. Dar sufletul tău individual există, de asemenea, pentru eternitate. Suntem cu toții parte a creației lui Dumnezeu. Conștiința noastră individuală va continua până când picătura va deveni una cu

oceanul, iar noi alegem singuri dacă vrem să rămânem acolo sau nu.

Are loc o minunată continuitate. Copiii voștri, cei dragi, strămoșii voștri, părinții – îi veți vedea și voi. Îi veți cunoaște. Și vă vor primi cu brațele deschise. Îi veți vedea pe alții și vă veți asocia cu acele suflete care au ajuns la nivelul vostru de capacitate, cunoaștere și conștiință.

Unul dintre lucrurile principale pe care trebuie să vi le amintiți în momentul trecerii în cealaltă lume este: uitați tot ce ați cunoscut! Desprindeți-vă și duceți-vă în acea Lumină măreață.

Nu știm la ce niveluri putem ajunge în acel moment, dar vă pot spune următorul lucru: cel mai bun rezultat cere detașare maximă de tot ceea ce cunoașteți, tot ce ați făcut, tot ce credeți că sunteți, și plonjare completă în acea Lumină măreață, divină.

Ceea ce blochează oamenii atunci când trec de la un plan la altul sunt atașamentele lor, fie materiale, egocentrice sau ceea ce ei cred că știu. Prin urmare, condiția de detașare și puritate și dorința de a vă abandona total acelei Lumini divine vă poartă la cea mai înaltă stare posibilă a existenței.

Care este diferența dintre atingerea acestor stări după moarte și atingerea conștiinței divine indivizibile în această viață?

Depinde de nivelul de conștiință atins aici. Este posibil să aveți experiențe și să vă aflați încă de pe Pământ într-o stare la fel de înaltă și de extraordinară ca cea atinsă prin miliarde de ani de evoluție după ce vă veți părăsi corpul.

Pe de altă parte, pentru majoritatea oamenilor, eliberarea de corp înseamnă o bucurie enormă, libertate, binecuvântare și apariția de noi abilități. În mintea

cuiva, totul poate deveni manifest – tot așa cum puteți vizualiza un castel care este real pe tărâmul respectiv. Nu există nicio limitare.

Desigur, există oameni care au fost pe această planetă și care puteau vedea ceva și materializa obiectul respectiv. Deși este neobișnuit, s-a mai întâmplat. Dar pe tărâmul astral și cauzal al gândirii, este ușor de făcut.

Partea negativă este că, din cauza condiției impuse de corpul fizic și de suferința implicată, o persoană este îndemnată să atingă mai rapid stări de libertate spirituală și iluminare. Existența de pe Pământ ne oferă ocazia unei evoluții rapide. De aceea, viața pe Pământ este prețioasă. Capacitatea de a atinge iluminarea, de a atinge stări foarte înalte de conștiință și de a vă dezvolta spiritual este mult mai concentrată pe planeta noastră decât în orice altă fază a existenței.

Acesta este misterul universului material. De aceea există universul material, de aceea există corpul fizic și de aceea există suferința conexă.

„Rapid" este un termen legat de timp, căci timpul este relativ, iar în lumea astrală, timpul este complet diferit.

Când vă aflați de cealaltă parte în acea stare, este atât de minunat și liniștitor, încât căutarea căminului infinit și nevoia de a găsi consolare nu este nici pe departe atât de măreață ca în corpul fizic. Aici există posibilitatea zilnică a suferinței. Într-o anumită măsură, existența în corpul fizic ne permite să evoluăm extrem de rapid spiritual – dacă dorim aceasta!

Prin urmare, misterul suferinței și sacrificiul sunt profund legate de dezvoltarea spirituală și de abilitatea de a atinge culmi de înălțare spirituală chiar de pe Pământ. O persoană își poate petrece întreaga viață într-un corp fără să profite de această oportunitate. Dar tot există lecții

care pot fi învățate.

Pământul este o școală uriașă și există lecții de învățat și diverse niveluri ale acestor lecții. Putem profita de ele numai dacă alegem să o facem.

Aceasta înseamnă că putem trece de la a fi în corpul fizic și, dacă avem cunoașterea și experiența spirituală, la niveluri astrale extrem de înalte ale existenței sau chiar direct dincolo, pe tărâmul cauzal al cunoașterii pure ori chiar complet în Ființa nemărginită.

Majoritatea oamenilor aleg să ajungă la numai un pas dincolo de nivelul în care ne aflăm noi – din lumea materială în cea astrală și eterică – doar pentru că există ceva mai familiar acolo: forma. Se simt mai confortabil. Este minunat! Există o libertate imensă. Dar, în cele din urmă, cu toții ajungem la o cunoaștere care să depășească și acel nivel.

Dacă cineva înțelege cosmologia și a trăit aceste experiențe pe Pământ, este posibil să atingă evoluția completă în momentul trecerii pe lumea cealaltă.

De aceea este foarte important să profitați de ocazie ca să învățați despre nivelurile mai subtile ale dezvoltării spirituale și să experimentați – pentru că atunci când părăsiți propriul trup, abilitatea voastră de a avansa prin lumile divine crește.

Cineva ar putea întreba:

- Atunci ce este o fantomă?

O fantomă este o persoană care și-a părăsit trupul, dar este încă strâns legată de acest plan, astfel încât „aderă" puternic la un anumit loc sau la o ființă de pe Pământ.

Odată, la spitalul de urgență am avut un caz foarte grav, când o persoană intoxicată a decedat în chinuri cumplite. Mai târziu, în aceeași noapte, când secția era goală, eu mă aflam cu asistentele la punctul de primire.

Deodată, în sala de urgență în care avusese loc decesul, aparatul de EKG a pornit singur, dulapurile din capătul încăperii s-au deschis, iar perfuziile și celelalte obiecte au început să zboare afară din ele.

A fost un caz clasic de poltergeist. Cu toții știam că era acea persoană, cea care putuse determina aceste evenimente prin interfața astrală/mentală/emoțională cu planul material. Dacă înțelegeți cosmologia descrisă mai devreme, veți înțelege și aspectul fizic al fenomenului poltergeist.

Acea ființă furioasă și confuză era evident foarte supărată. Așa că am apelat la prezența divină, am văzut acel suflet și am rugat Divinul să mă pună în contact cu el. L-am rugat să plece și l-am îndemnat să-și urmeze drumul spre lumea cealaltă. Iar el a plecat.

Oamenii mă vor întreba:

- Și în ce stare se va afla acel suflet?

Nu avem de unde să știm. Evoluția cuiva care trece din această viață în cealaltă este asistată prin intervenția celor aflați într-o stare spirituală superioară, precum și a celor care încă se mai află pe Pământ.

De aceea rugăciunile pentru înălțarea spirituală și iluminarea celor decedați sunt foarte importante.

Se spune că există trei moduri principale de a trece în alte stadii de evoluție după moarte: mai întâi, prin rugăciunile celor de aici, de pe Pământ, apoi prin intervenția celor iluminați de pe lumea cealaltă și, în al treilea rând, prin realizarea de fapte bune aici, pe Pământ, în numele celor care au decedat.

În viitor, din câte am văzut eu, acesta va fi un lucru general cunoscut și când oamenii vor trece pe lumea cealaltă, vor avea în jurul lor persoane care vor fi complet devotate lui Dumnezeu și conectării lor cu celălalt plan, permițându-le să atingă cele mai înalte

stadii ale lumii celeste şi ale iluminării.

Iadul despre care vorbesc oamenii reprezintă aspectele inferioare ale tărâmului astral. Oamenii cu înclinaţii şi comportamente similare, care au energii comune, se adună laolaltă. Desigur, dacă lasă în urmă tot ce au făcut şi se întorc spre Fiinţa pură, divină, asemenea indivizi pot evolua.

Transcendenţa poate fi realizată instantaneu, dacă un suflet se supune cu adevărat Divinităţii şi abandonează tot ce a făcut, cere absolvirea de păcate şi iertarea şi se întoarce spre acea Lumină măreaţă.

În final, starea de evoluţie a cuiva nu poate fi judecată de noi, conform dictonului: „Nu judeca, pentru a nu fi şi tu judecat."

Ar trebui să vedem orice suflet ca fiind educabil, capabil de iluminare.

În momentul morţii, la ultima suflare, cineva care a avut o viaţă mai dificilă şi uneori distructivă ar putea să se desprindă de tot ce a făcut şi a văzut şi să-şi întoarcă privirea spre acea Lumină măreaţă, atingând un plan foarte înalt de evoluţie spirituală.

În acelaşi timp, oamenii care s-au socotit sau au fost socotiţi de alţii ca fiind foarte corecţi şi cu o înaltă spiritualitate, în momentul decesului pot fi cuprinşi de atâta mândrie şi orgoliu, încât creează un văl imens între ei şi Lumina divină. Aşadar, în momentul morţii avem nevoie de umilinţă, o anumită graţie şi de asistenţa spirituală a celorlalţi.

43

Accesarea conştiinţei

Confundăm harta cu locul.

Vă pot da o hartă a oraşului Washington, dar ea nu reprezintă oraşul în sine. Totul e cuprins în noi. Ne uităm în afara corpurilor noastre fizice, dar în realitate natura minţii, conştiinţa din noi, cea prin care suntem receptivi, este omniprezentă şi traversează spaţiul şi timpul şi fiecare plan cosmologic. Aceasta înseamnă că nu „vă duceţi nicăieri" când vă proiectaţi astral corpul, pentru că deja sunteţi peste tot. Sunteţi deja omniprezenţi – aceasta este natura minţii. Dar individualitatea voastră, care se păcăleşte singură, o poate percepe ca pe o poartă sau o călătorie.

În cazul unei experienţe spirituale marcante, corpul poate fi modificat până la a fi dematerializat. Se poate deplasa, poate fi eteric sau se poate găsi la nivelul astral al existenţei şi apoi să reapară în planul fizic. Am văzut nave spaţiale trecând în forma astrală de energie. Amintiţi-vă cum pe Blanca Peak, atunci când m-am dus în acea zonă de lumină, corpul meu a devenit „rarefiat" şi mi s-a părut la un moment dat că mă voi ridica în aer. Alte persoane au observat că dispărusem parţial din anumite unghiuri şi că vedeau prin mine.

Corpul fizic şi lumea fizică prezintă conexiuni foarte apropiate, profunde care sunt în noi. Universul holografic cuantic, prin funcţia integratoare a inteligenţei conştiente, conectează fiecare punct din spaţiu şi timp şi fiecare nivel, dimensiune şi gradaţie a

universului, cu orice alt punct.

Percepția distanței și separării este corectă la un anumit nivel al percepției. La alt nivel dispare, devenind nonlocalitate.

Astfel puteți accesa ceea ce oamenii numesc alte „lumi", accesând pur și simplu conștiința într-o manieră nonlocală. Uneori oamenii au reușit aceasta prin incantații, cântece devoționale, meditație etc. Asemenea activități pot permite minții să devină stabilă și să depășească limitările percepției fixe a lumii materiale tridimensionale pentru a vedea ceea ce este dincolo.

Anumite persoane sunt capabile să vadă ființe imateriale sau aura oamenilor ori să privească o plantă și să simtă ce parte a ei poate fi folosită pentru a vindeca pe cineva.

Noi suntem înzestrați cu aceste daruri, în funcție de gradul până la care le dezvoltăm.

În picătură poate fi văzut întregul ocean. Prin urmare în fiecare dintre noi, care suntem picături, se adună totalitatea oceanului.

Creația nu se termină niciodată. Când două persoane se unesc și realitatea unică a genelor lor formează o nouă persoană, în noile gene este codificat potențialul acestei noi ființe, acestui nou suflet.

Creația este întotdeauna creată în ea însăși. Ființa nemărginită creează mereu mai multă viață inteligentă, conștientă.

Spațiul nu lipsește. Universul este infinit. Așadar nu există nicio limită impusă numărului de ființe și suflete care pot exista. Și fiecare conține totalitatea minții conștiente în ea și va realiza în final această Divinitate, devenind picătura care se întoarce în ocean.

Din acest suflet originar și din această lumină măreață primară este prezent tot ce poate fi creat.

Potențialul pentru tot ce poate fi creat, tot ce a fost creat și va fi creat a existat dintotdeauna la acel nivel cosmologic.

Atunci când o nouă persoană este creată, aceasta este realizată din acea matrice divină care a existat dintotdeauna.

Există o stare a conștiinței care poate fi atinsă atunci când ajungeți în prezența Ființei divine, în prezența tuturor celor care au existat vreodată, a tuturor celor care sunt și a tuturor care vor fi vreodată.

Am trăit această stare cu șapte zile înainte de trecerea în neființă a lui Shari. Am auzit trilioane de voci minunate care cântau: „Cu toții suntem un singur spirit." Era prezentă fiecare ființă în forma ideii sale cauzale perfecte, emanând din creator. Era incredibil de frumos. A fost una dintre cele mai frumoase experiențe ale vieții mele.

De la Dumnezeu provenim și la el ne vom întoarce... Fiecare viață adusă pe această lume – sau în orice altă lume – este mereu parte a creației.

Mintea nemărginită care emană prin operarea propriei voințe face să se manifeste gândul cauzal pur în forma sa sonoră, din care emană apoi întreg universul.

Sunetul este mai elementar decât forma sau lumina și le precede pe acestea. De aceea intonațiile, mantrele, rugăciunea, gândul sunt toate niște vehicule foarte puternice ale transcendenței.

Fiecare lucru creat are tonalitatea sa, vibrația sa sonoră, care apoi îi conferă forma astrală ce servește ca matrice a obiectului material însuși.

Dacă trăiți aceasta la un anumit nivel al conștiinței, atunci, prin folosirea componentei sonore a gândului, puteți face obiectele să se miște ori să apară și puteți influența lumea materială.

În viitor, vom învăța să fabricăm obiecte prin asamblarea elementelor de la aceste niveluri mai profunde sau mai subtile. Prin operarea la nivelul sunetului și gândului, putem asambla forma astrală și o putem aduce în lumea tridimensională complet materială.

Sanscrita este o limbă străveche care stă la baza tuturor limbilor indo-europene. În această tradiție, *Vedele* vorbesc despre nume și formă.

Ele se referă la vibrația sonoră a obiectelor, care conduce la forma lor. Oamenii specializați în anumite tehnici pot, de fapt, să ajungă la o stare a conștiinței și, prin sunet și vibrație a gândului, să aducă în planul realității un obiect – un măr, un inel sau orice altceva.

Există un nivel cosmologic unde este localizată forma-sământă a întregii cunoașteri. Puteți primi informații de la acest nivel al conștiinței, în funcție de propriile înclinări și interese.

Un confident al meu foarte apropiat din domeniul militar mi-a spus că a fost de mult inventată o tehnologie, se pare că prin anii '60 sau '70, care permite extragerea inteligenței, evenimentelor sau conversațiilor din ceea ce se numește „zgomotul alb" al spațiului. Cu ajutorul unui sistem electronic avansat, dezvoltat la baza navală militară White Oaks din Maryland, se putea extrage tot ce se spusese sau se făcuse vreodată într-un anumit loc. Tehnologiile care au fost dezvoltate în lumea subterană sunt cu adevărat uluitoare.

Orice punct din spațiu și timp este un punct de acces spre orice alt punct din spațiu și timp. În orice punct din spațiu se află codificat tot ce s-a întâmplat vreodată acolo, care lasă o semnătură, o esență ce poate fi văzută. Adevărata înregistrare akashică se află în structura inteligenței conștiente și, prin urmare, este peste tot și poate fi accesată oriunde.

În vestul Americii am auzit și văzut vechile popoare native care au trăit acolo. Am auzit tobele și ceva ca un sunet de tamburină, precum și incantațiile lor. E ca un film care rulează mereu acolo, după ce vă acordați la frecvența sa.

Tot ce spunem și facem pe parcursul întregii noastre vieți este veșnic, permanent codificat – precum roca cristalină, dar la nivelul conștiinței și spiritului.

44

O calitate celestă

În cadrul acestui ciclu măreț care a început, descoperim că există sute de cicluri mai mici. După aproximativ o altă mie de ani, va exista o altă creștere a ciclului mai mare, cu o altă Întrupare divină. Și apoi, o alta peste aproximativ o mie de ani.

Aceste Manifestări ale Divinității vor pune în evidență capacitățile care există în umanitate de a-și realiza în întregime destinul și de a aduce Epoca de aur pe Pământ. Aceste vremuri de pace depășesc cu mult o pace politică sau materială și vor fi unele de iluminare reală și de evoluție extraordinară a conștiinței oamenilor. Chiar în timp ce trăim pe Pământ în corpurile noastre, vom fi conștienți complet de Divinul care există în noi.

Tema principală a următoarelor sute de mii de ani va consta în stabilirea unei civilizații divine – o civilizație care există pe glob într-o stare de iluminare spirituală. Deși astăzi probabil că există pe această planetă puține ființe care au atins iluminarea spirituală, până la sfârșitul acestui ciclu, fiecare bărbat, femeie și copil – și fiecare nouă ființă – vor fi în această stare.

Așadar, copiii care se vor naște în această lume vor fi deja de la naștere înzestrați cu o stare de conștiință superioară. Dar acest lucru se va întâmpla peste mii de ani de acum încolo.

Umanitatea nu va avea nevoie de mult timp pentru a atinge pacea „câinilor în lanț" – pacea politică.

Abundența, sfârșitul sărăciei și reformarea Pământului pentru a atinge o civilizație durabilă vor urma curând.

Dar viața ființelor umane pe această planetă într-o stare de iluminare – când aceasta va fi o experiență comună și o mare aspirație – reprezintă tema principală a următoarei jumătăți de milion de ani.

Toată lumea întreabă:

- După aceea, ce va mai rămâne de realizat?

Mai sunt foarte multe. Toate lumile uimitoare – toate tărâmurile celeste subtile – vor fi deschise cunoașterii oamenilor, chiar de când trăiesc pe Pământ. Iar Pământul va deveni unul dintre marile giuvaiere ale întregului cosmos. Acesta este destinul său și al umanității.

Imaginați-vă pentru o clipă: în cele din urmă va exista o conștiință asistată tehnologic și tehnologii asistate de conștiință. Științele pe care le vedem acum că fiind ale lumii materiale, vor fi înțelese ca științe complet integrate în cunoașterea conștiinței. Aceasta include vindecarea, transportul, generarea de energie, industria, biologia, agricultura – toate aceste domenii vor avea o componentă care va implica știința conștiinței.

Aceste științe ale conștiinței vor îmbogăți tehnologiile și științele lumii materiale. Vom vedea că fiecare sarcină oferă ocazia de a pune în practică aceste cunoștințe ale conștiinței. Și aceasta va conduce la o mare bucurie și la descoperiri minunate.

Stadiile timpurii ale păcii pe glob vor fi concomitente cu contactul timpuriu, deschis, cu civilizațiile extraterestre. Va fi un fapt general cunoscut că nu suntem singuri și că nu am fost niciodată singuri. Adevărata istorie a umanității, inclusiv ciclurile și mileniile în care au existat civilizații evoluate pe Pământ

care au dispărut, va fi cunoscută.

Această relaţie timpurie cu civilizaţiile extraterestre se va baza pe pace, nu pe conflict în spaţiu. Vom face un schimb paşnic de ambasadori cu alte civilizaţii din univers.

Ştiinţele care sunt la origine extraterestre, care se ocupă de biomaşini, inteligenţă artificială, nonlocalitate a materiei şi minţii, comunicarea prin intermediul tehnologiilor asistate de conştiinţă la distanţe mari în spaţiu, vor începe să fie acceptate şi înţelese din ce în ce mai mult de oamenii de ştiinţă şi de lideri.

Populaţiile lumii vor realiza că aceste popoare extraterestre şi umanitatea sunt una în spirit, în Mintea pură, iar ştiinţele care emană din cunoaşterea conştiinţei vor începe să fie împărtăşite liber oamenilor. Vom începe să călătorim în spaţiu şi să explorăm alte lumi cu alte civilizaţii extraterestre – mai întâi cu cele de care suntem mai apropiate. Vom evolua organic ca popor care călătoreşte prin spaţiu; nu se va întâmpla totul deodată. Există un prag pe care trebuie mai întâi să-l depăşim: pacea universală.

Vor exista sute de alte praguri şi gradaţii ale relaţiilor care depind complet de nivelul de evoluţie al conştiinţei pe Pământ. Odată cu creşterea nivelului de evoluţie al conştiinţei şi atingerea iluminării, vom putea intra în contact cu civilizaţii superioare.

Vor exista întotdeauna fiinţe pe fiecare planetă care sunt pionieri în aceste stări ale conştiinţei. În cele din urmă, întreaga societate va evolua în acea direcţie. Specia umană va atinge la nivel general stări superioare de conştiinţă; vom intra în contact cu alte lumi aflate în starea de conştiinţă cosmică.

Şi vor exista schimburi interplanetare culturale şi tehnologice. De asemenea, pe Pământ se va dezvolta o

cultură extraordinară şi minunată, care va deveni o cultură cosmică. În timp ce prima mie de ani a acestei noi epoci este marcată de pace şi de o civilizaţie globală îmbelşugată, restul mileniilor vor fi marcate de o cultură cosmică foarte evoluată. În cele din urmă, vom evolua suficient pentru a împărtăşi beneficiile înţelepciunii noastre altor lumi. Acestea vor afla că am mai trecut pe acolo, tot aşa cum au făcut-o aceste civilizaţii extra-terestre mai vârstnice care ne vizitează astăzi. Şi tot aşa cum noi suntem astăzi vizitaţi de civilizaţii care au format lumi paşnice, vom fi emisarii şi paznicii civilizaţiilor care se apropie şi ele de maturitate.

Chiar şi obiectele materiale create de societatea noastră vor fi de o calitate atât de ridicată, încât vor avea propria lor conştiinţă. Va fi la fel ca atunci când priveşti un obiect de artă minunat sau un apus de soare magnific: totul va avea o calitate celestă asociată, chiar dacă este un obiect material, atât de minunată va fi îndemânarea creatorului şi designul său.

Vom dezvolta tehnologii care au propria viaţă şi conştiinţă. O calitate inteligentă, conştientă va exista în aproape orice facem – chiar dacă e ceva ce astăzi socotim ca „inanimat".

Vom vedea că nimic nu e cu adevărat inanimat – că nu există nimic care să nu fie viu, să fie lipsit de forţă vitală şi inteligenţă conştientă. Totul are viaţă şi totul este conştient – fiecare piatră, fiecare rocă minerală, fiecare atom, fiecare foton.

Vom înţelege aceasta nu doar ca o intelectualizare şi vor exista implicaţii profunde în ştiinţele lumii fizice.

Oraşele vor căpăta structuri celeste, cu o lumină proprie. Totul va avea o energie vitală specială şi o conştiinţă internă. Şi peste mii de ani, Pământul va deveni o biosferă minunată, cu o civilizaţie umană care

conferă o calitate divină, celestă tuturor aspectelor existențiale.

Corpul uman va reflecta starea interioară atinsă. Vom ajunge la un nivel de perfecțiune când bolile nu vor mai exista sau vor fi foarte rare. Și apoi, când va veni timpul ca o persoană să treacă la următorul stadiu, aceasta va fi alegerea sa și vom renunța în mod conștient la corpul nostru.

La sfârșitul acestui ciclu de 500.000 de ani, fiecare aspect al vieții de pe Pământ va deveni divin. Civilizațiile extraterestre, ființele angelice și celeste, oamenii – cu toții vor fi percepuți unii de alții și vor interacționa.

Lumea în care trăim astăzi, când un văl gros împiedică perceperea acestor alte lumi, se va transforma în una a percepției și a cunoașterii celeste.

În viitor, nu va fi nevoie să ne agățăm de ignoranță pentru a ne simți în siguranță. Nu ne vom ascunde în ignoranța noastră. Nu vom găsi mângâiere în orbire, ci ne vom simți eliberați și ne vom bucura că putem vedea. Vom întâmpina cu brațele deschise nu doar ființele extraterestre și călătoriile interstelare, ci vom vedea și ființele celeste și vom intra în contact deschis cu ele.

Urmează o epocă în care fiecare ființă de pe Pământ va atinge această stare de percepție și conștiință celestă și va veni clipa când întreaga noastră civilizație va alege să creeze o lume. Vom crea o navă spațială care va avea o asemenea formă și textură celestă, încât nava și toți cei de la bord vor fi în starea de conștiință divină.

În această stare, vom călători prin cosmos ca civilizație, învățând alte civilizații printr-un șir neîntrerupt de oameni cu o conștiință divină, evoluați.

O parte dintre lucrurile la care suntem martori astăzi ne arată viitorul. Cei care au văzut civilizațiile extraterestre extrem de evoluate care, deși au formă

fizică, sunt ferm fixate în conștiința divină, au întrezărit acest viitor al umanității.

Atunci când ne vom deplasa de pe Pământ în cosmos ca popor, complet fixați în această stare de conștiință divină, vom deveni forța dinamică a unui exemplu de unde se poate ajunge într-o zi – tot așa cum astăzi există civilizații care ne arată cum vom fi în viitor. Prin urmare, acest ciclu minunat continuă, veșnic neîntrerupt.

Puteți să vă imaginați aceste vremuri? Acesta este destinul rasei umane. Este un destin celest. Vom deveni „extratereștri", în starea de conștiință cosmică.

Generaţia transformării

O jumătate de milion de ani nu înseamnă de fapt foarte mult. Pare o durată enormă. Dar timpul va fi perceput diferit când oamenii vor înţelege că viaţa este eternă. Privind prin timp şi reflectând la situaţia curentă, vedem cu dureroasă înţelegere cât de primitivi suntem. Şi totuşi, vedem în noi potenţialul unui viitor în care Pământul va fi locuit de fiinţe superioare spiritual, care sunt urmaşii noştri.

Noi toţi, până atunci, vom fi părăsit această lume. Dar vom fi drojdia care va face să crească această lume şi toate generaţiile de după noi. Suntem veşnic conectaţi cu Pământul, cu oamenii săi şi cu copiii săi. Vom continua să călăuzim şi să hrănim această viziune şi această cunoaştere în rândul oamenilor de pe glob până când Pământul va ajunge la culmea dezvoltării în Epoca sa de aur.

Nu vă lăsaţi niciodată descurajaţi de aceste vremuri trecătoare de haos. Fixaţi-vă privirea pe acel orizont îndepărtat, ştiind că nu e chiar atât de îndepărtat. Deoarece e deja aici, cuprins în noi...

Aşa că nu ar trebui să ne facem griji dacă în zilele, anii sau decadele următoare vor exista dificultăţi, întuneric şi haos. Pentru că această viziune e deja certă. Indiferent ce ar încerca oricine să facă, planul divin şi destinul Pământului şi al umanităţii va fi împlinit. Această realitate deja există. Uitaţi pentru o clipă de timp. Realizaţi că, la un nivel profund al creaţiei, acest

plan există pentru omenire, un plan de pace universală, abundenţă, abolire a ignoranţei, dispariţie a bolilor şi creştere a spiritualităţii în fiecare persoană de pe glob. Pământul însuşi va fi o minunată navă spaţială care va pluti prin cosmos. La un nivel al timpul liniar, toate aceste lumi uimitoare ne aşteaptă.

Suntem, într-o anumită măsură, copiii luminii. Lumina este aici – dar numai parţial, ascunsă în întunericul prezent. Dar „Dumnezeu îi iubeşte pe cei care muncesc împreună". Ne putem alătura altor oameni şi putem petrece timpul împreună cu oameni care împărtăşesc această viziune şi colaborează pentru a împlini acest viitor pozitiv.

Trebuie să fim conştienţi de haos, dar ar trebui să ne concentrăm nu doar asupra acestui lucru. E uşor să te gândeşti numai la partea goală a paharului. Există însă atât de multă frumuseţe peste tot în jurul nostru şi se întâmplă atâtea lucruri pozitive! Ne putem educa să ne concentrăm asupra aspectelor pozitive şi frumoase pe care să le atragem înspre noi şi să le aducem în lumea noastră. Nu este uşor, pentru că trăim într-o lume care e din ce în mai aspră şi mai distructivă. Dar aceasta ne împinge şi mai mult să ne agăţăm cu putere de adevăr şi de o viziune mai profundă.

Trebuie să avem curajul să alegem spiritualitatea şi să ne asumăm responsabilitatea pentru evoluţia noastră şi progresul umanităţii.

Trăim în cele mai interesante vremuri. Suntem ultima generaţie care va avea experienţa completă atât a lumii vechi, cât şi a noii epoci. Suntem prea aproape pentru a o vedea cu adevărat, dar postul nostru de observaţie ne permite să privim în toate direcţiile. Nu suntem ca nicio generaţie dinainte sau care va veni. Suntem generaţia transformării. Acest lucru este atât

copleșitor, cât și minunat. Ar trebui să ne bucurăm și să fim uimiți de vremurile extraordinare pe care le trăim și de oportunitățile nemaiîntâlnite pe care le avem.

Eforturile extinse pe parcursul acestor vremuri dificile în acest scop – al stabilirii păcii universale – vor fi onorate și păstrate în amintire timp de mii de ani. Dacă profităm de ocazia primită, oferim astfel lumii un serviciu pe care nicio altă generație nu l-a putut oferi – și de aceea suntem aici.

Meditația de grup: contactarea ființelor extraterestre și o meditație-rugăciune pentru Pământ

Să rămânem acum aici în tăcere, concentrați asupra noastră înșine. Să închidem ochii și să inspirăm adânc, de câteva ori, aerul din acest loc sacru și străvechi. Când inspirăm, conștiința noastră se extinde. Când expirăm, ne relaxăm și ne eliberăm de toată negativitatea, tensiunea și temerile și simțim cum suntem cuprinși de o pace profundă. Inspirăm lumină și viață, mintea ni se extinde odată ce plămânii ni se umplu de aer, iar când expirăm, ne eliberăm de toate atașamentele și devenim perfect centrați în noi înșine,plini de pace.

Stând aici, în tăcere, ne conștientizăm respirația și ne simțim captați într-un vast ocean de conștiință tăcută.

Ușor, fără efort, observăm starea de trezire și conștiență care urmărește respirația. Observăm că suntem conștienți și că această conștiență este tăcută.

Constatăm că această minte trează, care este nemișcată și calmă, observă toate sunetele, gândurile, sentimentele, percepțiile și totuși mintea însăși este tăcută.

Ne adâncim tot mai mult în acest vast ocean de conștiență tăcută șiobservăm cum toate percepțiile se estompează, devenind mai îndepărtate și tăcute.

Constatăm că este ușor să fim conștienți și să percepem conștiența însăși – fără a respinge alte percepții sau a ne forța să cunoaștem această stare de trezire. Suntem pur și simplu treji, fără niciun efort și suntem conștienți de mentalul nostru cât mai treaz și

calm.

Acum plonjăm mai adânc în acest ocean de conștiență tăcută, unde toate percepțiile sunt precum valurile îndepărtate de la suprafața oceanului. Percepem că mintea trează și vastă se extinde la infinit în toate direcțiile. Realizăm că ea devine omniprezentă. Nu este limitată de spațiu sau timp. Prin urmare, este infinită și eternă. Aceasta este adevărata natură a conștienței prin care ne percepem respirația, sinele, imaginile, sunetele, gândurile. Simțim bucuria și pacea de a ști că această Ființă trează, această Minte este veșnic prezentă în noi.

Eliberându-ne de orice atașament față de percepție sau de sine, vedem calitatea nemărginită a acestei conștiențe ca fiind universală. Fiecare persoană din acest ciclu este conștientă și, deși suntem ființe unice, lumina conștienței este singulară, conștiența este una, iar noi suntem o ființă în multe trupuri, o singură lumină ce deschide fiecare suflet și minte conștientă.

Vedem această conștiență vastă care pătrunde în pământul de sub noi și se extinde în cerul de deasupra. Omniprezentă, este vie peste tot. Ridicându-ne pe aripile acestei stări de conștiență vastă și nelimitată, ne ridicăm spre cer și vedem că întregul Pământ strălucește în lumina acestei conștiențe și dincolo de noi, spațiul și planetele sistemului nostru solar se rotesc toate, într-un ocean al minții conștiente.

Această minte conștientă din noi este aceeași care impregnează toate lucrurile, este omniprezentă, omnisciență și eternă.

Adâncindu-ne și mai mult în vastitatea spațiului, vedem acum întregul sistem solar, cu frumoasa noastră planetă albastră, ca o minge și vedem că este conștientă, că este o ființă individuală, cu aceeași lumină a

conștiinței care ne face și pe noi conștienți, prin care noi suntem înzestrați cu spirit.

Soarele și toate planetele au fiecare propria lor identitate conștientă și sunt ființe unice. Și totuși, conștiența din ele, din fiecare atom, din fiecare foton, impregnând spațiul sistemului nostru solar, este aceeași minte trează din noi.

Avansând, trecem de sistemul nostru solar și străbatem întreaga Cale Lactee, traversăm vastitatea a o sută de mii de ani-lumină de spațiu și dincolo de marginea Căii Lactee, în spațiul intergalactic, și contemplăm minunata galaxie în formă de spirală; vedem că este vie, este conștiința pură care strălucește, rezonând cu stele, planete și un număr infinit de ființe conștiente.

Privind apoi dincolo de spațiul galaxiei Căii Lactee, contemplăm spațiul intergalactic și vedem întinzându-se în toate direcțiile un cosmos infinit cu miliarde de galaxii, fiecare cu miliarde de sisteme solare și planete pe care roiește viața inteligentă.

Fără efort, ne afundăm în această conștiință cosmică vastă și găsim pacea infinită, o conștiință infinită, nesfârșită, care impregnează întreaga creație și contemplăm cum această minte cosmică, această conștiință omniprezentă este mereu indivizibilă și este aceeași conștiință care ne face conștienți aici și acum și pentru totdeauna.

Fiind astfel conștienți, percepem acum că în univers, care în sine este nesfârșit, există forme de viață extraterestre și sunt toate conștiente ca și noi. Și prin această conexiune suntem o singură ființă. Știm că există o unică Ființă conștientă care radiază ca un stâlp de lumină din întreaga viață. Și prin aceasta ne conectăm cu ei. Contemplând cosmosul, prin galaxii, în Calea Lactee, în sistemul nostru solar, în jurul Pământului,

putem vedea fiinţele extraterestre în minunatele lor nave spaţiale celeste.

Şi când le vedem, cerem permisiunea să ne uităm înăuntru unde zărim aceste fiinţe pe care le invităm să ni se alăture aici, pe Pământ, în timp ce noi ne alăturăm unii altora ca oameni care celebrează vremea păcii universale şi stabilirea unei civilizaţii spirituale superioare pe Pământ.

Când privim fiecare dintre aceste fiinţe, vedem că sunt în conexiune cu un consiliu interplanetar – extrem de evoluat spiritual şi având rol de ambasador în spaţiu. Îi invităm să ni se alăture aici şi le arătăm galaxia noastră. Şi, apropiindu-ne mai mult de sistemul nostru solar, le arătăm această minunată planetă Pământ, a treia planetă de la soare.

Când intrăm în conexiune cu mintea lor şi cu sistemul lor de ghidaj, le arătăm localizarea noastră exactă. Apropiindu-ne şi mai mult, le arătăm acest câmp cu cercul nostru şi îi invităm aici, în acest moment şi în acest loc, în spiritul păcii universale, recunoscând indivizibilitatea noastră faţă de ei prin Fiinţa conştientă universală din noi, această minte cosmică ce există în toate fiinţele.

Când vedem aceste fiinţe conştiente de noi cu ochii minţii, le rugăm să ni se alăture acum în meditaţie şi rugăciune pentru Pământ şi pentru tranziţia sa către împlinirea destinului său, ca loc al păcii şi al iluminării.

Ne prindem de mâini în timp ce facem aceasta. Când ne conectăm unii cu alţii, vedem că există fiinţe extraterestre, celeste, marii Profeţi şi cei iluminaţi care ni se alătură cu toţii. Şi trimitem de la persoană la persoană, în jurul acestui cerc, în sens invers acelor de ceasornic, o lumină aurie în conştiinţa noastră vie, o minunată lumină astrală înzestrată cu indivizibilitate,

pace şi iubire. Şi această lumină trece de la stânga la dreapta, formând un cerc minunat care devine un inel de lumină.

În mintea noastră, îl înzestrăm cu energie enormă şi îl trimitem în sus ca pe o coloană de lumină care se înalţă din acest punct şi se duce în spaţiu ca un far, purtând cu sine iubirea Pământului, indivizibilitatea comună tuturor şi pacea pe care o instituim.

Acest far cheamă toate fiinţele să ni se alăture în pace. Iar noi îl vedem cum se conectează cu fiecare lume, fiecare stea, inimă şi viaţă. Această minunată lumină aurie se împrăştie şi difuzează lumină în întregul cosmos.

Prin urmare, şi noi vedem această lumină care se extinde în pământ şi de-a lungul pământului de sub noi. Iar această lumină a păcii, indivizibilităţii şi iubirii impregnează pământul şi fiecare inimă este iluminată, fiecare minte trezită şi fiecare loc întunecat, umplut de lumină.

În această stare de iluminare, rugăm Fiinţa divină să aducă pace pe Pământ, pentru a transforma fiecare inimă egoistă într-o fântână a iubirii şi generozităţii, de unde oricine îşi poate potoli setea. Unde există ură şi duşmănie, vedem cum se naşte pacea. Iar unde există lăcomie, vedem altruism şi generozitate. Şi unde există separare şi tristeţe, vedem bucuria indivizibilităţii şi a iubirii.

În acest timp, vedem cosmosul şi toate fiinţele iluminate, fizice, celeste şi divine cum ni se alătură, făcând această viziune să devină realitate, Pământul să ajungă la epoca sa de pace şi haosul să se încheie.

Întinzându-se în faţa noastră, vedem mii de generaţii de oameni care trăiesc în pace pe Pământ, cu noi tehnologii şi ştiinţe uimitoare care ne permit să

coexistăm în armonie cu Pământul. Iar îmbelşugarea ne permite să alungăm bolile şi sărăcia, nedreptatea şi greutăţile de orice fel.

Pe baza acestei păci şi prosperităţi, inimile oamenilor pornesc în căutarea iluminării. Şi în această stare, suntem invitaţi în vastele regiuni ale stelelor, devenim o specie interstelară şi suntem primiţi cu braţele deschise în familia societăţilor planetare.

Contemplând veacurile, le rugăm pe Fiinţele mărețe să ne orienteze în acest moment în direcţia spiritualităţii. Şi în acea clipă, vedem timpul când fiecare bărbat, femeie şi copil de pe Pământ va fi în starea de conştiinţă cosmică, de conştiinţă divină. Ştiinţele divine şi spiritualitatea vor învinge.

Rugăm Marele Spirit ca noi să fim canale, vehicule, instrumente pentru stabilirea acestei păci şi atingerea iluminării de către umanitate.

Vedem cum ni se alătură fiinţe celeste, extraterestre şi divine şi că nu suntem şi nu am fost niciodată singuri. Rugăm această Fiinţă măreaţă să ne permită să colaborăm pentru stabilirea păcii universale şi a unei civilizaţii universale.

Aceasta lăsăm noi ca dar de preţ copiilor noştri şi copiilor copiilor noştri. Şi suntem siguri că această minunată viziune deja devine realitate, căci Creatorul ne-a dat cunoaşterea, ştiinţa şi înţelepciunea pentru a crea această lume şi a face această realitate să existe. Ne consacrăm vieţile stabilirii acestei civilizaţii divine.

Namaste!